Treaty Series

Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

Copyright © United Nations 1998
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 1998
Tous droits réservés
Imprimé aux Etats-Unis d'Amérique

Treaty Series

Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 1595

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

United Nations • Nations Unies
New York, 1998

Treaties and international agreements registered or filed and recorded with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 1595 | 1991 | I. Nos. 27930-27932

TABLE OF CONTENTS

I

Treaties and international agreements registered on 21 February 1991

Page

No. 27930. Finland, Denmark, Faeroe Islands, Iceland, Norway and Sweden:

Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Signed at Helsinki on 12 September 1989 3

No. 27931. Finland, Denmark, Iceland, Norway and Sweden:

Agreement on the establishment of a Nordic Environment Finance Corporation (with statutes). Signed at Reykjavik on 2 March 1990 585

No. 27932. Finland and United States of America:

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Signed at Helsinki on 21 September 1989 629

ANNEX A. *Ratifications, accessions, subsequent agreements, etc., concerning treaties and international agreements registered with the Secretariat of the United Nations*

No. 10987. Convention between the Republic of Finland and the United States of America with respect to taxes on income and property. Signed at Washington on 6 March 1970:

Termination *(Note by the Secretariat)* 728

No. 27929. Agreement between Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden for the avoidance of double taxation witb respect to taxes on income and on capital. Sigued at Helsinki on 18 Febrnary 1987:

Termination *(Note by the Secretariat)* 729

Traités et accords internationaux enregistrés ou classés et inscrits au répertoire au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

VOLUME 1595 | 1991 | 1. Nos 27930-27932

TABLE DES MATIÈRES

I

Traités et accords internationaux enregistrés le 21 février 1991

Pages

No 27930. Finlande, Danemark, Îles Féroé, Islande, Norvège et Suède :

Convention tendant à éviter la double imposition concernant le revenu et le capital (avec protocole). Signée à Helsinki le 12 septembre 1989 3

No 27931. Finlaude, Dauemark, Islaude, Norvège et Suède :

Accord relatif à la création d'une société nordique de financement pour l'environnement (avec statuts). Signé à Reykjavik le 2 mars 1990 585

No 27932. Fiulaude et États-Uuis d'Amérique :

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Signée à Helsinki le 21 septembre 1989 629

ANNEXE A. *Ratifications, adhésions, accords ultérieurs, etc., concernant des traités et accords internationaux enregistrés au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

No 10987. Couvention entre la République de Finlande et les États-Unis d'Amérique concernant les impôts sur le reveuu et la fortnue. Signée à Wasbiugton le 6 mars 1970 :

Abrogation *(Note du Secrétariat)* 728

No 27929. Couvention entre le Dauemark, la Finlande, l'Islande, la Norvège et la Suède tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et le capital. Signée à Helsinki le 18 février 1987 :

Abrogation *(Note du Secrétariat)* 729

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p. VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*
* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this *Series* have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*
* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce *Recueil* ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

Treaties and international agreements

registered

on 21 February 1991

Nos. 27930 to 27932

Traités et accords internationaux

enregistrés

le 21 février 1991

N°s 27930 à 27932

No. 27930

FINLAND, DENMARK, FAEROE ISLANDS, ICELAND, NORWAY AND SWEDEN

Agreement for the avoidance of double taxation witb respect to taxes on income and on capital (with protocol). Signed at Helsinki on 12 September 1989

Authentic texts: Finnish, Swedish (for Finland), Danish, Faroese, Icelandic, Norwegian and Swedish (for Sweden).

Registered by Finland on 21 February 1991.

FINLANDE, DANEMARK, ÎLES FÉROÉ, ISLANDE, NORVÈGE ET SUÈDE

Convention tendant à éviter la double imposition concernaut le revenu et le capital (avec protocole). Signée à Helsinki le 12 septembre 1989

Textes authentiques : finnois, suédois (pour la Finlande), danois, féroïen, islandais, norvégien et suédois (pour la Suède).

Enregistrée par la Finlande le 21 février 1991.

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS POHJOISMAIDEN VÄLILLÄ TULO- JA VARALLISUUSVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI

Tanskan hallitus yhdessä Färsaarten maakunnanhallituksen kanssa sekä Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset,

haluten tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi,

todeten, että Färsaarten osalta sopimuksen piiriin kuuluvien asioiden hoitaminen myös suhteessa ulkomaihin kuuluu Färsaarten itsehallintoon sisältyvään toimivaltaan,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla
HENKILÖT, JOIHIN SOPIMUSTA SOVELLETAAN

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2 artikla
SOPIMUKSEN PIIRIIN KUULUVAT VEROT

1. Tätä sopimusta sovelletaan veroihin, jotka määrätään kunkin sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun tulon ja varallisuuden perusteella, verojen kantotavasta riippumatta.

2. Tulon ja varallisuuden perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai kokonaisvarallisuuden

taikka tulon tai varallisuuden osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat

a) Tanskassa

1) valtion tulovero,
2) kunnan tulovero,
3) maakunnan tulovero,
4) erityinen tulovero,
5) kirkollisvero,
6) osinkovero,
7) korkovero,
8) rojaltivero,
9) hiilivetyverolain mukaan suoritettavat verot, ja
10) valtion varallisuusvero,

(jäljempänä "Tanskan vero");

b) Färsaarilla

1) maakunnan vero,
2) kunnan vero,
3) kirkollisvero,
4) osinkovero, ja
5) rojaltivero,

(jäljempänä "Färsaarten vero");

c) Suomessa

1) valtion tulo- ja varallisuusvero,
2) kunnallisvero,

3) kirkollisvero, ja
4) lähdevero,
(jäljempänä "Suomen vero");

d) Islannissa

1) valtion tulovero,
2) kunnan tulovero, ja
3) valtion varallisuusvero,
(jäljempänä "Islannin vero");

e) Norjassa

1) valtion tulo- ja varallisuusvero,
2) kunnan tulo- ja varallisuusvero,
3) maakunnan tulovero,
4) verojenjakorahastolle suoritettava yhteinen vero,
5) öljyverolain mukaan suoritettavat verot, ja
6) ulkomaisille taiteilijoille maksettavista hyvityksistä suoritettava maksu valtiolle,
(jäljempänä "Norjan vero");

f) Ruotsissa

1) valtion tulovero, siihen luettuina merimiesvero ja kuponkivero,
2) eräistä julkisista esityksistä suoritettava suostuntamaksu,
3) korvausvero,
4) jakovero,
5) voitonjakovero,
6) kunnan tulovero, ja
7) valtion varallisuusvero,
(jäljempänä "Ruotsin vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Färsaarten osalta sopimusta sovelletaan lisaksi sellaiseen yleiseen varallisuusveroon, jonka Färsaaret saattaa ottaa käyttöön sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä olennaisista muutoksista.

5. Sopimusta ei missään sopimusvaltiossa sovelleta erityiseen arpajaisista ja vedonlyönnistä saadun voiton verottamiseen, tai perinnön ja lahjan verottamiseen.

3 artikla

YLEISET MÄÄRITELMÄT

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljemmä mainittu merkitys:

a) sanonta "sopimusvaltio" tarkoittaa Tanskaa, Suomea, Islantia, Norjaa ja Ruotsia; tätä sopimusta sovellettaessa sanonta käsittää myös Tanskan valtakuntaan kuuluvan Färsaarten itsehallinnollisen kansanyhteisön; mikäli sopimuksen määräykset koskevat vain Tanskan ja Färsaarten välistä suhdetta kaytetään sanontoja "valtakunnan osa" ja "toinen valtakunnan osa" sen mukaan kuin asiayhteys edellyttaa;

sanonta käsittää myös kunkin valtion aluevesien ulkopuolella olevat alueet, joilla tällä valtiolla lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti on oikeuksia merenpohjan ja sen sisustan luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttoon;

"Tanska" ei käsitä Färsaaria eikä Grönlantia; "Suomi" ei Suomen kunnallisveron osalta käsitä Ahvenanmaan maakuntaa; "Norja" ei käsitä Huippuvuoria (jolla tarkoitetaan myös Karhusaarta), Jan Mayenia eikä Euroopan ulkopuolella olevia Norjan alueita ("biland");

b) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilon, yhtion ja muun yhteenlittymän;

c) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

d) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

e) "kansalainen" tarkoittaa luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus; luonnollista henkilöä, joka on Tanskan kansalainen ja itsehallintolain (heimastýrislógi) mukaan asuu Färsaarilla, pidetään sopimusta sovellettaessa vain Färsaarten kansalaisena; sanonta tarkoittaa myös oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

f) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa sopimusta sopimusvaltiossa sovellettaessa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota käyttävän yrityksen tosiasiallinen johto on toisessa sopimusvaltiossa, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan ensiksi mainitussa valtiossa olevien paikkojen välillä;

g) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa

1) Tanskassa: veroministeriä,
2) Färsaarilla: maakunnanhallitusta,
3) Suomessa: valtiovarainministeriötä,
4) Islannissa: valtiovarainministeriä,
5) Norjassa: valtiovarain- ja tulliministeriötä,
6) Ruotsissa: valtiovarainministeriä,

tai sitä kunkin valtion viranomaista, jolle annetaan tehtäväksi hoitaa sopimusta koskevia kysymyksiä.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan.

4 artikla
KOTIPAIKKA

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen kotipaikan, asumisen, liikkeen johtopaikan tai muun sellaisen seikan nojalla. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu useassa sopimusvaltiossa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänään on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänään on vakinainen asunto useassa valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, missä valtiossa hänen elinetujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänään ei ole vakinaista asuntoa missään valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi useassa valtiossa tai ei oleskele pysyvästi missään niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on usean valtion kansalainen tai ei ole minkään valtion kansalainen, on asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu useassa sopimusvaltiossa, katsotaan henkilön asuvan siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallinen johto on.

5 artikla

KIINTEÄ TOIMIPAIKKA

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti

a) yrityksen johtopaikan,
b) sivuliikkeen,
c) toimiston,
d) tehtaan,
e) työpajan, ja
f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Rakennus-, asennus- tai kokoonpanohanke, tahi toiminta, joka käsittää tällaisen hankkeen yhteydessä harjoitetun suunnittelun, valvonnan, neuvonnan tai muun avustavan henkilöstopanoksen, muodostaa kiinteän toimipaikan, mutta vain jos hanke tai toiminta kestää yli kahdentoista kuukauden ajan sopimusvaltiossa.

4. Tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua aikaa laskettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa sen yrityksen harjoittamana, jonka kanssa se on etuyhteydessä, jos toiminta on olennaisesti samankaltaista kuin viimeksi mainitun yrityksen harjoittama toiminta ja jos molempien yritysten toiminta koskee samaa hanketta. Yritysten katsotaan olevan etuyhteydessä keskenään, jos yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa olennaisen osan tämän yrityksen pääomasta taikka jos samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat molempien yritysten johtoon tai valvontaan tahi omistavat olennaisen osan näiden yritysten pääomasta.

5. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten,

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitamista ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten,

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämista ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten,

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle,

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle,

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a) - e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tahan yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

6. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 7 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hanella on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuuttaan siellä tavanomaisesti käyttää, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tata

ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 5 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

7. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, jos tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

8. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä - tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä - joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka toisessa sopimusvaltiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästa toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

KIINTEÄSTÄ OMAISUUDESTA SAATU TULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta ja metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, rakennukset, oikeudet, joihin sovelletaan

yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos yhtiön, jonka pääasiallisena tarkoituksena on omistaa kiinteää omaisuutta, osakkeiden tai muiden osuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai osuuksien omistajan kayttamään yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen käyttooikeuden välittömästä kaytosta, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siina sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa kaytetysta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla
LIIKETULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteasta toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa talla tavalla, voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kussakin sopimusvaltiossa, jota asia koskee, kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, eivät 2 kappaleen määräykset estä tätä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa tällaista jakamismenettelyä noudattaen. Käytettävän jakamismenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

MERENKULKU JA ILMAKULJETUS

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

2. Jos merenkulkua harjoittavan yrityksen tosiasiallinen johto on laivassa, johdon katsotaan olevan siinä sopimusvaltiossa, jossa laivanisäntä asuu.

3. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytettyjen konttien (niihin luettuina peravaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, huollosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöon.

9 artikla

ETUYHTEYDESSÄ KESKENÄÄN OLEVAT YRITYKSET

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa

olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kaupallisissa tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Jos sopimusvaltiossa syntyy 1 kappaleessa tarkoitettu kysymys, on tästä ilmoitettava toisen sopimusvaltion, jota asia koskee, toimivaltaiselle viranomaiselle siinä tarkoituksessa, että voitaisiin harkita tällaisessa toisessa valtiossa asuvan yrityksen tuloa koskevan laskelman tarkistamista. Milloin syytä on, toimivaltaiset viranomaiset voivat kohtuullisella tavalla sopia keskenään tulon jakamisesta.

10 artikla

OSINKO

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla osingon saajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 ja 3 kappaleen määräysten estämättä, osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa tällaiselle saajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta siten määrättävä vero ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä. Osinko vapautetaan kuitenkin verosta ensiksi mainitussa valtiossa, jos saajana on yhtiö (lukuun ottamatta henkilöyhteenliittymää ja kuolinpesää), joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta. Tämän kappaleen edellisen lauseen määräysten estämättä voi Färsaaret kuitenkin myös verottaa Färsaarilla asuvan yhtiön maksamasta osingosta, Färsaarten lainsäädännon mukaan, mutta jos saajana on yhtiö (lukuun ottamatta henkilöyhteenliittymää ja kuolinpesää), joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta, ei siten määrättävä vero saa olla suurempi kuin 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä.

4. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä voidaan osingosta suoritettavaa Islannin veroa korottaa enintaan 15 prosenttiin, sikäli kuin tällaista osinkoa on vähennetty maksavan yhtiön tulosta Islannin veroa määrättäessä.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten estämätta voidaan osingosta suoritettavaa Norjan veroa korottaa enintaan 15

prosenttiin. Tämä määräys on voimassa niin kauan kuin norjalaisilla yhtioillä on oikeus valtionverotuksessa vahentaa jaettua voittoa.

6. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään, miten 3-5 kappaleen mukaisia rajoituksia sovelletaan.

Tämän artiklan 3-5 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

7. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tulea, joka on saatu osakkeista, osuustodistuksista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia, samoin kuin muuta yhtiöstä saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

8. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa muussa sopimusvaltiossa kuin Tanskassa, Färsaarilla, Suomessa tai Ruotsissa asuvalle yhtiölle, verosta tässä toisessa valtiossa sikäli kuin vapautus olisi myönnetty tämän toisen valtion lainsäädännön mukaan, jos molemmilla yhtiöillä olisi ollut kotipaikka siellä.

Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Tanskassa asuva yhtiö maksaa Tanskassa asuvalle yhtiölle, verosta Tanskassa Tanskan lainsäädännön mukaan.

Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Suomessa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, verosta Suomessa,

jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osinkoa jakavan yhtiön äänimäärästä.

Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Ruotsissa asuva yhtiö maksaa Ruotsissa asuvalle yhtiölle, verosta Ruotsissa sikäli kuin osinko olisi ollut verosta vapaa Ruotsin lainsäädännön mukaan, jos molemmat yhtiöt olisivat olleet ruotsalaisia yhtiöitä. Vapautus verosta myönnetään kuitenkin vain, jos

a) voitosta, josta osinko maksetaan, on toisessa sopimusvaltiossa tai jossakin muussa valtiossa määrätty yleistä yhtiöiden tuloveroa, tai

b) osinko, jonka toisessa sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa, yksinomaan tai lähes yksinomaan koostuu osingosta, jonka tämä yhtiö on kysymyksessä olevana vuonna tai aikaisempina vuosina saanut kolmannessa valtiossa asuvassa yhtiössä omistamiensa osakkeiden tai osuuksien perusteella ja joka olisi ollut vapaa Ruotsin verosta, jos ruotsalainen yhtiö olisi välittömästi omistanut ne osakkeet tai osuudet, joiden perusteella osinko maksetaan.

Sikäli kuin osinko, jonka Tanskassa tai Färsaarilla asuva yhtiö verovuodelta maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiolle, määrältään vastaa osinkoa, jonka ensiksi mainittu yhtiö välittömästi tai oikeushenkilön välityksella on samana tai sitä aikaisempina verovuosina nostanut kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön osakkeiden tai muiden osuuksien perusteella, myönnetään kuitenkin ensimmäisen alakappaleen mukainen vapautus verosta toisessa sopimusvaltiossa vain, jos

a) osingosta, joka on nostettu kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön osakkeiden tai osuuksien perusteella, on verotettu Tanskassa tai Färsaarilla, tai

b) jollei nain ole, osinko olisi ollut vapaa verosta toisessa sopimusvaltiossa, jos toisessa sopimusvaltiossa asuva yhtiö olisi välittömästi omistanut kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön osakkeet tai osuudet.

Islannissa asuvan yhtiön toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle maksaman osingon osalta myönnetään ensimmäisen alakappaleen mukainen vapautus verosta toisessa sopimusvaltiossa vain sikäli kuin osinkoa ei saa vähentää islantilaisen yhtiön tulosta Islannin veroa laskettaessa.

9. Tämän artiklan 3-5 kappaleen estämättä voivat sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopia keskenään, että osinko, jonka sopimuksessa nimetty, tarkoitukseltaan yleisesti hyvää tekevä tai muutoin yleishyödyllinen laitos, joka on vapaa osingosta suoritettavasta verosta sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, jossa laitos asuu, vapautetaan toisessa sopimusvaltiossa tässä toisessa valtiossa olevalta yhtiölta saadusta osingosta suoritettavasta verosta.

10. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään verottaa yhtiön jakamattomasta voitosta, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11. Sanonta "henkilöyhteenliittymä" tässä artiklassa tarkoittaa

a) Tanskan osalta: "interessentskab", "kommanditselskab" ja "partrederi" nimisiä yhteenliittymiä,

b) Färsaarten osalta: "interessentskab", "kommanditselskab" ja "partrederi" nimisiä yhteenliittymiä,

c) Suomen osalta: avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, laivanisännistöyhtiötä ja muuta tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua yhteenliittymää, milloin niitä ei veroteta itsenäisinä verosubjekteina,

d) Islannin osalta: "sameignarfélög" ja "samlög" nimisiä yhteenliittymiä, milloin niitä ei veroteta itsenäisinä verosubjekteina,

e) Norjan osalta: kaikkia yhteenliittymiä, lukuun ottamatta "aksjeselskap" nimistä yhteenliittymää,

f) Ruotsin osalta: kauppayhtiötä, kommandiittiyhtiöta ja siviiliyhtiötä, milloin niitä ei veroteta itsenäisinä verosubjekteina.

11 artikla
KORKO

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla koron saajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 kappaleen määräysten estämättä, korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan tällaiselle saajalle, verottaa 7 tai 14

artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentuureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentuureihin liittyvät agiomäärat ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavaa sakkomaksua ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

4. Jos koron määrä maksajan ja saajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan velkaan nähden määrän, josta maksaja ja saaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla
ROJALTI

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla rojaltin saajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai

kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 kappaleen määräysten estämättä, rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan tällaiselle saajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siina sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuvafilmi sekä radio- ja televisiolähetyksessä käytettävä filmi ja nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelman käyttämisestä tai käyttöoikeudesta taikka kokemusperäisesta teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

4. Jos rojaltin määrä maksajan ja saajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja saaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla
MYYNTIVOITTO

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 4 kappaleessa tarkoitetun osakkeen tai muun osuuden

luovutuksesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisena tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämän laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

5. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen tavarankuljetukseen käyttämien konttien (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto), luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin 1-6 kappaleessa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

7. Tämän artiklan 6 kappaleen määräyksen estämättä voi sopimusvaltio verottaa voitosta, jonka toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ensiksi mainitussa valtiossa asuvan yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, eikä voitosta.

joka saadaan muun arvopaperin luovutuksesta ja jota tämän valtion verotuksessa kohdellaan samalla tavalla kuin tällaisen osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta saatua voittoa.

14 artikla
ITSENÄINEN AMMATINHARJOITTAMINEN

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tulosta voidaan kuitenkin verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jos

a) hänellä on tässä toisessa sopimusvaltiossa kiinteä paikka, joka on vakinaisesti hänen käytettävänään toiminnan harjoittamiseksi, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava tähän kiinteään paikkaan kuuluvaksi, tai

b) hän oleskelee tässä toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, yli 183 päivää kahdentoista kuukauden aikana, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava tämän jakson tai näiden jaksojen aikana harjoitettuun toimintaan.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla
YKSITYINEN PALVELUS

1. Jollei 16, 18, 19, 20 ja 21 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta, palkkiosta ja muusta sellaisesta

hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilo saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei tyota tehda toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässa toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilo saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisesta tyosta, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos

a) saaja oleskelee tässä toisessa valtiossa yhdessa jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintaan 183 päivää kahdentoista kuukauden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan tyonantajan puolesta, joka ei asu tässä toisessa valtiossa, ja

c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on tässa toisessa valtiossa, sekä

d) kysymys ei ole työvoiman vuokrauksesta.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä verotetaan tulosta, joka saadaan epäitsenäisestä työstä, milloin työ tehdään

a) tanskalaisessa, färsaarelaisessa, suomalaisessa, islantilaisessa, norjalaisessa tai ruotsalaisessa laivassa, vain siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla on; sopimusvaltiossa olevan yrityksen niin sanotuin bareboat ehdoin rahtaama ulkomainen laiva rinnastetaan tätä määräystä sovellettaessa vastaavasti tanskalaiseen, färsaarelaiseen.

suomalaiseen, islantilaiseen, norjalaiseen tai ruotsalaiseen laivaan,

b) kansainvälisessä liikenteessä olevassa ilma-aluksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu,

c) kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntialuksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu, myös silloin kun tulo työstä saadaan tiettynä osuutena tai osana kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntitoiminnan voitosta.

16 artikla
JOHTAJANPALKKIO

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön johtokunnan tai muun sellaisen elimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla
TAITEILIJAT JA URHEILIJAT

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaiteilijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta toiminnasta, ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten

estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa taiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka saadaan sopimusvaltiossa asuvan taiteilijan tai urheilijan toisessa sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, milloin vierailu tässä toisessa valtiossa pääasiallisesti rahoitetaan ensiksi mainitun valtion julkisilla varoilla. Tässä tapauksessa tulosta verotetaan vain tässä ensiksi mainitussa valtiossa.

18 artikla

ELÄKE YM.

1. Eläkkeestä ja elinkorosta, joka maksetaan sopimusvaltiosta, ja suorituksesta, joka tapahtuu sopimusvaltiosta tämän valtion sosiaalilainsäädännön mukaan, toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

2. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä vapautetaan elatusapu, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle puolisolle tai entiselle puolisolle tahi lapselle, verosta tässä toisessa valtiossa, milloin elatusapu olisi ollut vapautettu verosta ensiksi mainitussa valtiossa, jos saaja olisi asunut siellä.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan vahvistettua rahamäärää, joka määrättyinä ajankohtina joko asianomaisen elinkautena tai yksilöitynä taikka tiettynä aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen vastikkeeksi.

19 artikla

JULKINEN PALVELUS

1. Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, paikallisviranomainen tai julkisoikeudellinen laitos maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, sen valtiollisen osan, paikallisviranomaisen tai julkisoikeudellisen laitoksen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Jos henkilö saa 1 kappaleessa tarkoitetun hyvityksen työstä, jonka hän on tehnyt muussa sopimusvaltiossa kuin mistä hyvitys maksetaan, hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä valtiossa, jossa työ tehdään, jos saaja on henkilö, joka asuu tässä valtiossa ja

a) on tämän valtion kansalainen, tai

b) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

20 artikla

OPISKELIJAT JA HARJOITTELIJAT

Henkilöä, joka oleskelee sopimusvaltiossa ainoastaan

a) tässä sopimusvaltiossa olevassa yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa harjoitettavia opintoja varten, tai

b) tässä sopimusvaltiossa tapahtuvaa liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelua varten,

ja joka asuu tai välittömästi ennen tätä oleskelua asui toisessa sopimusvaltiossa, ei ensiksi mainitussa valtiossa veroteta rahamääristä, jotka hän saa tämän valtion ulkopuolella olevasta lähteestä elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten.

21 artikla

HIILIVETYESIINTYMIEN ALUSTAVAAN SELVITYSTYÖHÖN, TUTKIMISEEN TAI HYVÄKSIKÄYTTÖÖN LIITTYVÄ TOIMINTA

1. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä, lukuun ottamatta 8 artiklan määräyksiä, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan, milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö toisessa sopimusvaltiossa harjoittaa tässä toisessa valtiossa olevien hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvää toimintaa.

2. a) Sopimusvaltiossa asuvan henkilön, joka toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella harjoittaa 1 kappaleessa tarkoitettua toimintaa, katsotaan harjoittavan tätä toimintaa tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta tai kiinteästä paikasta.

b) Jos tällainen henkilö harjoittaa toimintaansa tutkimus- tai talteenottamisalueella, joka ulottuu tämän toisen valtion rannikon ulkopuolella olevasta paikasta tämän valtion maa-alueelle, eikä toimintaa harjoiteta ainoastaan maa-alueella, sovelletaan vastaavasti a) kohtaa.

c) Toiminta, joka käsittää jalostamattomien hiilivetyjen kuljetukseen käytettävän putkijohdon rakentamisen tai asentamisen, taikka tällaiseen toimintaan välittömästi liittyvä rakennustyö, katsotaan harjoitetuksi tässä toisessa valtiossa olevasta kiin-

teästä toimipaikasta myös maissa tapahtuvan toiminnan osalta, milloin toiminta sisältyy hankkeeseen, joka ulottuu tämän valtion rannikon ulkopuolella olevasta paikasta tämän valtion maa-alueelle.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos toiminta kestää yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 30 päivää kahdentoista kuukauden aikana.

4. Tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua aikaa laskettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa sen yrityksen harjoittamana, jonka kanssa se on etuyhteydessä, jos toiminta on olennaisesti samankaltaista kuin viimeksi mainitun yrityksen harjoittama toiminta ja jos molempien yritysten toiminta koskee samaa hanketta. Yritysten katsotaan olevan etuyhteydessä keskenään, jos yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa olennaisen osan tämän yrityksen pääomasta taikka jos samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat molempien yritysten johtoon tai valvontaan tahi omistavat olennaisen osan näiden yritysten pääomasta.

5. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa 2 kappaleen a) ja b) kohdassa tarkoitetulle toisen sopimusvaltion alueelle, jossa harjoitetaan hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvaa liiketoimintaa, tai tällaisella alueella laivalla tai ilmaaluksella suoritetusta henkilöstön tai tarvikkeiden kuljetuksesta tahi tällaiseen toimintaan liittyvästä hinaajien, huoltoalusten tai muiden apualusten käytöstä, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

6. Tämän sopimuksen 13 artiklan 4 kappaleen ja 23 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan voittoon, joka saadaan 5

kappaleessa tarkoitettujen laivojen, veneiden tai ilma-alusten luovutuksesta, ja varallisuuteen, joka koostuu tällaisista laivoista, veneistä tai ilma-aluksista.

7. Sopimuksen muiden määräysten estämättä noudatetaan seuraavia määräyksiä sellaisen palkan ja muun samankaltaisen hyvityksen verotuksessa, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tehdystä työstä työnantajan lukuun, joka siellä harjoittaa 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettua toimintaa:

a) Jollei b)-d) kohdan määräyksistä muuta johdu, voidaan tällaisesta hyvityksestä verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain, jos työ kestää siellä yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, yli 30 päivää kahdentoista kuukauden aikana.

b) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan vain ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa, jos

1) työ liittyy hiilivetyesiintymän hyväksikäyttöön, joka sijaitsee sopimusvaltioiden tai sopimusvaltion ja muun valtion välisellä keskiviivalla,

2) näiden valtioiden välillä on sopimus, joka koskee esiintymän yhteistä hyväksikäyttöä, ja

3) hyväksikäyttö tapahtuu samanaikaisesti keskiviivan molemmilla puolilla.

Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain, milloin sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet asiasta sopimuksen.

c) Jos työ tehdään 5 kappaleessa tarkoitetussa laivassa tai veneessä, tällaisesta hyvityksestä verote-

taan 15 artiklan 3 kappaleen a) kohdan määräysten mukaan.

d) Jos työ tehdään 5 kappaleessa tarkoitetussa ilmaaluksessa, tällaisesta hyvityksestä verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

8. Sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka harjoittaa toimintaa toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella, vapautetaan verosta tässä toisessa valtiossa voiton osalta, jonka tämän henkilön katsotaan saaneen siirrettävän porauslaitteiston tai hotellilautan siirtämisestä tämän toisen valtion ulkopuolella olevalle alueelle. Voitolla tarkoitetaan tässä kappaleessa määrää, jolla kauppa-arvo siirron tapahtuessa ylittää sen hetkisen jäännösarvon lisättynä tehdyillä poistoilla.

9. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa

a) sellaisen oikeuden luovutuksesta, joka käsittää toisessa sopimusvaltiossa olevien hiilivetyesiintymien alustavan selvitystyön, tutkimisen tai hyväksikäytön, siihen luettuna oikeus tällaisiin esiintymiin olevaan osuuteen tai etuuteen, tai

b) sellaisten osakkeiden tai muiden osuuksien luovutuksesta, joiden arvo kokonaan tai olennaisilta osin välittömästi tai välillisesti liittyy tällaiseen oikeuteen,

voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

22 artikla
MUU TULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos tulon saaja asuu sopimusvaltiossa ja hänellä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, sekä tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä. Jos kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan kuuluu 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteää omaisuutta, verotetaan kuitenkin tulosta, joka saadaan tällaisesta omaisuudesta, 6 artiklan 1, 3 ja 5 kappaleen määräysten mukaisesti.

23 artikla
VARALLISUUS

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetusta ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 4 kappaleessa tarkoitetusta osakkeesta tai muusta yhtiöosuudesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

3. Varallisuudesta, joka koostuu kansainväliseen liikenteeseen käytetystä laivasta tai ilma-aluksesta sekä tällaisen

laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvästä irtaimesta omaisuudesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

4. Varallisuudesta, joka koostuu tavarankuljetukseen käytetyistä konteista (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto), verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

5. Muusta sopimusvaltiossa asuvan henkilön varallisuudesta verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, missä varallisuus on.

6. Tämän artiklan 5 kappaleen määräysten estämättä voidaan kuitenkin varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

7. Tämän artiklan 1-6 kappaleen määräyksiä sovelletaan sopimusvaltiossa vain sen suhteessa toiseen sopimusvaltioon, joka kantaa varallisuudesta yleistä veroa.

24 artikla
KUOLINPESÄ

Tulosta tai varoista, joista sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesää verotetaan, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesän osakasta.

25 artikla

KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN POISTAMINEN

1. TANSKA

a) Milloin Tanskassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Tanskan on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen toisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) vähennettävä tämän henkilön Tanskan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön Tanskan varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vahennyksen tekemistä lasketun Tanskan tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tassa toisessa valtiossa.

b) Milloin Tanskassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Tanska voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettavä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Tanskan verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

c) Milloin Tanskassa asuvalla henkilöllä on tuloa, jota tarkoitetaan 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa, Tanska voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon perusteella suoritettavasta Tanskan verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle.

2. FÄRSAARET

a) Milloin Färsaarilla asuvalla henkilöllä on tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Färsaarten on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimäisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilon Färsaarten tuloverotsa tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Färsaarten tuloveron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Färsaarilla asuvalla henkilöllä on tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Färsaaret voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon perusteella suoritettavasta Färsaarten verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle.

c) Milloin Färsaarilla asuvalla henkilöllä on toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta näiden artikloiden mukaan voi-

daan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, Färsaaret voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon perusteella suoritettavasta Färsaarten verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle.

3. SUOMI

a) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Suomen on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen kolmannen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) vähennettävä tämän henkilön Suomen tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön Suomen varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Suomen tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta näiden artikloiden mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, vapautetaan tämä tulo Suomen verosta.

c) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi tuloa, joka edellä olevan b) kohdan mukaan on vapautettava Suomen verosta, Suomi voi sisällyttaa tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Suomen verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tasta toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

4. ISLANTI

a) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vapautettava tällainen tulo tai varallisuus verosta.

b) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa, josta 10 artiklan, 13 artiklan 7 kappaleen, 16 artiklan tai 21 artiklan 1-6 sekä 8 ja 9 kappaleen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Islannin tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Islannin veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässa toisessa valtiossa.

c) Jos Islannissa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta siellä, Islanti voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan Islannin veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

5. NORJA

a) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vapautettava tällainen tulo tai varallisuus verosta.

b) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa, josta 10 artiklan, 13 artiklan 7 kappaleen, 16 artiklan tai 21 artiklan 1-6 sekä 8 ja 9 kappaleen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Norjan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Norjan veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

c) Jos Norjassa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta siellä, Norja voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan Norjan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

6. RUOTSI

a) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen neljannen alakappaleen tai jäljempänä olevan b), c) tai d) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) - ottaen huomioon Ruotsin lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada, milloin sitä muutetaan ilman, että tässä ilmaistua yleistä periaatetta muutetaan) - vähennettävä tulosta suoritettavasta verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä tämän henkilön Ruotsin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Ruotsin varallisuusveron osa, joka jakautuu sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Sovellettaessa edellä olevaa a) kohtaa on, kun ruotsalaisen yrityksen Suomessa olevan kiintean toimipaikan tulo- tai varallisuusverotuksessa Suomessa on erityisen lainsäädännön nojalla myönnetty huojennus, yrityksen saaman tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Ruotsin verosta vähennettävä se tulovero tai varallisuusvero, joka olisi ollut suoritettava Suomessa, jos sellaista veronhuojennusta ei olisi myönnetty.

c) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on toisesta sopimusvaltiosta 7 artiklassa tarkoitettua liiketuloa, 14 artiklassa tarkoitettua itsenäisestä ammatinharjoittamisesta saatua tuloa, 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettua yksityisesta palveluksesta saatua tuloa tahi 13 artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua voittoa, josta tulosta tai voitosta näiden artikloiden mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, vapautetaan tämä tulo tai voitto, edellä olevan a) kohdan määräysten estämättä, Ruotsin verosta. Tätä määräystä noudatetaan kuitenkin 7, 13 ja 14 artiklan osalta vain, jos tulo tai voitto suurimmaksi osaksi kertyy toisessa sopimusvaltiossa harjoitetusta ammatti-, liike- tai teollisuustoiminnasta, joka ei käsitä arvopapereiden ja muun samankaltaisen irtaimen omaisuuden hallintaa.

d) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai voittoa tahi varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi tuloa tai voittoa, joka edellä olevan c) kohdan mukaan on vapautettava Ruotsin verosta, Ruotsi voi määrätessään sitä verokantaa, jota on sovellettava muusta tulosta, voitosta tai varallisuudesta suoritettavaa Ruotsin progressiivista veroa laskettaessa, ottaa huomioon sen tulon, voiton tai varallisuuden, josta verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi sellaisen tulon tai voiton, joka vapautetaan Ruotsin verosta.

7. YHTEISET MÄÄRÄYKSET

1. Tässä artiklassa olevan sanonnan "tässä toisessa valtiossa maksettu" katsotaan myös käsittävän sellaisen tulosta suoritettavan veron, joka on maksettu Tanskassa, Farsaarilla,

Suomessa, Islannissa, Norjassa tai Ruotsissa ja joka on siirrettävä mainittuun toiseen valtioon hyvitettäväksi siellä asianomaiselle henkilölle samasta tulosta maksettavana verona.

2. Milloin sopimusvaltiossa (kotivaltio) asuvalle henkilölle on toisesta sopimusvaltiosta (toimintavaltio) yksityisesta palveluksesta saatua tuloa, josta 15 artiklan 1 kappaleen tai 21 artiklan 7 kappaleen mukaan voidaan verottaa toimintavaltiossa, kotivaltion on, tämän artiklan 1 kappaleen c) kohdan, 2 kappaleen c) kohdan, 3 kappaleen b) kohdan, 4 kappaleen a) kohdan, 5 kappaleen a) kohdan tai 6 kappaleen c) kohdan maaräysten estämättä, poistettava kaksinkertainen verotus vahentämällä se vero, joka on maksettu tässä toisessa valtiossa, soveltamalla 1 kappaleen a) kohdan, 2 kappaleen a) kohdan, 3 kappaleen a) kohdan, 4 kappaleen b) kohdan, 5 kappaleen b) kohdan tai 6 kappaleen a) kohdan määräyksiä, jos kysymyksessa oleva henkilö on saanut tulon toimintavaltiossa olevasta yrityksestä tai kiinteästä toimipaikasta ja hän on tai välittömästi ennen palvelusta toimintavaltiossa on ollut

a) kotivaltiossa olevan sellaisen yrityksen palveluksessa, joka on etuyhteydessä toimintavaltiossa olevan yrityksn kanssa, tai

b) kotivaltiossa olevan sellaisen yrityksen palveluksessa, johon tämä kiinteä toimipaikka kuuluu.

Tämän artiklan 1 kappaleen c) kohdan, 2 kappaleen c) kohdan, 3 kappaleen b) kohdan, 4 kappaleen a) kohdan, 5 kappaleen a) kohdan tai 6 kappaleen c) kohdan määräyksiä sovelletaan kuitenkin, sen estämättä mitä edellisessä alakappaleessa on määrätty, jos kysymyksessä oleva henkilö voi nayttää, että

a) hän työskentelyn vuoksi on oleskellut toimintavaltiossa kysymyksessä olevana verovuonna yhtäjaksoisesti yli kolmen kuukauden ajan, tai

b) työ toimintavaltiossa on tehty tässä valtiossa olevalle yritykselle tai siellä olevalle kiinteälle toimipaikalle tai vastaavasti kustannuksilla on rasitettu tätä yritystä tai toimipaikkaa.

26 artikla

YLEISET VEROTUSMÄÄRÄYKSET

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, tai varallisuudesta, joka tällaisella henkilöllä on, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jollei verotus ole nimenomaisesti sallittu tämän sopimuksen mukaan.

2. Milloin oikeus verottaa tulosta tai varoista on sopimuksen mukaan annettu toiselle sopimusvaltiolle kuin sille, jossa tulon saava tai varat omistava henkilö asuu, ja tämä toinen valtio lainsäädäntönsä johdosta ei verotuksessa ota lukuun tuloa tai varoja kokonaisuudessaan tai ottaa tulon tai varat lukuun vain progressionkorotuksessa tai muussa veron laskennassa, verotetaan tulosta tai varoista vain siinä sopimusvaltiossa, jossa henkilö asuu.

3. Milloin oikeus verottaa 14 artiklan 1 kappaleen sekä 15 artiklan 2 kappaleen ja 3 kappaleen b) ja c) kohdan mukaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, on sopimuksen mukaan annettu vain tälle valtiolle, voidaan tulosta verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jollei tulosta voida verottaa ensiksi mainitussa valtiossa tämän valtion lainsäädännön johdosta.

27 artikla

SYRJINTÄKIELTO

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa asuvan yrityksen tai henkilön toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa asuvaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen tai henkilöön.

Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Määräys ei myöskään tuota oikeutta saada sopimusvaltiossa toimitettavassa verotuksessa vähennystä tai oikeutta saada siellä vapautusta verosta toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle suoritetun osingon tai muun maksun perusteella.

Ensimmäisen alakappaleen määräys ei myöskään estä sopimusvaltioita verottamasta tuloa, jonka kiinteä toimipaikka saa, tämän valtion oman lainsäädännön mukaan, jos kiinteä toimipaikka kuuluu toisessa sopimusvaltiossa olevalle osakeyhtiölle tai siihen verrattavalle yhtiölle. Verotuksen on kuitenkin vastattava verotusta, joka kohdistuu ensiksi main-

tussa sopimusvaltiossa asuvan osakeyhtiön tai siihen verrattavan yhtiön ennen jaetun voiton perusteella myönnettävän vähennyksen tekemistä laskettuun tuloon.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 4 kappaleen tai 12 artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa olevan yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa tai useissa toisissa sopimusvaltioissa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan, 2 artiklan määräysten estämättä, kaikenlaatuisiin veroihin.

28 artikla
KESKINÄINEN SOPIMUSMENETTELY

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai useiden sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hä-

nen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 27 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jota asia koskee, keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Jollei asia koske sitä valtiota, jonka toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi asianomainen henkilö on saattanut asian, taman toimivaltaisen viranomaisen on siirrettävä asia sellaisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, jota asia koskee.

3. Jos sopimusvaltioiden välillä syntyy vaikeuksia tai epätietoisuutta sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa, näiden valtioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään kysymyksen ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita sopimus ei käsitä, tai sellaisten kysymysten ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin, jotka, olematta säänneltyjä sopimuksessa, voivat veron laskemisessa asianomaisissa valtioissa noudatettujen periaatteiden erilaisuuden johdosta tai muista syistä ilmaantua 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta.

Ennen kuin tehdään päätös kysymyksessä, jota ensimmäisessä alakappaleessa tarkoitetaan, on siinä tarkoitettujen neuvottelujen tulokset mahdollisimman pian annettava tiedoksi muiden sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Jos

sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaikkien sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään, on ensiksi mainitun sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tällaiset neuvottelut käytävä viivytyksettä.

29 artikla

DIPLOMAATTISTEN EDUSTUSTOJEN TAI KONSULIEDUSTUSTOJEN JÄSENET

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotuksellisiin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisten edustustojen tai konsuliedustustojen jäsenille.

30 artikla

ALUEELLINEN LAAJENTAMINEN

1. Tämä sopimus voidaan ulottaa, joko sellaisenaan tai tarpeellisin muutoksin, käsittämään ne alueet, jotka on 3 artiklan 1 kappaleen a) kohdan määräysten mukaan jätetty sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, edellyttäen, että siellä kannetaan samanlaisia tai pääasiallisesti samanluonteisia veroja kuin ne, joita sopimuksessa tarkoitetaan. Tällainen laajentaminen on voimassa siitä päivästä lukien sekä sellaisin muutoksin ja ehdoin, niihin luettuina lakkaamista koskevat määräykset, kuin sopimusvaltioiden välillä diplomaattiteitse tapahtuvalla noottienvaihdolla erikseen sovitaan.

2. Jos sopimus 32 artiklan mukaan lakkaa olemasta voimassa, lakkaa sopimus olemasta voimassa myös jokaisen alueen osalta, jota sopimus tämän artiklan perusteella on ulotettu koskemaan, jollei sopimusvaltioiden välillä toisin ole sovittu.

31 artikla

VOIMAANTULO

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Suomen ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Suomen ulkoasiainministeriö ilmoittaa muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta ja sopimuksen voimaantuloajankohdasta.

2. Sopimuksen tultua voimaan sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

3. Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välilla tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 18 päivänä helmikuuta 1987 tehtyä sopimusta lakataan soveltamasta tuloon tai varallisuuteen, johon tata sopimusta 2 kappaleen mukaan sovelletaan. Ensiksi mainittu sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona tämä sopimus mainitun kappaleen edellä olevien määräysten mukaan tulee sovellettavaksi.

(4.) Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakunnanhallituksen välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ym. 12 päivänä elokuuta 1986 tehtyä sopimusta lakataan soveltamasta tuloon, johon tätä sopimusta 2 kappaleen mukaan sovelletaan. Ensiksi mainittu sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona tämä sopimus mainitun kappaleen edellä olevien määräysten mukaan tulee sovellettavaksi.

32 artikla
PÄÄTTYMINEN

Sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen viimeistään sellaisen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivänä, joka alkaa viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta, ilmoittamalla siitä kirjallisesti Suomen ulkoasiainministeriölle, joka ilmoittaa muille sopimusvaltioille sellaisen ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällön. Jos irtisanomisaikaa on noudatettu, sopimus lakkaa olemasta voimassa irtisanomisen toimittaneen valtion ja muiden sopimusvaltioiden välillä

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta,

jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, toiseksi lähinnä seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Suomen ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1989 yhtenä tanskan-, määrin-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään Tanskan hallituksen yhdessä Färsaarten maakunnanhallituksen kanssa sekä Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitusten välillä tehtyä sopimusta tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

I. 5 ARTIKLAN 3 KAPPALEESEEN

Sopimuksen 5 artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä katsotaan toiselta puolen Färsaarten ja toiselta puolen Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välisessä suhteessa rakennus-, asennus- tai kokoonpanohankkeen, tahi toiminnan, joka käsittää tällaisen hankkeen yhteydessä harjoitetun suunnittelun, valvonnan, neuvonnan tai muun avustavan henkilostopanoksen, muodostavan kiinteän toimipaikan, mutta vain jos hanke tai toiminta kestää yli kuuden kuukauden ajan sopimusvaltiossa.

II. 7 ja 15 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 7 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Norjassa tai Ruotsissa oleva yritys saa vastaavasti Ruotsissa tai Norjassa harjoitetusta toiminnasta, vain siinä valtiossa, jossa yritys asuu, jos toiminta käsittää poroaitojen rakentamisen ja kunnossapidon sellaisella Norjan ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan osuudella, joka mainitaan 4 kappaleen mukaisessa sopimuksessa.

2. Sopimuksen 15 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Norjassa tai Ruotsissa asuva henkilö saa vastaavasti Ruotsissa tai Norjassa tehdystä henkilökohtaisesta työstä, vain siinä valtiossa, jossa henkilö asuu, jos työ ka-

sittää poroaitojen rakentamisen ja kunnossapidon sellaisella Norjan ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan osuudella, joka mainitaan 4 kappaleen mukaisessa sopimuksessa.

3. Norjassa tai Ruotsissa olevia yrityksiä tai asuvia henkilöitä koskevia 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan vastaavasti Suomessa tai Norjassa olevaan yritykseen tai asuvaan henkilöön.

4. Asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat keskinäisin sopimuksin ne asianomaisen valtakunnanrajan osuudet, joihin 1-3 kappaleen määräyksiä sovelletaan.

III. 7, 10-15, 19 ja 23 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 7 artiklan, 10 artiklan 2 kappaleen, 11 artiklan 2 kappaleen ja 12 artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa oleva yritys saa Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamisen ja käytön yhteydessä, vain siinä valtiossa, jossa yritys asuu.

2. Sopimuksen 13 artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä verotetaan voitosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa oleva yritys tai asuva henkilö saa siinä mainitun, Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamisessa ja käytössä käytetyn omaisuuden luovutuksesta, vain siinä valtiossa, jossa yritys tai henkilö asuu.

3. Sopimuksen 14 artiklan 1 kappaleen, 15 artiklan 1 kappaleen ja 19 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa asuva henkilö saa Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamisen ja käytön yhteydessä, vain siinä valtiossa, jossa henkilö asuu.

4. Sopimuksen 23 artiklan 6 kappaleen määräysten estämättä verotetaan siinä tarkoitetusta varallisuudesta, joka Ruotsissa tai Tanskassa asuvalla henkilöllä on ja jota käytetään Juutinrauman yli kiinteitä yhteyksiä rakennettaessa ja käytettäessä, vain siinä valtiossa, jossa yritys tai henkilö asuu.

IV. 7, 8, 13, 15 ja 23 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 7 artiklan, 8 artiklan 1 kappaleen, 13 artiklan 4 kappaleen ja 23 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan Tanskassa, Norjassa ja Ruotsissa tuloon, jonka Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair tai SAS Commuter niminen yhtymä saa kaupallisesta kansainvälisestä ja kotimaan ilmakuljetuksesta ja muusta siihen välittömästi liittyvästä toiminnasta, myyntivoittoon, jonka asianomainen yhtymä saa tällaisessa ilmakuljetuksessa ja sellaisessa muussa toiminnassa käytetyn irtaimen omaisuuden luovutuksessa, sekä varallisuuteen, joka yhtymällä on ja jota käytetään tällaisessa ilmakuljetuksessa ja muussa sellaisessa toiminnassa, niiden osuuksien suhteessa, jotka Tanskassa, Norjassa ja Ruotsissa asuvilla osakkailla on yhtymään.

2. Sopimuksen 15 artiklan 3 kappaleen b) kohdan määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan SAS, Scanair tai SAS Commuter nimisen yhtymän kotimaan liikenteessä käyttämässä ilma-aluksessa tehdystä työstä.

3. Ensimmäisen ja toisen kappaleen määräyksiä sovelletaan Tanskan, Norjan ja Ruotsin toimivaltaisten viranomaisten tekemän sopimuksen mukaan myös muuhun yhtymään tai muuhun samankaltaiseen yhteenliittymään, joka on perustettu ilmakuljetuksen tai muun siihen välittömästi liittyvän toiminnan harjoittamista varten ja johon vain SAS:n osakkailla välittömästi tai välillisesti on osuus ja joka pääasiallisesti on muodostettu SAS:ää koskevien periaatteiden mukaisesti.

V. 8, 13 ja 23 ARTIKLAAN

Sopimuksen 8 artiklan 1 ja 3 kappaleessa tarkoitetusta toiminnasta saadun tulon osuudesta, 13 artiklan 4 ja 5 kappaleessa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta saadun voiton osuudesta, sekä 23 artiklan 3 ja 4 kappaleessa tarkoitetun varallisuuden osuudesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tai omistaa yrityksen osakkuuden perusteella, verotetaan vain tässä valtiossa, jos

a) osakkaat asuvat eri sopimusvaltioissa, ja

b) yritystoimintaa harjoittaa yhtiö tai muu yhteenliittymä, jossa on yhteisvastuullisia osakkaita, joista vähintään yhden vastuu lisäksi on rajoittamaton, sekä

c) ei ole ilmeistä, että yrityksen tosiasiallinen johto on vain yhdessä sopimusvaltiossa.

Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia keskenään ensimmäisessä alakappaleessa mainittujen verotusperiaatteiden soveltamisesta myös tapauksessa, jossa siinä mainittuja edellytyksiä ei ole.

VI. 13 ARTIKLAAN

Sopimuksen 13 artiklan 6 ja 7 kappaleen määräykset eivät vaikuta Tanskan oikeuteen oman lainsäädäntönsä mukaan verottaa osakevoitosta, jonka Tanskasta muuttavan henkilön katsotaan saaneen maastamuuton yhteydessä.

VII. 15 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan Suomen ja Ruotsin tai Suomen ja Norjan väli-

seen maarajaan rajoittuvassa Suomen, Norjan tai Ruotsin kunnassa asuvan henkilön tällaisessa kunnassa toisessa näistä valtioista tehdystä henkilökohtaisesta työstä saamasta tulosta vain siinä valtiossa, jossa kysymyksessä oleva henkilö asuu, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee tässä valtiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

2. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa asuva henkilö saa pysyvästä Tanskassa tehdystä henkilökohtaisesta työstä, vain Ruotsissa, edellyttäen, että tämä henkilö säännollisesti oleskelee Ruotsissa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

3. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Tanskassa asuva henkilö saa pysyvästä Ruotsissa tehdystä työstä, vain Tanskassa, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee Tanskassa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

4. Tämän pöytäkirjamerkinnän 2 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan vain, jos työ kestää vähintään kuuden kuukauden yhtäjaksoisen ajan.

5. Sanonnalla "pysyvä henkilökohtainen työ" tarkoitetaan palvelussuhdetta, joka on solmittu siinä tarkoituksessa, että se on verovelvollisen pääasiallinen työ.

6. Sanonnalla "säännöllisesti oleskelee" tarkoitetaan, että verovelvollinen normaalitapauksessa vähintään kerran viikossa oleskelee siinä sopimusvaltiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan, jossa hän asuu. Jotta verovelvollisen voitaisiin katsoa oleskelevan vakinaisessa asunnossaan, on oleskelun kotivaltiossa käsitettävä vähintään kaksi päivää. Tällöin on voimassa, samoin kuin sopimuksessa muutoinkin kun sanonta "päivä" esiintyy, että "päivällä" tarkoitetaan myös päivän osaa.

7. Sopimuksen 15 artiklan 2 kappaleen d) kohdassa pidetaan sopimusvaltiossa asuvaa työntekijää vuokrattuna, milloin joku (vuokranantaja) asettaa hänet käytettäväksi työn tekemista varten toisen henkilön (toimeksiantajan) toisessa sopimusvaltiossa olevassa liiketoiminnassa, edellyttäen, että toimeksiantaja asuu tässä toisessa valtiossa tai että hänellä on siellä kiinteä toimipaikka ja että vuokranantaja ei vastaa työn tuloksesta eikä kanna siihen liittyvää riskiä.

Ratkaistaessa kysymystä, onko työntekijää pidettävä vuokrattuna, on tehtävä kokonaisarviointi, jossa erityisesti otetaan huomioon:

a) kuuluuko työn yleinen johto ja ohjaus toimeksiantajalle,

b) tehdäänkö työ työpaikalla, joka on toimeksiantajan määräämisvallan alainen ja josta hän vastaa,

c) lasketaanko vuokranantajalle suoritettava hyvitys käytetyn ajan mukaan tai muun, hyvityksen ja työntekijän saaman palkan välisen yhteyden perusteella,

d) asettaako toimeksiantaja suurimman osan työvälineistä ja tarvikkeista käytettäväksi, ja

e) jos vuokranantaja ei yksipuolisesti määrää työntekijöiden lukumäärää ja niiden soveliaisuutta.

VIII. 15 ja 19 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan Norjan ja Ruotsin väliseen maarajaan rajoittuvassa jommankumman valtion kunnassa asuvan henkilön tällaisessa kunnassa toisessa näistä valtioista tehdystä henkilökohtaisesta työstä saamasta tulosta

vain siinä valtiossa, jossa kysymyksessä oleva henkilö asuu, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee tässä valtiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

2. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa asuva henkilö saa pysyvästä Tanskassa tehdystä henkilökohtaisesta työstä, vain Ruotsissa, edellyttäen, etta tämä henkilö säännöllisesti oleskelee Ruotsissa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

3. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Tanskassa asuva henkilö saa pysyvästä Ruotsissa tehdystä työstä, vain Tanskassa, edellyttäen, että tämä henkilö saannöllisesti oleskelee Tanskassa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

4. Tämän pöytäkirjamerkinnän 2 ja 3 kappaleen määräyksia sovelletaan vain, jos työ kestää vähintään kuuden kuukauden yhtäjaksoisen ajan.

5. Sanonnalla "pysyvä henkilökohtainen työ" tarkoitetaan palvelussuhdetta, joka on solmittu siinä tarkoituksessa, etta se on verovelvollisen pääasiallinen työ.

6. Sanonnalla "säännöllisesti oleskelee" tarkoitetaan, etta verovelvollinen normaalitapauksessa vähintään kerran viikossa oleskelee siinä sopimusvaltiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan, jossa hän asuu. Jotta verovelvollisen voitaisiin katsoa oleskelevan vakinaisessa asunnossaan, on oleskelun kotivaltiossa käsitettävä vähintään kaksi päivää. Tällöin on voimassa, samoin kuin sopimuksessa muutoinkin kun sanonta "päivä" esiintyy, että "päivällä" tarkoitetaan myös päivän osaa.

IX. 18 ARTIKLAAN

Sopimuksen 18 artiklan määräysten estämättä on Tanskan ja Färsaarten välisessä suhteessa seuraava määräys voimassa:

Eläkkeestä, elinkorosta, sosiaalivakuutuskorvauksesta, elatusavusta ja muista samankaltaisista suorituksista, jotka kertyvät valtakunnan osasta ja maksetaan toisessa valtakunnan osassa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtakunnan osassa.

X. 19 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 19 artiklan määräysten estämättä ovat Tanskan ja Färsaarten välisessä suhteessa seuraavat määräykset voimassa:

a) Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka valtakunnan osa, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilolle työstä, joka on tehty tälle valtakunnan osalle, sen valtiolliselle osalle tai paikallisviranomaiselle, verotetaan vain siinä valtakunnan osassa, jossa tyo on tehty.

b) Tämän kappaleen a) kohdan määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka valtakunnan osassa asuva henkilö saa toimisuhteessa toisessa valtakunnan osassa tekemästään henkilökohtaisesta työsta, vain ensiksi mainitussa valtakunnan osassa, jos:

1) saaja oleskelee tässä toisessa valtakunnan osassa yhtäjaksoisesti enintään 60 päivän ajan, ja

2) hyvityksen maksaa "tavanomainen toimipaikka".

c) Sopimuksen 15 ja 16 artiklan sekä IX pöytäkirjamerkinnän määräyksiä sovelletaan hyvitykseen, joka saadaan valtakunnan osan, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen harjoittamasta elinkeinotoiminnassa tehdystä työstä.

2. Tämän pöytäkirjamerkinnän 1 kappaleen määraysten estamättä cvat Tanskan ja Färsaarten välisessä suhteessa seuraavat määräykset voimassa:

a) hyvityksistä, jotka julkisyhteisö vahvistaa ainoastaan julkisen tai yksityisen palveluksen yhteydessä syntyneiden menojen peittämiseksi ja joihin ei sisälly työstä suoritettua korvausta ja jotka Tanskan valtio, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen maksaa Färsaarilla työskentelevälle henkilölle, verotetaan vain Tanskassa,

b) hyvityksistä, jotka julkisyhteisö vahvistaa ainoastaan julkisen tai yksityisen palveluksen yhteydessä syntyneiden menojen peittämiseksi ja joihin ei sisälly työstä suoritettua korvausta ja jotka Färsaarten maakunnanhallitus, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen maksaa Tanskassa työskentelevälle henkilölle, verotetaan vain Färsaarilla.

Tämän 2 kappaleen edellä olevan a) ja b) kohdan maarayksiä sovelletaan niinä viitenä ensimmäisenä vuotena, joina henkilö saa mainittuja korvauksia.

XI. 20 ARTIKLAAN

1. Henkilö, joka oleskelee muussa sopimusvaltiossa kuin Färsaarilla, ja henkilö, joka oleskelee muussa sopimusvaltiossa kuin Islannissa, ainoastaan

a) tässä muussa sopimusvaltiossa olevassa yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa harjoitettavia opintoja varten, tai

b) tässä muussa sopimusvaltiossa tapahtuvaa liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelua varten,

ja joka asuu tai välittömästi ennen tätä oleskelua asui Färsaarilla tai Islannissa, verotetaan työstä saadusta tulosta ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa vain siitä tulon osasta, joka ylittää 20 000 Ruotsin kruunua kalenterivuoden aikana tai sen vasta-arvon Tanskan, Suomen, Islannin tai Norjan rahana. Edellä mainittuun määrään sisältyy Suomen, Norjan tai Ruotsin oleskelun aikana kysymyksessä olevalta kalenterivuodelta myönnettävä henkilökohtainen vähennys.

2. Verovapaus 1 kappaleen mukaan myönnetään vain ajalta, jonka opiskelu tai harjoittelutyö kohtuudella tai tavanomaisesti kestää, kuitenkin enintään kuudelta peräkkäiseltä kalenterivuodelta.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä ovat Tanskan ja Färsaarten välisessä suhteessa seuraavat määräykset voimassa:

Opiskelijaa, harjoittelijaa tai muuta sellaista henkilöä, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan valtakunnan osassa asui toisessa valtakunnan osassa ja joka tilapäisesti olekselee ensiksi mainitussa valtakunnan osassa ainoastaan

opiskelu- tai harjoittelutarkoituksessa, ei veroteta tässä valtakunnan osassa rahamääristä, jotka hän saa toisesta valtakunnan osasta tai ulkomailta elatusta, opintoja tai harjoittelua varten.

Heitä ei myöskään veroteta rahamääristä, jotka maksetaan korvauksena työstä, jos tämä työ on välttämätöntä heidän elatustaan varten.

Opiskelijaa, harjoittelijaa tai muuta sellaista henkilöä, joka välittömästi ennen oleskeluaan Tanskassa asui Färsaarilla, ei veroteta Färsaarilla korvauksesta, joka saadaan Tanskassa tehdystä työstä.

Opiskelijoina ei pidetä henkilöitä, jotka koulutuksen päätettyään aloittavat erikoiskoulutuksen tai koulutuksen uudelta alalta.

Oleskelua pidetään tilapäisenä, jos se ei ylitä säänneltyä opiskeluaikaa lisättynä kahdella vuodella.

Oleskelun ei katsota olevan "ainoastaan opiskelu- tai harjoittelutarkoituksessa", jos se on kestänyt yli kuuden kuukauden ajan ennen opintojen aloittamista.

Tähän kuuden kuukauden aikaan ei lueta aikaa, kuitenkin enintään yksi vuosi, joka on kulunut sellaisen valmistavan kurssin yhteydessä, joka oppilaitoksen mukaan on kysymyksessä olevien opintojen aloittamisen edellytyksenä.

Milloin puolisot pyrkivät oppilaitokseen ja vain toinen heistä hyväksytään siihen, kuuden kuukauden sääntöä pidennetään toisen puolison osalta, mutta kuitenkin enintään kahden vuoden yhteenlasketuksi ajaksi.

Tämän kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan 1 päivästä tammikuuta 1989 lukien. "Färsaartenvähennys"

luetaan kuitenkin työstä saatuun korvaukseen 1 päivästä tammikuuta 1989 lukien ja riippumatta siitä, kertyykö hyvitys Tanskasta vai ulkomailta.

4. Edellä olevan 1 kappaleen määräysten estämättä opiskelijaa, harjoittelijaa tai muuta sellaista henkilöä, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan Tanskassa asui Islannissa ja joka tilapäisesti oleskelee Tanskassa ainoastaan opiskelu- tai harjoittelutarkoituksessa, ei veroteta rahamääristä, jotka maksetaan korvauksena työstä, edellyttäen, että työ on välttämätöntä hänen elatustaan varten.

5. Henkilö, joka opiskelee muussa sopimusvaltiossa kuin Suomessa olevassa yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa ja joka tilapäisen oleskelun aikana Suomessa työskentelee Suomessa enintään 100 päivää saman kalenterivuoden aikana saadakseen opintoihin liittyvää käytännön kokemusta, verotetaan Suomessa vain työstä saadun tulon siitä osasta, joka ylittää 2 400 Suomen markan suuruisen keskimääräisen kuukausitulon. Tämän kappaleen mukaisesti vapautetaan verosta kuitenkin yhteensä enintään 8 000 Suomen markkaa kalenterivuoden aikana.

6. Muussa sopimusvaltiossa kuin Ruotsissa olevan yliopiston tai muun oppilaitoksen opiskelija, joka tilapäisen oleskelun aikana Ruotsissa on siellä opintoihinsa tai harjoitteluunsa liittyvässä työssä, verotetaan Ruotsissa vain siitä työstä saadun tulon osasta, joka ylittää 10 000 Ruotsin kruunua kalenterivuoden aikana.

7. Henkilö, joka asuu muussa sopimusvaltiossa kuin Tanskassa ja joka tilapäisen oleskelun aikana Tanskassa työskentelee Tanskassa enintään 100 päivää saman kalenterikuukauden aikana, verotetaan Tanskassa vain tulon siitä osasta, joka ylittää määrän, jota voimassa olevien määräysten mukan pidetään välttämättömänä hänen elatustaan varten, edellyttäen, että

työ on tehty harjoittelu- ja lomatyön vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piirissä ja että Nordjobb on välittänyt työn.

Määrä, jota pidetään välttämättömänä asianomaisen elatusta varten, vahvistetaan vuosiperusteisena ja sitä alennetaan Tanskassa oleskeluajan pituuden suhteessa koko kalenterivuoteen.

Tämän kappaleen määräyksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1989 lukien.

8. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia keskenään 1-7 kappaleen määräysten soveltamisesta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sopia sellaisesta muutoksesta siellä mainittuihin rahamääriin, joka rahan arvon muuttumiseen, jonkin sopimusvaltion muuttuneeseen lainsäädäntöön tai muuhun sellaiseen seikkaan nähden katsotaan kohtuulliseksi.

XII. 25 ARTIKLAAN

1. Färsaarten pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 2 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Färsaarilla asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Färsaarten on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Färsaarten tuloverosta tai varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa tai varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Färsaarten tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Färsaarilla asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Färsaaret voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Färsaarten verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

c) Milloin Färsaarilla asuvalla henkilöllä on toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta näiden artikloiden mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa. Färsaaret sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon perusteella suoritettavasta Färsaarten verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seu-

raavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

2. Islannin pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 4 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön Islannin tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä tämän henkilön Islannin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Islannin tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Islanti voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Islannin verosta se tuloveron tai varallisuusveron

osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

3. Norjan pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 5 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön Norjan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä tämän henkilön Norjan varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Norjan tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Norja voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Norjan verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

4. Ruotsin pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 6 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen neljannen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) - ottaen huomioon Ruotsin lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada, milloin sitä muutetaan ilman, että tässä ilmaistua yleistä periaatetta muutetaan) - vähennettävä tulosta suoritettavasta verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä tämän henkilön Ruotsin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Ruotsin varallisuusveron osa, joka jakautuu sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Sovellettaessa edellä olevaa a) kohtaa on, kun ruotsalaisen yrityksen Suomessa olevan kiinteän

toimipaikan tulo- tai varallisuusverotuksessa Suomessa on erityisen lainsäädännön nojalla myonnetty huojennus, yrityksen saaman tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Ruotsin verosta vähennettävä se tulovero tai varallisuusvero, joka olisi ollut suoritettava Suomessa, jos sellaista veronhuojennusta ei olisi myönnetty.

c) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsi voi määrätessään sitä verokantaa, jota on sovellettava muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavaa Ruotsin progressiivista veroa laskettaessa, ottaa huomioon sen tulon tai varallisuuden, josta verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta verca on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana ka-

lenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

XIII. 26 ARTIKLAAN

1. Jos henkilöä, jota tarkoitetaan 15 artiklan 3 kappaleen a) kohdassa, 26 artiklan 2 kappaleen perusteella verotetaan Islannissa tai Norjassa, hänellä on kysymyksessä olevassa valtiossa oikeus samoihin vähennyksiin, jotka hänelle olisi myönnetty, jos hän olisi työskennellyt kansainvälisessä liikenteessä olevassa, tässä valtiossa rekisteröidyssä laivassa.

2. Sopimuksen 26 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan vastaavasti tapauksissa, joita tarkoitetaan III pöytäkirjamerkinnän 3 ja 4 kappaleessa.

XIV. 31 ARTIKLAAN

1. Tornion ja Muonion rajajokien uittoväylässä uittoa toimittamaan perustetun uittoyhdistyksen verovapaudesta Suomessa ja Ruotsissa on voimassa, mitä siitä erikseen on sovittu.

2. Perusteista, joita noudatetaan jaettaessa Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag nimisen yhtiön tulojen verotusta Norjan ja Ruotsin kesken, on voimassa, mitä siitä erikseen on sovittu.

Tämän pöytäkirjan alkuperäiskappale talletetaan Suomen ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1989 yhtenä tanskan-, määrin-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

[SWEDISH TEXT FOR FINLAND — TEXTE SUÉDOIS POUR LA FINLANDE]

AVTAL MELLAN DE NORDISKA LÄNDERNA FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST OCH PÅ FÖRMÖGENHET

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet,

som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfatta av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och på förmögenhet som påförs för envar av de avtalsslutande staternas, dess politiska underavdelningars eller lokala

myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst och på förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är

a) i Danmark

1) inkomstskatten till staten,
2) den kommunala inkomstskatten,
3) den amtskommunala inkomstskatten,
4) den särskilda inkomstskatten,
5) kyrkoskatten,
6) utdelningsskatten,
7) ränteskatten,
8) royaltyskatten,
9) skatterna enligt kolväteskattelagen, och
10) förmögenhetsskatten till staten,

(i det följande benämnda "dansk skatt");

b) på Färöarna

1) skatten till landskassan,
2) skatten till kommunerna,
3) kyrkoskatten,
4) utdelningsskatten, och
5) royaltyskatten,

(i det följande benämnda "färöisk skatt");

c) i Finland

1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten,
2) kommunalskatten,
3) kyrkoskatten, och
4) källskatten,

(i det följande benämnda "finsk skatt");

d) i Island

1) den statliga inkomstskatten,
2) den kommunala inkomstskatten, och
3) den statliga förmögenhetsskatten,

(i det följande benämnda "isländsk skatt");

e) i Norge

1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten,
2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna
3) inkomstskatten till fylkena,
4) den gemensamma skatten till skattefördelningsfonden,
5) skatterna enligt petroleumskattelagen, och
6) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister,

(i det följande benämnda "norsk skatt");

f) i Sverige

1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripet sjömansskatten och kupongskatten,
2) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,
3) ersättningsskatten,
4) utskiftningsskatten,
5) vinstdelningsskatten,
6) den kommunala inkomstskatten, och

7) den statliga förmögenhetsskatten,
(i det följande benämnda "svensk skatt").

4. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. I fråga om Färöarna tillämpas avtalet dessutom på en sådan allmän skatt på förmögenhet som Färöarna kan komma att införa efter undertecknandet av avtalet. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

5. Avtalet tillämpas inte i fråga om någon avtalsslutande stat på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller på beskattning av arv och gåva.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) uttrycket "avtalsslutande stat" åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige; vid tillämpningen av detta avtal omfattar uttrycket också det i det danska riket självstyrande folksamfundet Färöarna; i den omfattning bestämmelserna i avtalet endast berör förhållandet mellan Danmark och Färöarna används

uttrycken "en del av riket" och "den andra delen av riket", alltefter som sammanhanget kräver;

uttrycket omfattar också varje utanför respektive stats territorialvatten beläget område, inom vilket denna stat enligt sin lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt har rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbottnen eller i dennas underlag;

"Danmark" inbegriper inte Färöarna och Grönland; "Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten; "Norge" inbegriper inte Svalbard (med vilket avses även Björnön), Jan Mayen och de norska områdena ("biland") utanför Europa;

b) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

c) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

d) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i annan avtalsslutande stat" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i annan avtalsslutande stat;

e) "medborgare" åsyftar fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat; fysisk person som är dansk medborgare och som har hemvist på Färöarna enligt lagen om hemstyre anses vid tillämpningen av avtalet endast ha medborgarskap på Färöarna; uttrycket

åsyftar också juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

f) "internationell trafik" åsyftar vid tillämpningen av avtalet i en avtalsslutande stat transport med skepp eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i annan avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den förstnämnda staten;

g) "behörig myndighet" åsyftar
1) i Danmark: skatteministern,
2) på Färöarna: landsstyret,
3) i Finland: finansministeriet,
4) i Island: finansministern,
5) i Norge: finans- och tulldepartementet,
6) i Sverige: finansministern,

eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdras att handha frågor beträffande avtalet.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som

enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig dar på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande stater, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i flera stater, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någon stat har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i flera stater eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i flera stater eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i berörda avtalsslutande stater frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande stater, anses personen i fråga ha hemvist i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt

a) plats för företagsledning,
b) filial,
c) kontor,
d) fabrik,
e) verkstad, och
f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt, utgör fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än tolv månader i en avtalsslutande stat.

4. Vid beräkning av den tid som avses i stycke 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedriven av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

5. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget,

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art,

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a) - e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

6. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 7 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag - utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 - ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 5 och som - om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet - inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

7. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

8. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i annan avtalsslutande stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk och skogsbruk) belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2.a) Om inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, byggnader, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag, vars huvudsakliga ändamål är att inneha fast egendom, berättigar innehavaren av aktierna eller andelarna att nyttja bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av sådan nyttjanderätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas också på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på sådant sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i envar av de berörda avtalsslutande staterna till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma

eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripet utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i stycke 2 inte hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående stycken bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

2. Om företag som bedriver sjöfart har sin verkliga ledning ombord på ett skepp, anses ledningen belägen i den avtalsslutande stat där skeppets redare har hemvist.

3. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom nyttjande, underhåll eller uthyrning av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används för transport av gods eller varor, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas också på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i dessa företags kapital,

iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. Då i en avtalsslutande stat uppkommer fråga som avses i stycke 1, skall behörig myndighet i annan avtalsslutande stat som berörs av frågan underrättas i syfte att överväga justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i sådan annan

stat. När anledning därtill föreligger, kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande om inkomstens fördelning.

Artikel 10

Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av dividend med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat an den där han har hemvist samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 3, dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas också i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men den skatt som sålunda påförs får inte överstiga 15 procent av dividendens

bruttobelopp. Sådan dividend skall emellertid vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt äger minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital. Utan hinder av bestämmelserna i föregående mening i detta stycke får Färöarna emellertid också beskatta dividend från bolag med hemvist på Färöarna, enligt färöisk lagstiftning, men om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammmanslutning och dödsbo) som direkt äger minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital får den skatt som sålunda påförs inte överstiga 5 procent av dividendens bruttobelopp.

4. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 3 får isländsk skatt på dividend höjas till högst 15 procent i den mån sådan dividend dragits av från det utbetalande bolagets inkomst vid bestämmandet av isländsk skatt.

5. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 3 får norsk skatt på dividend höjas till högst 15 procent. Denna bestämmelse gäller så länge norska bolag är berättigade till avdrag vid statsbeskattningen för utdelad vinst.

6. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet att genomföra begränsningarna enligt styckena 3-5.

Bestämmelserna i styckena 3-5 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

7. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter,

som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt annan inkomst från bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

8. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark, Färöarna, Finland eller Sverige i denna andra stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat, om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark till bolag med hemvist i Danmark vara undantagen från beskattning i Danmark enligt dansk lagstiftning.

Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Finland till bolag med hemvist i Finland vara undantagen från beskattning i Finland, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Sverige till bolag med hemvist i Sverige vara undantagen från beskattning i Sverige i den mån dividenden skulle ha varit undantagen från beskattning enligt svensk lag om båda bolagen varit svenska bolag. Sådan skattebefrielse medges dock endast

a) om den vinst av vilken dividenden betalas i den andra avtalsslutande staten eller i någon annan stat underkastats allmän inkomstskatt för bolag, eller

b) den dividend som betalas av bolaget med hemvist i den andra avtalsslutande staten uteslutande eller så gott som uteslutande utgörs av dividend vilken detta bolag under ifrågavarande år eller tidigare år mottagit på aktier eller andelar, som bolaget innehar i ett bolag med hemvist i tredje stat, och vilken skulle ha varit undantagen från svensk skatt om de aktier eller andelar på vilka dividenden betalas hade innehafts direkt av det svenska bolaget.

I den mån beloppet av dividend, som för ett skatteår betalas av bolag med hemvist i Danmark eller på Färöarna till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, motsvaras av dividend, som det förstnämnda bolaget, direkt eller genom förmedling av juridisk person, under samma eller tidigare skatteår uppburit på aktier eller andra andelar i bolag med hemvist i tredje stat, gäller emellertid undantag från skatt i annan avtalsslutande stat enligt första avsnittet endast om

a) den dividend, som uppburits på aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat, underkastats beskattning i Danmark respektive på Färöarna eller,

b) om så inte är fallet, dividenden skulle ha varit undantagen från skatt i annan avtalsslutande stat, om aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat innehafts direkt av bolaget med hemvist i annan avtalsslutande stat.

I fråga om dividend från bolag med hemvist i Island till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat gäller undantag från beskattning i annan avtalsslutande stat enligt första avsnittet endast i den mån dividenden vid beräkning av isländsk skatt inte får dras av från det isländska bolagets inkomst.

9. Utan hinder av bestämmelserna i styckena 3-5 kan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna komma överens om att dividend, som tillfaller i överenskommelsen namngiven institution med allmänt välgörande eller annat allmännyttigt ändamål, vilken enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där institutionen har hemvist är undantagen från skatt på dividend, skall i annan avtalsslutande stat vara befriad från skatt på dividend från bolag i denna andra stat.

10. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från annan avtalsslutande stat, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

11. Uttrycket "personsammanslutning" i denna artikel avser

a) i fråga om Danmark: "interessentskab", "kommanditselskab" och "partrederi",

b) i fråga om Färöarna: "interessentskab", "kommanditselskab" och "partrederi",

c) i fråga om Finland: öppet bolag, kommanditbolag, partrederibolag och annan sammanslutning som avses i 5 § 1 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (1240/88) i fall då dessa inte beskattas som självständiga skattesubjekt,

d) i fråga om Island: "sameignarfélög" och "samlög" som inte beskattas såsom självständiga skattesubjekt,

e) i fråga om Norge: varje sammanslutning utom "aksjeselskap",

f) i fråga om Sverige: handelsbolag, kommanditbolag och enkelt bolag i fall då dessa inte beskattas som självständiga skattesubjekt.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av ränta med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, ränta som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den skuld för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp

enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av royalty med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, royalty som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (häri inbegripet biograffilm samt film och band för radio- och televisionssändning), patent, varumärke,

mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 och som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel som avses i artikel 6 stycke 4, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

4. Vinst på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

5. Vinst på grund av överlåtelse av containers (därtill inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används av ett företag i en avtalsslutande stat för transport av gods eller varor beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containers används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom an sådan som avses i styckena 1-5 beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

7. Utan hinder av bestämmelsen i stycke 6 får en avtalsslutande stat beskatta vinst som person med hemvist i annan avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i bolag med hemvist i den förstnämnda staten samt vinst på grund av överlåtelse av annat värdepapper som vid beskattningen i denna stat behandlas på samma sätt som vinst på grund av överlåtelse av sådan aktie eller annan andel.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat. Sådan inkomst får emellertid beskattas i annan avtalsslutande stat, om

a) han i denna andra stat har stadigvarande anordning som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till denna stadigvarande anordning, eller

b) han vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 183 dagar under en tolvmånadersperiod men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till verksamhet som har utövats under denna tidrymd eller dessa tidrymder.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig

verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas lön, arvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i annan avtalsslutande stat. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i annan avtalsslutande stat, endast i den förstnämnda staten, om

a) mottagaren vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolvmånadersperiod, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i denna andra stat eller på dennes vägnar, och

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i denna andra stat, samt

d) fråga inte är om uthyrning av arbetskraft.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utförs ombord på

a) danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt eller svenskt skepp endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet skeppet har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt skepp, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag i en avtalsslutande stat, med danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt respektive svenskt skepp,

b) luftfartyg i internationell trafik endast i den avtalsslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist,

c) fiske-, sälfångst- eller valfångstfartyg endast i den avtalsslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske-, sälfångst- eller valfångstverksamheten.

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister samt idrotts- och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i annan avtalsslutande stat i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrotts- eller sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom verksamhet som artist eller idrotts- eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrotts- eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrotts- eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte på inkomst genom verksamhet som artist eller idrotts- eller sportutövare med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver i annan avtalsslutande stat i fall då besöket i denna andra stat huvudsakligen bekostas av offentliga medel i den förstnämnda staten. I sådant fall beskattas inkomsten endast i denna förstnämnda stat.

Artikel 18

Pension m.m.

1. Pension och livränta som betalas från en avtalsslutande stat och utbetalning från en avtalsslutande stat enligt sociallagstiftningen i denna stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat beskattas endast i den förstnämnda staten.

2. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal skall underhållsbidrag, som person med hemvist i en avtalsslutande stat betalar till make eller förutvarande make eller till barn med hemvist i annan avtalsslutande stat, undantas från beskattning i denna andra stat i det fall då bidraget skulle ha undantagits från beskattning i den förstnämnda staten om mottagaren hade haft hemvist där.

3. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp som betalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställbar tidrymd och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 19

Offentlig tjänst

1. Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar,

lokala myndigheter eller offentligrättsliga institutioner till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentligsrättsliga institutioners tjänst, beskattas endast i denna stat.

2. Om ersättning som avses i stycke 1 tillfaller mottagare för arbete som denne utför i annan avtalsslutande stat än den från vilken ersättningen betalas, beskattas ersättningen emellertid endast i den stat där arbetet utförs, om mottagaren är person med hemvist i denna stat och

a) är medborgare i denna stat, eller

b) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

Person som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas inte i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller från

källa utanför denna stat för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning.

Artikel 21

Verksamhet i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster

1. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal, med undantag för bestämmelserna i artikel 8, tillämpas bestämmelserna i denna artikel i fall då person med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver verksamhet i annan avtalsslutande stat i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster belägna i denna andra stat.

2.a) Person med hemvist i en avtalsslutande stat, som utanför kusten i annan avtalsslutande stat bedriver verksamhet som avses i stycke 1, anses bedriva verksamheten från fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat.

b) Om sådan person bedriver sin verksamhet inom utforsknings- eller utvinningsområde som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna andra stat och in på denna stats landområde och verksamheten inte uteslutande bedrivs inom landområdet, äger punkt a) motsvarande tillämpning.

c) Verksamhet, som består av byggande eller installation av rörledning för transport av oraffinerade kolväten, eller byggnadsarbete i direkt samband med sådan verksamhet, anses bedriven från fast driftställe

i denna andra stat även i fråga om sådan verksamhet som pågår på land, när verksamheten ingår i ett projekt som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna stat och in på denna stats landområde.

3. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte, om verksamheten pågår under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 30 dagar under en tolvmånadersperiod.

4. Vid beräkning av den tid som avses i stycke 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedriven av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller i övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

5. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av transport av personal eller materiel med skepp eller luftfartyg till eller innanför område som avses i stycke 2 a) och b) i den andra avtalsslutande stat där affärsverksamhet bedrivs i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster eller på grund av drift av bogserbåtar, försörjningsfartyg eller andra

hjälpfartyg i samband med sådan verksamhet, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

6. Bestämmelserna i artikel 13 stycke 4 och artikel 23 stycke 3 tillämpas på vinst på grund av överlåtelse av skepp, båtar eller luftfartyg som avses i stycke 5 respektive förmögenhet bestående av sådana skepp, båtar eller luftfartyg.

7. Utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet gäller följande i fråga om beskattningen av lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av arbete vilket utförs i annan avtalsslutande stat för arbetsgivare som bedriver sådan verksamhet som avses i styckena 1 och 2:

a) Om inte bestämmelserna i punkterna b)-d) föranleder annat, får sådan ersättning beskattas i denna andra stat, men endast om arbetet pågår där under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 30 dagar under en tolvmånadersperiod.

b) Sådan ersättning beskattas endast i den förstnämnda avtalsslutande staten om

1) arbetet har samband med utnyttjandet av kolväteförekomster som befinner sig på mittlinjen mellan avtalsslutande stater eller mellan en avtalsslutande stat och annan stat,

2) avtal föreligger mellan dessa stater om gemensamt utnyttjande av förekomsterna, och

3) utnyttjandet sker samtidigt på båda sidor om mittlinjen.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast efter överenskommelse därom mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

c) Om arbetet utförs ombord på skepp eller båt som avses i stycke 5, beskattas sådan ersättning enligt bestämmelserna i artikel 15 stycke 3 a).

d) Om arbetet utförs ombord på luftfartyg som avses i stycke 5, beskattas sådan ersättning endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

8. Person med hemvist i en avtalsslutande stat som bedriver verksamhet utanför kusten i annan avtalsslutande stat är undantagen från beskattning i denna andra stat för vinst som denna person anses ha förvärvat på grund av överflyttning av flyttbar borranläggning eller hotellplattform till område utanför denna andra stat. Med vinst i detta stycke förstås belopp med vilket handelsvärdet vid tidpunkten för överflyttningen överstiger restvärdet vid denna tidpunkt med tillägg av företagna avskrivningar.

9. Vinst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av

a) rätt till förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster i annan avtalsslutande stat, häri inbegripet rätt till andel i eller förmån av sådana förekomster, eller

b) aktier eller andra andelar, vilkas värde helt eller till väsentlig del, direkt eller indirekt, hänför sig till sådan rätt,

får beskattas i denna andra stat.

Artikel 22

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar i detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte om inkomsttagaren har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14. Ingår i fast driftställe eller stadigvarande anordning fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 beskattas emellertid inkomst av sådan egendom med tillämpning av bestämmelserna i artikel 6 styckena 1, 3 och 5.

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Förmögenhet bestående av aktie eller annan andel i bolag, som avses i artikel 6 stycke 4, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

3. Förmögenhet bestående av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik samt av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

4. Förmögenhet bestående av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används för transport av gods eller varor beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

5. All annan förmögenhet, oavsett var denna är belägen, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

6. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 5 får emellertid förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, beskattas i denna andra stat.

7. Bestämmelserna i styckena 1-6 tillämpas i en avtalsslutande stat endast i förhållande till annan avtalsslutande stat som tar ut allmän skatt på förmögenhet.

Artikel 24

Dödsbo

Inkomst eller tillgång som beskattas hos dödsbo med hemvist i en avtalsslutande stat, får inte beskattas hos dödsbodelägare med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Artikel 25

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Danmark

a) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Danmark, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 andra avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) från denna persons danska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat;

2) från denna persons danska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den danska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Danmark inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

c) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7, får Danmark inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

2. Färöarna

a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den färöiska inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

3. Finland

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 tredje avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) från denna persons finska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons finska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den finska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Finland från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall sådan inkomst undantas från finsk skatt.

c) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat

eller förvärvar inkomst som enligt punkt b) ovan skall undantas från finsk skatt, får Finland inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den finska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

4. Island

a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) nedan föranleder annat, undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10, artikel 13 stycke 7, artikel 16 eller artikel 21 styckena 1-6 samt 8 och 9 får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet föranleder annat, från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den isländska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Island förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt

bestämmelse i avtalet är undantagen från beskattning där, får Island likväl vid bestämmandet av beloppet av den isländska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

5. Norge

a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) nedan föranleder annat, undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10, artikel 13 stycke 7 artikel 16 eller artikel 21 styckena 1-6 samt 8 och 9 får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet föranleder annat, från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Norge förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelserna i avtalet är undantagen från beskattning där, får Norge likväl vid bestämmandet av beloppet av den norska skatten på denna persons återstående inkomst

eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

6. Sverige

a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 11 stycke 8 fjärde avsnittet eller punkt b), c) eller d. nedan föranleder annat,

1) - med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) - från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) ovan skall, då enligt särskild lagstiftning lättnad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företagets inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av rörelse som avses i artikel 7, inkomst av självständig yrkesutövning som avses i artikel 14, inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7 eller vinst som avses i artikel 13 stycke 3 vilken inkomst eller vinst enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall, utan hinder av bestämmelserna i punkt a) ovan, sådan inkomst eller vinst undantas från svensk skatt. I fråga om artiklarna 7, 13 och 14 gäller denna bestämmelse dock endast om den övervägande delen av inkomsten eller vinsten härrör från i den andra avtalsslutande staten bedriven yrkesverksamhet, affärsverksamhet eller industriell verksamhet, som inte utgörs av förvaltning av värdepapper och annan liknande lös egendom.

d) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller vinst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat eller förvärvar inkomst eller vinst som enligt punkt c) ovan skall undantas från svensk skatt, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt på annan inkomst, vinst eller förmögenhet, beakta den inkomst, vinst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten eller sådan inkomst eller vinst som undantas från svensk skatt.

7. Gemensamma bestämmelser

1. Uttrycket "betalats i denna andra stat" i denna artikel anses också innefatta sådan skatt på inkomst som

erlagts i Danmark, på Färöarna, i Finland, i Island, i Norge respektive i Sverige och som skall överföras till nämnda andra stat för att där gottskrivas vederbörande person som skatt på samma inkomst.

2. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat (hemviststaten) från annan avtalsslutande stat (verksamhetsstaten) förvärvar inkomst av enskild tjänst som enligt artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 får beskattas i verksamhetsstaten, skall hemviststaten utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) i denna artikel, undanröja dubbelbeskattning genom avräkning av den skatt som betalats i denna andra stat med tillämpning av bestämmelserna i styckena 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 c) eller 6 a) om personen i fråga uppburit inkomsten från företag eller fast driftställe i verksamhetsstaten och han är eller omedelbart före anställningen i verksamhetsstaten varit anställd i

a) företag i hemviststaten vilket är ett företag med intressegemenskap med företaget i verksamhetsstaten, eller

b) företag i hemviststaten till vilket det fasta driftstället hör.

Bestämmelserna i styckena 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) skall, utan hinder av vad som föreskrivs i föregående avsnitt, dock tillämpas om personen i fråga kan visa att

a) han i och för arbetet vistats i verksamhetsstaten under en sammanhängande period under skatteåret i fråga som överstiger tre månader, eller

b) arbetet i verksamhetsstaten utförts för respektive kostnaderna rätteligen har belastat företaget i denna stat eller det där belägna fasta driftstället.

Artikel 26

Allmänna beskattningsregler

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar får inte beskattas i annan avtalsslutande stat, såvida inte beskattning uttryckligen är tillåten enligt detta avtal.

2. I fall då beskattningsrätten till en inkomst eller tillgång enligt avtalet tillagts annan avtalsslutande stat än den där personen som förvärvar inkomsten eller innehar tillgången har hemvist, och denna andra stat på grund av sin lagstiftning inte medtar inkomsten eller tillgången, i sin helhet, vid beskattningen eller endast beaktar inkomsten eller tillgången för progressionsuppräkning eller annan skatteberäkning, beskattas inkomsten eller tillgången endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist.

3. I fall då beskattningsrätten enligt artikel 14 stycke 1 samt artikel 15 stycke 2 och stycke 3 b) och c till en inkomst som förvärvas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat enligt avtalet tillagts endast denna stat får inkomsten beskattas i annan avtalsslutande stat om inkomsten inte kan beskattas i den förstnämnda staten på grund av lagstiftningen i denna stat.

Artikel 27

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i annan avtalsslutande stat bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning, som företag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller person med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i annan avtalsslutande stat sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den förstnämnda staten. Bestämmelsen medför inte heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla avdrag vid beskattningen eller skattebefrielse för dividend eller annan utbetalning till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Bestämmelsen i första avsnittet hindrar inte heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst, som fast driftställe förvärvar, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i annan avtalsslutande stat. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag eller därmed jämförligt bolag med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten på dess inkomst, beräknad utan avdrag för utdelad vinst.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 stycke 1, artikel 11 stycke 4 eller artikel 12 stycke 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan utbetalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i en eller flera av de andra avtalsslutande staterna, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 28

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalsslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpningen av artikel 27 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalsslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har framlagt saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller

tillämpningen av avtalet, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalsslutande stater kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som inte omfattas av avtalet eller för att genom särskild överenskommelse lösa frågor som, utan att vara reglerad i avtalet, på grund av olikhet i vederbörande staters principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de skatter som avses i artikel 2.

Innan beslut fattas i fråga som avses i första avsnittet, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalsslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalsslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall på begäran av den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalsslutande staten sådana överläggningar äga rum utan dröjsmål.

Artikel 29

Medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 30

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta de områden som undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 stycke 1 a), under förutsättning att där påförs skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som avses i avtalet. Sådan utvidgning gäller från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de avtalsslutande staterna genom diplomatisk notväxling.

2. Om avtalet enligt artikel 32 upphör att gälla skall, såvida inte annat överenskommits mellan de avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla också beträffande varje område till vilket avtalet har utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 31

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan avtalet trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Avtalet den 18 februari 1987 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt stycke 2. Det förstnämnda avtalet upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda stycke blir tillämpligt.

4. Avtalet den 12 augusti 1986 mellan den danska regeringen och Färöarnas landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m. upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst på vilken förevarande avtal blir tillämpligt enligt stycke 2. Det förstnämnda avtalet upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande

avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda stycke blir tillämpligt.

Artikel 32

Upphörande

En avtalsslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår som börjar efter utgången av en tidrymd av fem år efter dagen för ikraftträdande av avtalet uppsäga avtalet genom skriftligt meddelande härom till det finska utrikesministeriet, som underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalsslutande stater

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret närmast efter det då det finska

utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare.

Originalexemplaret till detta avtal deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

Protokoll

Vid undertecknande av det i dag mellan Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet har undertecknade kommit överens om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

I. Till artikel 5 stycke 3

Utan hinder av bestämmelsen i artikel 5 stycke 3 skall i förhållandet mellan Färöarna å ena sidan och Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige å andra sidan ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt anses utgöra fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än sex månader i en avtalsslutande stat.

II. Till artiklarna 7 och 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 beskattas inkomst, vilken företag i Norge eller Sverige förvärvar genom verksamhet som bedrivs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där företaget har hemvist, om verksamheten avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt stycke 4.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Norge eller Sverige förvärvar genom personligt arbete som utförs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där denna person har hemvist, om arbetet avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt stycke 4.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 beträffande företag i, respektive person med hemvist i Norge eller Sverige skall äga motsvarande tillämpning beträffande företag i, respektive person med hemvist i Finland eller Norge.

4. De behöriga myndigheterna i berörda avtalsslutande stater skall genom ömsesidig överenskommelse fastställa de sträckor längs vederbörande riksgräns på vilka bestämmelserna i styckena 1-3 skall tillämpas.

III. Till artiklarna 7, 10-15, 19 och 23

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7, artikel 10 stycke 2, artikel 11 stycke 2 och artikel 12 stycke 2 beskattas inkomst, som företag i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget har hemvist.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 stycke 3 beskattas vinst, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar på grund av överlåtelse av där angiven egendom vilken används vid

byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 stycke 1, artikel 15 stycke 1 och artikel 19 beskattas inkomst, som person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där personen har hemvist.

4. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 23 stycke 6 beskattas där angiven förmögenhet, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige innehar och som används vid byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

IV. Till artiklarna 7, 8, 13, 15 och 23

1. Bestämmelserna i artikel 7, artikel 8 stycke 1, artikel 13 stycke 4 och artikel 23 stycke 3 tillämpas i Danmark, Norge och Sverige på inkomst som konsortierna Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter förvärvar genom kommersiell internationell och inrikes luftfart och annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, på realisationsvinst som berörda konsortier förvärvar vid överlåtelse av lös egendom som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet och på förmögenhet som konsortiet innehar och som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet, i förhållande till den andel i konsortiet som innehas av delägare som har hemvist i Danmark, Norge respektive Sverige.

2. Bestämmelserna i artikel 15 stycke 3 b) tillämpas även på inkomst av arbete som utförs ombord på luftfartyg som används i inrikestrafik av konsortierna SAS, Scanair eller SAS Commuter.

3. Bestämmelserna i första och andra styckena tillämpas efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i Danmark, Norge och Sverige också i fråga om annat konsortium eller annan liknande sammanslutning för bedrivande av luftfart eller annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, i vilken sammanslutning endast delägare i SAS, direkt eller indirekt, innehar andel och vilken i huvudsak är uppbyggd i enlighet med de principer som gäller för SAS.

V. Till artiklarna 8, 13 och 23

Andel i inkomst av verksamhet som avses i artikel 8 styckena 1 och 3, andel i vinst på grund av överlåtelse av egendom som avses i artikel 13 styckena 4 och 5 samt andel i förmögenhet som avses i artikel 23 styckena 3 och 4 som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller innehar på grund av delägarskap i företag, beskattas endast i denna stat, om

a) delägarna har hemvist i olika avtalsslutande stater, och

b) företaget drivs av bolag eller annan sammanslutning med solidariskt ansvariga delägare, av vilka minst en tillika är obegränsat ansvarig, samt

c) det inte är uppenbart, att företaget har sin verkliga ledning endast i en avtalsslutande stat.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpning av de i första avsnittet angivna beskattningsprinciperna även i fall då där angivna förutsättningar inte föreligger.

VI. Till artikel 13

Bestämmelserna i artikel 13 styckena 6 och 7 berör inte Danmarks rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta aktievinst som en person som flyttar från Danmark anses ha erhållit i samband med utflyttningen.

VII. Till artikel 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Finland, Norge eller Sverige som gränsar till landsgränsen mellan Finland och Sverige respektive Finland och Norge förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i annan av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt upphåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Sverige förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Danmark, endast i Sverige, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Sverige.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Danmark förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Sverige, endast i Danmark, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Danmark.

4. Bestämmelserna i styckena 2 och 3 tillämpas endast om arbetet pågår under en sammanhängande tid av minst sex månader.

5. Med uttrycket "varaktigt personligt arbete" avses anställningsförhållande som ingåtts i avsikt att vara den skattskyldiges huvudsakliga sysselsättning.

6. Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist. För att en skattskyldig skall anses uppehålla sig i sin fasta bostad skall vistelsen i hemviststaten omfatta minst två dagar. Härvid gäller, liksom i övrigt i avtalet där uttrycket "dag" förekommer, att med "dag" avses också del av dag.

7. I artikel 15 stycke 2 d) anses arbetstagare med hemvist i en avtalsslutande stat uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans (uppdragsgivare) verksamhet i annan avtalsslutande stat, förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i denna andra stat och att uthyraren inte har ansvar för och inte heller står risken för arbetsresultatet.

Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning varvid särskilt beaktas om

a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,

b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar,

c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,

d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och

e) uthyraren int. ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

VIII. Till artiklarna 15 och 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Norge eller Sverige som gränsar till landsgränsen mellan dessa stater förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i den andra av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst,

vilken person med hemvist i Sverige förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Danmark, endast i Sverige, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Sverige.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Danmark förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Sverige, endast i Danmark, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Danmark.

4. Bestämmelserna i styckena 2 och 3 tillämpas endast om arbetet pågår under en sammanhängande tid av minst sex månader.

5. Med uttrycket "varaktigt personligt arbete" avses anställningsförhållande som ingåtts i avsikt att vara den skattskyldiges huvudsakliga sysselsättning.

6. Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist. För att en skattskyldig skall anses uppehålla sig i sin fasta bostad skall vistelsen i hemviststaten omfatta minst två dagar. Härvid gäller, liksom i övrigt i avtalet där uttrycket "dag" förekommer, att med "dag" avses också del av dag.

IX. Till artikel 18

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18 skall i förhållandet mellan Danmark och Färöarna följande gälla:

Pension, livränta, socialförsäkringsersättning, underhållsbidrag och andra liknande utbetalningar, som härrör från en del av riket och betalas till en person med hemvist i den andra delen av riket, beskattas endast i denna andra del av riket.

X. Till artikel 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 19 skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

a) Ersättning (med undantag för pension) som betalas av en del av riket, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till en fysisk person på grund av arbete som utförts för denna del av riket, dess underavdelningar eller myndigheter, beskattas endast i den del av riket där arbetet utförts.

b) Utan hinder av bestämmelsen i punkt a) beskattas ersättning, som person med hemvist i en del av riket uppbär för personligt arbete i anställningsförhållande utfört i en annan del av riket, endast i den förstnämnda delen av riket, om:

1) mottagaren vistas i denna andra del av riket under en sammanhängande period som inte överstiger 60 dagar, och

2) ersättningen betalas av det "sedvanliga tjänstestället".

c) Bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 samt i protokollsanteckning IX ovan tillämpas på ersättning som uppbärs för arbete som utförts i näringsverksamhet som bedrivs av en del av riket, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 ovan skall följande gälla i förhållande mellan Danmark och Färöarna:

a) ersättningar, som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst, och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som den danska staten, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar på Färöarna beskattas endast i Danmark,

b) ersättningar som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som Färöarnas landsstyre, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar i Danmark beskattas endast på Färöarna.

Bestämmelserna i stycke 2 a) och b) ovan tillämpas under de första fem åren under vilka personen i fråga uppbär nämnda ersättningar.

XI. Till artikel 20

1. Person som vistas i annan avtalsslutande stat än på Färöarna och person som vistas i annan avtalsslutande stat än i Island uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna andra avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna andra avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist på Färöarna eller i Island, beskattas för inkomst av anställning i den förstnämnda avtalsslutande staten endast för den del av inkomsten som överstiger 20 000 svenska kronor under kalenderåret eller motvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Nämnda belopp omfattar under vistelse i Finland, Norge eller Sverige personligt avdrag för kalenderåret i fråga.

2. Skattefrihet enligt stycke 1 medges endast för tid som skäligen eller vanligtvis åtgår för studierna eller praktiktjänstgöringen, dock högst för sex på varandra följande kalenderår.

3. Utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 ovan skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

Studerande, praktikant eller liknande som har eller som omedelbart före vistelsen i en del av riket hade hemvist

i den andra delen av riket och som tillfälligt vistas i den förstnämnda delen av riket uteslutande i studie- eller utbildningssyfte beskattas inte i denna del av riket för belopp som erhålls från den andra delen av riket eller från utlandet för uppehälle, studier eller utbildning.

De beskattas inte heller för belopp som betalas som ersättning för arbete, om detta arbete är nödvändigt för deras uppehälle.

Studerande, praktikant eller liknande som omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist på Färöarna, beskattas inte på Färöarna för ersättning för arbete utfört i Danmark.

Som studerande anses inte personer som efter att ha avslutat en utbildning påbörjar en specialutbildning eller en utbildning inom ett nytt område.

En vistelse anses som tillfällig om den inte överstiger den reglerade studietiden med ett tillägg om två år.

En vistelse anses inte vara "uteslutande i studie- eller utbildningssyfte" om den varat mer än sex månader innan studierna påbörjades.

I denna sexmånadersperiod skall inte inräknas sådan tid, dock högst ett år, som åtgått i samband med en förberedande kurs som enligt undervisningsanstalten utgör en förutsättning för att kunna påbörja studierna i fråga.

I fall då två makar ansöker om att bli antagna vid undervisningsanstalt och endast den ene av dem antas, förlängs sexmånadersregeln såvitt avser den andre maken, men dock högst till en sammanlagd tidsperiod om två år.

Bestämmelserna i detta stycke tillämpas i fråga om inkomst som förvärvas från och med den 1 januari 1989. "Färöavdrag" skall emellertid inräknas i ersättning för arbete från och med den 1 januari 1988 och oberoende av om ersättningen härrör från Danmark eller från utlandet.

4. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 ovan beskattas studerande, praktikant eller liknande som har eller omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist i Island och som tillfälligt vistas i Danmark uteslutande i studie- eller utbildningssyfte inte för belopp som betalas som ersättning för arbete, under förutsättning att arbetet är nödvändigt för hans uppehälle.

5. Person som studerar vid universitet eller annan undervisningsanstalt i annan avtalsslutande stat än Finland och som under tillfällig vistelse i Finland har anställning i Finland under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i Finland endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger en genomsnittlig månadsinkomst av 2 400 finska mark. Från beskattning enligt detta stycke undantas dock sammanlagt högst 8 000 finska mark under kalenderåret.

6. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i annan avtalsslutande stat än Sverige, som vid tillfällig vistelse i Sverige har anställning där med anknytning till studierna eller utbildningen, beskattas i Sverige endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger 10 000 svenska kronor under kalenderåret.

7. Person som har hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark och som vid tillfällig vistelse i Danmark är anställd i Danmark under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår beskattas i Danmark endast för den del av inkomsten som överstiger ett belopp som enligt gällande bestämmelser anses vara nödvändigt för hans uppehälle, under förutsättning att arbetet är utfört inom ramen för nordiskt program för utbyte av praktik- och feriearbete och att arbetet har förmedlats av Nordjobb.

Det belopp som anses vara nödvändigt för vederbörandes uppehälle fastställs på årsbasis och nedsätts i förhållande till uppehållstidens längd i Danmark och hela kalenderåret.

Bestämmelserna i detta stycke tillämpas från och med den 1 januari 1989.

8. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i styckena 1-7. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skälig med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad

lagstiftning i någon av de avtalsslutande staterna eller annan liknande omständighet.

XII. Till artikel 25

1. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 2 kan på begäran av Färöarna ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte bestämmelserna i artikel 11 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt eller förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den färöiska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten eller förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat eller på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

2. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 4 kan på begäran av Island ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) nedan föranleder annat,

1) från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons isländska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den isländska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Island inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den isländska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

3. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 5 kan på begäran av Norge ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) nedan föranleder annat,

1) från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons norska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den norska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Norge inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den norska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där".

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

4. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 6 kan på begäran av Sverige ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 fjärde avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) - med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) - från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) ovan skall, då enligt särskild lagstiftning lättnad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företagets inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt på annan inkomst eller förmögenhet, beakta den inkomst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

XIII. Till artikel 26

1. Om en person som avses i artikel 15 stycke 3 a) på grund av bestämmelsen i artikel 26 stycke 2 beskattas i

Island eller Norge, skall han i staten i fråga ha rätt till samma avdrag som skulle ha medgivits honom om han hade varit anställd ombord på ett skepp i internationell trafik registrerat i denna stat.

2. Bestämmelserna i artikel 26 stycke 3 skall äga motsvarande tillämpning i fall som avses i protokollsanteckning III styckena 3 och 4.

XIV. Till artikel 31

1. I fråga om skattefrihet i Finland och Sverige för flottningsförening, som bildats för att handha flottningen i Torne och Muonio gränsälvars flottled, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

2. I fråga om grunderna för fördelningen mellan Norge och Sverige av beskattningen av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

Originalexemplaret till detta protokoll deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

OVERENSKOMST MELLEM DE NORDISKE LANDE TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMST- OG FORMUESKATTER

Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre samt regeringerne i Finland, Island, Norge, og Sverige

der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter,

der konstaterer, at for så vidt angår Færøerne de sagsområder, som omfattes af denne aftale, selv i forhold til udlandet henhører under Færøernes selvstyrekompetence,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en eller flere af de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der pålignes på en kontraherende stats, dens politiske underafdelingers eller dens lokale myndigheders vegne, uden hensyn til hvorledes de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen eller dele af

indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue eller fast ejendom, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:

a) I Danmark:
1) indkomstskatten til staten;
2) den kommunale indkomstskat;
3) den amtskommunale indkomstskat;
4) den særlige indkomstskat;
5) kirkeskatten;
6) udbytteskatten;
7) renteskatten;
8) royaltyskatten;
9) skatterne i henhold til kulbrinteskatteloven; og
10) formueskatten til staten;
(herefter omtalt som "dansk skat").

b) På Færøerne:
1) skatten til landkassen;
2) skatten til kommunerne;
3) kirkeskatten;
4) udbytteskatten; og
5) royaltyskatten
(herefter omtalt som "færøsk skat")

c) I Finland:
1) den statslige indkomst- og formueskat;
2) kommunalskatten;
3) kirkeskatten; og
4) kildeskatten;
(herefter omtalt som "finsk skat").

d) I Island:

1) den statslige indkomstskat;

2) den kommunale indkomstskat; og

3) den statslige formueskat;

(herefter omtalt som "islandsk skat").

e) I Norge:

1) indkomst- og formueskatten til staten;

2) indkomst- og formueskatten til kommunerne;

3) indkomstskatten til fylkene;

4) fællesskatten til skattefordelingsfonden;

5) skatterne i henhold til petroleumsskatteloven; og

6) afgiften til staten af honorarer til udenlandske kunstnere;

(herefter omtalt som "norsk skat").

f) I Sverige:

1) indkomstskatten til staten, herunder sømandsskatten og kuponskatten;

2) bevillingsafgiften for visse offentlige forestillinger;

3) "ersättningsskatten";

4) "utskiftningsskatten";

5) "vinstdelningsskatten";

6) den kommunale indkomstskat; og

7) formueskatten til staten;

(herefter omtalt som "svensk skat").

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. For Færøernes vedkommende finder overenskomsten desuden anvendelse på en sådan almen skat på formue, som Færøerne måtte indføre efter undertegnelsen af overenskomsten. De kompetente myndigheder i de kontrahe-

rende stater skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

5. Overenskomsten finder ikke for nogen af de kontraherende staters vedkommende anvendelse på særlige skatter af gevinster ved lotteri og væddemål eller på arve- og gaveskatter.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

a) Udtrykket "kontraherende stat" betyder Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige; ved anvendelsen af denne overenskomst omfatter udtrykket tillige det i det danske rige selvstyrende folkesamfund Færøerne; i det omfang bestemmelserne i overenskomsten alene vedrører forholdet mellem Danmark og Færøerne anvendes udtrykkene "en del af riget" og "den anden del af riget", alt efter sammenhængen.

Udtrykket omfatter også ethvert område beliggende uden for de respektive staters territorialfarvande, inden for hvilket denne stat ifølge sin lovgivning og i overensstemmelse med folkeretten har rettigheder med hensyn til udforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dennes undergrund;

"Danmark" omfatter ikke Færøerne og Grønland; "Finland" omfatter for så vidt angår den finske kommunalskat ikke landskabet Åland; "Norge" omfatter ikke Svalbard (herunder Bjørnøen), Jan Mayen og de norske områder ("bilande") uden for Europa;

b) "person" omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;

c) "selskab" betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;

d) "foretagende i en kontraherende stat" og "foretagende i en anden kontraherende stat" betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat;

e) "statsborger" betyder fysiske personer, der har statsborgerskab i en kontraherende stat; fysiske personer, som er danske statsborgere og som er hjemmehørende på Færøerne i henhold til hjemmestyrelsesloven anses, ved anvendelsen af overenskomsten, kun at have statsborgerskab på Færøerne. Udtrykket omfatter også juridiske personer eller andre sammenslutninger, der består i kraft af gældende lovgivning i en kontraherende stat;

f) "international trafik" betyder ved anvendelsen af overenskomsten i en kontraherende stat enhver transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en anden kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den forstnævnte stat;

g) "kompetente myndighed" betyder:
1) i Danmark: skatteministeren;

2) på Færøerne: landsstyret;
3) i Finland: finansministeriet;
4) i Island: finansministeren;
5) i Norge: finans- og tolddepartementet;
6) i Sverige: finansministeren

eller den myndighed i enhver af disse stater, til hvilken det overdrages at behandle spørgsmål vedrørende overenskomsten.

2. Ved anvendelse af overenskomsten i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat" enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter dog ikke en person, hvis skattepligt i denne stat er begrænset til indkomst fra kilder i denne stat eller der beroende formue.

2. Såfremt en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i flere kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i flere stater, skal han anses for at være

hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;

c) hvis han sædvanligvis har ophold i flere stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;

d) er han statsborger i flere stater, eller er han ikke statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de pågældende kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Såfremt en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i flere kontraherende stater, skal den anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket "fast driftssted" omfatter navnlig:

a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
b) en filial;
c) et kontor;
d) en fabrik;
e) et værksted; og
f) en grube, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Et bygnings-, anlægs-, installations- eller monteringsprojekt, eller virksomhed, der består i planlægning, kontrol rådgivning eller anden hjælpende personale-indsats i forbindelse med et sådant projekt, udgør et fast driftssted, men kun såfremt projektet eller virksomheden varer i mere end 12 måneder i en kontraherende stat.

4. Ved beregning af den tid, som omhandles i stykke 3, anses virksomhed, som udøves af et foretagende, som har interessefællesskab med et andet foretagende, for udøvet af det foretagende, som det har interessefællesskab med, såfremt virksomheden i væsentlig grad er af samme art som den virksomhed, som det sidstnævnte foretagende udøver, og begge foretagenders virksomhed vedrører samme projekt. Foretagender anses for at have interessefællesskab, såfremt det ene foretagende direkte eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af det andet foretagende, eller ejer en væsentlig del af dette foretagendes kapital, eller såfremt samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af begge foretagender, eller ejer en væsentlig del af disse foretagenders kapital.

5. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket "fast driftssted" anses for ikke at omfatte:

a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;

b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;

c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse hos et andet foretagende;

d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;

e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver anden virksomhed for foretagendet, der er af forberedende eller hjælpende karakter;

f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til samtidig udøvelse af flere af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat heraf, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal et foretagende i tilfælde, hvor en person, der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandles i stykke 7, handler på foretagendets vegne og har og sædvanligvis udøver i en kon-

traherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet. Dette gælder dog ikke, såfremt denne persons virksomhed er begrænset til sådanne aktiviteter, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis de var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i nævnte stykke.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat, at disse personer handler inden for deres sædvanlige erhvervsvirksomheds rammer.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i en anden kontraherende stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. a) Udtrykket "fast ejendom" har - medmindre bestemmelserne i litra b) medfører andet - den betyd-

ning, som udtrykket har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvori ejendommen er beliggende.

b) Udtrykket "fast ejendom" skal dog i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, bygninger, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder eller andre naturforekomster.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller fra enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Såfremt besiddelse af aktier eller andre andele i et selskab, hvis væsentligste formål er at eje fast ejendom, berettiger indehaveren af aktierne eller andelene til at benytte fast ejendom, der ejes af selskabet, kan indkomst, som oppebæres ved direkte brug, ved udleje eller ved enhver anden anvendelse af sådan brugsret, beskattes i den kontraherende stat, hvori den faste ejendom er beliggende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i en kontraherende stat kan kun beskattes i denne stat, medmindre fore-

tagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i denne anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til det faste driftssted.

2. Under iagttagelse af bestemmelserne i stykke 3 skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted,i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at ville have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder omkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Såfremt det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Fortjeneste henføres ikke til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted foretager indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode hvert år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Indkomst, som et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik, kan kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Såfremt den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, har sit sæde om bord på et skib, skal foretagendet anses for at have sit sæde i den kontraherende stat, i hvilken skibets reder er hjemmehørende.

3. Indkomst, som et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer ved brug, vedligeholdelse eller udleje af containere (herunder anhængere og andet materiel til transport af containere), som anvendes til transport af gods eller varer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde, medmindre containerne udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på fortjeneste, som oppebæres ved deltagelse i en pool, i et konsortium eller i en international driftsorganisation.

Artikel 9

Indbyrdes forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i et foretagende i en anden kontraherende stat, eller

b) samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i en anden kontraherende stat,

skal følgende iagttages:

Såfremt der mellem de pågældende foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Opstår der i en kontraherende stat spørgsmål som omhandlet i stykke 1, skal den kompetente myndighed i en anden kontraherende stat, som berøres af spørgsmålet, underrettes med henblik på at overveje en regulering vedrørende opgørelsen af fortjenesten for det foretagende, der er hjemmehøren-

de i sådan anden stat. Såfremt der er anledning hertil, kan de kompetente myndigheder træffe særlig aftale om fortjenestens fordeling.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Såfremt en udbyttemodtager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat end den, i hvilken han er hjemmehørende, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stykke 1 og 3, udbytte, der udbetales fra et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en sådan modtager, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 i den kontraherende stat, hvori det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

3. Udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan tillige beskattes i den kontraherende stat, hvori det selskab, der betaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat, som pålignes, må ikke overstige 15 pct. af udbyttets bruttobeløb. Sådant udbytte skal imidlertid være fritaget fra beskatning i den førstnævnte stat i tilfælde,

hvor modtageren er et selskab (bortset fra personsammenslutninger og dødsboer), som direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet. Uanset bestemmelsen i 2. punktum i dette stykke, kan Færøerne imidlertid også beskatte udbytte fra selskaber, der er hjemmehørende på Færøerne og i overensstemmelse med lovgivningen på Færøerne, men hvis modtageren er et selskab (bortset fra personsammenslutninger og dødsboer), som direkte ejer mindst 25% af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, må den skat, der pålægges, ikke overstige 5% af bruttoudbyttet.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 3 kan islandsk skat på udbytte forhøjes til højst 15 pct. i det omfang, sådant udbytte er fradraget ved opgørelsen af det udbyttebetalende selskabs indkomst ved fastsættelsen af islandsk skat.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 3 kan norsk skat på udbytte forhøjes til højst 15 pct. Denne bestemmelse gælder så længe norske selskaber er berettigede til fradrag for udloddet udbytte ved statsskatteberegningen.

6. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af begrænsningerne i henhold til stykke 3 - 5.

Bestemmelserne i stykke 3 - 5 berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

7. Udtrykket "udbytte" betyder i denne artikel indkomst af aktier, andelsbeviser eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt anden indkomst fra selskaber, hvilken indkomst er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udbetalingen, er hjemmehørende.

8. Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Danmark, Færøerne, Finland eller Sverige, i denne anden stat være fritaget for beskatning i det omfang, dette ville have været tilfældet ifølge lovgivningen i denne anden stat, såfremt begge selskaber havde været hjemmehørende der.

Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Danmark, til et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, være fritaget for beskatning i Danmark i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Finland, til et selskab, der er hjemmehørende i Finland, være fritaget for beskatning i Finland, hvis modtageren direkte behersker mindst 10 pct. af stemmerne i det udbyttebetalende selskab.

Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Sverige, til et selskab, der er hjemmehørende i Sverige, være fritaget for beskatning i Sverige, i det omfang udbyttet ville have været fritaget for beskatning efter svensk lovgivning, såfremt begge selskaber havde været hjemmehørende i Sverige. Sådan skattefritagelse indrømmes dog kun, hvis

a) den indkomst udbyttet betales af, i den anden kontraherende stat eller i nogen anden stat, er blevet pålagt almindelig selskabsskat,
eller

b) det udbytte, som udbetales af selskabet, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, udelukkende eller så godt som udelukkende består af

udbytte, som dette selskab i indeværende år eller tidligere år har modtaget af aktier eller andele, som selskabet ejer i et selskab, der er hjemmehorende i en tredje stat og udbyttet ville have været fritaget for svensk skat, såfremt aktierne eller andelene, af hvilke udbyttet er betalt, havde været ejet direkte af selskabet, der er hjemmehorende i Sverige.

I det omfang udbyttebeløbet, der udbetales for et indkomstår af et selskab, der er hjemmehørende i Danmark eller på Færøerne, til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, modsvares af udbytte, som det førstnævnte selskab, direkte eller gennem formidling af en juridisk person, i samme eller tidligere indkomstår har oppebåret af aktier eller andre andele i et selskab, der er hjemmehørende i en tredje stat, indrømmes imidlertid fritagelse for skat i en anden kontraherende stat i henhold til første afsnit kun, såfremt

a) det udbytte, som er oppebåret af aktierne eller andelene i selskabet, der er hjemmehørende i en tredje stat, er undergivet beskatning henholdsvis i Danmark, eller på Færøerne eller,

b) hvis dette ikke er tilfældet, udbyttet ville have været fritaget for skat i en anden kontraherende stat, såfremt aktierne eller andelene i selskabet, der er hjemmehørende i en tredje stat, ejedes direkte af selskabet, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

For så vidt angår udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i Island, til et selskab, der er hjemmehorende i en anden kontraherende stat, gælder fritagelsen for beskat-

ning i en anden kontraherende stat i henhold til første afsnit kun i det omfang, udbyttet ved beregning af islandsk skat ikke må fradrages i det islandske selskabs indkomst.

9. Uanset bestemmelserne i stykke 3 - 5 kan de kompetente myndigheder i de kontraherende stater aftale, at udbytte, som tilfalder en i aftalen navngiven institution med alment velgørende eller andet almennyttigt formål, der i medfør af lovgivningen i den kontraherende stat, i hvilken institutionen er hjemmehørende, er fritaget for beskatning af udbytte, skal være fritaget for den i en anden kontraherende stat gældende beskatning af udbytte fra selskaber i denne anden stat.

10. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra en anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke- udloddede fortjeneste nogen skat på ikke-udloddet fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra denne anden stat.

11. Udtrykket "personsammenslutning" i denne artikel betyder:

a) for så vidt angår Danmark: interessentskab, kommanditselskab og partrederi;
b) for så vidt angår Færøerne: interessentskab, kommanditselskab og partrederi;

c) for så vidt angår Finland: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag" og anden sammenslutning, som omhandles i 5 §, 1 mom. i lov om skat på indkomst og formue (1240/88) og som ikke beskattes som selvstændigt skattesubjekt;

d) for så vidt angår Island: "sameignarfélög" og "samlög", som ikke beskattes som selvstændigt skattesubjekt;

e) for så vidt angår Norge: enhver sammenslutning med undtagelse af "aksjeselskap";

f) for så vidt angår Sverige: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag, som ikke beskattes som selvstændigt skattesubjekt.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en i en anden kontraherende stat hjemmehørende person, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Såfremt en rentemodtager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat end den, i hvilken han er hjemmehørende, og den fordring, der ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv, som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stykke 1, renter, som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en sådan modtager, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 i den kontraherende stat, hvori det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

3. Udtrykket "rente" betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke. Udtrykket omfatter især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i denne artikel.

4. Såfremt en særlig forbindelse mellem den, der betaler renten, og den der modtager renten, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og modtageren, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de berørte kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor en royaltymodtager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat end den, hvori han er hjemmehørende, og den rettighed eller ejendom, som

ligger til grund for de udbetalte royalties har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv, som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stykke 1, royalties som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en sådan modtager, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 i den kontraherende stat, hvori det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

3. Udtrykket "royalties" betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, (herunder biograffilm samt film og bånd til radio- og fjernsynsudsendelser), ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller hemmelig fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Såfremt en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den, der modtager, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem den, der betaler, og modtageren, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de berørte kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, stykke 2, og som er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller andre andele, som omhandles i artikel 6, stykke 4, kan beskattes i den kontraherende stat, hvori den faste ejendom er beliggende.

3. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i en anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat. Dette gælder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted.

4. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

5. Fortjeneste ved afhændelse af containere (herunder anhængere og andet materiel til transport af containere), som anvendes af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til transport af gods eller varer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde, medmindre containerne udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat.

6. Fortjeneste ved afhændelse af andre aktiver end de i stykke 1 - 5 omhandlede kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

7. Uanset bestemmelsen i stykke 6 kan en kontraherende stat beskatte fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller andre andele i selskaber, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, samt fortjeneste ved overdragelse af andre værdipapirer, som ved beskatningen i denne stat behandles på samme måde som fortjeneste ved afhændelse af sådanne aktier eller andre andele.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved anden selvstændig virksomhed oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat. Sådan indkomst kan imidlertid beskattes i en anden kontraherende stat, såfremt

a) han i denne anden stat har et fast sted, som regelmæssigt står til rådighed for ham med henblik

på udøvelse af hans virksomhed, men kun i det omfang den kan henføres til dette faste sted; eller

b) han opholder sig i denne anden stat i en periode eller i perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12 måneders periode, men kun for så stor en del af indkomsten, som kan henføres til virksomhed, som er udøvet i denne periode eller i disse perioder.

2. Udtrykket "frit erhverv" omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personlige tjenesteydelser

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18, 19, 20 og 21 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i en anden kontraherende stat. Er arbejdet udført i denne anden stat, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes der.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for arbejde, som udføres i en anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, såfremt:

a) modtageren opholder sig i denne anden stat i en periode eller i perioder, der tilsammen ikke over-

stiger 183 dage inden for en 12 måneders periode, og

b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i denne anden stat, og

c) vederlaget ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i denne anden stat, samt

d) at der ikke er tale om udleje af arbejdskraft.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for arbejde, som udføres om bord på et

a) dansk, færøsk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skib kun beskattes i den kontraherende stat, hvis nationalitet skibet har; ved anvendelsen af denne bestemmelse sidestilles udenlandsk skib, som befragtes på såkaldt bareboat-basis af et foretagende i en kontraherende stat, med dansk, færøsk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skib;

b) luftfartøj i international trafik kun beskattes i den kontraherende stat, hvori den, som oppebærer arbejdsindkomsten, er hjemmehørende;

c) fiske-, sælfangst- eller hvalfangstfartøj kun beskattes i den kontraherende stat, hvori den, som erhverver arbejdsindkomsten, er hjemmehørende, også i tilfælde, hvor vederlaget for arbejdet erlægges i form af en vis part eller andel af overskuddet af fiskeri-, sælfangst- eller hvalfangstvirksomheden.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller andet lignende organ i et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere samt idræts- og sportsudøvere

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som idræts- eller sportsudøver, ved hans i denne egenskab i den anden kontraherende stat udøvede virksomhed, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en idræts- eller sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller idræts- og sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, i hvilken kunstnerens eller idræts- eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst oppebåret ved virksomhed, som en kunstner eller en idræts- eller sportsudøver, der er hjemmehørende i en

kontraherende stat, udfører i en anden kontraherende stat i tilfælde, hvor besøget i denne anden stat hovedsageligt betales af offentlige midler fra den førstnævnte stat. I dette tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den førstnævnte stat.

Artikel 18

Pension m.m.

1. Pension og livrente, som udbetales fra en kontraherende stat, og udbetaling fra en kontraherende stat i henhold til sociallovgivningen i denne stat til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan kun beskattes i den førstnævnte stat.

2. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst skal underholdsbidrag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, betaler til ægtefælle eller tidligere ægtefælle eller til børn, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, fritages for beskatning i denne anden stat i tilfælde, hvor bidraget ville have været fritaget for beskatning i den førstnævnte stat, såfremt modtageren havde været hjemmehørende der.

3. Ved udtrykket "livrente" forstås et fastsat beløb, som skal udbetales periodisk til fastsatte tider enten for den pågældendes livstid, for et bestemt tidsrum eller for et tidsrum, der lader sig bestemme, og som erlægges på grundlag af en forpligtelse til at præstere disse udbetalinger som modydelse for dertil svarende fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

Artikel 19

Offentlige hverv

1. Vederlag (undtagen pensioner), der udbetales af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger, lokale myndigheder eller offentligretlige institutioner til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, dens politiske underafdelinger, lokale myndigheder eller offentligretlige institutioner, kan kun beskattes i denne stat.

2. Såfremt vederlag, som omhandles i stykke 1, tilfalder en modtager for hverv, som denne udfører i en anden kontraherende stat end den, hvorfra vederlaget betales, kan vederlaget imidlertid kun beskattes i den stat, hvori hvervet udføres, såfremt modtageren er en i denne stat hjemmehørende person, og

a) er statsborger i denne stat; eller

b) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

Artikel 20

Studerende og praktikanter

En person, som opholder sig i en kontraherende stat udelukkende med henblik på

a) studier ved et universitet eller anden undervisningsanstalt i denne kontraherende stat, eller

b) forretnings-, fiskeri-, industri-, landbrugs- eller skovbrugspraktik i denne kontraherende stat,

og som er eller umiddelbart før opholdet var hjemmehørende i en anden kontraherende stat, beskattes ikke i den førstnævnte stat af beløb, som han oppebærer fra kilder uden for denne stat til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse.

Artikel 21

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster.

1. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, med undtagelse af bestemmelserne i artikel 8, finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver virksomhed i en anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster beliggende i denne anden stat.

2. a) En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som uden for kysten i en anden kontraherende stat driver virksomhed, som omhandles i stykke 1, skal anses for at drive virksomheden fra et fast driftssted eller fast sted i denne anden stat.

b) Såfremt en sådan person driver sin virksomhed inden for et efterforskning- eller indvindingsområde, der strækker sig fra et sted uden for kysten i denne anden stat og ind på denne stats landområde, og virksomheden ikke udelukkende drives inden for landområdet, finder litra a) tilsvarende anvendelse.

c) Virksomhed, som består i arbejde med opbygning eller installation af en rørledning til transport af uraffinerede kulbrinter, eller et bygningsarbejde i direkte forbindelse med sådan virksomhed, anses for drevet fra et fast driftssted i denne anden stat også med hensyn til sådan virksomhed, der udføres på land, når virksomheden indgår i et projekt, som strækker sig fra et sted uden for kysten i denne stat og ind på denne stats landområde.

3. Bestemmelserne i stykke 2 finder ikke anvendelse, såfremt virksomheden finder sted i en periode eller i perioder, som sammenlagt ikke overstiger 30 dage inden for en 12 måneders periode.

4. Ved beregningen af den tid, som omhandles i stykke 3, anses virksomhed, som udøves af et foretagende, som har interessefællesskab med et andet foretagende, for udøvet af det foretagende, som det har interessefællesskab med, såfremt virksomheden i væsentlig grad er af samme art som den virksomhed, som det sidstnævnte foretagende udøver og begge foretagenders virksomhed vedrører samme projekt. Foretagender anses for at have interessefællesskab, såfremt det ene foretagende direkte eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af det andet foretagende, eller ejer en væsentlig del af dette foretagendes kapital, eller såfremt samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af begge foretagender, eller ejer en væsentlig del af disse foretagenders kapital.

5. Indkomst, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved transport af personel eller materiel med skib eller luftfartøj til eller inden for områder som omhandles i stykke 2, litra a) og b) i den anden kontraherende stat, hvor der udøves forretningsvirksomhed i forbindelse

med forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster, eller ved drift af bugserbåde, forsyningsfartøjer eller andre hjælpefartøjer i forbindelse med sådan virksomhed, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendet har sin virkelige ledelse.

6. Bestemmelserne i artikel 13, stykke 4, og i artikel 23, stykke 3, finder anvendelse henholdsvis på fortjeneste ved afhændelse af skibe, både eller luftfartøjer, som omhandles i stykke 5, og på formue bestående af sådanne skibe, både eller luftfartøjer.

7. Uanset de øvrige bestemmelser i overenskomsten gælder følgende om beskatningen af løn og andre lignende vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved arbejde, som udføres i en anden kontraherende stat for en arbejdsgiver, som driver sådan virksomhed, som omhandles i stykke 1 og 2:

a) Medmindre bestemmelserne under litra b) - d) medfører andet, kan sådant vederlag beskattes i denne anden stat, men kun såfremt arbejdet finder sted dér i en periode eller i perioder, som sammenlagt overstiger 30 dage inden for en tolv-måneders periode.

b) Sådant vederlag kan kun beskattes i den forstnævnte kontraherende stat, såfremt

1) arbejdet har forbindelse med udnyttelsen af kulbrinteforekomster, som befinder sig på midtlinien mellem kontraherende stater, eller mellem en kontraherende stat og en anden stat,

2) der foreligger aftale mellem disse stater om fælles udnyttelse af forekomsterne, og

3) udnyttelsen sker samtidig på begge sider af midtlinien.

Bestemmelserne i dette litra (b) finder kun anvendelse efter aftale herom mellem de kompetente myndigheder i de kontraherende stater.

c) Såfremt arbejdet udføres om bord på et skib eller en båd, som omhandles i stykke 5, kan sådant vederlag beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 15, stykke 3, a).

d) Såfremt arbejdet udføres om bord på et luftfartøj, som omhandles i stykke 5, kan sådant vederlag kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendet har sin virkelige ledelse.

8. En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som driver virksomhed uden for kysten i en anden kontraherende stat, er fritaget for beskatning i denne anden stat af fortjeneste, som denne person anses at have erhvervet som følge af overflytning af flytbar boreinstallation eller hotelplatform til et område uden for denne anden stat. Ved fortjeneste forstås i dette stykke det beløb, hvormed handelsværdien på tidspunktet for overflytningen overstiger restværdien på dette tidspunkt med tillæg af foretagne afskrivninger.

9. Fortjeneste, som en personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af

a) ret til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster i en anden kontraherende stat, herunder ret til andel i eller fordel af sådanne forekomster, eller

b) aktier eller andre andele, hvis værdi helt eller i det væsentlige, direkte eller indirekte, kan henføres til sådan ret,

kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 22

Andre indkomster

1. Indkomster, der oppebæres af en i en kontraherende stat hjemmehørende person, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt erhververen af indkomsten er hjemmehørende i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat, og den rettighed eller ejendom, hvorfra indkomsten hidrører, har direkte forbindelse med den virksomhed, som drives fra det faste driftssted, henholdsvis det frie erhverv, som udøves fra det faste sted. I sådanne tilfælde skal bestemmelserne i artikel 7, henholdsvis artikel 14, finde anvendelse. I tilfælde, hvor der til et fast driftssted eller et fast sted hører en fast ejendom, som omhandles i artikel 6, stykke 2, beskattes indkomst af sådan ejendom dog i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6, stykke 1, 3 og 5.

Artikel 23

Formue

1. Formue bestående af fast ejendom, omhandlet i artikel 6, stykke 2, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Formue bestående af aktier eller andre andele i et selskab, som omhandles i artikel 6, stykke 4, og som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan beskattes i den kontraherende stat, i hvilken den faste ejendom er beliggende.

3. Formue bestående af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, samt rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Formue bestående af containere (herunder anhængere og andet materiel til transport af containere), som anvendes til transport af gods eller varer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sæde, medmindre containerne udelukkende anvendes mellem pladser i en anden kontraherende stat.

5. Al anden formue, tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan, uanset hvor den forefindes, kun beskattes i denne stat.

6. Uanset bestemmelserne i stykke 5 kan rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i en anden kontrahe-

rende stat, eller rørlig formue, som hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har i en anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af frit erhverv, beskattes i denne anden stat.

7. Bestemmelserne i stykkerne 1 - 6 finder i en kontraherende stat kun anvendelse i forhold til en anden kontraherende stat, som opkræver almindelig formueskat.

Artikel 24

Dødsbo

Indkomst eller aktiver, som beskattes hos et dødsbo, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke beskattes hos personer, der er berettigede til anpart i boet, og som er hjemmehørende i en anden kontraherende stat.

Artikel 25

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. Danmark:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, andet afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor, medfører andet,

1) indrømme fradrag i denne persons danske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;

2) indrømme fradrag i denne persons danske formueskat med et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den danske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Danmark medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den danske skat af indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten, respektive formueskatten, der svares af den indkomst, som hidrører fra denne anden stat, respektive den formue, som ejes der.

c) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som omhandles i artikel 15 eller artikel 21, stykke 7, kan Danmark medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal i den danske skat af indkomsten fradrage den del af indkomstskatten, der svares af den indkomst, som hidrører fra denne anden stat.

2. Færøerne:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøerne, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden

kontraherende stat, skal Færøerne, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor, medfører andet, indrømme fradrag i denne persons færøske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den færøske indkomstskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøerne, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Færøerne medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal i den færøske skat af indkomsten fradrage den del af indkomstskatten, der svares af den indkomst, som hidrører fra denne anden stat.

c) Såfremt en person, der hjemmehørende på Færøerne, oppebærer indkomst fra en anden kontraherende stat fra personlige tjenesteydelser, som omhandles i artikel 15 eller artikel 21, stykke 7, og som i henhold til disse artikler kan beskattes i denne anden kontraherende stat, kan Færøerne medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal i den færøske skat af indkomsten fradrage den del af indkomstskatten, der svares af den indkomst, som hidrører fra denne anden stat.

3. Finland:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Finland, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge

bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Finland, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, tredje afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor medfører andet,

1) indrømme fradrag i denne persons finske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;

2) indrømme fradrag i denne persons finske formueskat med et beløb, svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den finske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Finland, fra en anden kontraherende stat oppebærer indkomst ved personligt arbejde, som omhandles i artikel 15 eller artikel 21, stykke 7, og som i henhold til disse artikler kan beskattes i denne anden stat, skal sådan indkomst fritages for finske skat.

c) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Finland, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, eller oppebærer indkomst, som i henhold til litra b) ovenfor skal fritages for finske skat, kan Finland medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundla-

get, men skal i den finske skat af indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten, respektive formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden kontraherende stat, respektive den formue, der ejes der.

4. Island:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelserne i litra b) eller c) nedenfor medfører andet, fritage sådan indkomst eller formue for beskatning.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i artikel 10, artikel 13, stykke 7, artikel 16 eller artikel 21, stykke 1-6 samt 8 og 9 kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, medfører andet, indrømme fradrag i denne persons islandske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke overstige den del af den islandske skat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst, som kan beskattes i denne anden stat.

c) Såfremt indkomst, der oppebæres, eller formue, som ejes af en person, der er hjemmehørende i Island, i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst

er undtaget fra beskatning der, kan Island dog ved fastsættelsen af den islandske skat af denne persons øvrige indkomst eller formue medregne den indkomst eller formue, der er fritaget for skat.

5. Norge:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelserne i litra b) eller c) nedenfor medfører andet, fritage sådan indkomst eller formue for beskatning.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i artikel 10, artikel 13, stykke 7, artikel 16 eller artikel 21, stykke 1-6 samt 8 og 9 kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, medfører andet, indrømme fradrag i denne persons norske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke overstige den del af den norske skat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst, som kan beskattes i denne anden stat.

c) Såfremt indkomst, der oppebæres, eller formue, som ejes af en person, der er hjemmehørende i Norge, i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst er fritaget for beskatning der, kan Norge dog ved fastsættelsen af den norske skat af denne persons øvrige indkomst eller formue medregne den indkomst eller formue, der er fritaget for skat.

6. Sverige:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Sverige, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, fjerde afsnit, eller litra b), c) eller d) nedenfor, medfører andet,

1) - under iagttagelse af bestemmelserne i svensk lovgivning (også med den ordlyd, som den i fremtiden kan få ved at ændres uden at de her angivne almindelige principper ændres) -indrømme fradrag i indkomstsskatten med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat.

2) indrømme fradrag i denne persons svenske formueskat med et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke overstige den del af den svenske formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Ved anvendelsen af litra a) ovenfor skal, i tilfælde hvor lempelse i henhold til særlig lovgivning er indrømmet ved finsk indkomst- eller formuebeskatning af et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, i svensk skat af foretagendets indkomst eller formue fradrages den indkomstskat, henholdsvis formueskat, som skulle have været pålignet i Finland, såfremt sådan skattelempelse ikke var indrømmet.

c) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, fra en anden kontraherende stat oppebærer fortjeneste ved erhvervsvirksomhed som omhandles i artikel 7, indkomst ved frit erhverv som omhandles i artikel 14, indkomst ved personlige tjenesteydelser som omhandles i artikel 15 eller artikel 21, stykke 7, eller fortjeneste som omhandles i artikel 13, stykke 3, hvilken indkomst eller fortjeneste i henhold til disse artikler kan beskattes i denne anden kontraherende stat, skal - uanset bestemmelserne i litra a) ovenfor - sådan indkomst eller fortjeneste fritages for svensk skat. For såvidt angår artiklerne 7, 13 og 14 gælder denne bestemmelse dog kun, såfremt den overvejende del af indkomsten eller fortjenesten hidrører fra i den anden kontraherende stat drevet erhvervsvirksomhed, forretningsvirksomhed eller industriel virksomhed, som ikke består i forvaltning af værdipapirer og anden lignende rørlig formue.

d) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer indkomst eller fortjeneste eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, eller oppebærer indkomst eller fortjeneste, som i henhold til litra c) ovenfor skal fritages for svensk skat, kan Sverige, ved fastsættelsen af skattesatsen for svensk progressiv skat af anden indkomst, fortjeneste eller formue, tage den indkomst, fortjeneste eller formue i betragtning, som kun kan beskattes i den anden kontraherende stat, eller sådan indkomst eller fortjeneste, som er fritaget for svensk skat.

7. Fælles bestemmelser

1. Udtrykket "er erlagt i denne anden stat" i denne artikel, skal anses for tillige at omfatte sådan skat på indkomst, som er betalt henholdsvis i Danmark, på Færøerne, i Finland, i Island, i Norge og i Sverige, og som skal overføres til nævnte anden stat for der at godskrives den pågældende person som skat på samme indkomst.

2. Såfremt en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat (bopælsstaten), fra en anden kontraherende stat (arbejdsstaten) oppebærer indkomst fra personligt arbejde, som efter artikel 15, stykke 1, eller artikel 21, stykke 7, kan beskattes i arbejdsstaten, skal bopælsstaten, uanset bestemmelserne i stykke 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) i denne artikel, ophæve dobbeltbeskatning ved at fradrage den skat, som er betalt i denne anden stat under anvendelse af bestemmelserne i stykke 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eller 6 a), såfremt den pågældende person har oppebåret indkomsten fra et foretagende eller fast driftssted i arbejdsstaten og han er, eller umiddelbart før ansættelsen i arbejdsstaten, var ansat i

a) et foretagende i bopælsstaten, der er et foretagende med interessefællesskab med foretagendet i arbejdsstaten, eller

b) et foretagende i bopælsstaten til hvilket det faste driftssted henhører.

3. Uanset bestemmelserne i afsnit 2 ovenfor skal bestemmelserne i stykkerne 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) dog anvendes, såfremt den pågældende person kan påvise at

a) han i det pågældende indkomstår har opholdt sig i og arbejdet i arbejdsstaten i en sammenhængende periode, der overstiger 3 måneder, eller

b) arbejdet i arbejdsstaten er udført for foretagendet i denne stat eller for det dèr beliggende faste driftssted og at omkostningerne med rette har belastet det nævnte foretagende eller faste driftssted.

Artikel 26

Generelle regler om beskatningen

1. Indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, eller formue, som ejes af en sådan person, kan ikke beskattes i en anden kontraherende stat, medmindre beskatning udtrykkelig er tilladt i henhold til denne overenskomst.

2. I tilfælde, hvor beskatningsretten til en indkomst eller formue i henhold til overenskomsten er tillagt en anden kontraherende stat end den stat, hvori personen, der oppebærer indkomsten eller ejer formuen, er hjemmehørende og denne anden stat på grund af sin lovgivning ikke medtager indkomsten eller formuen i sin helhed ved beskatningen, eller kun medregner indkomsten eller formuen ved progressionsberegning eller anden skatteberegning, kan indkomsten eller formuen kun beskattes i den kontraherende stat, hvori den pågældende person er hjemmehørende.

3. I tilfælde, hvor beskatningsretten i henhold til artikel 14, stykke 1, samt artikel 15, stykke 2, og stykke 3, b) og c) til en indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i henhold til overenskomsten er tillagt denne stat alene, kan indkomsten beskattes i en anden kontraherende stat, såfremt indkomsten ikke kan beskattes i den førstnævnte stat på grund af lovgivningen i denne stat.

Artikel 27

Forbud mod diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i en anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en eller flere af de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted eller et fast sted, som et foretagende eller en person hjemmehørende i en af de kontraherende stater har i en anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender eller personer, hjemmehørende i denne anden stat, der driver samme slags virksomhed.

Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

Bestemmelsen medfører ej heller ret til i en kontraherende stat at opnå fradrag ved beskatningen eller fritagelse for beskatning af udbytte eller andre udbetalinger til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat.

Bestemmelsen i første afsnit hindrer ej heller en kontraherende stat i at beskatte indkomst, der oppebæres af et fast driftssted, i overensstemmelse med reglerne i denne stats egen lovgivning, såfremt det faste driftssted tilhører

et aktieselskab eller dermed ligestillet selskab i en anden kontraherende stat. Beskatningen skal dog svare til den beskatning, som anvendes over for aktieselskaber og dermed ligestillede selskaber, der er hjemmehørende i den førstnævnte kontraherende stat, for så vidt angår deres indkomst, beregnet uden fradrag for udloddet fortjeneste.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4, eller artikel 12, stykke 4, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person, hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person, hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal gæld, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person, hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person, hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i en eller flere af de andre kontraherende stater, skal ikke i den førstnævnte stat kunne underkastes nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefuld end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 28

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Såfremt en person mener, at der i en eller flere af de kontraherende stater er truffet foranstaltninger, som for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uden at det påvirker hans ret til at anvende de retsmidler, som står til hans rådighed ifølge disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende eller, såfremt tilfældet er omfattet af artikel 27, stykke 1, i den kontraherende stat, i hvilken han er statsborger.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i sådan anden kontraherende stat, som berøres af spørgsmålet, med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Hvis den stat, overfor hvis kompetente myndighed den pågældende person har forelagt sagen, ikke selv berøres af spørgsmålet, skal denne kompetente myndighed overlade sagen til den kompetente myndighed i en af de stater, som berøres af spørgsmålet.

3. Såfremt vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål opstår mellem kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten, skal de kompetente myndigheder i disse stater forhandle for at søge at løse spørgsmålet ved særlig aftale. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan tillige forhandle for at undgå dobbeltbeskatning i sådanne tilfælde, som ikke omfattes af overens-

komsten eller for, ved særlig aftale, at løse spørgsmål, som, - uden at være regulerede af overenskomsten - på grund af uligheder i de pågældende staters principper for skattens beregning eller af andre grunde, kan opstå for så vidt angår de skatter, som omhandles i artikel 2.

Inden afgørelse træffes i spørgsmål, som omhandles i første afsnit, skal resultatet af de der omhandlede forhandlinger snarest meddeles til de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater. Såfremt den kompetente myndighed i en kontraherende stat finder, at forhandlinger bør finde sted mellem de kompetente myndigheder i samtlige kontraherende stater, skal på begæring af den kompetente myndighed i den førstnævnte kontraherende stat sådanne forhandlinger finde sted snarest muligt.

Artikel 29

Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer

Bestemmelserne i denne overenskomst berører ikke de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 30

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de nødvendige ændringer udvides til at omfatte de områder, som i henhold til bestemmelserne i artikel 3, stykke 1 a) er undtaget fra overenskomstens anvendelsesområde, under forud-

sætning af, at der dér pålægges skatter af væsentlig samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat mellem de kontraherende stater i noter, der skal udvekslés ad diplomatisk vej.

2. Såfremt overenskomsten i henhold til artikel 32 ophører at være gældende, skal, såfremt anden aftale ikke træffes mellem de kontraherende stater, overenskomsten ophøre at være gældende også for ethvert område, hvortil overenskomsten er udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 31

Ikrafttræden

1. Denne overenskomst træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske udenrigsministerium, at overenskomsten er godkendt. Det finske udenrigsministerium underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttræden.

2. Efter overenskomstens ikrafttrædelse finder dens bestemmelser anvendelse

a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst, som oppebæres den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori overenskomsten træder i kraft, eller senere;

b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter som fastsættes for skatteår (regnskabsår), som begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest ef-

ter det år, hvori overenskomsten træder i kraft, eller senere;

c) for så vidt angår formueskatter, på formue, hvorpå skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse, foretaget i det andet kalenderår efter det i hvilket overenskomsten træder i kraft, eller senere.

3. Overenskomsten af 18. februar 1987 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter skal ophøre at finde anvendelse på indkomst eller formue, på hvilken nærværende overenskomst finder anvendelse i henhold til stykke 2. Den førstnævnte overenskomst skal ophøre med at være gældende på det sidste tidspunkt, da den nærværende aftale i henhold til de foregående bestemmelser i det nævnte stykke finder anvendelse.

4. Overenskomsten af 12. august 1986 mellem den danske regering og Færøernes landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning mm. skal ophøre at finde anvendelse på indkomst, på hvilken nærværende overenskomst finder anvendelse i henhold til stykke 2. Den førstnævnte overenskomst skal ophøre med at være gældende på det sidste tidspunkt, da den nærværende aftale i henhold til de foregående bestemmelser i det nævnte stykke finder anvendelse.

Artikel 32

Opsigelse

En kontraherende stat kan senest den 30. juni i et kalenderår, som begynder efter udgangen af et tidsrum på fem år efter dagen for ikrafttrædelsen af overenskomsten, opsige overenskomsten ved skriftlig meddelelse herom til det finske udenrigsministerium, som underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af sådan meddelelse og om dens ind-

hold. Såfremt opsigelsesfristen er iagttaget, ophører overenskomsten at gælde i forholdet mellem den stat, som har fremsat opsigelsen og de øvrige kontraherende stater:

a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst som oppebæres den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori det finske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen eller senere;

b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter som fastsættes for et skatteår (regnskabsår), som begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori det finske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen, eller senere;

c) for så vidt angår formueskatter, på formue, hvorpå skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse foretaget i det andet kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket det finske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen, eller senere.

Originaleksemplaret til denne overenskomst deponeres i det finske udenrigsministerium, som tilstiller de øvrige kontraherende stater bekræftede kopier heraf.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Helsingfors, den 12. september 1989 i et eksemplar på dansk, færøsk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet der på svensk udfærdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

PROTOKOL

Ved undertegnelsen af den i dag mellem Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre samt regeringerne i Finland, Island, Norge og Sverige indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter er undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som udgør en integrerende del af overenskomsten:

I. Til artikel 5, stykke 3.

Uanset bestemmelsen i artikel 5, stykke 3, skal i forholdet mellem Færøerne på den ene side og Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige på den anden side et bygnings-, anlægs-, installations-, eller monteringsprojekt, eller virksomhed, der består i planlægning, kontrol, rådgivning eller anden hjælpende personale-indsats i forbindelse med et sådant projekt, udgøre et fast driftssted, men kun såfremt projektet eller virksomheden varer i mere end 6 måneder i en kontraherende stat.

II. Til artiklerne 7 og 15.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 7 kan indkomst, som oppebæres af et foretagende i Norge eller Sverige gennem virksomhed, som drives i Sverige henholdsvis Norge, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende, såfremt virksomheden tager sigte på opsætning og vedligeholdelse af spærrehegn for rener på sådanne strækninger langs den norsk- svenske rigsgrænse, som angives i en aftale i henhold til stykke 4.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Norge eller Sverige, oppebærer ved personligt arbejde, som udføres i Sverige henholdsvis Norge, kun beskattes i den stat, hvori denne person er hjemmehørende, såfremt arbejdet tager sigte på opsætning og vedligeholdelse af spærrehegn for rener på sådanne strækninger langs den norsk- svenske rigsgrænse, som angives i en aftale i henhold til stykke 4.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 vedrørende foretagender i, henholdsvis personer, der er hjemmehørende i Norge eller Sverige, skal finde tilsvarende anvendelse for så vidt angår foretagender i, henholdsvis personer, der er hjemmehørende i Finland eller Norge.

4. De kompetente myndigheder i de berørte kontraherende stater skal ved gensidig aftale fastsætte de strækninger langs de pågældende rigsgrænser, for hvilke bestemmelserne i stykke 1 - 3 skal finde anvendelse.

III. Til artiklerne 7, 10 - 15, 19, og 23.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 7, artikel 10, stykke 2, artikel 11, stykke 2, og artikel 12, stykke 2, kan indkomst, som oppebæres af et foretagende i Danmark eller Sverige i forbindelse med opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 13, stykke 3, kan fortjeneste, som erhverves af et foretagende i, henholdsvis personer, der er hjemmehørende i Danmark eller Sverige, ved overdragelse af dér omhandlet ejendom, der anvendes ved opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun

beskattes i den stat, hvori foretagendet henholdsvis personen er hjemmehørende.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 14, stykke 1, artikel 15, stykke 1, og artikel 19 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i Danmark eller Sverige, i forbindelse med opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori personen er hjemmehørende.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 23, stykke 6, kan den dér omhandlede formue, som tilhører et foretagende i, henholdsvis en person, der er hjemmehørende i Danmark eller Sverige og som anvendes ved opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet henholdsvis personen er hjemmehørende.

IV. Til artiklerne 7, 8, 13, 15 og 23.

1. Bestemmelserne i artikel 7, artikel 8, stykke 1, artikel 13, stykke 4, og artikel 23, stykke 3, anvendes i Danmark, Norge og Sverige på indkomst, som konsortierne Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter erhverver ved kommerciel international og indenrigs luftfart og anden dermed direkte sammenhængende virksomhed, på kapitalgevinster, som de nævnte konsortier oppebærer ved overdragelse af rørlig formue, som anvendes i sådan luftfart og sådan anden virksomhed, og på formue, som konsortiet ejer og som anvendes i sådan luftfart og sådan anden virksomhed, i forhold til den andel i konsortiet, som ejes af andelshavere, som er hjemmehørende henholdsvis i Danmark, Norge og Sverige.

2. Bestemmelserne i artikel 15, stykke. 3, b) finder tillige anvendelse på indkomst ved arbejde, som udføres om bord

på luftfartøjer, som anvendes i indenrigstrafik af konsortierne Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og stykke 2 finder - efter aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark, Norge og Sverige - tillige anvendelse for så vidt angår noget andet konsortium eller anden lignende sammenslutning med formål at drive luftfart eller anden dermed direkte sammenhængende virksomhed, når i en sådan sammenslutning kun deltagere i SAS, direkte eller indirekte, har andele, og når sammenslutningen i det væsentlige er opbygget i overensstemmelse med de principper, som gælder for SAS.

V. Til artiklerne 8, 13 og 23.

Andel i fortjeneste ved sådan virksomhed, som omhandles i artikel 8, stykke 1 og 3, andel i fortjeneste ved afhændelse af formuegenstande, som omhandles i artikel 13, stykke 4 og 5, samt andel i formue som omhandles i artikel 23, stykke 3 og 4, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver eller ejer som andelshaver i et foretagende, kan kun beskattes i denne stat, såfremt

a) andelshaverne er hjemmehørende i forskellige kontraherende stater, og

b) foretagendet drives af et selskab eller anden sammenslutning med solidarisk ansvarlige deltagere, hvoraf mindst en tillige er ubegrænset ansvarlig, samt

c) det ikke er åbenbart, at foretagendets virkelige ledelse har sit sæde alene i een kontraherende stat.

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan træffe aftale om anvendelsen af de i første afsnit angivne beskatningsprincipper også i tilfælde, hvor de der angivne forudsætninger ikke foreligger.

VI Til artikel 13.

Bestemmelserne i artikel 13, stykke 6 og 7, berører ikke Danmarks ret til i henhold til sin lovgivning at beskatte aktieavance som en person, der flytter fra Danmark, anses for at have opnået ved fraflytningen.

VII. Til artikel 15.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kommune i Finland, Norge eller Sverige, som grænser til landegrænsen mellem Finland og Sverige henholdsvis Finland og Norge, oppebærer ved personligt arbejde, som udføres i en sådan kommune i en anden af disse stater, kun beskattes i den stat, hvori den omhandlede person er hjemmehørende, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer ved varigt personligt arbejde, som udføres i Danmark, kun beskattes i Sverige, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i Sverige.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer ved varigt personligt arbejde, som udføres i Sverige, kun beskattes i Danmark, under forudsætning af, at

denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i Danmark.

4. Bestemmelserne i stykke 2 og 3 finder kun anvendelse, såfremt arbejdet vedvarer i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

5. Med udtrykket "varigt personligt arbejde" forstås ansættelsesforhold, som er indgået i den hensigt at være den skattepligtiges hovedbeskæftigelse.

6. Med udtrykket "regelmæssigt opholder sig" forstås, at den skattepligtige som hovedregel mindst en gang om ugen opholder sig på sin faste bopæl i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende.For at en skattepligtig skal anses for at opholde sig på sin faste bopæl, skal opholdet i bopælsstaten omfatte mindst 2 dage. Herved gælder, som i den øvrige del af overenskomsten, hvor udtrykket "dag" forekommer, at der med "dag" også menes en del af en dag.

7. I artikel 15, stykke 2, d), anses en arbejdstager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for udlejet, når han af nogen (udlejer) stilles til rådighed for at udføre arbejde i nogen andens (hvervgiver/bygherre) virksomhed i en anden kontraherende stat, forudsat, at hvervgiveren/bygherren er hjemmehørende eller har fast driftssted i denne anden stat, og at udlejeren ikke har ansvar for og ej heller bærer risikoen for arbejdsresultatet.

Spørgsmålet om, hvorvidt en arbejdstager skal anses for udlejet, afgøres ud fra en samlet bedømmelse. Ved denne bedømmelse skal det især tillægges vægt, om

a) den overordnede ledelse af arbejdet påhviler hvervgiveren/bygherren,

b) arbejdet udføres på en arbejdsplads, som hvervgiveren/bygherren disponerer over, og for hvilken han bærer ansvaret,

c) vederlaget til udlejeren beregnes efter den tid, der er medgået, eller under hensyntagen til anden sammenhæng mellem vederlaget og den løn, som arbejdstageren får,

d) hovedparten af arbejdsredskaber og materiel stilles til rådighed af hvervgivaren/bygherren, og

e) udlejeren ikke ensidigt fastsætter antallet af arbejdstagere og de kvalifikationer, som disse skal have.

VIII. Til artiklerne 15 og 19.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, og artikel 19, stykke 1, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kommune i Norge eller Sverige, som grænser til landegrænsen mellem disse stater, oppebærer for personligt arbejde, som udføres i en sådan kommune i den anden af disse stater, kun beskattes i den stat, hvori den pågældende person er hjemmehørende, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, og artikel 19, stykke 1, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer ved varigt personligt arbejde, som udføres i Danmark, kun beskattes i Sverige, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i Sverige.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, og artikel 19, stykke 1, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer ved varigt personligt arbejde, som udføres i Sverige, kun beskattes i Danmark, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i Danmark.

4. Bestemmelserne i stykke 2 og 3 finder kun anvendelse, såfremt arbejdet vedvarer i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

5. Med udtrykket "varigt personligt arbejde" forstås ansættelsesforhold, som er indgået i den hensigt at være den skattepligtiges hovedbeskæftigelse.

6. Med udtrykket "regelmæssigt opholder sig" forstås, at den skattepligtige som hovedregel mindst en gang om ugen opholder sig på sin faste bopæl i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende. For at en skattepligtig skal anses for at opholde sig på sin faste bopæl, skal opholdet i bopælsstaten omfatte mindst 2 dage. Herved gælder, som i den øvrige del af overenskomsten, hvor udtrykket "dag" forekommer, at der med "dag" også menes en del af en dag.

IX <u>Til artikel 18.</u>

Uanset bestemmelserne i artikel 18 skal i forholdet mellem Danmark og Færøerne gælde følgende:
Pension, livrente, sociale sikringsydelser, underholdsbidrag og andre tilsvarende ydelser, der hidrører fra en del af riget og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden del af riget, kan kun beskattes i denne anden del af riget.

X Til artikel 19.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 19 skal i forholdet mellem Danmark og Færøerne gælde følgende:

a) Vederlag (undtagen pensioner), der udbetales af en del af riget, dets politiske underafdelinger eller lokale myndigheder til en fysisk person for udførelse af hverv for denne del af riget, dets underafdelinger eller myndigheder, kan kun beskattes i den del af riget, hvor arbejdet er udført.

b) Uanset bestemmelsen i litra a) kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en del af riget, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, der er udført i den anden del af riget, kun beskattes i den førstnævnte del af riget, såfremt:

1) modtageren opholder sig i den anden del af riget i en periode, der ikke overstiger 60 dage i sammenhæng og

2) vederlaget udbetales af det "sædvanlige tjenestested".

c) Bestemmelserne i artiklerne 15 og 16 samt i protokollens punkt IX ovenfor skal finde anvendelse på vederlag, som oppebæres for arbejde, udført i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der udøves af en del af riget, dets politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 ovenfor skal i forholdet mellem Danmark og Færøerne gælde følgende :

a) Ydelser, der er fastsat af det offentlige udelukkende til dækning af udgifter ved offentligt

eller tjenstligt hverv, og som ikke indeholder noget arbejdsvederlag, og som den danske stat, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder udbetaler til personer, der arbejder på Færøerne, kan kun beskattes i Danmark.

b) Ydelser, der er fastsat af det offentlige udelukkende til dækning af udgifter ved offentligt eller tjenstligt hverv, og som ikke indeholder noget arbejdsvederlag, og som Færøernes landsstyre, dets politiske underafdelinger eller lokale myndigheder udbetaler til personer, der arbejder i Danmark, kan kun beskattes på Færøerne.

Bestemmelserne i stk. 2, litra a) og b), ovenfor gælder for de første 5 år, i hvilke personen oppebærer nævnte ydelser.

XI. Til artikel 20.

1. En person, som opholder sig i en anden kontraherende stat end på Færøerne og en person som opholder sig i en anden kontraherende stat end i Island udelukkende med henblik på

a) studier ved et universitet eller anden undervisningsanstalt i denne anden kontraherende stat, eller

b) forretnings-, fiskeri-, industri-, landbrugs- eller skovbrugspraktik i denne anden kontraherende stat,

og som er eller umiddelbart før opholdet var hjemmehørende på Færøerne eller i Island, beskattes for så vidt angår indkomst ved beskæftigelse i den førstnævnte kontraherende stat kun af den del af indkomsten, som overstiger 20.000

svenske kroner pr. kalenderår eller modværdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Det forannævnte beløb omfatter under uddannelsesophold i Finland, Norge eller Sverige det for det pågældende kalenderår gældende personfradrag.

2. Skattefrihed i henhold til stykke 1 indrømmes kun for en periode, som med rimelighed eller efter sædvane medgår til studierne eller praktiktjenesten, dog højst for seks på hinanden følgende kalenderår.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 ovenfor skal i forholdet mellem Danmark og Færøerne gælde følgende:

Studerende, lærlinge og lignende, der er, eller som - umiddelbart før opholdet i en del af riget -, var bosat i den anden del af riget, og som midlertidigt opholder sig i den førstnævnte del af riget udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne del af riget af beløb, som de modtager fra den anden del af riget eller fra udlandet til underhold, studier eller uddannelse.

De beskattes ej heller af beløb, der udbetales som vederlag for tjenesteydelser forudsat, at disse tjenesteydelser er nødvendige for deres ophold.

Studerende, lærlinge og lignende, der umiddelbart før opholdet i Danmark var bosat på Færøerne, beskattes ikke på Færøerne af vederlag for tjenesteydelser, som udføres i Danmark.

Som studerende anses ikke personer, der efter en afsluttet uddannelse påbegynder en specialuddannelse eller en uddannelse inden for et andet område.

Et ophold anses for midlertidigt, hvis det ikke overstiger den normerede studietid med et tillæg af 2 år.

Et ophold anses ikke for at være "udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed", såfremt opholdet før studiets påbegyndelse overstiger 6 måneder.

Til denne 6-måneders periode skal ikke medregnes den tid, dog maksimalt 1 år, der anvendes i forbindelse med et forberedende kursus, der kræves af uddannelsesinstitutionen som en forudsætning for at kunne påbegynde studiet.

I tilfælde, hvor ægtefæller begge søger optagelse på en uddannelsesinstitution og kun den ene optages, suspenderes 6 måneders regelen for den anden ægtefælles vedkommende, dog højst for en periode på i alt 2 år.

Bestemmelsen skal have virkning for indkomst, der oppebæres fra og med den 1. januar 1989. "Færøfradrag" skal dog indrømmes i vederlag for tjenesteydelser fra og med 1. januar 1988, uanset om vederlaget hidrører fra Danmark eller fra udlandet.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 1 beskattes studerende, lærlinge og lignende, der er, eller som - umiddelbart før opholdet i Danmark -, var hjemmehørende i Island, og som midlertidigt opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, ikke af beløb, der udbetales som vederlag for tjenesteydelser, forudsat at disse tjenesteydelser er nødvendige for deres ophold.

5. En person, som studerer ved universitet eller anden undervisningsanstalt i en anden kontraherende stat end Finland, og som under midlertidigt ophold i Finland har beskæftigelse i Finland i højst 100 dage inden for samme kalenderår for at opnå praktisk erfaring i tilslutning til studierne, beskattes i Finland kun af den del af indkomsten ved beskæftigelsen, som overstiger en gennemsnitlig månedsindkomst på 2.400 finske mark. Fra beskatning ifølge dette stykke undtages dog sammenlagt højst 8.000 finske mark per kalenderår.

6. Studerende ved universitet eller anden undervisningsanstalt i en anden kontraherende stat end Sverige, som ved

midlertidigt ophold i Sverige har beskæftigelse der, som har tilknytning til studierne eller uddannelsen, beskattes i Sverige kun af den del af indkomsten ved beskæftigelsen, som overstiger 10.000 svenske kroner pr. kalenderår.

7. Personer, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Danmark og som under midlertidigt ophold i Danmark har beskæftigelse i Danmark i højst 100 dage inden for samme kalenderår, beskattes i Danmark kun af den del af indkomsten, der overstiger et beløb, som efter gældende regler anses for at være nødvendigt for hans underhold, under forudsætning af, at arbejdet er udført indenfor rammerne af det nordiske program for udveksling af praktik- og feriearbejde, og at arbejdet er formidlet af Nordjobb.

Det beløb, som anses at være nødvendigt for den pågældendes ophold, fastsættes på årsbasis og nedsættes i forholdet mellem opholdets længde i Danmark og hele kalenderåret.

Bestemmelserne i dette stykke finder anvendelse fra og med 1. januar 1989.

8. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan træffe aftale om anvendelsen af bestemmelserne i stykke 1-7. De kompetente myndigheder kan også træffe aftale om sådan ændring af de der nævnte beløb, som findes rimelig under hensyntagen til forandring i pengeværdi, ændret lovgivning i nogen af de kontraherende stater eller anden lignende årsag.

XII. Til artikel 25.

1. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 2, kan på begæring af Færøerne ændres og erstattes af følgende tekst:

"a) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøerne, oppebærer indkomst eller ejer formue, som

ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Færøerne, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor medfører andet, fra denne persons færøske indkomstskat eller formueskat fradrage et beløb svarende til den indkomstskat eller formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den færøske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, som svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøer-
ne, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Færøerne medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den færøske skat på indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten eller formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden stat, eller af den formue, som kan beskattes i denne anden stat.

C) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøerne, fra en anden kontraherende stat oppebærer indkomst ved personligt arbejde, som omhandles i artikel 15 eller artikel 21, stykke 7, og som i henhold til disse artikler kan beskattes i denne anden kontraherende stat, kan Færøerne medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal i den færøske skat på indkomsten fradrage den del af

indkomstskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden stat."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes for så vidt angår formueskatter, på formue, på hvilken skat påligines på grundlag af en skatteansættelse foretaget i det andet kalenderår efter det, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere.

2. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 4, kan på begæring af Island ændres og erstattes af følgende tekst:

"a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller litra b) nedenfor medfører andet,

1) fra denne persons islandske indkomstskat fradrage et beløb svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;

2) fra denne persons islandske formueskat fradrage et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den islandske indkomstskat eller

formueskat, beregnet før sådant fradrag, som svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Island medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den islandske skat på indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten henholdsvis formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden stat, respektive den formue, som ejes der."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes

a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst, som oppebæres den 1. januar i

det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori ændringen træder i kraft, eller senere;

b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter, som fastsættes for skatteår (regnskabsår), der begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere;

c) for så vidt angår formueskatter, på formue, på hvilken skat pålignes på grundlag af en skatteen-

sættelse foretaget i det andet kalenderår efter det, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere.

3. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 5, kan på begæring af Norge ændres og erstattes af følgende tekst:

"a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller litra b) nedenfor medfører andet,

1) fra denne persons norske indkomstskat fradrage

et beløb svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;

2) fra denne persons norske formueskat fradrage et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den norske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Norge medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den norske skat på

indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten henholdsvis formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden stat, respektive den formue, som ejes der."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes

a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst, som oppebæres den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori ændringen træder ikraft, eller senere;

b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter, som fastsættes for skatteår (regnskabsår), der begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, i hvilket ændringen træder ikraft, eller senere;

c) for så vidt angår formueskatter, på formue, på hvilken skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse foretaget det andet kalenderår efter det, i hvilket ændringen træder ikraft, eller senere.

4. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 6, kan på begæring af Sverige ændres og erstattes af følgende tekst:

"a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Sverige, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8,

fjerde afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor medfører andet,

1) - under iagttagelse af bestemmelserne i svensk lovgivning (også med den ordlyd, som den i fremtiden kan få ved at ændres uden at de her angivne almindelige principper ændres) - indrømme fradrag i indkomstskatten med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;

2) indrømmene fradrag i denne persons svenske formueskat med et beløb, svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke overstige den del af den svenske formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Ved anvendelsen af litra a) ovenfor skal, i tilfælde hvor lempelse i henhold til særlig lovgivning er indrømmet ved finsk indkomst - eller formuebeskatning af et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, i svensk skat af foretagendets indkomst eller formue fradrages den indkomstskat, henholdsvis formueskat, som skulle have været pålignet i Finland, såfremt sådan skattelempelse ikke var indrømmet.

c) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Sverige ved fastsættelsen af skattesatsen for svensk progressiv beskatning af anden indkomst eller formue, tage den indkomst eller formue, som

kun kan beskattes i den anden kontraherende stat, i betragtning."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes

a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst, som oppebæres den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori ændringen træder i kraft, eller senere;

b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter, som fastsættes for skatteår (regnskabsår), der begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere;

c) for så vidt angår formueskatter, på formue, på hvilken skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse foretaget i det andet kalenderår efter det, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere.

XIII Til artikel 26.

1. Såfremt en person som omhandlet i artikel 15, stykke 3, a) på grund af bestemmelsen i artikel 26, stykke 2, beskattes i Island eller Norge, skal han i den pågældende stat have ret til samme fradrag, som ville være indrømmet ham, såfremt han havde været ansat ombord på et skib i international trafik, registreret i denne stat.

2. Bestemmelserne i artikel 26, stykke 3, skal ligeledes finde anvendelse i de tilfælde, som omhandles i protokollens III, stykke 3 og 4.

XIV. Til artikel 31.

1. For så vidt angår skattefrihed i Finland og Sverige for flådningsforeninger, som er stiftede for at varetage flådningen i Torne og Muonio grænseelves offentlige flådningsveje, gælder, hvad der derom særskilt er aftalt.

2. For så vidt angår spørgsmålet om grundlaget for fordelingen af beskatningen i Norge og Sverige af Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags indkomster gælder, hvad der derom er truffet særlig aftale.

Originaleksemplaret til denne protokol deponeres i det finske udenrigsministerium, som tilstiller de øvrige kontraherende stater bekræftede kopier deraf.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Helsingfors, den 12. september 1989 i et eksemplar på dansk, færøsk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet der på svensk udfærdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

[FAROESE TEXT — TEXTE FÉROÏEN]

SÁTTMÁLI MILLUM TEY NORÐURLENDSKU LONDINI AT SLEPPA UNDAN TVÍSKATTING AV INNTØKU- OG OGNARSKATTUM

Ríkisstjórn Danmarkar saman við Føroya Landsstýri og ríkisstjórnunum í Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svøriki,

sum ynskja at gera ein sáttmála at sleppa undan tvískatting av inntøku- og ognarskattum og

sum ásanna, at hvat viðvíkir Føroyum tey málsøki, sum hesin sáttmáli fevnir um sjálvt mótvegis útlondum, hoyra undir Føroya sjálvstýri,

eru samd um:

Grein 1.

Persónar, sum koma undir sáttmálan

Undir henda sáttmála koma persónar, sum eru heimahoyrandi í einum ella fleiri av teimum sáttmálabundnu ríkjunum.

Grein 2.

Skattir eftir hesum sáttmála

1. Hesin sáttmálin skal verða nýttur um inntøku- og ognarskattir, uttan mun til, hvussu teir verða kravdir inn, ið verða áliknaðir vegna einum sáttmálabundnum riki, tess politisku deildum ella lokalum myndugleikum.

2. Inntøku- ella ognarskattir eftir hesum sáttmála verða hildnir at vera allir skattir, ið verða áliknaðir av

allari inntøkuni, allari ognini ella av parti av inntøkuni ella ognini. Heruppií eru skattir av vinningi, tá ið leysafæ ella føst ogn verður selt, eins og skattir av ognarvøkstri.

3. Galdandi skattir, sum hesum sáttmála verður nýttur um, eru:

a) Í Danmark:
   1) inntøkuskattur til ríkið;
   2) inntøkuskattur til kommunur;
   3) inntøkuskattur til amtskommunur;
   4) serligur inntøkuskattur;
   5) kirkjuskattur;
   6) skattur av vinningsbýti;
   7) rentuskattur;
   8) skattur av nýtslugjaldi;
   9) skattur eftir kolvetnisskattalógini og
   10) ognarskattur til ríkið
   (hiðani frá kallað danskur skattur).

b) Í Føroyum:
   1) inntøkuskattur til landskassan;
   2) inntøkuskattur til kommunur;
   3) kirkjuskattur;
   4) skattur av vinningsbýti og
   5) skattur av nýtslugjald (royalty)
   (hiðani frá kallað føroyskur skattur).

c) Í Finnlandi:
   1) inntøku- og ognarskattur til ríkið;
   2) skattur til kommunur;
   3) kirkjuskattur og
   4) kelduskattur
   (hiðani frá kallað finskur skattur).

d) Í Íslandi:
1) inntøkuskattur til ríkið;
2) inntøkuskattur til kommunur og
3) ognarskattur til ríkið
(hiðani frá kallað íslendskur skattur).

e) Í Noregi:
1) inntøku- og ognarskattur til ríkið;
2) inntøku- og ognarskattur til kommunur;
3) inntøkuskattur til "fylkene";
4) felagsskattur til "skattefordelingsfonden";
5) skattir sambært petroleumsskattalógini og
6) avgjald til ríkið av samsýningum til útlendsk listafólk
(hiðani frá kallað norskur skattur).

f) Í Svøríki:
1) inntøkuskattur til ríkið, íroknað sjómansskattur og "kuponskattur";
2) loyvisavgjald fyri ávísar almennar framføroslur;
3) "ersättningsskatten";
4) "utskiftningsskatten";
5) "vinstdelningsskatten";
6) inntøkuskattur til kommunur og
7) ognarskattur til ríkið
(hiðani frá kallað svenskur skattur).

4. Sáttmálin skal eisini verða nýttur um allar skattir av sama ella nærum sama slag, sum, eftir at hesin sáttmálin er undirskrivaður, verða álíknaðir sum ískoyti til ella í staðin fyri galdandi skattir. Viðvíkjandi Føroyum skal hesin sáttmáli eisini verða nýttur til vanligan skatt á ogn, sum Føroyar munna álíkna eftir undirskrift av hesum sáttmála. Avvarðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjunum skulu geva hvørjum øðrum

boð um munandi broytingar, sum eru gjørdar í teirra egnu skattalógum.

5. Hesin sáttmáli skal ikki veróa nýttur um serligar skattir uppá vinningar av happadrátti og vedding ella um arva- ella gávuskatt í nøkrum av teimum sáttmálabundnu ríkjunum.

Grein 3.

Vanligar viðmerkingar

1. Um ikki annað sæst av tí sambandi, málburðurin verður havdur í, er merking hansara í hesum sáttmála, sum niðanfyri tilskilað:

a) Málberingin "sáttmálabundið ríki" merkir Danmark, Finnland, Ísland, Noreg og Svøriki; tá ið hesin sáttmáli verður nýttur umfatar málberingin eisini Føroyar, sjálvstýrandi tjóð í danska ríkinum; tá ásetingarnar í hesum sáttmála bert viðvíkja støðuna millum Danmark og Føroyar verður málberingin "ein partur av ríkinum" og "hin parturin av ríkinum" nýtt, alt eftir umstøðunum.
Málberingin fevnir eisini um eitt og hvørt øki, sum hjá teimum ávikavísu ríkjunum liggur uttanfyri teirra territorialsjógv, har viðkomandi ríki sambært sini lóggávu og samsvarandi fólkarættin hevur rættindi at granska og brúka náttúruríkidømi á havbotninum og í undirgrundini.
"Danmark" fevnir ikki um Føroyar og Grønland; "Finnland", fevnir hvat viðvíkur tí finska kommunalskattinum ikki um "landsskabet" Åland; "Noreg" fevnir ikki um Svalbard (heruppii

Bjarnoyggin), Jan Mayen og tey norsku økini ("hjálond") uttanfyri Europa;

b) málberingin "persónur" merkir likamligur persónur, felag og hvør onnur samtøka av persónum;

c) málberingin "felag" merkir hvør løgfrøðiligur persónur ella hvør samtøka, sum skattliga verður viðgjørd sum løgfrøðiligur persónur;

d) "virki í einum sáttmálabundnum ríki" og "virki í einum øðrum sáttmálabundnum ríki" merkir ávikavist virki, sum verður rikið av einum persóni, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, og virki, sum persónur rekur, ið er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki;

e) "ríkisborgari" merkir likamligur persónur, ið hevur ríkisborgararætt í einum sáttmálabundnum ríki; likamligur persónur, sum er danskur ríkisborgari og sum er heimahoyrandi í Føroyum sambært heimastýrislógini verður roknaður, tá ið hesin sáttmáli verður nýttur, bert at hava ríkisborgararætt í Føroyum. Málberingin fevnir eisini um løgfrøðiligar persónar ella aðrar samtøkur, sum eru til, sambært galdandi lóggávu í einum sáttmálabundnum ríki;

f) málberingin "altjóða ferðsla" merkir, tá ið hesin sáttmáli verður nýttur í einum sáttmálabundnum ríki, allur flutningur við skipi ella við flogfari, sum virki nýtir, hvørs veruliga leiðsla býr í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, uttan so at skipið ella flogfarið bert verður nýtt millum støð í fyrstnevnda ríki;

g) málberingin "málsráðandi myndugleiki" merkir:

1) í Danmark: skattaráðharrin;

2) í Føroyum: landsstýrið;

3) í Finnlandi: figgjarmálaráðið;

4) í Íslandi: figgjarmálaráðharrin;

5) í Noregi: figgjar- og tollráðstovan;

6) í Svøriki: figgjarmálaráðharrin

ella tann myndugleiki í einhvørjum av hesum ríkjum, sum er heimilaður at taka sær av spurningum hesum sáttmála viðvíkjandi.

2. Tá ið sáttmálin verður nýttur í einum sáttmálabundnum ríki skal, uttan so at annað sæst av samanhanginum, ein og hvør málbering, sum ikki er útgreinað í honum, hava tann týdning, sum hon hevur í lóggávuni í hesum ríki um teir skattir, sum hesin sáttmáli viðvíkur.

Grein 4.

Skattligur heimstaður

1. Í hesum sáttmála merkir "persónur, sum er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki" hvør persónur, sum sambært lóggávu í tí sáttmálabundna ríkinum er skattskyldugur har vegna heimstaðar, bústaðar, bústaðar hjá leiðslu ella tílíkum merki. Málberingin fevnir tó ikki um persón, hvørs skattskylda til umrødda ríki er avmarkað til kelduinntøku ella ognir í hesum ríki.

2. Tá ið soleiðis er, at likamligur persónur sambært 1. stk. er heimahoyrandi í fleiri sáttmálabundnum ríkjum, verður hansara støða sett eftir hesum reglum:

a) hann verður hildin at verða heimahoyrandi í tí ríkinum, har hann hevur fastan bústað tøkan; um hann hevur fastan bústað tøkan í fleiri sáttmálabundnum

ríkjum, verður hann hildin at búgva í tí sáttmálabundna ríkinum, sum hann persónliga og figgjarliga er mest knýttur at, (hevur sín miðdepil í lívsáhugamálum);

b) ber ikki til at gera av, í hvørjum ríki miðdepilin er í lívsáhugamálum hansara, ella hevur hann ikki í nøkrum sáttmálabundnum ríki fastan bústað tøkan, tá verður hann hildin at verða heimahoyrandi í tí parti av ríkinum, har hann vanliga dvølst;

c) um hann vanliga dvølst í fleiri ríkjum ella um hann ikki hevur tílíkt dvøl í nøkrum av teimum, verður hann hildin at vera heimahoyrandi í tí ríkinum, har hann er ríkisborgari;

d) er hann ríkisborgari í fleiri ríkjum ella er hann ikki ríkisborgari í nøkrum ríki, skulu teir málsráðandi myndugleikarnir í teimum sáttmálabundnu ríkjunum taka avgerð í málinum við sínámillum avtalu.

3. Um løgfrøðiligur persónur eftir reglunum í 1. stk. er heimahoyrandi í fleiri av teimum sáttmálabundnu ríkjunum, skal hann verða hildin at vera heimahoyrandi í tí ríkinum, har veruliga leiðslan hevur sitt sæti.

Grein 5.

Fastur rakstrarstaður

1. Í hesum sáttmála merkir málberingin "fastur rakstrarstaður" fastur handilsstaður, har virkið heilt ella partvist røkir starv sítt.

2. Málberingin "fastur rakstrarstaður" fevnir serstakliga um:

a) stað, haðani virkið verður stjórnað;
b) deild;
c) skrivstovu;
d) verksmiðju;
e) verkstað; og
f) náms-, olju- ella gasskeldu, grótbrot ella hvønn annan stað, har náttúruríkidømi verða vunnin.

3. Byggi-, nýgerðar-, innleggingar- ella uppsetingararbeiði, ella virksemi, sum fevnir um ráðlegging, eftirlit, ráðgeving ella aðra persónliga hjálp í sambandi við slíka ætlan, kemur undir heitið fastur rakstrarstaður, men bert um so er at ætlanin ella virksemið er í gerð í meira enn 12 mánaðir í einum sáttmálabundnum ríki.

4. Tá ið ætlað verður um ta tíð, sum umrødd er í 3. stykki, verður virksemi, sum verður útinnt av einum virki, sum hevur felags áhugamál við eitt annað virki, roknað sum útinnt av tí virki, sum tað hevur felags áhugamál við, um so er at virksemið í høvuðsheitinum er av sama slag sum tað virksemi, sum síðstnevnda virki útinnur, og virksemi hjá báðum virkjum viðvikja somu ætlan. Virkir verða roknað at hava felags áhugamál, um tað eina virki beinleiðis ella óbeinleiðis eigur lut í leiðsluni ella eftirlitinum við hinum virkinum, ella eigur ein stóran part av eginognini í hinum virkinum, ella um somu persónar beinleiðis ella óbeinleiðis luttaka í leiðsluni ella eftirlitinum við báðum virkjunum ella eiga ein stóran part í eginognini í virkjunum.

5. Hóast frammanfyri standandi reglur í hesi grein skal málberingin "fastur rakstrarstaður" ikki vera hildin at galda:

a) tá ið innrættingar bara eru nýttar til at goyma, sýna fram ella flýggja út vøru hjá virkinum,

b) tá ið vøra, sum virkið eigur, bert verður havd a vørugoymslu, til framsýningar ella til útflýggingar,

c) tá ið vøra hjá virkinum verður havd á vørugoymslu, bert tí at hon skal verða virkað á øðrum virki,

d) tá ið fastur handilsstaður bert verður havdur til at keypa vøru ella sanka saman upplýsingar til virkisins,

e) tá ið fastur handilsstaður bert verður havdur til slíkt annað virksemi fyri virkið, ið bara er fyrireikandi ella styðjandi,

f) tá ið fastur handilsstaður bert verður havdur til fleiri sløg av virksemi, nevnd undir a) - e) um somu tíð, um so er, at virksemið alt á tí fasta handilsstaðnum, sum kemst av hesum, er fyrireikandi ella styðjandi.

6. Reglurnar í 1. stk. og 2. stk. eru ikki at skilja øðrvísi enn so, at hevur eitt virki ein persón at virka fyri seg og er hesin persónur ikki slíkt óheft umboð, sum nevnt í 7. stk., men hevur fulltrú, sum hann vanliga nýtir til at gera avtalur har virkisins vegna, tá skal sama virkið vera roknað at hava fastan rakstrarstað í hesum sáttmálabundna ríki viðvíkjandi øllum tí virksemi, sum hesin persónur tekur uppá seg fyri virkið, uttan so at virksemið hjá honum er avmarkað til slík føri, sum eru

nevnd í 5. stk., og sum, um tey vórðu útint gjøgnum fastan handilsstað, ikki vildu gjørt henda fasta handilsstaðin til fastan rakstrarstað, sambært reglunum í nevnda stykki.

7. Eitt virki verður ikki hildið at hava fastan rakstrarstað í einum sáttmálabundnum ríki bara tí, at tað rekur vinnu við millummanni, umboðsmanni ella øðrum óheftum umboði í einum sáttmálabundnum ríki, um so er, at hesir persónar virka innanfyri karmarnar á sínum vanliga vinnuøki.

8. At felag heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, stjórnar ella verður stjórnað av felag, heimahoyrandi í øðrum sáttmálabundnum ríki ella at felag gjøgnum fastan rakstrarstað ella á annan hátt, rekur vinnuvirki í øðrum sáttmálabundnum ríki, skal ikki í sjálvum sær bera í sær, at annað av hesum báðum feløgum verður hildið at vera fastur rakstrarstaður fyri hitt.

Grein 6.

Inntøka av fastari ogn

1. Inntøka, ið persónur, sum býr í einum sáttmálabundnum ríki, fær av fastari ogn, (heruppií inntøka av land- ella skógbrúki), ið liggur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

2.

a) Málberingin "føst ogn" skal - um ikki annað skilst av litra b) - hava tann týdning, sum hon hevur í lóggávuni í tí sáttmálabundna ríki, har ognin liggur.

b) Málberingin "føst ogn" skal tó í øllum førum fevna um tað, sum hoyrir til føstu ognina, innistøðu og amboð,

sum nýtt verða í vinnu við land- og skógbrúk, bygningar, rættindi, har borgarligu rættarreglurnar um fasta ogn verða nýttar, brúksrætt til fasta ogn og rættindi til skiftandi ella fastar veitingar, ið goldnar verða fyri at nýta ella fyri rættin til at nýta miniralríkidømi, keldur ella onnur náttúrurikidømi.

3. Reglurnar í 1. stk. skulu verða nýttar um inntøku, ið stavar frá beinleiðis nýtslu, leigu ella einari og hvørjari aðrari nýtslu av fastari ogn.

4. Um tað at eiga partabrøv ella onnur lutaprógv í einum felag, hvørs aðalendamál er at eiga fasta ogn, loyvir partabræva- ella lutaprógvaognaranum at brúka fasta ogn, ið felagið eigur, kann inntøka, sum verður havd við beinleiðis nýtslu, við útleigu ella við einhvørja nýtslu av slíkum brúksrætti, verða skattað í tí sáttmálabundna ríki, har fasta ognin liggur.

5. Reglurnar í 1. og 3. stk. skulu eisini nýtast, um inntøku av fastari ogn, sum eitt virki eigur, og um inntøku av fastari ogn, ið nýtt verður í samband við at reka fría vinnu.

Grein 7.

Vinningur av vinnuvirki

1. Vinningur, ið stavar frá virki í einum sáttmálabundnum ríki, kan bert verða skattaður í hesum ríki, uttan so at virkið rekur vinnu í hinum sáttmálabundna ríkinum, frá einum føstum rakstrarstaði har. Um so er at virkið rekur tílíka vinnu, kann tess vinningur verða skattaður í hinum ríkinum, men tó bert

hvat ti parti viðvikur, ið kann verða kannaður hesum fasta rakstrarstaði.

2. Í samsvari við reglurnar í 3. stk. og í hvørjum sáttmálabundnum ríki sum er, skal, tá ið virki í einum sáttmálabundnum ríki rekur vinnu í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, frá einum føstum rakstrarstaði har, slíkur vinningur verða kannaður hesum fasta rakstrarstaði, sum virkið ætlandi hevði havt fingið, um rakstrarstaðurin var fritt og óheft vinnuvirki, sum hevði innt sama ella líknandi virksemi undir somu ella líknandi korum og við fullum frælsi hevði havt gjørt handilsavtalur við virkið, sum hann er rakstrarstaður hjá.

3. Tá ið vinningur frá føstum rakstrarstaði verður gjørdur upp, skal tað verða loyvt at draga frá útreiðslur, sum standast av ti fasta rakstrarstaðnum, heruppiı kostnaður av leiðslu og fyrisiting annaðhvørt tær eru rindaðar í tí sáttmálabundna ríkinum, har fasti rakstrarstaðurin er, ella aðrastaðni.

4. Um so er, at tað hevur verið siður í einum sáttmálabundnum ríki at áseta tann vinning, sum verður kannaður einum føstum rakstrarstaði á tann hátt, at allur hesin vinningur virkisins verður býttur millum tær ymisku deildir tess, skal einki í 2. stk. forða hesum sáttmálabundna ríki at áseta skattskylduga vinningin grundað á teirra vanliga sundurbýti, og skal býtingarhátturin tó verða slíkur, at úrslitið samsvarar teimum grundreglum, ið eru ásettar í hesi grein.

5. Ongin vinningur skal verða kannaður nøkrum føstum rakstrarstaði, bara tí at fasti rakstrarstaðurin hevur keypt vørur fyri virkið.

6. Tá ið frammanfyri standandi stykkir verða nýtt, skal tann vinningur, ið verður kannaður føstum rakstrarstaði, verða ásettur á sama hátt á hvørjum ári, uttan so at góð og vælgrundað orsøk er til at nýta aðra mannagongd.

7. Í teimum førum, tá vinningur fevnir um inntøkur, ið umrøddar eru serstakt í øðrum greinum í hesum sáttmála, skulu reglurnar í teimum greinunum ikki verða nervaðar av reglunum í hesari grein.

Grein 8.

Skipa- og loftferðsla

1. Inntøka, sum eitt virki, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur av skipa- ella loftferðslurakstri í altjóða samferðslu, kann bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har sum veruliga leiðsla virkisins hevur sæti.

2. Um so er, at veruliga leiðslan á einum virki, ið hevur skiparakstur sum vinnu, hevur sæti sítt umborð a einum skipi, skal virkið verða hildið at hava sæti í tí sáttmálabundna ríkinum, har reiðarin er heimahoyrandi.

3. Inntøkur, sum eitt virki, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur av at nýta, viðlikahalda ella leigaút bingjur (heruppí viðfestar vognar og onnur tól til bingjuflutnings), sum nýttar verða til góðs- ella vøruflutnings, kunnu bert verða skattaðar í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla virkisins hevur sæti, uttan so at bingjurnar bert verða nýttar millum støð í hinum sáttmálabundna ríkinum.

4. Reglurnar í 1. og 3. stk. skulu eisini verða nýttar um vinning, ið stavar frá sokallaðum pool - arbeiði, í handilsfelagsskapi ella í einum altjóða rakstrarfelagsskapi.

Grein 9.

Virki, sum sinamillum eru bundin hvørt at øðrum

1. Tá ið soleiðis er, at

a) virki í einum sáttmálabundnum ríki beinleiðis ella óbeinleiðis eigur lut í leiðsluni í, eftirliti við, ella í eginognini hjá einum virki í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, ella

b) somu persónar beinleiðis ella óbeinleiðis eiga lut í leiðsluni í, eftirliti við, ella í eginognini bæði í einum virki í einum av teimum sáttmálabundnu ríkjunum og í einum virki í einum øðrum av teimum sáttmálabundnu ríkjunum skal fylgjandi gevast gætur:

Er avtala millum tey avvarðandi virkini gjørd ella treytir ásettar um teirra handilsliga ella figgjarliga samband, sum víkja frá teimum treytum, sum høvdu verið avtalaðar millum óheft virki, kann allur vinningur, sum, um hesar treytir ikki høvdu verið, hevði lutast øðrum av hesum virkjum, men sum grundað á hesar treytir ikki lutast tí, verða roknaður uppí vinningin hjá hesum virki og verða skattaðar samsvarandi.

2. Stingur spurningur sum umrøddur er í 1. stk. seg upp í einum sáttmálabundnum ríki, skal málsráðandi myndugleiki í hinum sáttmálabundna ríkinum, ið er ávirkaður av

spurninginum, verða boðaður við atliti til at umhugsa eina javning viðvíkjandi uppgerð av vinningi fyri tað virki, ið er heimahoyrandi í hesum seinna nevnda ríkinum. Um høvi býðst, kunnu málsráðandi myndugleikar gera serstaka avtalu um býti av vinninginum.

Grein 10

Vinningsbýti

1. Vinningsbýti, sum felag, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, rindar til ein persón, sum er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

2. Um móttakarin av vinningsbýti, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur ein fastan rakstrarstað ella ein fastan stað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn har, hann er heimahoyrandi, og tann partabrævaognin, sum vinningsbýti verður goldið av, hevur beinleiðis samband við vinnuvirki, ið verður rikið frá føstum rakstrarstaði, ávikavist frá fríari vinnu, sum verður rikin frá tí fasta staðnum, skal, uttan mun til ásetingarnar í 1. og 3. stykki, vinningsbýti, ið eitt virki, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, rindar einum slíkum móttakara, verða skattað sambært ásetingunum í ávikavist grein 7 ella grein 14 í tí sáttmálabundna ríkinum, har tað fasta rakstrarstaðið, ávikavist fasta staðið, liggur.

3. Vinningsbýti frá einum virki heimahoyrandí í einum sáttmálabundnum ríkí, til ein persón heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann eisini verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har tað felagið, ið rindar

vinningsbýtið, er heimahoyrandi, og eftir lóggávu, sum har er galdandi, men skatturin, ið verður áliknaður, má ikki fara upp um 15 % av bruttoupphæddini av vinningsbýtinum. Slikt vinningsbýti skal tó verða fritikið fyri skatting í fyrstnevnda ríkinum í førum, har móttakarin er eitt felag (undantikin eru tó samløgufeløg og deyðsbúgv), sum beinleiðis eigur í minsta lagi 25 % av ogn felagsins, ið vinningsbýtið rindar. Uttan mun til ásetingarnar í 2. punktum í hesum stykki kunnu Føroyar tó eisini skatta vinningsbýti frá feløgum heimahoyrandi í Føroyum og samsvarandi lóggávuni í Føroyum, men um móttakarin er eitt felag (samløgufeløg og deyðsbúgv undantikin) ið beinleiðis eigur í minsta lagi 25% av ognum í tí felagi, ið rindar vinningsbýtið, má áliknaði skatturin ikki fara upp um 5% av bruttovinningsbýtinum.

4. Hóast ásetingarnar í 3. stk. kann íslendskur skattur av vinningsbýti verða hækkaður til í mesta lagi 15 % í tann mun tílíkt vinningsbýti, tá íslendski skatturin verður ásettur, er frádrigið í uppgerðini av inntøkuni hjá tí felag, ið rindar vinningsbýti.

5. Hóast ásetingarnar í 3. stk. kann norskur skattur av vinningsbýti verða hækkaður til í mesta lagi 15 %. Henda regla er galdandi soleingi norsk feløg hava loyvi til at draga frá útlutað vinningsbýti, tá ið skattur til statin verður roknaður.

6. Málsráðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjunum skulu við sínámillum avtalu seta gjøllari reglur um, hvussu avmarkingarnar sambært 3. - 5. stk. eiga at verða framdar.

Ásetingarnar í 3. - 5. stk. forða ikki, at felagið verður skattað av tí vinningi, sum vinningsbýti er goldið av.

7. Málberingin "vinningsbýti" merkir í hesi grein inntøka av partabrøvum, lutaprógvum ella øðrum rættindum, sum ikki eru skuldarbrøv, og sum geva rætt til lut í vinningi eins og aðrari inntøku frá feløgum, hvørs inntøka er undir somu skattligu viðgerð sum inntøka av partabrøvum sambært lóggávu í tí ríkinum, har sum felagið, ið letur vinningsbýtið, er heimahoyrandi.

8. Hóast ásetingarnar í 1. stk. skal vinningsbýti fra einum felagi, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, til eitt felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Danmark, Føroyar, Finnland ella Svøriki, í hesum ríki verða fritikið fyri skatting í tann mun lóggávan í sama ríki hevði heimilað hesum, um bæði feløgini vóru heimahoyrandi har.

Hóast ásetingarnar í 1. stk. skal vinningsbýti fra einum felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Danmark til eitt felag, heimahoyrandi í Danmark, verða fritikið fyri skatting í Danmark sambært danska lóggávu.

Hóast ásetingarnar í 1. stk. skal vinningsbýti fra einum felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Finnland, til eitt felag, heimahoyrandi í Finnlandi, verða fritikið fyri skatting í Finnlandi, um móttakarin beinleiðis ræður yvir í minsta lagi 10 % av atkvøðunum í felagnum, ið rindar vinningsbýtið.

Hóast ásetingarnar í 1. stk. skal vinningsbýti frá einum felag heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Svøriki til eitt felag heimahoyrandi í Svøriki, verða fritikið fyri skatting í Svøriki, í tann mun vinningsbýti eftir svenskari lóggávu hevði verið fritikið fyri skatting, um bæði feløgini høvdu verið heimahoyrandi í Svøriki. Tílík fritøka fyri skatting verður tó bert givin um so er, at

a) tann inntøka, sum vinningsbýti verður goldið av, er vorðin skattað við vanligum felagsskatti í hinum ella einhvørjum øðrum sáttmálabundnum ríki.

b) tað vinningsbýti, sum virki, ið er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, rindar, einans ella nærum einans er vinningsbýti, sum hetta felag í hesum ári ella undanfarin ár hevur fingið av partabrøvum ella pørtum, ið felagið eigur í einum felagi, heimahoyrandi í einum triðja ríki, og vinningsbýtið hevði verið fritikið fyri svenskan skatt, um partabrøvini ella partarnir, sum vinningsbýti er goldið av, høvdu verið beinleiðis ogn hjá tí felag, ið er heimahoyrandi í Svøriki.

Í tann mun vinningsbýti fyri eitt inntøkuár, ið felag, heimahoyrandi í Danmark ella Føroyum, rindar einum felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, samsvarar við vinningsbýti, ið fyrstnevnda felag beinleiðis ella gjøgnum løgfrøðiligan persón hevur fingið í hesum ella undanfarnum inntøkuárum av partabrøvum ella pørtum í einum felag, heimahoyrandi í einum triðja ríki, tá verður tó bert játtað fritøku fyri skatting í einum øðrum sáttmálabundnum ríki sambært 1. stykki um so er at

a) tað vinningsbýti, sum er fingið av partabrøvum ella pørtum í tí felagi, sum er heimahoyrandi í einum triðja ríki, er undir skatting ávikavist í Danmark ella Føroyum ella

b) um so er ikki, vinningsbýti vildi verið fritikið fyri skatt í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, um partabrøvini ella partarnir í felagnum, heimahoyrandi í einum triðja ríki, vórðu beinleiðis ogn hjá tí felag, ið er heimahoyrandi í tí øðrum sáttmálabundna ríkinum.

Hvat viðvíkur vinningsbýti frá einum felag, heimahoyrandi í Íslandi, til eitt felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, so er fritøka fyri skatting í einum øðrum sáttmálabundnum ríki sambært 1.

stykki bert galdandi um so er at vinningsbýti ikki er loyvt frádrigið í inntøkuni hjá tí íslendska felagnum, tá ið íslendskur skattur verður roknaður.

9. Hóast ásetingarnar í 3. - 5. stk., kunnu málsráðandi myndugleikarnir í teimum sáttmálabundnu ríkjunum avtala, at vinningsbýti, sum verður latið einum ávísum í sáttmálanum nevndum stovni, hvørs endamál eru alment góðgerandi ella vælgerðandi, ið sambært lóggávu í tí sáttmálabundna ríkinum, har stovnurin er heimahoyrandi, er fritikin fyri skatting av vinningsbýti, skal verða fritikin fyri galdandi skatting í hinum sáttmálabundna ríkinum av vinningsbýti frá feløgum í hesum øðrum ríkinum.

10. Tá ið soleiðis er at felag, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, fær vinning ella inntøku frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki, má hetta seinna nevnda ríki ikki álíkna skatt av vinningsbýti, sum verður rindað av nevnda felag, uttan so at vinningsbýtið verður goldið einum persóni, ið er heimahoyrandi í hinum øðrum sáttmálabundnum ríkinum, ella tann partabrævaognin, sum vinningsbýtið verður goldið av, hevur beinleiðis samband við fastan rakstrarstað ella fastan stað, ið liggur í sama ríki, ella áleggja ikki-útlutaða vinning felagsins skatt av ikki-útlutaðum vinningi, sjálvt um útgoldna vinningsbýtið ella ikki-útlutaði vinningurin heilt ella partvís er vinningur ella inntøka úr hesum sama ríki.

11. Málberingin "persónsamtøka" í hesi grein merkir:

a) viðvíkjandi Danmark: íognarfelag, kommandittfelag og partsreiðari;
b) viðvíkjandi Føroyum: íognarfelag, kommandittfelag og partsreiðari;
c) viðvíkjandi Finnlandi: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag" og aðrar

samtøkur, sum eru nevndar í § 5, 1 mom. í lóg um skatt av inntøkum og ogn (1240/88) og sum ikki verður skattað sjálvstøðugt;

d) viðvikjandi Íslandi: "sameignarfelög" og "samlóg", sum ikki verða skattað sjálvstøðugt;

e) viðvikjandi Noregi: ein og hvør samtøka, "aksjeselskap" undantikin;

f) viðvikjandi Svøriki: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag", sum ikki verða skattað sjálvstøðugt

Grein 11.

Renta

1. Renta, sum stavar frá einum sáttmálabundnum ríki og verður goldin einum persóni, ið er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann bert verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

2. Um ein rentumóttakari, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur ein fastan rakstrarstað ella ein fastan stað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn tí, hann er heimahoyrandi í, og kravið, sum tann útgoldna rentan er grundað á, hevur beinleiðis samband við virki, sum verður rikið frá føstum rakstrarstaði, ávikavist friari vinnu, sum verður útinnt frá føstum staði, skal, hóast reglurnar í 1. stk., renta, ið stavar frá einum sáttmálabundnum ríki og verður goldin einum tílíkum móttakara, verða skattað sambært ásetingunum í ávikavist grein 7 ella grein 14 í tí sáttmálabundna ríkinum, har fasti rakstrarstaðurin ávikavist fasti staðurin liggur.

3. Málberingin "renta" merkir í hesi grein inntøka av skuldarbrøvum av einum og hvørjum slag uttan mun til, um skuldin er tryggjað við veðhaldi í fastari ogn ella ikki. Málberingin fevnir serstakliga um inntøku av ríkisbrævalánum og inntøku av brævalánum ella skuldarbrøvum, heruppií kursvinningur og annar vinningur, sum stavar frá tilíkum ríkisbrævalánum, brævalánum ella skuldarbrøvum. Dragurenta, tá ið ikki er goldið rættstundis, verður ikki roknað sum renta eftir hesi grein.

4. Um serligt samband millum tann, sum rindar rentuna og tann sum fær renturnar ella millum hesar báðar og triðja persón, ber í sær, at rentan - í mun til tað skuldarkrav, sum hon er goldin av - fer uppum ta upphædd, sum hevði verið avtalað millum skuldaran og móttakaran, um nevnda samband ikki hevði verið, skulu reglurnar í hesi grein bert verða nýttar um seinnu nevndu upphæddina. Um so er, skal avlopsupphæddin kunna verða skattað í samsvari við lóggávuna í hvørjum av teimum avvarðandi sáttmálabundnu ríkjunum, og skulu tá hinar reglurnar í hesum sáttmála verða havdar í huga.

Grein 12.

Nýtslugjald (Royalty)

1. Nýtslugjøld, ið stava frá einum sáttmálabundnum ríki og verða goldin persóni, ið er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunnu bert verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

2. Tá ið soleiðis er, at móttakari av nýtslugjaldi, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur ein

fastan rakstrarstað ella fastan stað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn tí, hann er heimahoyrandi í, og tey rættindi ella ogn, sum er grundarlagið undir nýtslugjaldinum, hevur beinleiðis samband við vinnuvirki, sum verður rikið frá føstum rakstrarstaði ávikavist fri vinna, sum verður útinnt frá føstum staði, skal, hóast reglurnar í 1. stykki, nýtslugjald, ið stavar frá einum sáttmálabundnum ríki og verður goldið einum tilíkum móttakara, verða skattað samsvarandi reglunum í ávikavist grein 4 ella grein 14 í tí sáttmálabundna ríki, har tann fasti rakstrarstaðurin, ávikavist fasti staðurin liggur.

3. Málberingin "nýtslugjald" merkir í hesi grein gjalding av øllum slag, sum fæst sum samsýning fyri at nýta ella hava rættin til at nýta einhvønn upphavsrætt til bókmentaligt, listarligt ella visindaligt verk, (heruppii spælifilmar, filmar og bond til útvarps- og sjónvarpssendingar), øll einkarættindi, vørumerki, mynstur ella fyrimyndir, tekningar, loyniligan formála (formel) ella loyniligan framleiðsluhátt ella fyri upplýsingar um idnaðar-, handils - ella visindaligar royndir.

4. Um serligt samband er millum tann, ið rindar og tann ið móttekur ella millum hesar báðar og triðja persón, og hetta hevur fört við sær, at tey útgoldnu nýtslugjøldini, tá havt verður í huga ta nýtslu, tann rætt ella ta upplýsing, sum tey eru útgoldin fyri, fara upp um ta upphædd, sum hevði verið avtalað millum tann ið rindar og móttakaran, um nevnda samband hevði ikki verið, skulu reglurnar í hesi grein bert verða nýttar um seinnu upphæddina. Um so er, skal avlopshæddin kunna verða skattað í samsvari við lóggávuna í teimum sáttmálabundnu rikjunum sum er, og skulu tá hinar reglurnar í hesum sáttmála verða havdar í huga.

Grein 13.

Kapitalvinningur

1. Vinningur, sum persónur heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki fær av at selja fasta ogn sambært grein 6, 2. stykki og sum liggur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattaður í hesum seinna nevnda ríkinum.

2. Vinningur, sum persónur heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki fær av at selja partabrøv ella aðrar partar, sambært grein 6, 4. stykki, kan verða skattaður í tí sáttmálabundna ríkinum, har fasta ognin liggur.

3. Vinningur av at selja leysafæ, ið er partur av vinnufænum í einum føstum rakstrarstaði, sum virki í einum sáttmálabundnum ríki hevur í øðrum sáttmálabundnum ríki, ella solu av leysafæ, sum hoyrir til ein fastan stað, sum persónur, búsettur í einum sáttmálabundnum ríki, ræður yvir í samband við fría vinnu í einum øðrum sáttmálabundnum ríki kann verða skattað í seinna nevnda ríkinum. Sama er galdandi fyri vinning av at selja slíkan fastan rakstrarstað (fyri seg ella saman við øllum virkinum).

4. Vinningur av at selja skip ella flogfør, sum nýtt verða í altjóða ferðslu, av virki, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, ella leysafæ, sum knýtt er at rakstrinum av tílíkum skipum ella flogførum, kann bert verða skattaður í tí sáttmálabundna ríkinum, har verulig leiðsla ríkisins hevur sæti.

5. Vinningur av at selja bingjur (heruppií viðføstum vognum og onnur tól til bingjuflutnings), sum eitt virki, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, nýtir til góðs- ella vøruflutnings, kann bert verða skattað í tí

sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla virkisins hevur sítt sæti, uttan so at bingjurnar bert verða nýttar millum støð í hinum sáttmálabundna ríkinum.

6. Vinningur við sølu av øllum øðrum ognum enn teimun í 1. - 5. stk. nevndu, kann bert verða skattaður í tí sáttmálabundna ríkinum, har sum seljarin er heimahoyrandi.

7. Uttan mun til reglurnar í 6. stykki kann eitt sáttmálabundið ríki skatta vinning, sum persónur, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, fær við sølu av partabrøvum ella øðrum pørtum í feløgum, heimahoyrandi í fyrstnevnda ríki og vinning av avhending av øðrum virðisbrøvum, sum í samband við skatting í hesum ríki verður viðgjørdur á sama hátt sum vinningur við sølu av tílíkum partabrøvum ella øðrum pørtum.

Grein 14.

Frí vinna

1. Inntøka av friari vinnu ella øðrum sjálvstøðugum yrki, sum persónur fær, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, kann bert verða skattað í hesum ríkinum. Tílík inntøka kann tó eisini verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, um so er at

a) hann í hesum seinna nevnda ríkinum hevur ein fastan stað, ið støðugt er honum til taks til tess at røkja virki sítt, men bert í tann mun hann kann kennast hesum fasta staði; ella

b) hann dvølur í seinna nevnda ríkinum í eitt ella fleiri tíðarskeið, ið tilsamans fevna um meira enn

183 dagar innanfyri eitt 12 mánaða tíðarskeið, men bert hvat viðvíkur tí partinum av inntøkuni, sum kann kennast tí virksemi, ið er útinnt í hesum tíðarskeiði ella tíðarskeiðum.

2. Málberingin "frí vinna" merkir serliga sjálvstøðugt vísinda-, bókmenta-, lista-, útbúgvinga- ella undirvísindaligt virksemi og sjálvstøðugt virksemi sum lækni, advokatur, verkfrøðingur, arkitektur, tannlækni og grannskoðari.

Grein 15.

Persónligt arbeiði í tænastuviðurskiftum

1. Um reglurnar í greinunum 16, 18, 19, 20 og 21 ikki áseta annað, kann løn og onnur lík samsýning fyri persónliga innt starv í tænastu, ið persónur hevur fingið, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, bert verða skattað í hesum ríki, uttan so at arbeiðið er gjort í einum øðrum sáttmálabundnum ríki. Er starvið innt í hesum seinna nevnda ríkunum har, kann tann samsýningin, sum fæst fyri tað, verða skattað har.

2. Hóast reglurnar í 1. stk. kann samsýning, sum ein persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki fær fyri starv, innt í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, bert verða skattað í fyrr nevnda ríki, um so er:

a) at móttakarin dvølur í seinna nevnda ríkinum í einum ella fleiri tíðarskeiðum, sum tilsamans ikki fara upp um 183 dagar í einum 12 mánaða tíðarskeiði, og

b) samsýningin verður goldin av ella fyri ein arbeiðsgevara, sum ikki er heimahoyrandi í seinna nevnda ríkinum, og

c) samsýningin verður ikki løgd á ein fastan rakstrarstað ella fastan stað, sum arbeiðsgevarin hevur í seinna nevnda ríkinum, og

d) at tað ikki er talan um arbeiðsútleigan.

3. Uttan mun til reglurnar frammanfyri í hesi grein, kann samsýning fyri starv innt umborð á

a) donskum, føroyskum, finskum, íslendskum, norskum ella svenskum skipi bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har skipið hevur tjóðarprógv; tá ið hesar reglur verða nýttar verða fremmand skip, sum felag í einum sáttmálabundnum ríki hevur leigað uppá sonevnda "bare-boat" treytir javnmett við donsk, føroysk, íslendsk, norsk ella svensk skip;

b) flogførum í altjóða ferðslu bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har tann er heimahoyrandi, ið inntøkurnar fær;

c) fiski-, kópa- ella hvalaveiðubáti bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har tann er heimahoyrandi, ið inntøkurnar fær, eisini tá ið samsýning fyri starvið verður goldin sum ein ávisur partur ella partur í avlopinum av fiski-, kópa- ella hvalaveiðuvirksemi.

Grein 16.

Nevndarsamsýningar

Nevndarsamsýningar og tílík samsýning, sum persónur, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, fær sum limur í nevndini ella aðrari tílíkari skipan í einum felag, sum er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum

Grein 17.

Listafólk og ítróttarfólk

1. Uttan mun til reglurnar í grein 14 og 15 kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, fær sum samsýning fyri at vera útinnandi listafólk, eitt nú sum sjónleikari, films-, útvarps- ella sjónvarpslistafólk, tónleikari, fimleika- ella ítróttarfólk í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

2. Tá ið soleiðis er, at inntøka av virksemi hja útinnandi lista-, fimleika- ella ítróttarfólki, ikki legst sjálvum lista- ella ítróttarfólkunum til, men øðrum persóni, kann henda inntøkan, uttan mun til reglurnar í greinunum 7, 14 og 15, verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har lista- ella ítróttarfólkið innir virksemi sítt.

3. Reglurnar í 1. og 2. stk. skulu ikki galda um inntøku av virksemi sum listafólk ella ítróttarfólk, heimahoyrandi í einum sáttmalabundnum ríki gera í einum øðrum sáttmálabundnum ríki í førum, har vitjanin í seinna nevnda ríkinum mest er goldin við almennum peningi frá fyrstnevnda ríki. Í hesum føri kann inntøkan bert verða skattað í fyrstnevnda ríki.

Grein 18.

Eftirløn v.m.

1. Eftirløn og livrenta, sum eitt sáttmálabundið ríki rindar, og veitingar frá einum sáttmálabundnum ríki

sambært tess almennu lóggávu til persón, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum riki, kunnu bert verða skattað í fyrstnevnda rikinum.

2. Uttan mun til hinar reglurnar í hesum sáttmála skal uppihaldspeningur, ið persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum riki, rindar hjúnafelaga ella fyrrverandi hjúnafelaga ella børnum, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum riki, verða fritikin fyri skatting í hesum seinna nevnda rikinum í førum, har peningurin vildi haft verið fritikin fyri skatting í fyrstnevnda riki, um móttakarin hevði verið heimahoyrandi har.

3. Málberingin "livrenta" merkir ein ásett upphædd, ið verður tíðarvist útgoldin til ávisar tíðir antin fyri lívið hjá viðkomandi, í einum ávisum tíðarskeiði, ella í einum tíðarskeiði, sum kann skilast til, og sum verður goldin vegna eina skyldu til at veita hesi gjøld sum mótveiting til hartil svarandi fulla samsýning í peningi ella penings virði.

Grein 19.

Almenn størv

1. Samsýning, eftirløn undantikin, sum eitt sáttmálabundið riki, tess politisku undirdeildir, staðbundnir myndugleikar ella almennir stovnar rinda einum persóni fyri innt starv fyri hetta riki, tess politisku undirdeildir, staðbundnir myndugleikar ella almennar stovnar, kann bert verða skattað í hesum rikinum.

2. Um samsýning, nevnd í stykki 1, verður latin einum móttakara fyri starv, sum hesin innir í einum øðrum

sáttmálabundnum ríki enn tí, sum rindar upphæddina, kann samsýningin hóast tað bert verða skattað í tí ríkinum, har starvið er innt, um so er at móttakarin er heimahoyrandi í hesum ríki, og

a) er ríkisborgari í hesum ríki; ella

b) ikki gjørdist heimahoyrandi í hesum ríki bara við tí í hyggju at inna starvið.

Grein 20.

Lesandi og praktikantar

Ein persónur sum dvølur í einum sáttmálabundnum ríki bert við atliti til

a) lesnað við lærdan háskúla ella annan frálærustovn í hesum sáttmálabunda ríkinum,ella

b) praktikk innan handil, fiskivinnu, ídnað, landbúnað ella skógarbrúk í hesum sáttmálabundna ríkinum,

og sum er ella beint áðrenn dvølið var heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, verður ikki skattaður í fyrstnevnda ríki av upphædd, sum hesin fær frá keldum uttanfyri hetta ríki til uppihalds, lesnað ella útbúgving.

Grein 21.

Virksemi í samband við forkanningar, rannsókn ella brúk av kolvetnisfyrikoming

1. Uttan mun til ásetingarnar í hesum sáttmala, ásetingarnar í grein 8 undantiknar, eru ásetingarnar í

hesi grein galdandi í førum har persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum riki, rekur vinnu í einum øðrum sáttmálabundnum riki í samband við forkanning, rannsokn ella brúk av kolvetnisfyrikoming, ið liggja í hesum øðrum rikinum.

2.

a) Ein persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum riki, og sum úti fyri strondini í einum øðrum sáttmálabundnum riki rekur vinnu, sum nevnd í stykki 1, verður roknaður at reka vinnu frá einum føstum rakstrarstaði ella føstum staði í hesum seinna nevnda rikinum.

b) Um tilíkur persónur rekur virki sitt innan eitt rannsóknar- ella innvinningarøki, ið røkkur frá staði úti fyri strondini í hesum seinna nevnda rikinum og inn á tess landøki, og virksemi ikki bert verður rikið innan landøkið, tá eru ásetingarnar í litra a) eisini galdandi.

c) Virksemi, sum er arbeiði við at gera ella innrætta rørleiðslu til at føra óreinsaða kolvetni, ella eitt byggiarbeiði í beinleiðis samband við tílík virksemi, verður roknað rikið frá einum føstum rakstrarstaði í hesum seinna nevnda rikinum eisini hvat viðvikur tilíkum virksemi, innt á landi, tá ið virksemið er partur av ætlan, ið gongur frá einum staði uttan fyri strondina í hesum rikinum og inn á landøki í sama riki.

3. Ásetingarnar í 2. stykki vera ikki nýttar, um virksemið er í gerð í einum ella fleiri tíðarskeiðum, sum tilsamans ikki fara upp um 30 dagar í einum 12 mánaða tíðarskeiði.

4. Tá ið ætlað verður um ta tíð, sum umrødd er í 3. stykki, verður virksemi, sum verður útinnt av einum virki, sum hevur felags áhugamál við eitt annað virki, roknað sum gjørt av tí virkinum, sum tað hevur felags áhugamál við, um so er at virkið mest sum er av sama slag sum tað virksemi, sum síðstnevnda virki útinnir og virksemi hja báðum virkjunum viðvíkja somu ætlan. Virkir verða roknað at hava felags áhugamál, um tað eina virki beinleiðis ella óbeinleiðis eigur lut í leiðsluni ella eftirlit við hinum virkinum ella eigur ein stóran part av eginognini hja hinum virkinum, ella um somu persónar beinleiðis ella óbeinleiðis eiga lut í leiðsluni ella eftirlitinum við báðum virkjum, ella eiga ein stóran part í eginognini í báðum virkjunum.

5. Inntøka, sum eitt virki hevur av at flyta fólk ella tól við skipi ella flogfari til ella innan øki, nevnd í 2. stykki, litra a) og b) í hinum sáttmálabundna ríkinum, har handilsvirksemi verður útinnt í samband við forkanning, rannsókn ella brúk av kolvetnisfyrikoming, ella av at reka sleiparar, útgerðarbátar ella onnur hjálpiskip í samband við tilíkt virksemi, kann bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla virkisins hevur sæti sítt.

6. Ásetingarnar í grein 13, 4. stykki og í grein 23, 3. stykki verður nýttar um vinning av sølu av skipum, bátum ella flogførum, umrødd í 5. stykki og um ogn, sum eru tilík skip, bátar ella flogfør.

7. Hóast hinar ásetingarnar í hesum sáttmála eru hesar reglur galdandi um skatting av løn og øðrum tilíkum samsýningum, sum persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, fær fyri starv, útinnt í einum øðrum

sáttmálabundnum riki fyri ein arbeiðsgevara, sum rekur slíkt virksemi, sum er umrøtt í 1. og 2. stykki:

a) Uttan so at reglurnar í litra b) - d) hava annað við sær, kann tílík samsýning verða skattað í tí seinna nevnda ríkinum, men bert um starvið er her í einum tíðarskeiði ella í tíðarskeiðum sum samanlagt fer upp um 30 dagar innanfyri eitt 12 mánaða tíðarskeið.

b) Tílík samsýning kann bert verða skattað í fyrstnevnda sáttmálabundna ríkinum, um so er at

1) starvið hevur samband við brúk av kolvetnisfyrikoming sum eru á miðlinjuni millum tey sáttmálabundnu ríkini, ella millum eitt sáttmálabundið ríki og eitt annað ríki

2) gjørdur er sáttmáli millum hesi ríkir um felags nýtslu av fyrikomingunum og

3) nýtslan er samstundis bæði megin miðlinjuna.

Ásetingarnar í hesum stykki (b) verða bert nýttar sambært avtalu millum málsráðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjunum.

c) Um so er at starv verður útinnt umboð á einum skipi ella báti, sum umrøtt í 5. stykki, so kann tílík samsýning verða skattað sambært ásetingunum í grein 15, stykki 3, a).

d) Um so er at starv verður útinnt umborð á flogfari, sum umrøtt í 5. stykki, so kann tílík samsýning bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla virkisins hevur sitt sæti.

8. Persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum riki, sum rekur virksemi uttan fyri strondini í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, er frítikin fyri skatting í hesum seinna nevnda rikinum av vinningi, sum hesin persónur verður roknaður at hava fingið vegna flytan av boruútbúnaði ella hotelpalli, ið kunnu flytast, til øki uttan fyri hetta seinna nevnda riki. Vinningur merkir í hesum stykki tann upphædd, sum handilsvirði, tá flutt verður, fer upp um restvirðið nú, gjørdar avskrivingar íroknaðar.

9. Vinningur, sum persónar, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur við sølu av

a) rættindi til forkanningar, rannsóknir ella nýtslu av kolvetnisfyrikomingum í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, heruppií rættindi til part av ella fyrimuni av slíkum fyrikomingum, ella

b) partabrøvum ella øðrum pørtum, hvørs virði alt ella fyri mesta partin, beinleiðis ella óbeinleiðis kann kannast tilikum rættindum,

kann verða skattað í hesum seinna nevnda rikinum.

Grein 22.

Aðrar inntøkur

1. Inntøka hjá persóni, sum er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, og sum ikki er viðgjord í frammanfyri standandi greinum í hesum sáttmála, kann, uttan mun til, hvaðan inntøkan kemur, bert verða skattað í hesum rikinum.

2. Reglurnar í 1. stykki skulu ikki verða nýttar, um móttakarin av inntøkuni er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki og hevur fastan rakstrarstað ella fastan stað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, og tey rættindi ella ogn, sum inntøkan er grundað á, hevur beinleiðis samband við tað virksemi, sum verður ríkið gjøgnum fasta rakstrarstaðin, ávikavist fría vinnu, útinnt frá fasta staðin. Í tílíkum førum skulu ásetingarnar í grein 7, ávikavist grein 14, verða nýttar. Tá ið soleiðis er, at til ein fastan rakstrarstað ella fastan stað hoyrir føst ogn, sum umrødd í grein 6, stykki 2, tá verður inntøka av tílíkari ogn tó skattað sambært ásetingunum í grein 6, stykki 1, 3 og 5.

Grein 23.

Ogn.

1. Ogn, ið er føst ogn, umrødd í grein 6, 2. stykki ið persónur eigur, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, og sum liggur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

2. Ogn, ið er partabrøv ella aðrir partar í einum felag, umrødd í grein 6, 4. stykki, og sum persónur eigur, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í tí sattmálabundna ríkinum, har fasta ognin liggur.

3. Ogn, ið er skip ella flogfør, ið verða nýtt í altjóða ferðslu, og leysafæ, ið er tengt at rakstrinum av tílíkum skipum ella flogførum, kann bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla felagsins hevur sæti sítt.

4. Ogn, ið eru bingjur (heruppií viðfestir vognar og onnur tól til bingjuflutnings) ið verða nýttar til vøru- ella góðsflutning, kann bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla felagsins hevur sæti, uttan so at bingjurnar bert verða nýttar millum stød í einum øðrum sáttmálabundnum ríki.

5. Øll onnur ogn, ið persónur eigur, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, kann, uttan mun til hvar hon er, bert verða skattað í hesum ríkinum.

6. Hóast reglurnar í grein 5 kann leysafæ, ið er partur av virkisogn í einum føstum rakstrarstaði, sum eitt virki í einum sáttmálabundnum ríki hevur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, ella leysafæ, ið hoyrir til ein fastan stað, ið persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki við atliti til at útinna fría vinnu, kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

7. Ásetingarnar í stykki 1 - 6 verða bert nýttar í einum sáttmálabundnum ríki í mun til eitt annað sáttmálabundið ríki, ið krevur vanligan ognarskatt.

Grein 24.

Deyðsbúgv

Inntøka ella ogn, sum verður skattað í einum deyðsbúgvi, heimahoyandi í einum sáttmálabundnum ríki, kann ikki verða skattað hjá persónum, ið hava rætt til part í búgvi og sum eru heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki.

Grein 25.

Tviskatting avtikin

1. Danmark:

a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Danmark, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Danmark, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, øðrum petti, ella litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað,

1) loyva frádrátt í danska inntøkuskattinum hjá hesum persóni, við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum ríkinum.

2) loyva frádrátt í danska ognarskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin í hinum ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð fara uppum tann partin av danska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, ið kann verða skattaður í seinna nevnda ríkinum.

b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Danmark, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann Danmark írokna hesa inntøku ella ogn í skattagrundarlagið, men skal í danska skattinum av inntøkuni ella ognini draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ávikavist ognarskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum ríkinum ávikavist teirri ogn, sum liggur har.

c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Danmark, fær inntøku, sum umrødd í grein 15 ella grein 21, stykki 7, kann Danmark irokna hesa inntøku í skattagrundarlagið, men skal í danska skattinum av inntøkuni draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum ríkinum.

2. Føroyar:

a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skulu Føroyar, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, fyrsta petti, ella litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað, loyva frádrátt í føroyska inntøkuskattinum hjá hesum persóni, við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð fara uppum tann partin av føroyska inntøkuskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku, ið kann verða skattað í hinum ríkinum.

b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku, sum sambært ásetingunum í hesum sattmala bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunnu Føroyar irokna hesa inntøku í skattagrundarlagið, men skulu í føroyska skattinum av hesi inntøku draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum ríkinum.

c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki fyri

persónligar tænastur, sum umrøddar í grein 15 ella grein 21, stykki 7, og sum sambært hesar greinir kann verða skattað í hinum ríkinum, kunnu Føroyar írokna hesa inntøku í skattagrundarlagið, men skulu í føroyska skattinum av hesi inntøku draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum ríkinum.

3. Finnland:

a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Finnland, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Finnland, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, triðja petti, ella litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað,

1) loyva frádrátt í finska inntøkuskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum ríkinum;

2) loyva frádrátt í finska ognarskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin í hinum ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð fara uppum tann partin av finska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, ið kann verða skattaður í hinum ríkinum.

b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Finnlandi, frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki fær inntøkur fyri persónligt arbeiði, sum umrøtt í grein 15 ella grein 21, stykki 7, og sum sambært hesum greinum kunnu skattast í hinum ríkinum, skal slík inntøka ikki skattast í Finnlandi.

c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Finnlandi, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kunnu skattast í einum øðrum sáttmálabundnum riki, ella fær inntøku, sum sambært litra b) omanfyri ikki skal skattast í Finnlandi, kann Finnland írokna hesa inntøku ella ogn í skattagrundarlagið, men skal í finska skattinum av hesi inntøku ella ogn draga frá tann partin av inntøku- ávikavist ognarskattinum, ið verður goldin av tí inntøku ávikavist ogn, sum stavar frá hinum sáttmálabundna ríkinum.

4. Ísland:

a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Ísland, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum riki, skal Ísland, uttan so at ásetingarnar í litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað, ikki skatta slíka inntøku ella ogn.

b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Íslandi, fær inntøku , sum sambært ásetingunum í grein 10, grein 13, stykki 7, grein 16 ella grein 21, stykki 1 - 6 og 8 og 9, kann skattast í einum øðrum sáttmálabundnum riki, skal Ísland, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, fyrsta petti, áseta annað, loyva frádrátt í íslendska inntøkuskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum sáttmálabundnum ríkinum. Frádrátturin skal tó ikki fara uppum tann partin av íslendska skattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku, ið kann verða skattað í hinum ríkinum.

c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Íslandi, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála, er undantikin skatti har, kann Ísland tó, tá ið ásettar verður íslendskur skattur hjá hesum persóni av aðrari inntøku ella ogn hansara, írokna ta inntøku ella ogn, ið er fritikin fyri skatt.

5. Noreg:

a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noreg, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála, kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Noreg, uttan so at ásetingarnar litra b) ella c) niðanfyri áseta annað, ikki skatta slíka inntøku ella ogn.

b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noreg, fær inntøku, sum sambært ásetingunum í grein 10, grein 13, stykki 7, grein 16 ella grein 21, stykki 1 - 6 og 8 og 9, kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Noreg, uttan so at ásetingarnar í grein 10 stykki 8 fyrsta petti áseta annað, loyva frádrátt í norska inntøkuskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum ríkinum. Frádrátturin skal tó ikki fara upp um tann partin av norska skattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku, ið kann verða skattað í hinum ríkinum.

c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noregi, fær inntøkur ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála er undantikin skatti har, kann Noreg tó, tá ið ásettur verður norskur skattur hjá hesum persóni av aðrari inntøku ella ogn hansara, írokna ta inntøku ella ogn, ið er fritikin fyri skatt.

6. Svøriki:

a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Svøriki, fær inntøkur ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum riki, skal Svøriki, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, 4. petti, ella litra b), c) ella d) niðanfyri, áseta annað,

1) - tá havdar vera í huga ásetingar í svenskari lóggávu (eisini við tí broyttari orðing, sum hon kann fáa, uttan tó at vanligu meginreglur í hesum sáttmála verða broyttar) - loyva frádrátt í inntøkuskattinum við eini upphædd, ið svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum ríkinum.

2) loyva frádrátt í svenska ognarskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin í hinum ríkinum. Frádrátturin skal tó ikki fara uppum tann partin av svenska ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí ogn, ið kann verða skattað í hinum ríkinum.

b) Tá ið ásetingarnar í litra a) omanfyri verða nýttar, skal, tá ið lætti sambært serstaka lóggávu er játtaður við finnskari inntøku- ella ognarskatting av føstum rakstrarstaði í Finnlandi hjá svenskum virki, í svenska skattinum hjá inntøku ella ogn virkisins, dragast frá tann inntøkuskattur, ávikavist ognarskattur, sum skuldi havt verið álíknaður í Finnlandi, um nevndi lætti ikki varð játtaður.

c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Svøriki, frá einum øðrum sáttmálabundnum riki fær vinning av vinnuvirki sum umrødd í grein 7, inntøku av friari vinnu sum umrødd í grein 14, inntøku fyri persónligt

arbeiði í tænastuviðurskiftum, sum umrødd í grein 15 ella grein 21, stk. 7, ella vinning sum umrødd í grein 13, stykki 3, inntøka ella vinningur, sum sambært hesum greinum kann verða skattað í hinum sáttmálabundnum ríkinum, skal - uttan mun til ásetingarnar í litra a) omanfyri - tílík inntøka ella vinningur verða fritikin fyri svenskan skatt. Hvat viðvíkur greinunum 7, 13 og 14 eru hesar ásetingar bert galdandi, um so er at ein stórur partur av inntøkuni ella vinninginum stava frá vinnuvirki, handílsvirki ella idnaðarvirki, sum er ríkið í hinum sáttmálabundna ríkinum, sum ikki er fyrisiting av virðisbrøvum ella tílíkum leysafæ.

d) Um persónur, heimahoyrandi í Svøriki, fær inntøku ella vinning ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kunnu skattast í einum øðrum sáttmálabundnum riki, ella fær inntøkur ella vinning sum sambært litra c) skal verða fritikið fyri svenska skatting, kann Svøriki, tá ið ásettur verður skattastigi fyri svenskan stígandi skatt av aðrari inntøku, vinningi ella ogn, rokna uppí tá inntøku, vinning ella ogn, sum bert kann verða skattað í hinum sáttmálabundna ríkinum, ella tílíka inntøku ella ogn, ið er fritikin svenskum skatti.

7. Felags reglur.

1. Málberingin "er goldin í hinum seinna nevnda ríkinum" í hesi grein, skal harumframt verða roknað at fevna um tílíkan skatt av inntøku, sum er goldin í ávikavist Danmark, Føroyum, Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svøriki, og sum skal flytast til seinna nevnda ríkið fyri har at góðskrivast viðkomandi persóni sum skattur á somu inntøku.

2. Um so er at persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum riki (bústaðarriki) fær inntøkur fyri persónligt arbeiði frá einum øðrum sáttmálabundnum riki (arbeiðsriki), sum sambært grein 15, stykki 1, ella grein 21, stykki 7 kann verða skattað í arbeiðsríkinum, skal bústaðarríkið, uttan mun til ásetingarnar í stykki 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) ella 6 c) í hesi grein, avtaka tvískattingina við at draga frá tann skatt, ið er goldin í hinum ríkinum við at nýta ásetingarnar í stykki 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) ella 6 a), um so er at viðkomandi persónur hevur fingið inntøkurnar frá einum virki ella føstum rakstrarstaði í arbeiðsríkinum og hann beint áðrenn setanina í arbeiðsríkinum hevði ella hevur

a) starv í bústaðarríkinum í virki, ið hevur felags áhugamál við virki í arbeiðsríkinum ella

b) starv í bústaðarríkinum í virki, ið er undir ti fasta rakstrarstaðnum.

3. Uttan mun til ásetingarnar í petti 2 skulu ásetingarnar í stykki 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) ella 6 c) tó verða nýttar, um viðkomandi persónur kann ávísa at

a) hann í viðkomandi inntøkuári hevur dvølt og starvast í arbeiðsríkinum í einum samanhangandi tíðarskeiði, sum fer upp um 3 mánaðir, ella

b) starvið í arbeiðsríkinum er útinnt fyri virki í hesum ríkinum ella fyri fastan rakstrarstað har og at útreiðslurnar av røttum eru lagdar á nevnda virki ella fasta rakstrarstað.

Grein 26.

Almennar reglur um skatting

1. Inntøka, ið persónur fær, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, ella ogn, sum tílíkur persónur eigur, kann ikki verða skattað í einum øðrum sáttmalabundnum ríki, uttan so at skatting beinleiðis er loyvd sambært hesum sáttmála.

2. Tá ið soleiðis er at rætturin til at skatta eina inntøku ella ogn sambært hesum sáttmála tilkemur einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn tí ríkinum, har viðkomandi persónur, ið fær inntøkuna ella eigur ognina, er heimahoyrandi og hetta seinna nevnda ríki vegna lóggavu sína ikki íroknar alla inntøkuna ella ognina, ta ið skattað verður, ella bert íroknar inntøkurnar ella ognina í samband við stígandi skattaáløgu ella aðra skattarokning, tá kann inntøkan ella ognin bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har viðkomandi er heimahoyrandi.

3. Tá ið soleiðis er at rætturin til at skatta, sambært grein 14, stykki 1, og grein 15, stykki 2, og stykki 3, b) og c) eina inntøku, ið persónur fær, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, einans sambært sáttmálanum er lagdur til hetta eina ríki, tá kann inntøkan verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, um inntøkan ikki kann skattast í fyrstnevnda ríki vegna tess lóggávu.

Grein 27.

Bann fyri mannamuni

1. Ríkisborgarar í einum sáttmálabundnum ríki skulu ikki í einum øðrum sáttmálabundnum ríki koma undir nakra

skatting ella nøkur skattakend krøv, sum eru øðrvísi ella meira tyngjandi enn tann skatting og tey skattakendu krøv, sum ríkisborgarar í seinna nevnda ríkinum við somu umstøðum eru ella koma undir. Hóast reglurnar í grein 1 skal henda regla eisini verða nýtt um persónar, sum ikki eru heimahoyrandi í einum ella fleiri av teimum sáttmálabundnu ríkjunum.

2. Skatting av føstum rakstrarstaði ella føstum staði, sum virki ella personur heimahoyrandi í einum av teimum sáttmálabundnu ríkjunum hevur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, má ikki verða ólagaligari í hesum seinna nevnda ríkinum enn skatting av virkjum ella persónum heimahoyrandi í seinna nevnda ríkinum, sum reka sama slag av vinnuvirki.

Henda regla skal ikki verða tulkað sum bindandi einum sáttmálabundnum ríki at geva persónum, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, teir persónligu skattligu fyrimunir, lættar og niðurskurðir, sum fyrst nevnda ríki, vegna hjúnastøðu ella uppihaldsstøðu fyri húski gevur persónum, sum eru heimahoyrandi í hesum fyrst nevnda ríki.

Reglurnar hava heldur ikki við sær rætt til, í einum sáttmálabundnum ríki, at fáa frádrátt í samband við skatting ella fritøku fyri skatting av vinningsbýti ella aðrari gjalding til eitt virki, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki.

Reglurnar í fyrsta stykki forða heldur ikki einum sáttmálabundnum ríki at skatta inntøkur, ið fastur rakstrarstaður fær sambært egnari lóggávu, um so er at fasti rakstrarstaðurin hoyrir undir eitt partafelag ella felag líkt partafelagi, í einum øðrum sáttmálabundnum ríki. Skattingin skal tó vera lík ti skatting, ið gjørd verður av partafeløgum og feløgum líkum partafeløgum, ið eru heimahoyrandi í fyrstnevnda sáttmálabundna ríkinum,

hvat viðvíkur inntøku teirra roknað uttan frádrátt fyri útlutaðan vinning.

3. Uttan so at reglurnar í grein 9, 1. stk., grein 11, 4. stk. ella í grein 12, 4. stk. verða nýttar, skal renta, nýtslugjald og aðrar gjaldingar, sum virki í einum sáttmálabundnum ríki rindar persóni, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunna verða drigin frá við uppgerðini av skattskyldugu inntøkuni hjá slíkum virki undir somu treytum, sum um gjaldingarnar vóru til persón, heimahoyrandi í fyrr nevnda sáttmálabundna ríki. Á sama hátt skal øll skuld, sum virki í einum sáttmálabundnum ríki skyldar personi, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunna verða drigin frá við uppgerð av skattskyldugu ognini hjá slíkum virki undir somu treytum, sum um tað var persónur, heimahoyrandi í fyrr nevnda ríki, ið átti á.

4. Virki í einum sáttmálabundnum ríki, hvørs ogn ein ella fleiri persónar heimahoyrandi í einum ella fleiri av hinum sáttmálabundnu ríkjunum heilt ella lutvíst eiga ella hava eftirlit við beinleiðis ella óbeinleiðis, skulu ikki í fyrst nevnda ríki koma undir nakra skatting ella skattakend krøv, sum eru øðrvísi ella meira tyngjandi enn tann skatting og krøv, sum onnur samsvarandi virki í fyrstnevnda sáttmálabundna ríki eru ella koma undir.

5. Hóast reglurnar í grein 2, skulu reglurnar í hesi grein verða nýttar um skatt av einum og hvørjum slag og heiti.

Grein 28.

Mannagongdin, tá ið sinámillum avtalur verða gjørdar

1. Um so er, at persónur heldur, at tiltøk í einum ella fleiri sáttmálabundnum ríkjum bera í sær, at hann fer at

koma undir skatting, sum ikki er í samsvar við reglurnar í hesum sáttmála, tá kann hann, uttan at tað ávirkar hansara rætt til at nýta rættartiltøk, sum honum eru tøk sambært innanhýsis lóggávu í hvørjum ríki sær, leggja málið fyri tí málsráðandi myndugleika í tí sáttmálabundna ríkinum, har hann er heimahoyrandi ella um málið er fevnt av grein 27, stykki 1, í tí sáttmálabundna ríkinum, har hann hevur ríkisborgararætt.

2. Málsráðandi myndugleiki skal, um mótmælið sýnist grundað, og um myndugleikin er ikki sjálvur førur at loysa málið á hóskandi hátt, royna at loysa málið við sínámilum avtalu við málsráðandi myndugleika í einum slíkum sáttmálabundnum ríki, sum verður ávirkað av málinum, fyri at sleppa undan tvískatting, ið ikki er í samsvar við henda sáttmála. Um tað ríkið, fyri hvørs málsráðandi myndugleika viðkomandi persónur hevur lagt málið, ikki sjálvt verður ávirkað av málinum, skal hesin málsráðandi myndugleiki lata málið til tann málsráðandi myndugleikan í einum av teimum ríkunum, sum verður ávirkað av málinum.

3. Um trupulleikar ella ívamál taka seg upp millum sáttmálabundin ríkir um tulking ella nýtslu av hesum sáttmála, so skulu teir málsráðandi myndugleikarnir í hesum ríkjum samráðast fyri at royna at loysa málið við serstakari avtalu. Málsráðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjunum kunnu eisini samráðast fyri at sleppa undan tvískatting í tílíkum førum, sum ikki eru fevnd av sáttmálanum ella fyri, við serstakari avtalu, at loysa mál, sum - uttan at vera avrádd í sáttmálanum - vegna misjavna í meginreglunum hjá teimum einstøku ríkjunum, tá ið skattur verður roknaður, ella av øðrum orsøkum, kunnu stinga seg upp viðvíkjandi teim skattum, sum eru umroddir í grein 2.

Áðrenn avgerð verður tikin í málum, umrødd í 1. stykki, skal úrslitið av teimum nevndu samráðingum

skjótast verða boðað teimum málsráðandi myndugleikunum í hinum málsráðandi ríkjunum. Um málsráðandi myndugleiki í einum sáttmálabundnum ríki heldur, at samráðingar skulu verða millum málsráðandi myndugleika í øllum sáttmálabundnu ríkjunum, skal eftir umbøn frá málsráðandi myndugleikanum í fyrstnevnda sáttmálabundna ríkinum slíkar samráðingar verða skjótast gjørligt.

Grein 29.

Limir í stjórnar- og konslaumboðum

Ásetingarnar í hesum sáttmála ávirka ikki teir skattligu fyrimunir, sum limir á stjórnar- ella konslaumboðum munnu hava vegna vanligar reglur í fólkarættinum ella vegna serstakar avtalur.

Grein 30.

Víðkan av økjum

1. Hesin sáttmáli kann antin í síni heild ella við teimum neyðugu broytingum víðkast til at fevna um tey økir, sum sambært ásetingunum í grein 3, stykki 1 a) eru undantikin nýtsluumráði sáttmálans, treytað av at har verður álagdur skattur av á leið sama slag sum teir skattir, sum sáttmálin veðrur nýttur um. Ein og hvør tílík víðkan skal galda frá tí tíð og verða undir teimum broytingum og treytum, eisini hvat viðvíkur treytum fyri uppsøgn, sum munnu verða avtalaðar millum tey sáttmálabundnu ríkini í boðskrivinum, ið verða latin stjórnarliga.

2. Um so er at sáttmálin sambært grein 32 fer úr gildi, skal, um onnur avtala ikki verður gjørd millum tey sáttmálabundnu ríkini, sáttmálin fara úr gildi eisini hvat viðvíkur teimum økjum, sum hesin sáttmáli er víðkaður til at galda sambært hesi grein.

Grein 31.

Gildiskoma sáttmálans

1. Hesin sáttmáli kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll sattmálabundnu ríkini hava boðað finska uttanríkisráðnum frá, at sáttmálin er góðkendur. Finska uttanríkismálaráðið boðar hinum sáttmálabundnu ríkjunum frá, at tað hevur fingið hesi boð og nær sáttmálin kemur í gildi.

2. Tá ið sáttmálin kemur í gildi verða sáttmálareglurnar galdandi

a) hvat viðvíkur kelduskatti av inntøku, sum fáast tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint eftir tað árið, sáttmálin kemur í gildi, ella seinni;

b) hvat viðvíkur øðrum inntøkuskattum, fyri skattir, ið verða ásettir fyri skattaár (roknskaparár), sum byrjar 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint eftir tað ár, sáttmálin kemur í gildi, ella seinni;

c) hvat viðvíkur ognarskatti, fyri ogn, ið skattur verður álíknaður á, grundað á skattaálíkning, ið er gjørd annað álmanakkaár eftir at sáttmálin kemur í gildi ella seinni.

3. Sáttmálin frá 18. februar 1987 millum Danmark, Finnland, Ísland, Noregi og Svøriki at sleppa undan tviskatting av inntøku- og ognarskattum skal fara úr gildi hvat viðvikur tí inntøku ella ogn, sum hesin sáttmáli verður nýttur um sambært 2. stykki. Fyrstnevndi sáttmálin skal fara úr gildi ta síðst fráboðaðu tíð, tá ið hesin sáttmáli sambært frammanfyri standandi reglum í sama stykki kemur í gildi.

4. Sáttmálin frá 12. august 1986 millum donsku rikisstjórnina og Føroya Landsstýri til at sleppa undan tviskatting o.a. skal fara úr gildi hvat viðvíkur inntøku, sum hesin sáttmálin verður nýttur um sambært 2. stykki. Fyrstnevndi sattmálin skal fara úr gildi ta síðst fráboðaðu tíð, tá ið hesin sáttmáli sambært frammanfyri standandi reglum í sama stykki kemur í gildi.

Grein 32.

Uppsøgn

Eitt sáttmálabundið ríki kann, í seinasta lagi tann 30. juni í einum álmanakkaári, sum byrjar aftaná at 5. ár er farið eftir tann dag, sáttmálin kom í gildi, uppsiga sáttmálan við at boða hetta skrivliga til tað finska uttanríkisráðið, sum boðar hinum sáttmálabundnu ríkjunum frá tílíkari fráboðan og frá innihaldi tess. Um uppsagnarfreistin er hildin, heldur sáttmálin uppat at verða galdandi í viðurskiftunum millum tað ríkið, sum hevur sent uppsøgnina og hini sáttmálabundnu ríkini:

a) hvat viðvíkur kelduskatti, um inntøkur sum fáast tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ár, finska uttanríkismálaráðið fekk boðini um uppsøgn ella seinni;

b) hvat viðvíkur øðrum inntøkuskatti, um skattir sum verða ásettir fyri eitt skattaár (roknskaparár), sum byrjar tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað árið, finska uttanríkismálaráðið fekk boð um uppsøgnina ella seinni;

c) hvat viðvíkur ognarskatti, um ogn, ið skattur verður áliknaður á, grundað á skattaálíkning, ið er gjørd annað álmanakkaárið sum kemur beint aftaná tað árið, finska uttanríkismálaráðið fekk boð um uppsøgnina ella seinri.

Frumritið av hesum sáttmála verður latið finska uttanríkismálaráðnum til varðveitslu. Finska uttanríkisráðið gevur hinum sáttmálabundnu ríkjunum váttað avrit av sáttmálanum.

Til staðfestingar hava undirritaðu við fullgóðari heimild skrivað undir hendan sáttmálan.

Skrivað í Helsingfors, tann 12. september 1989 í einum eintaki á donskum, føroyskum, finskum, íslendskum, norskum og svenskum, tó eru á svenskum gjørdar tvær orðingar, ein fyri Finnland og ein fyri Svøriki, allar orðingarnar hava sama gildi.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

PROTOKOL

Í tí sáttmála millum ríkisstjórn Danmarkar saman við Føroya Landsstýri og ríkisstjórnirnar í Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svøríki sum er undirritaður í dag at sleppa undan tvískatting av inntøkum og ognum, eru undirritaðu samdir um hesar reglur, sum vera fastur partur í sáttmálanum:

I. Til grein 5. 3. petti.

Hóast reglurnar í grein 5, 3. stk., skal, tá ið talan er um Føroyar øðrumegin og Danmark, Finnland, Ísland, Noreg og Svøríki hinumegin, eitt byggi-, nýgerðar-, innleggingar- ella uppsetingararbeiði ella virksemi, sum fevnir um ráðlegging, eftirlit, ráðgeving ella aðra persónliga hjálp í sambandi við slíkar ætlanir, vera fastur rakstrarstaður, men bert um so er at ætlanin ella virksemið er í gerð í meira enn 6 mánaðir í einum sáttmálabundnum ríki.

II. Til grein 7 og 15.

1. Hóast reglurnar í grein 7 kann inntøka sum virki í Noregi ella Svøríki fáa fyri virksemi, sum verður rikið í Svøríki ávikavist Noreg, bert verða skattað í tí ríkinum, har virkið er heimahoyrandi, um so er at virksemið miðar ímóti uppseting ella umsiting av sperristikum fyri reindýrum á teimum økjum framvið markinum millum Noreg og Svøríki, sum verða nevnd í einum sáttmála sambært 4. stykki.

2. Hóast reglurnar í grein 15 kann inntøka, sum ein persónur, heimahoyrandi í Noregi ella Svøríki, fær fyri persónligt arbeiði, útinnt í Svøríki ávikavist Noregi, bert verða skattað í tí ríkinum, har hesin persónur er heimahoyrandi, um so er at arbeiðið miðar ímóti uppsetan ella umsiting av sperristiki fyri reindýrum á teimum økjum framvið markinum millum Noregi og Svøríki, sum verða nevnd í einum sáttmála sambært stykki 4.

3. Ásetingarnar í stykki 1 og 2 viðvíkjandi virkjum ávikavist persónum, heimahoyrandi í Noregi ella Svøríki, skulu eisini verða nýttar samsvarandi um virki, ávikavist persónar, ið eru heimahoyrandi í Finnlandi ella Noregi.

4. Málsráðandi myndugleikar í teimum ávirkaðu sáttmálabundnu ríkjunum skulu við sínámillum avtalum áseta tey økini fram við tey avvaramdi ríkismarkini, sum ásetingarnar í stk. 1 - 3 skulu verða nýttar um.

III <u>Til greinirnar 7, 10 - 15, 19 og 23</u>.

1. Hóast ásetingarnar í grein 7, grein 10, stykki 2, grein 11, stykki 2, og grein 12, stykki 2, kann inntøka, ið virki í Danmark ella Svøríki hevur í samband við bygging og rakstur av føstum sambandi yvir Oyrasund, bert verða skattað í tí ríkinum, virkið er heimahoyrandi.

2. Hóast ásetingarnar í grein 13, stykki 3, kann vinningur, sum virki ávikavist persónur, heimahoyrandi í Danmark ella Svøríki hevur við sølu av ogn har, ið verður nýtt undir bygging og rakstri av føstum sambandi yvir Oyrasund, bert verða skattað í tí ríki, har virkið ávikavist persónurin er heimahoyrandi.

3. Hóast ásetingarnar í grein 14, stykki 1, grein 15, stykki 1 og grein 19 kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í Danmark ella Svøríki, hevur í samband við

bygging og rakstur av føstum sambandi yvir Oyrasund, bert verða skattað í tí ríkinum, har persónurin er heimahoyrandi.

4. Hóast ásetingarnar í grein 23, stykki 6, kann ogn, sum umrødd í grein 23, og sum virki ávikavist persónur, heimahoyrandi í Danmark ella Svøríki, eigur, og sum verður nýtt við bygging og rakstri av føstum sambandi yvir Oyrasund, bert verða skattað í tí ríkinum, har virkið ávikavist persónurin er heimahoyrandi.

IV. Til greinirnar 7, 8, 13, 15 og 23.

1. Ásetingarnar í grein 7, grein 8, stykki 1, grein 13, stykki 4, og grein 23, stykki 3 verða í Danmark, Noregi og Svøríki at nýta um inntøku, sum samtøkurnar Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair ella SAS Commuter fáa við handilsligari altjóða ella innanríkis loftferðslu og annað at hesi loftferðslu beinleiðis tengt virki, og um kapitalvinning, sum nevndu samtøkur fáa við sølu av leysafæ, sum verða nýtt í tílíkari loftferðslu og øðrum tílíkum virksemi, og um ogn, sum samtøkurnar eiga og sum verður nýtt í tílíkari loftferðslu og tílíkum øðrum virksemi, í mun til tann partin av samtøkuni, sum eigarnir eiga, ið eru heimahoyrandi í ávikavist Danmark, Noregi og Svøríki.

2. Ásetingarnar í grein 15, stykki 3, b) verða eisini nýttar um inntøkur av arbeiði, ið verður útinnt um borð á flogførum, sum verða nýtt í innanríkis loftferðslu av samtøkunum Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair ella SAS Commuter.

3. Ásetingarnar í stykki 1 og 2 verða - sambært avtalu millum málsráðandi myndugleikarnar í Danmark, Noregi og Svøríki - eisini nýttar um aðra samtøku ella aðra líka samtøku sum hava til endamáls at reka loftferðslu ella

annað líkt virksemi ið er beinleiðis tengt at henni, tá í tílíkari samtøku bert luttakarar í SAS, beinleiðis ella óbeinleiðis eiga partar, og tá samtøkan fyri stóran part er skipað sambært teimum meginreglum, sum eru galdandi fyri SAS.

V. Til greinirnar 8, 13 og 23.

Part í vinningi í tílíkum virksemi sum er viðgjørt í grein 8, stykki 1 og 3, part í vinningi við sølu av ognarlutum, sum viðgjørt er í grein 13, stykki 4 og 5, og part í ogn sum viðgjørt er í grein 23, stykki 3 og 4, sum persónur heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki fær ella eigur sum parthavari í einum virki, kann bert verða skattað í hesum ríkinum, um so er at

a) parthavarnir eru heimahoyrandi í ymiskum sáttmálabundnum ríkjum og

b) virkið verður rikið av einum felag ella aðrari samtøku við samábyrgdum luttakarum, og skal minst ein av hesum eisini hava óavmarkaða ábyrgd, og

c) tað ikki er eyðsýnt, at veruliga leiðsla virkisins hevur sæti sítt bert í einum av teimum sáttmálabundnu ríkjunum.

Málsráðandi myndugleikarnir í teimum sáttmálabundnu ríkjunum kunnu gera avtalu um nýtslu av teimum meginreglum fyri skatting, ið eru ísettar í 1. stykki, eisini í førum tá nevndu treytir ikki eru loknar.

VI Til grein 13.

Ásetingarnar í grein 13, stykki 6 og 7, nerva ikki rættin hjá Danmark sambært tess lóggávu at skatta vinning

av partabrøvum, sum persónur, ið flytur frá Danmark, verður hildin at fáa í samband við sjálva flytingina.

VII Til grein 15.

1. Hóast ásetingarnar í grein 15, stykki 1 og 2 kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í einari kommunu í Finnlandi, Noregi ella Svøríki, sum hevur mark til landamark millum Finnland og Svøríki ávikavist Finnland og Noreg, hevur við persónligum arbeiði, útinnt í eini tílíka kommunu í einum øðrum av hesum ríkjum, bert verða skattað í tí ríkinum, har viðkomandi persónur er heimahoyrandi, treytað av, at hesin persónurin regluliga dvølur á sínum fasta bústaði í hesum ríkinum.

2. Hóast reglurnar í grein 15, stykki 1 og 2 kann inntøka, sum persónur, ið er heimahoyrandi í Svøríki, fær við støðugum persónligum arbeiði, sum verður útinnt í Danmark, bert verða skattað í Svøríki, treytað av at hesin persónurin regluliga dvølur á sínum fasta bústaði í Svøríki.

3. Hóast reglurnar í grein 15, stykki 1 og 2 kann inntøka, sum persónur, ið er heimahoyrandi í Danmark, fær við støðugum persónligum arbeiði, sum verður útinnt í Svøríki, bert verða skattað í Danmark, treytað av at hesin persónurin regluliga dvølur á sínum fasta bústaði í Danmark.

4. Ásetingarnar í stykki 2 og 3 eru bert galdandi, um arbeiðið varir í minsta lagi 6 mánaðar í samanhangi.

5. Málberingin "støðugt persónligt arbeiði" merkir setanarviðurskifti, sum eru gjørd við tí í hyggju at vera meginyrki hjá tí skattskylduga.

6. Málberingin "regluliga dvølur" merkir, at skattskyldugi sum meginregla í minsta lagi eina ferð um vikuna dvølur á sínum fasta bústaði í tí sáttmálabundna ríkinum, har hann er heimahoyrandi. Fyri at skattskyldugur skal verða roknaður at dvølja á sínum fasta bústaði, skal dvølið í bústaðarríkinum fevna um minst tveir dagar. Í hesum sambandi er galdandi, so sum í hinum pørtunum av sáttmálanum, har málberingin "dagur" er nevndur, at við "dag" eisini skilst partur av einum degi.

7. Í grein 15, stykki 2 d), verður ein arbeiðstakari, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, roknaður fyri útleigaður, tá hann av einhvørjum (útleigara) verður bjóðaður út at arbeiða í virkinum hjá einhvørjum øðrum (arbeiðsgevara/byggiharra) í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, treytað av, at arbeiðsgevarin/byggiharrin er heimahoyrandi ella hevur fastan rakstrarstað í hesum seinna nevnda ríkinum og at útleigarin ikki hevur ábyrgdina av og heldur ikki stendur til svars fyri úrslitinum av arbeiðinum.

Tá gerast skal av um ein arbeiðstakari er at rokna sum útleigaður, skal hetta vera gjørt út frá eini heildarmetan. Tá ið mett verður, skal serstakur dentur verða lagdur á, um

a) arbeiðsgevari/bygiharri hevur ovastu leiðsluna,

b) arbeiðið verður gjørt á einum arbeiðsplássi, sum arbeiðsgevarin/byggiharrin ræður yvir og ber ábyrgdina av,

c) gjaldið til útleigaran verður roknað eftir tíðini, sum arbeiðið tekur, ella út frá øðrum sambandi millum samsýningina og ta løn, sum arbeiðstakarin fær,

d) arbeiðsgevarin/byggiharrin letur størsta partin av amboðunum og tilfarinum, og

e) útleigarin ásetur ikki einsamallur talið á arbeiðstakarum og útbúgving teirra.

VIII. Til greinirnar 15 og 19.

1. Hóast ásetingarnar í grein 15, stykki 1 og 2, og grein 19, stykki 1, kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í einari kommunu í Noregi ella Svøríki, sum hevur mark til landamark millum hesi ríki, fær fyri persónligt arbeiði, sum verður útinnt í tílíkari kommunu í hinum av nevndu ríkjunum, bert verða skattað í tí ríkinum, har viðkomandi persónur er heimahoyrandi, treytað av at hesin persónurin regluliga dvølur á sínum fasta bústaði í hesum ríkinum.

2. Hóast ásetingarnar í grein 15, stykki 1 og 2, og grein 19, stykki 1, kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í Svøríki, fær fyri støðugt persónligt arbeiði, ið verður útinnt í Danmark, bert verða skattað í Svøríki, treytað av at hesin persónurin regluliga dvølur á sínum fasta bústaði í Svøríki.

3. Hóast ásetingarnar í grein 15, stykki 1 og 2 og grein 19, stykki 1, kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í Danmark fær fyri støðugt persónligt arbeiði, ið verður útinnt í Svøríki, bert verða skattað í Danmark, treytað av, at hesin persónur regluliga dvølur á sínum fasta bústaði í Danmark.

4. Ásetingarnar í stykki 2 og 3 eru bert galdandi, um arbeiðið varir í minsta lagi 6 mánaðir í samanhangi.

5. Málberingin "støðugt persónligt arbeiði" merkir setanarviðurskifti, sum er gjørt við tí í hyggju at vera meginyrki hjá tí skattskylduga.

6. Málberingin "regluliga dvølur" merkir, at skattskyldugi sum meginregla í minsta lagi eina ferð um vikuna dvølur á sínum fasta bústaði í tí sáttmálabundna ríkinum, har hann er heimahoyrandi. Fyri at skattskyldugur skal verða roknaður at dvølja á sínum fasta bústaði, skal dvølið í bústaðarríkinum fevna um minst tveir dagar. Í hesum sambandi er galdandi, so sum í hinum pørtunum av sáttmálanum, har málberingin "dagur" er nevndur, at við "dag" eisini skilst partur av einum degi.

IX Til grein 18.

Hóast ásetingarnar í grein 18 skal millum Danmark og Føroyar verða galdandi:

Eftirlønir, lívrenta, almannaveitingar, uppihaldspeningur og aðrar samsvarandi veitingar, ið stava frá einum parti av ríkinum, og verða goldnar einum persóni, sum er heimahoyrandi í hinum partinum av ríkinum, kunnu bert verða skattaðar í seinna nevnda partinum av ríkinum.

X Til grein 19.

1. Hóast reglurnar í grein 19 skal millum Danmark og Føroyar vera galdandi:

a) Samsýning (eftirløn undantikin), sum annar partur ríkisins, tess politisku undirdeildir ella myndugleikar á staðnum rinda einum likamligum persóni fyri innt starv fyri henda partin av ríkinum, tess undirdeildum ella myndugleikum, kann bert verða skattað í tí partinum av ríkinum, har sum arbeiðið er gjørt.

b) Uttan mun til reglurnar í litra a) kann samsýning, sum persónur, ið er heimahoyrandi í einum parti av ríkinum, fær fyri persónligt arbeiði í tænastuviðurskiftum, innt í hinum partinum av ríkinum, bert verða skattað í fyrra nevnda parti av ríkinum, um so er at:

1) móttakarin dvølur í hinum partinum av ríkinum í einum tíðarskeiði, sum í samanhangi ikki fer upp um 60 dagar, og

2) "vanliga tænastustaðið" rindar samsýningina.

c) Reglurnar í greinunum 15 og 16 og punkt IX í protokollini skulu verða nýttar um samsýning, sum fæst fyri starv innt í samband við vinnuvirki, sum partur av ríkinum, tess politisku undirdeildir ella myndugleikar á staðnum reka.

2. Hóast reglurnar í stykki 1, skal millum Danmark og Føroyar verða galdandi:

a) Veitingar, sum tað almenna ásetir, bert til rindan av almennum ella embætisligum starvi, og sum ikki er nøkur starvssamsýning og sum danska ríkið, tess politisku undirdeildir ella myndugleiki á staðnum rinda persónum, sum starvast í Føroyum, kunnu bert verða skattaðar í Danmark.

b) Veitingar, sum Føroya Landsstýri ásetir, bert til rindan av almennum ella embætisligum starvi, og sum ikki er nøkur starvssamsýning og sum Føroya Landsstýri, tess politisku undirdeildir ella myndugleiki á staðnum rinda persónum, sum starvast í Danmark, kunnu bert verða skattaðar í Føroyum.

Reglurnar í 2. stk., litra a) og b) eru galdandi fyri tey fyrstu 5 árini, sum personur fær nevndu veitingar.

XI Til grein 20.

1. Ein persónur, sum dvølur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Føroyum og ein persónur, sum dvølur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Íslandi, bert við atliti til

a) lesnað við lærdan háskúla ella annan frálærustovn í tí sáttmálabundna ríkinum ella

b) praktikk innan handil, fiskivinnu, ídnað, landbúnað ella skógarbrúk í tí sáttmálabundna ríkinum,

og sum er ella beint áðrenn dvølið var heimahoyrandi í Føroyum ella í Íslandi, verður bert skattaður av tí partinum av arbeiðsinntøkuni í fyrstnevnda sáttmálabundnu ríkinum, sum fer upp um 20.000 svenskar krónur í hvørjum álmanakkaári ella mótvirðið í donskum, finskum, íslendskum ella norskum gjaldoyra. Áður nevnda upphædd fevnir, undir útbúgvingardvøli í Finnlandi, Noregi ella Svøríki, um galdandi persónsfrádrátt fyri avvarandi álmanakkaár.

2. Skattafrælsi sambært stykki 1 verður bert loyvt fyri eitt tíðarskeið, sum eftir øllum líkindum ella eftir siðvenju fer til lesnað ella praktikktænastu, tó í mesta lagi fyri seks fylgjandi álmanakkaár.

3. Hóast ásetingarnar í stykki 1 og 2 er fylgjandi galdandi millum Danmark og Føroyar:

Lesandi, lærlingar og slík, sum eru ella sum - beint áðrenn dvølið í einum parti av ríkinum - høvdu bústað í hinum partinum av ríkinum og sum bráðfengis dvølja í fyrstnevnda parti av ríkinum bara við lesi- og

útbúgvingarendamáli, verða ikki skattað í hesum parti av ríkinum av upphæddum, sum tey fáa úr hinum partinum av ríkinum ella uttanríkis til uppihalds, lesnað ella útbúgving.

Tey verða heldur ikki skattað av upphæddum, ið verða goldnar sum samsýning fyri tænastuveitingar, treytað av at hesar tænastuveitingarnar eru neyðugar fyri teirra uppihald.

Lesandi, lærlingar og tílík, sum beint áðrenn dvølið í Danmark vóru búsett í Føroyum, verða ikki skattað í Føroyum av samsýning fyri tænastuveitingar, sum verða útinntar í Danmark.

Sum lesandi verður ikki roknaður persónur sum eftir lokna útbúgving byrjar eina serútbúgving ella útbúgving innan annað øki.

Eitt dvøl verður roknað bráðfengis, um tað ikki varðar meir enn ásetta lestrartíð við tveimum árum aftrat.

Eitt dvøl verður ikki roknað at vera "bara við lesi- og útbúgvingarendamáli" um dvølið, áðrenn lesturin byrjaði, fór upp um 6 mánaðir.

Til nevnda 6- mánaða tíðarskeiðið verður ikki íroknað tann tíð, tó í mesta lagi 1 ár, sum verður nýtt í samband við fyrireikandi skeið, sum útbúgvingarstovnur treytar fyri at kunna byrja lesnaðin.

Í førum har hjún søkja upptøku á einum útbúgvingarstovni og bert tað eina verður upptikið, so verður 6 mánaðar reglan tikin úr gildi, hvat viðvíkur hinum hjúnafelaganum, tó í mesta lagi í 2 ár íalt.

Ásetingarnar skulu verða galdandi fyri inntøku fingin frá og við 1. januar 1989. "Føroyafrádrátturin" skal tó verða loyvdur í samsýningum frá og við 1. januar 1988, uttan mun til um samsýningin stavar frá Danmark ella uttanríkis.

4. Uttan mun til ásetingarnar í stykki 1 verða lesandi, lærlingar og slík, ið eru, ella sum beint áðrenn dvølið í

Danmark, vóru heimahoyrandi í Íslandi, og sum dvølja bráðfengis í Danmark bara við lesi- ella útbúgvingarendamáli, ikki skattað av upphæddum ið verða goldnar sum samsýning fyri tænastaveitingar, treytað av at hesar tænastuveitingar eru neyðugar fyri teirri uppihald.

5. Persónur, ið lesur við lærdan háskúla ella annan frálærustovn í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Finnlandi, og sum undir bráðfengis dvøli í Finnlandi arbeiður í Finnlandi í mesta lagi 100 dagar í sama álmanakkaári fyri at fáa verkligar royndir í samband við lesnaðin, verður í Finnlandi bert skattaður av tí parti av arbeiðsinntøkuni, sum fer uppum eina meðal mánaðarløn uppá 2.400 finskar markar. Undantikið skatting sambært hesum stykki eru tó ialt í mesta lagi 8.000 finskir markar fyri álmanakkaárið.

6. Lesandi við lærdan háskúla ella annan frálærustovn í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Svøríki, og sum undir bráðfengis dvølja í Svøríki hava arbeiði har, sum hevur samband við lesturin ella útbúgvingina, verða í Svøríki bert skattaðir av tí parti av arbeiðsinntøkuni, sum fer uppum 10.000 svenskar krónur í einum álmanakkaári.

7. Personar, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Danmark, og sum undir bráðfengis dvøli í Danmark hava arbeiði í Danmark í mesta lagi 100 dagar í sama álmanakkaári, verða bert skattaðir í Danmark av tí partinum av inntøkuni, sum fer uppum eina upphædd sum sambært galdandi reglum er neyðug til teirra upppihald, treytað av, at arbeiðið er skipað innan karmarnar hjá norðurlendskum ætlanum um umbýti av praktikk- og frítíðararbeiði, og at arbeiðið er skipað gjøgnum Nordjobb.

Upphæddin, sum verður roknað neyðug til uppihalds hjá viðkomandi, verður ásett fyri eitt ár og verður minkað í mun til longdina av dvølinum í Danmark og alt álmanakkaárið.

Ásetingarnar í hesum stykki eru galdandi frá og við 1. januar 1989.

8. Málsráðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjunum kunnu gera avtalu um at nýta ásetingarnar í stykkki 1 - 7. Málsráðandi myndugleikar kunnu eisini gera avtalu um slíka broyting í teimum her nevndu upphæddum, ið eru hóskandi við atliti til broyting í peningavirði, lóggávu í einhvørjum av teimum sáttmálabundnu ríkjunum ella av øðrum tílíkum grundum.

XII. Til grein 25.

1. Ásetingarnar í grein 25, stykki 2, kunnu eftir umbøn frá Føroyum verða broyttar og í staðin kemur henda orðing:

"a) Um so er at persónur, ið er heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skulu Føroyar, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, fyrsta stykki, ella litra b) ella c) niðanfyri áseta annað, í føroysku inntøku- ella ognarskattinum hjá hesum persónum draga frá eina upphædd, ið svarar til tann inntøku- ella ognarskatt, ið er goldin í seinna nevnda ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð fara uppum tann partin av føroyska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður

áðrenn slíkan frádrátt,ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, ið kann verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

b) Um so er, at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunnu Føroyar írokna hesa inntøku ella ogn í skattagrundarlagið, men skulu í føroyska skattinum av hesi inntøku ella ogn draga frá tann partin av inntøku- ella ognarskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum seinna nevnda ríkinum ella av teirri ogn, sum kann verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki fyri persónligar tænastur, sum umrøddar í grein 15 ella grein 21, stykki 7, og sum sambært ásetingarnar í hesum greinum, kunnu verða skattaðar í hesum seinna nevnda sáttmálabundna ríkinum, kunnu Føroyar írokna hesa inntøku í skattagrundarlagið, men skulu í føroyska skattinum av hesi inntøku draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum seinna nevnda ríkinum."

Umbøn um tílíka broyting verður at boða frá stjórnarliga við boðsending til eitt og hvørt av hinum sáttmálabundnu ríkjunum. Broytingin kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll sáttmálabundnu ríkini hava fingið tílík boð, og treytirnar í broytingini verður nýtt, hvat viðvíkur ognarskatti, á ogn, sum skattur verður álíknaður á, grundað einari skattaáseting í øðrum almanakkaárinum eftir tað, broytingin kemur í gildi, ella seinni.

2. Ásetingarnar í grein 25, stykki 4, kunnu eftir umbøn frá Íslandi broytast og henda orðing koma í staðin:

"a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Íslandi, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Ísland, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, stykki 1 ella litra b) niðanfyri, áseta annað,

1) draga frá í íslendska inntøkuskattinum hjá hesum persóni, eina upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt,ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum,

2) draga frá í íslendska ognarskattinum hjá hesum persóni eina upphædd, sum svarar til tann ognarskatt,ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð kunna fara uppum tann partin av íslendska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt,ið verður goldin av tí inntøku ella ogn,ið kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Íslandi, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann Ísland írokna inntøkuna ella ognina í skattingargrundarlagið, men skal í íslendska skattinum av inntøkuni ella ognini draga frá tann partin av inntøkuskattinum ávikavist ognarskattinum, sum verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum seinna nevnda ríkinum, ávikavist ognina har."

Umbøn um tílíka broyting verður at boða frá stjórnarliga við boðsending til eitt og hvørt av hinum sáttmálabundnu ríkjunum. Broytingin kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll hini sáttmálabundnu ríkini hava fingið tílík boð, og treytirnar í broytingini verður nýtt

a) hvat viðvíkur kelduskatti, um inntøkur sum fæst tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ár, broytingin kemur í gildi, ella seinni;

b) hvat viðvíkur øðrum inntøkuskatti, um skattir, sum verða ásettir fyri eitt skattaár (roknskaparár), sum byrjar tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ári, broytingin kemur í gildi, ella seinni;

c) hvat viðvíkur ognarskatti, um ogn, ið skattur verður líknaður á, grundað á skattaálíkning, ið er gjørd annað álmanakkaár eftir tað ár broytingin kemur í gildi, ella seinni.

3. Ásetingarnar í grein 25, stykki 5, kunnu eftir umbøn frá Noregi verða broyttar og henda orðing koma í staðin:

"a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noregi, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Noreg, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, 1. stykki ella litra b) niðanfyri, áseta annað,

1) draga frá í norska inntøkuskattinum hjá hesum persóni eina upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum,

2) draga frá í norska ognarskattinum hjá hesum persóni eina upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð kunnað fara uppum tann partin av norska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, ið kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noregi fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann Noreg írokna hesa inntøku ella ogn í skattagrundarlagið, men skal í norska skattinum av hesi inntøku ella ogn draga frá tann partin av inntøku- ávikavist ognarskattinum, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, sum stavar fra hinum øðrum ríkinum."

Umbøn um tílíka broyting verður at boða frá stjórnarliga við boðsending til eitt og hvørt av hinum sáttmálabundnu ríkjunum. Broytingin kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll sáttmálabundnu ríkini hava fingið tílík boð og broytingarnar í sáttmálanum verða nýttar

a) hvat viðvíkur kelduskatti, um inntøkur, sum fáast tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ár, broytingin kemur í gildi, ella seinni;

b) hvat viðvíkur øðrum inntøkuskatti, um skattir, ið verða ásettir fyri eitt skattaár (roknskaparár), sum byrjar tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað árið broytingin kemur í gildi, ella seinni;

c) hvat viðvíkur ognarskatti, um ogn,ið skattur verður líknaður á, grundað á skattaálíkning,ið er gjørd annað álmanakkaár eftir tað ár broytingin kemur í gildi, ella seinni.

4. Ásetingarnar í grein 25, stykki 6, kunnu eftir umbøn frá Svøríki verða broyttar og henda orðing koma í staðin:

"a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Svøríki, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Svøríki, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, 4. stykki ella litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað,

1) - tá havdar verða í huga ásetingarnar í svenskari løggávu (eisini við broyttari orðing, sum hon kann fáa í framtíðini, uttan tó at vanligar meginreglur í hesum sáttmála verða broyttar) - loyva frádrátt í inntøkuskattinum við eini upphædd,ið svarar til tann inntøkuskatt,ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum;

2) loyva frádrátti í svenska ognarskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann ognarskatt,ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum. Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð kunna fara uppum tann partin av svenska ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt,ið verðu goldin av tí ogn,ið kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

b) Táið ásetingarnar í litra a) verða nýttar skal, tá lætti sambært serstaka løggávu er játtaður í samband við finska inntøku- ella ognarskatting av føstum rakstrarstaði hjá svenskum virki í Finnlandi, í

svenska skattinum av virkisins inntøkum ella ognum, dragast frá tann inntøku- ávikavist ognarskattur, sum skuldi havt verið álíknaður í Finnlandi, um nevndi lætti ikki varð játtaður.

c) Um persónur, heimahoyrandi í Svøríki, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kunnu skattast í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann Svøríki, tá ásettur verður skattastigi fyri svenskan stígandi skatt av aðrari inntøku ella ogn, rokna uppí ta inntøku ella ogn, sum bert kann verða skattað í hinum sáttmálabunda ríkinum."

Umbøn um tílíka broyting verður at boða frá stjórnarliga við boðsending til eitt og hvørt av hinum sáttmálabundnu ríkjunum. Broytingin kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll sáttmálabundnu ríkini hava fingið tílík boð, og broytingarnar í sáttmálanum verða nýttar

a) hvat viðvíkur kelduskatti, um inntøkur, sum fáast tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ár, broytingin kemur í gildi, ella seinni;

b) hvat viðvíkur øðrum inntøkuskatti, um skattir, ið verða ásettir fyri eitt skattaár (roknskaparár), sum byrjar tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað árið, broytingin kemur í gildi, ella seinni;

c) hvat viðvíkur ognarskatti, um ogn, ið skattur verður álíknaður á, grundað á skattaálíkning ið er gjørd annað álmanakkaár eftir tað ár, sáttmálin kemur í gildi, ella seinni.

XIII Til grein 26.

1. Um so er at persónur, sum umrøddur í grein 15, stykki 3 a) vegna ásetingina í 26, stykki 2, verður skattaður í Íslandi ella Noregi, tá skal hann í viðkomandi ríki hava rætt til sama frádrátt sum hann hevði fingið, um hann hevði verið við einum har skrásettum skipi í altjóða ferðslu.

2. Ásetingarnar í grein 26, stykki 3, skulu eisini verða nýttar í teimum førum, ið verða umrødd í pkt. III, stykki 3 og 4 í protokollini.

XIV Til grein 31.

1. Hvat viðvíkur skattafrælsi í Finnlandi og Svøríki hjá flotifeløgum, ið eru stovnað til at taka sær av flotingini í almennu flotivegunum í marka áunum í Torne og Muonio, tá er galdandi tað, sum serstakliga er avtalað um hesi viðurskifti.

2. Hvat viðvíkur spurninginum um grundarlagið fyri býti av skattingini í Noregi og Svøríki av inntøkum frá felagnum Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, tá er galdandi tað, sum serstakliga er avtalað um hesi viðurskifti.

Frumritið av hesi protokol verður latið finska uttanríkismálaráðnum til varðveitslu. Finska uttanríkisráðið gevur hinum sáttmálabundnu ríkjunum váttað avrit av protokollini.

Til staðfestingar hava undirritaðu við fullgóðari heimild skrivað undir hendan sáttmálan.

Skrivað í Helsingfors, tann 12. september 1989 í einum eintaki á donskum, føroyskum, finskum, íslendskum, norskum og svenskum, tó eru á svenskum gjørdar tvær orðingar, ein fyri Finnland og ein fyri Svøríki, allar orðingar hava sama gildi.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

[ICELANDIC TEXT — TEXTE ISLANDAIS]

SAMNINGUR MILLI NORÐURLANDA TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN AÐ ÞVÍ ER VARÐAR SKATTA Á TEKJUR OG EIGNIR

Ríkisstjórn Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja og ríkisstjórnir Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar,

sem æskja þess að gera samning til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir,

sem gera sér ljóst að því er Færeyjar varðar að framkvæmd þeirra mála sem samningur þessi tekur til heyrir undir sjálfsstjórnarvaldsvið Færeyja, jafnvel í samskiptum við útlönd,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í einu eða fleiri aðildarríkjanna.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru álagðir vegna aðildarríkis, opinbers aðila eða sveitarstjórnar í því án tillits til þess á hvern hátt þeir eru álagðir.

2. Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur, heildareignir eða á þætti tekna og eigna, þar með taldir skattar af ágóða vegna sölu lausafjár eða fasteigna, svo og skattar af verðmætisaukningu.

3. Gildandi skattar sem samningurinn tekur til eru þessir:

a) Í Danmörku:
1) tekjuskattur til ríkisins;
2) tekjuútsvar til sveitarfélaga;
3) tekjuútsvar til amta;
4) sérstakur tekjuskattur;
5) kirkjuskattur;
6) ágóðahlutaskattur;
7) vaxtaskattur;
8) skattur af þóknunum;
9) skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnis-skattalaganna (kulbrinteskatteloven); og
10) eignarskattur til ríkisins
(hér eftir nefndir "danskur skattur").

b) Í Færeyjum:
1) skattur í landssjóð;
2) útsvar til sveitarfélaga;
3) kirkjuskattur;
4) ágóðahlutaskattur; og
5) skattur af þóknunum
(hér eftir nefndir "færeyskur skattur").

c) Í Finnlandi:
1) tekju- og eignarskattur til ríkisins;
2) útsvar til sveitarfélaga;
3) kirkjuskattur; og
4) afdráttarskattur
(hér eftir nefndir "finnskur skattur").

d) Á Íslandi:
1) tekjuskattur til ríkisins;
2) útsvar til sveitarfélaga; og
3) eignarskattur til ríkisins
(hér eftir nefndir "íslenskur skattur").

e) Í Noregi:

1) tekju- og eignarskattur til ríkisins;
2) tekju- og eignarútsvar til sveitarfélaga;
3) tekjuskattur til fylkjanna;
4) tekjuskattur til skattajöfnunarsjóðs;
5) skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna (petroleumsskatteloven); og
6) gjald til ríkisins af þóknun til erlendra listamanna

(hér eftir nefndir "norskur skattur").

f) Í Svíþjóð:

1) tekjuskattur til ríkisins, þar með talinn sjómannaskattur og afdráttarskattur af arðmiðum;
2) gjald lagt á þá sem koma fram í atvinnskyni til að skemmta almenningi (bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar);
3) skattur á óúthlutaðan ágóða félaga (ersättningsskatten);
4) skattur á úthlutaða eignarhlutdeild í félögum (utskiftningsskatten);
5) skattur til að fjármagna launþegasjóði (vinstdelningsskatten);
6) tekjuútsvar til sveitarfélaga; og
7) eignarskattur til ríkisins

(hér eftir nefndir "sænskur skattur").

4. Samningurinn tekur einnig til skatta sömu eða svipaðrar tegundar sem lagðir verða á eftir undirritun samnings þessa til viðbótar eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Að því er Færeyjar varðar tekur samningurinn einnig til almenns skatts á eignir sem Færeyjar gætu komið til með að taka upp eftir undirritun samnings þessa. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gefa hvert öðru upplýsingar um meiri háttar breytingar sem gerðar verða á skattalögum hvers aðildarríkis um sig.

5. Samningurinn tekur ekki, að því er neitt aðildarríkjanna varðar, til sérstakra skatta af ágóða af happdrætti og veðmálum eða skatta af arfi eða gjöfum.

3. gr.

Almennar skilgreiningar

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:

a) hugtakið "aðildarríki" merkir Danmörku, Finnland, Ísland, Noreg og Svíþjóð; við beitingu samnings þessa tekur hugtakið einnig til hins sjálfstjórnandi þjóðfélags Færeyja innan danska ríkisins; í þeim tilvikum að ákvæði samningsins snerta einungis samskipti milli Danmerkur og Færeyja notast hugtökin "hluti af ríkinu" og "hinn hluti ríkisins" eftir því sem samhengið krefst;

hugtakið tekur einnig til sérhvers svæðis utan landhelgi hvers ríkis þar sem ríkið samkvæmt löggjöf sinni og í samræmi við þjóðarétt á rétt til rannsóknar og hagnýtingar á náttúruauðlindum á hafsbotni eða í honum;

"Danmörk" tekur ekki til Færeyja og Grænlands; "Finnland" tekur ekki til landsvæðisins Álands að því er varðar finnskt útsvar til sveitarfélaga; "Noregur" tekur ekki til Svalbarða (þ.m.t. Bjarnarey), Jan Mayen og norskra svæða ("biland") utan Evrópu;

b) "aðili" merkir mann, félag og hvers konar önnur samtök;

c) "félag" merkir lögaðila eða hvern þann annan sem talinn er lögaðili að því er skatta varðar;

d) "fyrirtæki í aðildarríki" og "fyrirtæki í öðru aðildarríki" merkir annars vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila, heimilisföstum í einu aðildarríki og hins vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki;

e) "ríkisborgari" merkir mann sem á ríkisfang í aðildarríki; maður sem er danskur ríkisborgari og sem hefur heimilisfesti í Færeyjum samkvæmt heimastjórnarlögum telst við beitingu samningsins einungis eiga ríkisborgararétt í Færeyjum. Hugtakið merkir einnig lögaðila eða önnur samtök sem stofnað er til samkvæmt lögum sem gilda í aðildarríkinu;

f) "flutningar á alþjóðaleiðum" merkir við beitingu samningsins í aðildarríki flutninga með skipi eða loftfari sem notað er af fyrirtæki sem hefur raunverulega framkvæmdastjórn í öðru aðildarríki, nema því aðeins að skipið eða loftfarið sé eingöngu notað í förum milli staða í fyrrnefnda ríkinu;

g) "bær stjórnvöld" merkir:

1) í Danmörku: skattamálaráðherra;

2) í Færeyjum: landsstjórnina;

3) í Finnlandi: fjármálaráðuneytið;

4) á Íslandi: fjármálaráðherra;

5) í Noregi: fjármála- og tollaráðuneytið;

6) í Svíþjóð: fjármálaráðherra;

eða það stjórnvald í hverju þessara ríkja sem falið er að annast málefni varðandi samninginn.

2. Við beitingu aðildarríkis á samningnum skal, nema annað leiði af samhenginu, sérhvert hugtak sem ekki er skilgreint í samningnum hafa þá merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkis varðandi þá skatta sem samningurinn tekur til.

4. gr.

Heimilisfesti

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "aðili heimilisfastur í aðildarríki" aðila sem að lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna heimilisfesti, búsetu, stjórnaraðseturs eða af öðrum svipuðum ástæðum. Hugtakið tekur þó ekki til aðila sem er skattskyldur í þessu ríki einungis af tekjum sem eiga uppruna sinn þar eða af eignum sem þar eru.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. skal úrskurða um heimilisfesti hans eftir neðangreindum reglum:

a) maður telst heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi hann fast heimili í fleiri ríkjum telst hann heimilisfastur í því ríki sem hann er nánast tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);

b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvaða ríki maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna eða ef hann á ekki fast heimili í neinu ríkjanna telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;

c) ef maður dvelst að jafnaði í fleiri en einu ríkjanna eða dvelst ekki að jafnaði í neinu þeirra telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;

d) ef maður á ríkisfang í fleiri en einu ríkjanna eða í engu þeirra skulu bær stjórnvöld hlutaðeigandi aðildarríkja leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili, annar en maður, telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. gr.

Föst atvinnustöð

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "föst atvinnustöð" fasta atvinnustofnun þar sem starfsemi fyrirtækisins fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið "föst atvinnustöð" merkir einkum:

a) aðsetur framkvæmdastjórnar;

b) útibú;

c) skrifstofu;

d) verksmiðju;

e) verkstæði;

f) námu, olíu- eða gaslind, grjótnámu eða annan stað þar sem náttúruauðæfi eru nýtt.

3. Byggingar-, mannvirkja-, samsetningar- eða uppsetningarframkvæmd eða starfsemi, sem felur í sér hönnun, eftirlit, ráðgjöf eða aðra aðstoð eða framlag starfsliðs í sambandi við slíka framkvæmd, telst því aðeins föst atvinnustöð að framkvæmdin eða starfsemin vari lengur en tólf mánuði í aðildarríki.

4. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 3. tl. skoðast starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem tengt er öðru fyrirtæki, vera rekin af því fyrirtæki sem það er tengt, svo framarlega sem starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni. Fyrirtæki teljast tengd ef annað

fyrirtækið tekur beint eða óbeint þátt í stjórn eða yfirráðum hins fyrirtækisins eða á verulegan hluta af fjármagni þess fyrirtækis eða ef sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum beggja fyrirtækjanna eða eiga verulegan hluta af fjármagni þessara fyrirtækja.

5. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið "föst atvinnustöð" ekki til:

a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;

b) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;

c) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;

d) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð við vörukaup eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;

e) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;

f) fastrar atvinnustofnunar sem nýtt er eingöngu til að samhæfa starfsemi sem fellur undir stafliði a) - e), enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu atvinnustofnun vegna þessarar samhæfingar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.

6. Ef aðili sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum tl. hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í aðildarríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið og notar hana reglulega er fyrirtæki þetta - þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. - talið hafa fasta atvinnustöð í því ríki vegna hvers konar starf-

semi sem hann gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi sem þessi aðili annast fellur undir og takmarkast af ákvæðum 5. tl. og mundi ekki gera þessa föstu atvinnustofnun að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum téðs töluliðar þótt hún væri innt af hendi á fastri atvinnustofnun.

7. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í aðildarríki þótt það reki þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.

8. Þótt félag sem er heimilisfast í aðildarríki stjórni eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í öðru aðildarríki eða félagi sem stundar atvinnurekstur í öðru aðildarríki (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það eitt sér ekki til þess að annað hvort félagið sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.
Tekjur af fasteign

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði og nýtingu skóga) í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. a) Hugtakið "fasteign" hefur, nema annað leiði af ákvæðum stafliðar b), sömu merkingu og hugtakið hefur samkvæmt lögum þess aðildarríkis þar sem fasteignin er.

b) Hugtakið "fasteign" felur þó í öllum tilvikum í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnýtingu, byggingar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum eða öðrum náttúruauðæfum.

3. Ákvæði 1. tl. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu eða hvers konar öðrum afnotum fasteignar.

4. Ef hlutabréfaeign eða önnur hlutareign í félagi, sem hefur að höfuðmarkmiði að eiga fasteign, veitir eiganda hlutabréfanna eða hlutanna rétt til að nýta fasteign í eigu félagsins má skattleggja tekjur af beinum notum, leigu eða annarri hagnýtingu afnotaréttar í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

5. Ákvæði 1. og 3. tl. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er við sjálfstæða starfsemi.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri

1. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af atvinnurekstri er einungis skattskyldur í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í öðru aðildarríki frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má leggja skatt á hagnað fyrirtækisins í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis þann hluta hans sem stafar frá hinni föstu atvinnustöð.

2. Þegar fyrirtæki í aðildarríki hefur með höndum atvinnurekstur í öðru aðildarríki frá fastri atvinnustöð þar skal hvert aðildarríki, nema annað leiði af ákvæðum 3. tl., ákvarða föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að fallið hefði í hennar hlut ef hún hefði verið sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi sjálfstætt fram í skiptum við fyrirtæki það sem hún er föst atvinnustöð fyrir.

3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem leiða af því að hún er föst atvinnustöð, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og venjulegan stjórnunarkostnað, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í aðildarríki að ákvarða hagnað fastrar atvinnustöðvar á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins á hina ýmsu hluta þess, skal ekkert í ákvæðum 2. tl. útiloka það aðildarríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað með þeim hætti. Aðferð sú sem notuð er við skiptinguna skal samt sem áður vera slík að niðurstaðan verði í samræmi við meginreglur þessarar greinar.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna vörukaupa hennar fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða framangreindra töluliða skal hagnaður sem talinn er fastri atvinnustöð ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar hagnaður af atvinnurekstri felur í sér tekjur sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir

1. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

2. Ef aðsetur raunverulegrar framkvæmdastjórnar útgerðarfyrirtækis er um borð í skipi skal telja aðsetur hennar vera í því aðildarríki þar sem útgerðarmaður skipsins er heimilisfastur.

3. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af notkun, viðhaldi eða útleigu gáma (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á efni eða vörum skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru aðildarríki.

4. Ákvæði 1. og 3. tl. eiga einnig við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu ("pool"), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki

1. Þegar:

a) fyrirtæki í aðildarríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í öðru aðildarríki eða á hluta af fjármagni þess, eða

b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í aðildarríki, svo og fyrirtækis í öðru aðildarríki, eða eiga hluta af fjármagni þeirra

skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

Ef hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða ákveða skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyritækin væru hvort öðru óháð má telja allan hagnað, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, sem hagnað þess fyrirtækis og skattleggja hann í samræmi við það.

2. Rísi upp mál í aðildarríki sem ákvæði 1. tl. taka til skal bæru stjórnvaldi í öðru aðildarríki sem málið varðar gert aðvart svo að það megi íhuga hvort breyta skuli uppgjöri á hagnaði fyrirtækis sem heimilisfast er í því ríki. Ef svo ber undir geta bær stjórnvöld gert samkomulag um skiptingu hagnaðarins.

10. gr.

Ágóðahlutir

1. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi ágóðahluta er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og hlutareignin sem af eru greiddir ágóðahlutirnir er raunverulaga bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er í hinni föstu stofnun, mega, þrátt fyrir ákvæði 1. og 3. tl., ágóðahlutir sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki má einnig skattleggja í því aðildarríki þar sem félagið sem ágóðahlutina greiðir er heimilisfast samkvæmt löggjöf þess ríkis, en sá skattur sem þannig er álagður má að hámarki vera 15 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna. Slíkir ágóðahlutir skulu þó vera undanþegnir skattlagningu í fyrrnefnda ríkinu ef viðtakandinn er félag (að undanskildum samtökum aðila og dánarbúum) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir. Þrátt fyrir ákvæði annars málsliðar þessa töluliðar mega Færeyjar þó einnig skattleggja ágóðahluti sem greiddir eru af félagi heimilisföstu í Færeyjum samkvæmt færeyskri löggjöf, en ef viðtakandinn er félag (að undanskildum samtökum aðila og dánarbúum) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir má sá skattur sem þannig er álagður vera að hámarki 5 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna.

4. Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. má hækka íslenskan skatt af ágóðahlutum í að hámarki 15 af hundraði, að svo miklu leyti sem slíkir ágóðahlutir hafa verið dregnir frá tekjum félagsins, sem ágóðahlutina greiddi, við álagningu íslensks skatts.

5. Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. má hækka norskan skatt af ágóðahlutum í að hámarki 15 af hundraði. Þetta ákvæði gildir meðan

norskum félögum er heimill frádráttur vegna úthlutaðs ágóða við álagningu skatta til ríkisins.

6. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gera með sér samkomulag um hvernig beita skuli takmörkunum samkvæmt 3. - 5. tl.

Ákvæði 3. - 5. tl. eru óviðkomandi skattlagningu félags af ágóða sem ágóðahlutirnir eru greiddir af.

7. Hugtakið "ágóðahlutir" merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, hlutdeildarskírteinum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, sem veita rétt til hlutdeildar í ágóða, svo og aðrar tekjur frá félögum sem við skattlagningu er farið með á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem úthlutunina greiddi er heimilisfast.

8. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í aðildarríki til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki en Danmörku, Færeyjum, Finnlandi eða Svíþjóð vera undanþegnir skattlagningu í síðarnefnda ríkinu að svo miklu leyti sem þeir hefðu verið það samkvæmt löggjöf þess ríkis hefðu bæði félögin verið heimilisfóst þar.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Danmörku til félags heimilisfasts í Danmörku vera undanþegnir skattlagningu í Danmörku samkvæmt danskri löggjöf.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Finnlandi til félags heimilisfasts í Finnlandi vera undanþegnir skattlagningu í Finnlandi ef viðtakandinn ræður beint yfir að minnsta kosti 10 af hundraði atkvæðamagns í félaginu sem greiðir ágóðahlutina.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Svíþjóð til félags heimilisfasts í Svíþjóð vera undanþegnir skattlagningu í Svíþjóð í þeim mæli sem ágóðahlutirnir hefðu verið undanþegnir skatt-

lagningu samkvæmt sænskum lögum ef bæði félögin hefðu verið sænsk félög. Slíkt skattfrelsi veitist þó aðeins ef:

a) hagnaðurinn sem af eru greiddir ágóðahlutirnir hefur í hinu aðildarríkinu eða í einhverju öðru ríki sætt álagningu almenns tekjuskatts félaga; eða

b) ágóðahlutirnir sem greiddir eru af félaginu sem er heimilisfast í hinu aðildarríkinu eru eingöngu eða svo til eingöngu fólgnir í ágóðahlutum sem þetta félag, á því ári sem um er að ræða eða á fyrri árum, hefur móttekið af hlutabréfum eða félagsréttindum sem félagið á í félagi heimilisföstu í þriðja ríki og sem hefðu átt að vera undanþegnir sænskum skatti ef hlutabréfin eða félagsréttindin, sem af voru greiddir ágóðahlutirnir, hefðu verið í beinni eigu félagsins sem er heimilisfast í Svíþjóð.

Í þeim mæli sem ágóðahlutir, sem félag heimilisfast í Danmörku eða í Færeyjum hefur greitt á tekjuári til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki, svarar til ágóðahluta, sem fyrrnefnda félagið hefur hlotið beint eða fyrir milligöngu lögaðila á sama tekjuári eða fyrri, af hlutabréfum eða öðrum félagsréttindum í félagi heimilisföstu í þriðja ríki, gildir undanþága frá skattlagningu í öðru aðildarríki samkvæmt 1. mgr. því aðeins:

a) að ágóðahlutirnir sem mynduðust af hlutabréfum eða félagsréttindum í félagi heimilisföstu í þriðja ríki séu skattlagðir í Danmörku eða í Færeyjum, eftir því sem við á, eða;

b) ef svo er ekki, að ágóðahlutirnir hefðu átt að vera undanþegnir skatti í öðru aðildarríki ef hlutabréfin eða félagsréttindin í félagi heimilisföstu í þriðja ríki væru í beinni eigu félagsins í fyrrnefnda aðildarríkinu.

Um ágóðahluti frá félagi heimilisföstu á Íslandi til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki gildir undanþága frá skattlagningu í öðru aðildarríki samkvæmt 1. mgr. aðeins að því leyti sem ágóðahlutirnir eru ekki frádráttarbærir frá tekjum íslenska félagsins við ákvörðun íslensks skatts.

9. Þrátt fyrir ákvæðin í 3. - 5. tl. geta bær stjórnvöld í aðildarríkjunum gert samkomulag um að ágóðahlutir, sem falla til stofnunar, nafngreindrar í samkomulaginu, með líknarstarfsemi eða önnur almannaheill að markmiði sem undanþegin er skatti af ágóðahlutum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem stofnunin er heimilisföst, skuli í öðru aðildarríki vera undanþegnir skatti af ágóðahlutum frá félagi í því ríki.

10. Ef félag heimilisfast í aðildarríki fær tekjur frá öðru aðildarríki getur síðarnefnda ríkið hvorki skattlagt ágóðahluti sem félagið greiðir nema að því leyti sem ágóðahlutirnir eru greiddir aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin sem af eru greiddir ágóðahlutirnir er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í síðarnefnda ríkinu né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt ágóðahlutirnir eða óúthlutaði hagnaðurinn séu að öllu eða nokkru leyti tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. Hugtakið "samtök aðila" í þessari grein merkir:

a) varðandi Danmörku: "interessentskab", "kommanditselskab" og "partrederi";

b) varðandi Færeyjar: "interessentskab", "kommanditselskab" og "partrederi";

c) varðandi Finnland: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag" og önnur samtök sem getið er í 1. mgr. 5. gr. laga um skatt af tekjum og eignum (1240/88) þegar þau eru ekki skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar;

d) varðandi Ísland: sameignarfélög og samlög sem ekki eru skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar;

e) varðandi Noreg: hvers konar samtök önnur en "aksjeselskap";

f) varðandi Svíþjóð: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag", þegar þau eru ekki skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar.

11. gr.

Vextir

1. Vexti sem myndast í aðildarríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi vaxta er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og krafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun, mega, þrátt fyrir ákvæði 1. tl., vextir sem myndast í aðildarríki og greiddir eru slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Hugtakið "vextir" merkir í þessari grein tekjur af hvers konar kröfu án tillits til þess hvort hún er tryggð með veði í fasteign eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisskuldabréfum og tekna af öðrum skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og ágóði tengdur slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Dráttarvextir vegna vanskila teljast ekki vextir samkvæmt þessari grein.

4. Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og viðtakanda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, vaxtafjárhæð-

er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, en sú vaxtafjárhæð sem greiðandi og viðtakandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutaðeigandi aðildarríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.

Þóknun

1. Þóknun sem myndast í aðildarríki og greidd er aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi þóknunar er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og réttindin eða eignin sem þóknunin stafar frá eru raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun, má, þrátt fyrir ákvæði 1. tl., þóknun sem myndast í aðildarríki og greidd er slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Hugtakið "þóknun" merkir í þessari grein hvers konar greiðslu sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til að hagnýta hvers konar höfundarrétt á bókmennta-, lista- eða vísindasviðinu (þar með taldar kvikmyndir og mynd- og hljóðsegulbönd fyrir hljóðvarps- og sjónvarpssendingar), einkaleyfi, vörumerki, mynstur eða líkön, áætlanir, leynilega formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.

4. Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og viðtakanda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, fjárhæð þóknunarinnar er hærri, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem hún er

greiðsla fyrir, en sú fjárhæð sem greiðandi og viðtakandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutaðeigandi aðildarríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum

1. Hagnað sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu fasteignar sem nánar er skilgreind í 2. tl. 6. gr. sem er í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hagnað sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða annarra hlutareigna, sbr. 4. tl. 6. gr., má skattleggja í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

3. Hagnað sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareigna fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki eða lausafjár sem tilheyrir fastri stofnun sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur til þess að leysa af hendi sjálfstæða starfsemi í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stofnun.

4. Hagnað sem hlýst af sölu skips eða loftfars sem notað er í flutningum á alþjóðaleiðum af fyrirtæki í aðildarríki, eða lausafjár sem tengt er notkun slíks skips eða loftfars, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

5. Hagnað sem hlýst af sölu gáma (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru af fyrirtæki í aðildarríki til flutnings á efni eða vörum skal einungis skatt-

leggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru aðildarríki.

6. Hagnað sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1. - 5. tl. skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

7. Þrátt fyrir ákvæði 6. tl. má aðildarríki skattleggja hagnað sem aðili heimilisfastur í öðru aðildarríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða annarra hlutareigna í félagi með heimilisfesti í fyrrnefnda ríkinu, ásamt hagnaði sem hlýst af sölu annarra skuldabréfa sem við skattlagningu í því ríki er með farið á sama hátt og hagnað sem hlýst af sölu slíkra hlutabréfa eða annarra hlutareigna.

14. gr.

Sjálfstæð starfsemi

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af sjálfstæðri starfsemi eða öðru sjálfstæðu starfi skal einungis skattleggja í því ríki. Samt sem áður má skattleggja slíkar tekjur í öðru aðildarríki ef:

a) hann hefur í því ríki fasta stofnun þar sem hann getur stundað starfsemi sína reglulega, en þó einungis þann hluta teknanna sem stafar frá hinni föstu stofnun; eða

b) hann dvelur í því ríki í eitt eða fleiri skipti sem fara yfir 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili, en þó einungis þann hluta teknanna sem stafar frá þeirri starfsemi sem var innt af hendi á umræddum dvalartíma eða dvalartímum.

2. Hugtakið "sjálfstæð starfsemi" merkir einkum sjálfstæða starfsemi á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- og kennslu-

mála, svo og sjálfstæð störf lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 16., 18., 19., 20. og 21. gr. skulu starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé innt af hendi í öðru aðildarríki. Ef starfið er innt af hendi í öðru aðildarríki má skattleggja þar endurgjaldið fyrir starfið.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skal endurgjald sem aðila heimilisföstum í aðildarríki hlotnast fyrir starf sem hann innir af hendi í öðru aðildarríki einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:

a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti sem ekki fara yfir 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili, og

b) endurgjaldið er innt af hendi af eða fyrir hönd vinnuveitenda sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu, og

c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stofnun sem vinnuveitandinn rekur í hinu ríkinu, og

d) ekki er um að ræða útleigu á vinnuafli.

3. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar skal skattleggja endurgjald fyrir störf unnin um borð í:

a) dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku eða sænsku skipi einungis í því aðildarríki þar sem skipið er skráð; við beitingu þessa ákvæðis er

erlent skip sem fyrirtæki í aðildarríki tekur á leigu án áhafnar ("bareboat basis") lagt að jöfnu við danskt, færeyskt, finnskt, íslenskt, norskt eða sænskt skip;

b) loftfari í flutningum á alþjóðaleiðum einungis í því aðildarríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur;

c) fiskveiði-, selveiði- eða hvalveiðiskipi einungis í því aðildarríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur, einnig þótt endurgjaldið miðist við ákveðinn aflahlut eða ágóðahlut af fisk-, sel- eða hvalveiðum.

16. gr.

Stjórnarlaun

Stjórnarlaun og annað svipað endurgjald sem aðila heimilisföstum í aðildarríki hlotnast vegna setu í stjórn eða stjórnarfgildi í félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja aðila heimilisfastan í aðildarríki af tekjum sem hann aflar í öðru aðildarríki af persónulegum störfum sem listamaður, svo sem leikhús- eða kvikmyndaleikari, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar tekjur af starfi, sem framkvæmt er af listamanni eða íþróttamanni sem slíkum, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr., skattleggja tekjurnar í því aðildarríki þar sem starfsemi listamannsins eða íþróttamannsins fer fram.

3. Ákvæðum 1. og 2. tl. skal ekki beita varðandi tekjur sem listamenn eða íþróttamenn heimilisfastir í aðildarríki afla af starfsemi í öðru aðildarríki þegar heimsóknin í því ríki er aðallega kostuð af opinberu fé í fyrrnefnda ríkinu. Í slíkum tilvikum skattleggjast tekjurnar einungis í fyrrnefnda ríkinu.

18. gr.

Eftirlaun o.fl.

1. Eftirlaun og lífeyri sem greiddur er frá aðildarríki og greiðslur frá aðildarríki samkvæmt almannatryggingalöggjöf þess til aðila heimilisfasts í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í fyrrnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir önnur ákvæði í samningi þessum skal framfærslueyrir, sem maður heimilisfastur í aðildarríki greiðir til maka eða fyrrverandi maka eða með barni með heimilisfesti í öðru aðildarríki, undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu í því tilviki að lífeyririnn hefði verið undanþeginn skattlagningu í fyrrnefnda ríkinu, hefði móttakandi hans átt þar heimilisfesti.

3. Hugtakið "lífeyrir" merkir tiltekna fjárhæð sem greidd er manni með vissu millibili á tilteknum tíma í lifanda lífi, eða um tiltekið tímabil, eða tímabil sem hægt er að ákvarða, og greidd er samkvæmt skuldbindingu um að inna þessar greiðslur af hendi gegn fullnægjandi eða fullu endurgjaldi í peningum eða peningagildi.

19. gr.

Opinbert starf

1. Endurgjald (að undanteknum eftirlaunum) sem greitt er af aðildarríki, opinberum aðila, sveitarstjórn eða opinberri stofnun í því til manns fyrir starf hans í þjónustu þessa ríkis, opinbers aðila, sveitarstjórnar eða opinberrar stofnunar þess skal einungis skattleggja í því ríki.

2. Í því tilviki að endurgjald það sem um er rætt í 1. tl. kemur í hlut móttakanda fyrir starf sem innt er af hendi í öðru aðildarríki en því ríki sem greiðir endurgjaldið, skattleggst endurgjaldið þó einungis í því ríki þar sem starfið var innt af hendi ef móttakandinn er maður með heimilisfesti í því ríki og

a) er ríkisborgari þess ríkis; eða

b) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu til þess að inna starfið af hendi.

20. gr.

Námsmenn og nemar

Aðili sem dvelur í aðildarríki einungis í þeim tilgangi:

a) að nema við háskóla eða aðra menntastofnun í aðildarríkinu; eða

b) að nema viðskipta-, sjávarútvegs-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða skógarnýtingarstörf í aðildarríkinu

og er, eða síðast var fyrir dvölina, heimilisfastur í öðru aðildarríki er ekki skattskyldur í fyrrnefnda ríkinu af fjárhæð sem upprunnin er utan þess ríkis sem hann fær til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun.

21. gr.

Starfsemi í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislinda

1. Þrátt fyrir önnur ákvæði í samningi þessum, þó að undanteknum ákvæðum 8. gr., gilda ákvæði þessarar greinar þegar aðili með heimilisfesti í aðildarríki stundar starfsemi í öðru aðildarríki í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislinda staðsettra í síðarnefnda ríkinu.

2. a) Aðili með heimilisfesti í aðildarríki, sem stundar undan ströndum annars aðildarríkis starfsemi sem um er rætt í 1. tl., telst stunda starfsemi frá fastri atvinnustöð eða fastri stofnun í síðarnefnda ríkinu.

b) Ef slíkur aðili stundar starfsemi sína innan rannsóknar- eða vinnslusvæðis sem nær samfellt frá stað undan ströndum síðarnefnda ríkisins og inn á landsvæði þess ríkis og starfsemin er ekki einvörðungu stunduð innan landsvæðisins, hefur stafliður a) samsvarandi gildi.

c) Starfsemi, sem varðar byggingu eða samsetningu á leiðslum til flutnings á óhreinsuðu kolvetni eða byggingarvinnu í beinu sambandi við slíka starfsemi, telst stunduð frá fastri atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu, einnig þegar um er að ræða starfsemi sem framkvæmd er á landi þegar starfsemin er hluti af framkvæmd sem nær samfellt frá stað undan ströndum þessa ríkis og inn á landsvæði þess.

3. Ákvæði 2. tl. eiga ekki við ef starfsemin fer fram á einu eða fleiri tímabilum sem ekki fara yfir 30 daga samtals á tólf mánaða tímabili.

4. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 3. tl. skoðast starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem tengt er öðru fyrirtæki, vera rekin af því fyrirtæki sem það er tengt, svo framarlega sem starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni. Fyrirtæki teljast tengd ef annað fyrirtækið tekur beint eða óbeint þátt í stjórn eða yfirráðum hins fyrirtækisins eða á verulegan hluta af fjármagni þess fyrirtækis eða ef sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum beggja fyrirtækjanna eða eiga verulegan hluta af fjármagni þessara fyrirtækja.

5. Hagnaður, sem fyrirtæki í aðildarríki hlýtur af flutningum starfsmanna og varnings með skipum eða loftförum til eða innan svæðis sem um er rætt í stafliðum a) og b) í 2. tl. í öðru aðildarríki þar sem atvinnustarfsemi er rekin í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislinda eða af rekstri dráttarbáta, birgðaskipa eða annarra aðstoðarskipa í sambandi við slíka starfsemi, skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

6. Ákvæði 4. tl. 13. gr. og 3. tl. 23. gr. eiga við um hagnað af sölu þeirra skipa, báta eða loftfara sem um er rætt í 5. tl., svo og um eignir sem fölgnar eru í slíkum skipum, bátum eða loftförum.

7. Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa gildir eftirfarandi þegar um er að ræða skattlagningu launa og annars svipaðs endurgjalds sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur fyrir vinnu sem innt er af hendi í öðru aðildarríki fyrir atvinnurekanda sem rekur slíka starfsemi sem um er rætt í 1. og 2. tl.:

a) Leiði ákvæði stafliða b) - d) ekki til annars má skattleggja slíkt endurgjald í síðarnefnda ríkinu, en þó því aðeins að vinnan sé innt af hendi á einu eða fleiri tímabilum sem fara yfir 30 daga samtals á tólf mánaða tímabili.

b) Slíkt endurgjald skal einungis skattleggja í fyrrnefnda aðildarríkinu ef:

1) vinnan tengist hagnýtingu kolvetnislinda sem eru á skiptilínu milli aðildarríkis og annars ríkis;

2) samningur er til milli þessara ríkja um sameiginlega hagnýtingu lindanna og

3) hagnýting fer fram samtímis báðum megin skiptilínu.

Ákvæði þessa stafliðar koma ekki til framkvæmda fyrr en bær stjórnvöld í aðildarríkjunum hafa gert samkomulag þar um.

c) Ef vinnan er innt af hendi um borð í skipi eða báti, sbr. 5. tl., skal skattleggja slíkt endurgjald samkvæmt ákvæðum stafliðar a) í 3. tl. 15. gr.

d) Ef vinnan er innt af hendi um borð í loftfari, sbr. 5. tl., skal einungis skattleggja slíkt endurgjald í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

8. Aðili með heimilisfesti í aðildarríki, sem stundar starfsemi undan ströndum annars aðildarríkis, er undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu af hagnaði sem þessi aðili telst hafa hlotið af tilflutningi hreyfanlegra mannvirkja til borunar eða hótelpalla yfir á svæði utan síðarnefnda ríkisins. Hagnaður samkvæmt þessum tölulið telst vera sú fjárhæð sem gangverð eignarinnar á þeim tíma sem tilflutningurinn átti sér stað er hærri en eftirstöðvarverð á sama tíma, að viðbættum teknum fyrningum.

9. Hagnaður sem aðili með heimilisfesti í aðildarríki hlýtur af sölu á:

a) réttindum til undirbúningskönnunar, rannsókna eða hagnýtingar kolvetnislinda í öðru aðildarríki, hér með talin réttindi til hlutdeildar í eða forgangsréttur til slíkra linda; eða

b) hlutabréfum eða öðrum hlutareignum, sé verðmæti þeirra að öllu eða að verulegu leyti, beint eða óbeint, tengt slíkum réttindum,

má skattleggjast í síðarnefnda ríkinu.

22. gr.

Aðrar tekjur

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar og ekki er fjallað um hér að framan skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ákvæði 1. tl. eiga ekki við ef sá er teknanna aflar er heimilisfastur í aðildarríki og hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá eru raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun. Í slíkum tilvikum gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. eftir því sem við á. Ef fasteign, sbr. 2. tl. 6. gr., tilheyrir fastri atvinnustöð eða fastri stofnun skal hins vegar skattleggja tekjur af slíkri eign samkvæmt ákvæðum 1., 2. og 5. tl. 6. gr.

23. gr.

Eignir

1. Eign sem fölgin er í fasteign samkvæmt skilgreiningu 2. tl. 6. gr. sem er í eigu aðila heimilisfasts í aðildarríki og sem er í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Eign sem fölgin er í hlutabréfaeign eða annarri hlutareign í félagi, sem um er rætt í 4. tl. 6. gr., í eigu aðila heimilisfasts í aðildarríki má skattleggja í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

3. Eign sem fölgin er í skipum eða loftförum sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, svo og lausafé sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

4. Eign sem fölgin er í gámum (þ.m.t. dráttarvatn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á

efni eða vörum skal einungis skattlögð í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru aðildarríki.

5. Allar aðrar eignir aðila heimilisfasts í aðildarríki skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þær eru staðsettar.

6. Þrátt fyrir ákvæði 5. tl. má skattleggja eign í lausafé sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki eða lausafjáreign sem tengd er fastri stofnun til að stunda sjálfstæða starfsemi sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki í síðarnefnda ríkinu.

7. Ákvæðum 1. - 6. tl. skal einungis beita í aðildarríki í sambandi við annað aðildarríki þegar það ríki leggur almennan skatt á eignir.

24. gr.
Dánarbú

Tekjur eða eignir sem skattlagðar eru hjá dánarbúi heimilisfastu í aðildarríki má ekki skattleggja hjá aðila sem á rétt til hlutdeildar í búinu og er heimilisfastur í öðru aðildarríki.

25. gr.
Aðferð til að komast hjá tvísköttun

1. Danmörk:

a) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Danmörk, nema ákvæði 2. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars,

1) veita sem frádrátt frá dönskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá dönskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti danska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, má Danmörk telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., má Danmörk telja tekjurnar með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

2. Færeyjar:

a) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skulu Færeyjar, nema ákvæði 1. mgr. 8.

tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars, veita sem frádrátt frá færeyskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti færeyska tekjuskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur í öðru aðildarríki af launuðu starfi, sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., sem samkvæmt ákvæðum þessara greina samningsins má skattleggja í síðarnefnda aðildarríkinu, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

3. Finnland:

a) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Finnland, nema ákvæði 3. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars,

1) veita sem frádrátt frá finnskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekju-

skatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá finnskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti finnska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur í öðru aðildarríki af launuðu starfi, sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., sem samkvæmt ákvæðum þessara greina samningsins má skattleggja í síðarnefnda aðildarríkinu, skulu slíkar tekjur undanþegnar skattlagningu í Finnlandi.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, eða hefur tekjur sem samkvæmt framangreindum staflið b) eru undanþegnar finnskum skatti, má Finnland telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá finnskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.

4. Ísland:

a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Ísland undanþiggja slíkar tekjur eða eign skattlagningu, nema ákvæði eftirfarandi stafliða b) eða c) leiði til annars.

b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur sem skattleggja má í öðru aðildarríki samkvæmt 10. gr. 6. tl. 13. gr., 16. gr. eða 1. - 6. og 8. - 9. tl. 21. gr. skal Ísland draga frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. leiði til annars. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti íslenska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

c) Ef tekjur sem aðili heimilisfastur á Íslandi hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu þar samkvæmt ákvæðum samningsins er Íslandi samt heimilt við ákvörðun skatta þessa aðila af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

5. Noregur:

a) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Noregur undanþiggja slíkar tekjur eða eign skattlagningu, nema ákvæði eftirfarandi stafliða b) eða c) leiði til annars.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur sem skattleggja má í öðru aðildarríki samkvæmt 10. gr., 6. tl. 13. gr., 16. gr. eða 1.-6. og 8.-9. tl. 21. gr. skal Noregur draga frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. leiði til annars. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti norska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

c) Ef tekjur sem aðili heimilisfastur í Noregi hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu þar samkvæmt ákvæðum samningsins er Noregi samt heimilt við ákvörðun skatta þessa aðila af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

6. Svíþjóð:

a) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Svíþjóð, nema ákvæði 4. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi stafliða b), c) eða d) leiði til annars,

1) með hliðsjón af ákvæðum í sænskri löggjöf (jafnvel með síðari orðalagsbreytingum, að því tilskildu að hinni almennu meginreglu sem um er að ræða hafi ekki verið breytt) veita sem frádrátt frá skatti af tekjum fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá sænskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu. Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti sænska eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Við beitingu framangreinds stafliðar a) skal, þegar sænsku fyrirtæki með fasta atvinnustöð í Finnlandi hefur verið veitt ívilnun við álagningu finnsks tekjuskatts eða eignarskatts með sérstökum lögum, draga frá sænskum skatti af tekjum eða eignum fyrirtækisins tekjuskatt og eignarskatt, eftir því

sem við á, sem hefðu verið lagðir á í Finnlandi ef slík skattaívilnun hefði ekki verið veitt.

c) Ef aðili heimilisfastur í Svíþjóð aflar í öðru aðildarríki hagnaðar af atvinnurekstri sem um er rætt í 7. gr., tekna af sjálfstæðri starfsemi sem um er rætt í 14. gr., tekna af launuðu starfi sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr. eða hagnaðar sem um er rætt í 3. tl. 13. gr. og skattleggja má tekjurnar eða hagnaðinn samkvæmt ákvæðum þessara greina í síðarnefnda aðildarríkinu, skulu, þrátt fyrir ákvæðin í framangreindum staflið a), slíkar tekjur eða hagnaður undanþegin sænskum skatti. Að því er tekur til 7. gr., 13. gr. og 14. gr. gildir þetta ákvæði þó einungis ef meirihlutinn af tekjunum eða hagnaðinum á uppruna sinn í síðarnefnda aðildarríkinu af atvinnu-, viðskipta- eða iðnaðarstarfsemi sem þar er rekin, enda feli starfsemin ekki í sér stjórnun verðbréfa og annarra slíkra lausafjáreigna.

d) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða hagnað eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki eða hefur tekjur eða hagnað sem samkvæmt framangreindum staflið c) skulu undanþegnar sænskum skatti, getur Svíþjóð, við ákvörðun skattþrepa fyrir sænskan stighækkandi skatt af öðrum tekjum, hagnaði eða eignum, tekið tillit til þeirra tekna, hagnaðar eða eigna sem skattleggjast einungis í síðarnefnda aðildarríkinu eða slíkra tekna og hagnaðar sem er undanþeginn sænskum skatti.

7. Sameiginleg ákvæði:

1. Hugtakið "greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu" í þessari grein telst einnig fela í sér slíkan skatt á tekjur sem greiddur er í Danmörku, í Færeyjum, í Finnlandi, á Íslandi, í

Noregi og í Svíþjóð, eftir því sem við á, og sem skal yfirfærast til nefndra annarra ríkja til þess að færa þar til góða hlutaðeigandi aðila sem skatt af sömu tekjum.

2. Ef aðili heimilisfastur í aðildarríki (heimilisfesturíkinu) aflar tekna í öðru aðildarríki (starfsríkinu) af persónulegu starfi sem samkvæmt 1. tl. 15. gr. eða 7. tl. 21. gr. má skattleggja í starfsríkinu, skal heimilisfesturíkið, þrátt fyrir ákvæðin í liðum 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eða 6 c) í þessari grein, komast hjá tvísköttun með frádrætti á þeim skatti sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu með því að beita ákvæðum liða 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eða 6 a) ef aðilinn sem um er að ræða aflaði teknanna frá fyrirtæki eða fastri atvinnustöð í starfsríkinu og hann er eða síðast fyrir starf sitt í starfsríkinu var í starfi hjá:

a) fyrirtæki í heimilisfesturíkinu sem er fyrirtæki tengt fyrirtækinu í starfsríkinu, eða

b) fyrirtæki í heimilisfesturíkinu sem fasta atvinnustöðin tilheyrir.

Þrátt fyrir ákvæði fyrri málsgreinar skal beita ákvæðum liða 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eða 6 c) ef aðilinn sem um er að ræða getur sýnt fram á að:

a) hann í og vegna starfsins dvaldi í starfsríkinu samfellt tímabil sem fer yfir þrjá mánuði á því skattári sem um er að ræða, eða

b) kostnaðurinn vegna starfsins í starfsríkinu er með réttu gjaldfærður fyrirtækinu í því ríki eða fastri atvinnustöð sem þar er staðsett.

26. gr.

Almennar skattlagningarreglur

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur eða eign sem hann á má ekki skattleggja í öðru aðildarríki nema skattlagning sé skýlaust heimil samkvæmt samningi þessum.

2. Í því tilviki að skattlagningarrétturinn á tekjur eða eignir samkvæmt samningnum er heimilaður öðru aðildarríki en því þar sem aðilinn sem hefur tekjurnar eða á eignina er heimilisfastur og þetta annað ríki, samkvæmt eigin löggjöf, leggur ekki skatt á tekjurnar eða eignina í heild sinni eða tekur einungis tillit til teknanna eða eignarinnar við ákvörðun stighækkunar eða annan útreikning skatts, skattleggjast tekjurnar eða eignin einungis í því aðildarríki þar sem aðilinn sem um er að ræða er heimilisfastur.

3. Í því tilviki að skattlagningarrétturinn samkvæmt 1. tl. 14. gr. og stafliðum b) og c) í 3. tl. 15. gr. á tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur er einungis heimilaður samkvæmt samningnum í því ríki má skattleggja tekjurnar í öðru aðildarríki ef ekki er unnt að skattleggja þær í fyrrnefnda ríkinu samkvæmt löggjöf þess ríkis.

27. gr.
Jafnrétti

1. Ríkisborgari aðildarríkis skal ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í öðru aðildarríki en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem ekki er heimilisfastur í einu aðildarríki eða fleirum.

2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar eða fastrar stofnunar, sem fyrirtæki eða aðili heimilisfastur í aðildarríki rekur í öðru aðildarríki, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning fyrirtækis eða aðila heimilisfasts í síðarnefnda ríkinu sem hefur sams konar starfsemi með höndum.

Þetta ákvæði skal þó ekki skýra þannig að það skyldi aðildarríki til að veita aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki nokkurn þann persónufrádrátt, fyrirlun eða lækkun skatta vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærsluskyldu sem það veitir aðila sem er heimilisfastur í fyrrnefnda ríkinu. Í ákvæðinu

felst heldur ekki réttur til þess í aðildarríki að fá frádrátt við skattlagningu eða að vera undanþeginn skattlagningu af ágóðahlut eða annarri útborgun til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki.

Ákvæði 1. mgr. hamla heldur ekki aðildarríki að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf tekjur sem föst atvinnustöð hefur ef fasta atvinnustöðin tilheyrir hlutafélagi eða hliðstæðu félagi í öðru aðildarríki. Skattlagningin skal þó samsvara gildandi skattlagningu á heimilisföst hlutafélög eða hliðstæð félög í fyrrnefnda aðildarríkinu af tekjum þeirra, reiknuðum án frádráttar úthlutaðs hagnaðar.

3. Eigi ákvæði 1. tl. 9. gr., 4. tl. 11. gr. eða 4. tl. 12. gr. ekki við skulu vextir, þóknun og aðrar greiðslur frá fyrirtæki í aðildarríki til aðila heimilisfasts í öðru aðildarríki vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra tekna slíks fyrirtækis eftir sömu reglum og greiðslur til aðila heimilisfasts í fyrrnefnda ríkinu. Á sama hátt er skuld fyrirtækis í aðildarríki við aðila heimilisfastan í öðru aðildarríki frádráttarbær við ákvörðun skattskyldrar eignar fyrirtækisins eftir sömu reglum og skuld við aðila heimilisfastan í fyrrnefnda ríkinu.

4. Þótt fjármagn fyrirtækis í aðildarríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða stjórnað af einum eða fleiri aðilum heimilisföstum í einu eða fleiri öðrum aðildarríkjum, skal það ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í fyrrnefnda aðildarríkinu en annað svipað fyrirtæki sætir eða gæti sætt í því ríki.

5. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. gilda ákvæði þessarar greinar um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

28. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags

1. Þegar aðili telur að eitt eða fleiri aðildarríkjanna geri ráðstafanir sem leiði til eða muni leiða til skattlagningar að

því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt réttarvernd sem löggjöf þessara ríkja kveður á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því aðildarríki þar sem hann er heimilisfastur eða, svo framarlega sem málið fellur innan ákvæða 1. tl. 27. gr., í því aðildarríki þar sem hann er ríkisborgari.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í öðru aðildarríki sem málið varðar, í því skyni að komist verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við samninginn. Hafi mótmæli verið borin fram við bært stjórnvald í ríki sem ekki er sjálft málsaðili skal það bæra stjórnvald framsenda málið til bærs stjórnvalds í einhverju þeirra ríkja sem málið varðar.

3. Í því tilviki að upp rísi erfiðleikar eða vandamál milli aðildarríkja varðandi túlkun eða beitingu ákvæða samningsins skulu bær stjórnvöld í þeim ríkjum ráðgast sín í milli til þess að reyna að leysa málið með sérstöku samkomulagi. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta einnig ráðgast sín í milli til að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem samningurinn nær ekki til eða til að leysa með sérstöku samkomulagi atriði sem ekki eru fastar reglur um í samningnum en geta komið upp í sambandi við skatta samkvæmt 2. gr. vegna mismunandi grundvallarreglna hlutaðeigandi ríkja við útreikning skatta eða af öðrum ástæðum.

Áður en ákvörðun er tekin í máli sem fellur undir 1. mgr. skal tilkynna bærum stjórnvöldum í öðrum aðildarríkjum sem fyrst niðurstöður málsumleitana sem þar um ræðir. Telji bært stjórnvald í aðildarríki að samningaumleitanir skulu fara fram milli bærra stjórnvalda í öllum aðildarríkjunum skulu slíkar umleitanir fara fram án tafar að beiðni bærs stjórnvalds í því aðildarríki.

29. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnunar

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnunar njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

30. gr.

Landfræðileg rýmkun

1. Rýmka má gildissvið samnings þessa, annaðhvort í heild eða með nauðsynlegum breytingum, þannig að hann nái til svæða sem undanþegin eru gildissviði samningsins samkvæmt ákvæðum stafliðar a) í 1. tl. 3. gr. á þeim grundvelli að þar séu lagðir á skattar sem eru sams konar eða í meginatriðum svipaðir þeim sköttum sem samningurinn tekur til. Allar slíkar rýmkanir skulu gilda frá þeim degi og með þeim breytingum og skilyrðum, að meðtöldum uppsagnarákvæðum, sem sérstaklega yrði samið um milli aðildarríkjanna með erindaskiptum eftir diplómatískum leiðum.

2. Verði samningurinn felldur úr gildi samkvæmt 32. gr. skal hann einnig falla úr gildi varðandi hvert það svæði sem hann hefur verið látinn ná til vegna rýmkunar samkvæmt þessari grein nema aðildarríki hafi komið sér saman um annað.

31. gr.

Gildistaka

1. Samningur þessi öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll aðildarríkin hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að samningurinn hafi verið staðfestur. Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðildarríkjum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag sem samningurinn tekur gildi.

2. Eftir að samningurinn hefur öðlast gildi skal ákvæðum hans beitt:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á

því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem samningurinn tók gildi eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem samningurinn tók gildi eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem samningurinn tók gildi eða síðar.

3. Samningnum frá 18. febrúar 1987 milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir skal ekki beitt að því er tekur til þeirra tekna eða eigna þar sem núverandi samningi skal beitt samkvæmt 2. tl. Fyrrnefndi samningurinn fellur úr gildi við síðustu tímamörk þegar núverandi samningi samkvæmt tilvitnuðum tölulið skal beitt.

4. Samningnum frá 12. ágúst 1986 milli dönsku ríkisstjórnarinnar og landsstjórnar Færeyja til að komast hjá tvísköttun o.fl. skal ekki beitt að því er tekur til þeirra tekna þar sem núverandi samningi skal beitt samkvæmt 2. tl. Fyrrnefndi samningurinn fellur úr gildi við síðustu tímamörk þegar núverandi samningi samkvæmt tilvitnuðum tölulið skal beitt.

32. gr.

Uppsögn

Aðildarríki getur í síðasta lagi 30. júní á sérhverju almanaksári, sem hefst eftir að liðin eru fimm ár frá gildistökudegi samnings þessa sagt honum upp með skriflegri tilkynningu þess efnis til finnska utanríkisráðuneytisins, sem tilkynnir hinum aðildarríkjunum um móttöku slíkrar tilkynningar og um efni hennar.

Hafi ákvæðanna um uppsagnartíma verið gætt fellur samningurinn úr gildi í samskiptum milli þess ríkis sem sagt hefur honum upp og annarra aðildarríkja:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið móttók tilkynninguna um uppsögnina eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið móttók tilkynninguna um uppsögnina eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið móttók tilkynninguna um uppsögnina eða síðar.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðildarríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Helsinki hinn 12. september 1989 í einu eintaki á dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

BÓKUN

Við undirritun samnings þess sem í dag hefur verið gerður milli ríkisstjórnar Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja og ríkisstjórna Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir hafa undirritaðir orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði sem eru óskiptur hluti af samningnum:

I. VIÐ 3. tl. 5. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. 5. gr. skal, í samskiptum milli Færeyja annars vegar og Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hins vegar, byggingar-, mannvirkja-, samsetningar- eða uppsetningarframkvæmd eða starfsemi, sem felur í sér hönnun, eftirlit, ráðgjöf eða aðra aðstoð eða framlag starfsliðs í sambandi við slíka framkvæmd, því aðeins teljast föst atvinnustöð af framkvæmdin eða starfsemin vari lengur en sex mánuði í aðildarríki.

II. VIÐ 7. og 15. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki í Noregi eða Svíþjóð aflar með starfsemi sem stunduð er í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast, ef starfsemin felst í uppsetningu og viðhaldi á hreindýragirðingum á svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. tl.

2. Þrátt fyrir ákvæði 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í Noregi eða Svíþjóð aflar með persónulegu starfi sínu í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem þessi aðili er heimilisfastur ef vinnan felst í uppsetningu og viðhaldi á hreindýragirðingum á svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. tl.

3. Ákvæði 1. og 2. tl. varðandi fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Noregi eða Svíþjóð skulu einnig gilda um fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Finnlandi eða Noregi.

4. Bær stjórnvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum skulu ákveða með gagnkvæmu samkomulagi til hvaða svæða meðfram viðkomandi landamærum ákvæði 1. - 3 tl. taka.

III. VIÐ 7., 10. - 15., 19. og 23. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr., 2. tl. 10. gr., 2. tl. 11. gr. og 2. tl. 12. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem fyrirtæki í Danmörku eða Svíþjóð aflar í sambandi við byggingu á og rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast.

2. Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. 13. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki í eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð hlýtur vegna sölu þar greindrar eignar sem notuð er við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 14. gr., 1. tl. 15. gr. og 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð aflar í sambandi við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem aðilinn er heimilisfastur.

4. Þrátt fyrir ákvæði 6. tl. 23. gr. skal einungis skattleggja þar greindar eignir sem fyrirtæki í eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð á og notaðar eru við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur.

IV. VIÐ 7., 8., 13., 15. og 23. gr.

1. Ákvæðum 7. gr., 1. tl. 8. gr., 4. tl. 13. gr. og 3. tl. 23. gr. skal beita í Danmörku, Noregi og Svíþjóð í sambandi við tekjur, sem fyrirtækjasamsteypurnar Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eða SAS Commuter bera úr býtum af viðskiptalegum rekstri loftfara á alþjóða- eða innanríkisflugleiðum og annarri tengdri starfsemi, af söluhagnaði sem greindar fyrirtækjasamsteypur bera úr býtum við sölu lausafjár sem notað er í slíkum rekstri loftfara og slíkri annarri tengdri starfsemi og af eignum fyrirtækjasamsteypunnar sem notaðar eru í slíkum rekstri loftfara og slíkri annarri tengdri starfsemi, í hlutfalli við þann hlut í fyrirtækjasamsteypunni sem er í eigu hlutareigenda sem búsettir eru í Danmörku, Noregi eða Svíþjóð.

2. Ákvæði stafliðar b) í 3. tl. 15. gr. eiga einnig við um tekjur af vinnu sem unnin er um borð í loftförum sem fyrirtækjasamsteypurnar Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eða SAS Commuter nota í innanlandsflugi.

3. Ákvæðum 1. og 2. tl. skal einnig beita, samkvæmt samkomulagi milli bærra stjórnvalda Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar, í sambandi við aðra fyrirtækjasamsteypu eða önnur svipuð samtök til rekstrar loftfara eða annarrar tengdrar starfsemi, þegar eignarhlutdeild, beint eða óbeint, er einungis í eigu hlutareigenda í SAS og samtökin eru í meginatriðum uppbyggð samkvæmt þeirri meginreglu sem gildir um SAS.

V. VIÐ 8., 13. og 23. gr.

Hlutdeild í hagnaði af starfsemi sem um er rætt í 1. og 3. tl. 8. gr., hlutdeild í hagnaði vegna sölu eigna sem um er rætt í 4. og 5. tl. 13. gr. svo og hlutdeild í eign sem um ræðir í 3. og 4. tl. 23. gr., sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar eða á vegna sameignar í fyrirtæki, skal einungis skattleggja í því ríki ef:

a) sameigendurnir eru heimilisfastir hver í sínu aðildarríki og

b) fyrirtækið er rekið af félagi eða öðrum samtökum með gagnkvæmri ábyrgð sameigenda, þar sem að minnsta kosti einn þeirra ber auk þess ótakmarkaða ábyrgð, svo og

c) ekki er augljóst að raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hafi aðsetur einungis í einu aðildarríki.

Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta gert samkomulag um beitingu skattlagningarreglna samkvæmt 1. mgr. jafnvel þótt þar greindar forsendur séu ekki fyrir hendi.

VI. VIÐ 13. gr.

Ákvæði 6. og 7. tl. 13. gr. raska ekki rétti Danmerkur til þess að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf hagnað af hlutafé sem aðili sem flytur frá Danmörku telst hafa hlotið í sambandi við brottflutninginn.

VII. VIÐ 15. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð, sem liggur að landamærum Finnlands og Svíþjóðar eða Finnlands og Noregs, eftir því sem við á, aflar með persónulegu starfi sem innt er af hendi í slíku sveitarfélagi í öðru þessara ríkja, í því ríki þar sem aðilinn sem í hlut á er heimilisfastur, enda dvelji þessi aðili að staðaldri í því ríki þar sem hann á fast heimili.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. skal einungis skattleggja í Svíþjóð tekjur sem aðili heimilisfastur í Svíþjóð aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Danmörku, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Svíþjóð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. skal einungis skattleggja í Danmörku tekjur sem aðili heimilisfastur í Danmörku aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Svíþjóð, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Danmörku.

4. Ákvæði 2. og 3. tl. gilda einungis ef starfið er innt af hendi yfir samfellt tímabil sem varir a.m.k. sex mánuði.

5. Með orðunum "varanlegt persónulegt starf" er átt við ráðningarskilmála sem gerðir eru í þeim tilgangi að um sé að ræða aðalstarf hins skattskylda aðila.

6. Með orðunum "dvelji að staðaldri" er átt við að skattskyldi aðilinn dvelji að jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni í viku á sínu fasta heimili í aðildarríkinu þar sem hann er heimilisfastur. Til þess að skattskyldi aðilinn teljist dvelja á sínu fasta heimili skal dvölin í heimilisfesturíkinu vara a.m.k. tvo daga. Hér gildir sama og annars staðar í samningnum þar sem hugtakið "dagur" kemur fyrir, að með "degi" telst einnig hluti úr degi.

7. Í staflið d) 2. tl. 15. gr. telst launþegi með heimilisfesti í aðildarríki leigður út þegar honum af einhverjum (útleigjanda) er ráðstafað til að framkvæma vinnu í starfsemi einhvers annars (notanda/vinnuveitenda/stjórnanda/verksala) í öðru aðildarríki, svo framarlega sem notandinn (vinnuveitandinn/stjórnandinn/verksalinn) er með heimilisfesti eða hefur fasta atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu og að útleigjandinn er ekki ábyrgur fyrir og ber ekki áhættu af árangri vinnunnar.

Við úrskurðun á því hvort launþegi telst leigður út skal gert heildarmat þar sem sérstaklega skal tekið tillit til þess að hve miklu leyti:

a) verkstjórnin í heild hvílir á notandanum (vinnuveitandanum/stjórnandanum/verktakanum);

b) vinnan er framkvæmd á vinnustað sem notandinn (vinnuveitandinn/stjórnandinn/verktakinn) hefur til umráða og ber ábyrgð á;

c) greiðslan til útleigjandans reiknast út samkvæmt þeim tíma sem nýttur er eða með tilliti til annars samhengis milli greiðslunnar og þeirra launa sem launþeginn fær;

d) meginhluti vinnutækja (áhalda) og efnis er til ráðstöfunar af hálfu notandans (vinnuveitandans/stjórnandans/verktakans); og

e) útleigjandinn ákvarðar ekki einhliða fjölda launþega og hæfni þeirra.

VIII. VIÐ 15. og 19. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Noregi eða Svíþjóð, sem liggur að landamærum þessara ríkja, aflar með persónulegu starfi sem innt er af hendi í slíku sveitarfélagi í hinu aðildarríkinu, í því ríki þar sem aðilinn sem í hlut á er heimilisfastur, enda dvelji þessi aðili að staðaldri í því ríki þar sem hann á fast heimili.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja í Svíþjóð tekjur sem aðili heimilisfastur í Svíþjóð aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Danmörku, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Svíþjóð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja í Danmörku tekjur sem aðili heimilisfastur í Danmörku aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Svíþjóð, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Danmörku.

4. Ákvæði 2. og 3. tl. gilda einungis ef starfið er innt af hendi yfir samfellt tímabil sem varir a.m.k. sex mánuði.

5. Með orðunum "varanlegt persónulegt starf" er átt við ráðningarskilmála sem gerðir eru í þeim tilgangi að um sé að ræða aðalstarf hins skattskylda aðila.

6. Með orðunum "dvelji að staðaldri" er átt við að skattskyldi aðilinn dvelji að jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni í viku á sínu fasta heimili í aðildarríkinu þar sem hann er heimilisfastur. Til þess að skattskyldi aðilinn teljist dvelja á sínu fasta heimili skal dvölin í heimilisfesturíkinu vara a.m.k. tvo daga. Hér gildir sama og annars staðar í samningnum þar sem hugtakið "dagur" kemur fyrir, að með "degi" telst einnig hluti úr degi.

IX. VIÐ 18. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 18. gr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

Eftirlaun, lífeyrir, almannatryggingabætur, framfærslueyrir og aðrar svipaðar greiðslur sem eiga rætur að rekja frá hluta af ríkinu og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinum hluta ríkisins skattleggjast einungis í þessum hinum hluta ríkisins.

X. VIÐ 19. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 19. gr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

a) Endurgjald (að undanteknum eftirlaunum) sem greitt er af hluta af ríkinu, opinberum aðila eða sveitarstjórn þess til manns fyrir starf hans í þjónustu þessa hluta af ríkinu, opinbers aðila þess eða stofnana, skattleggst einungis í þeim hluta af ríkinu þar sem starfið er innt af hendi.

b) Þrátt fyrir ákvæði stafliðar a) skattleggst endurgjald, sem aðili heimilisfastur í hluta af ríkinu, hefur af persónulegu starfi inntu af hendi samkvæmt ráðningarskilmálum í hinum hluta ríkisins, einungis í fyrstnefnda hluta af ríkinu, ef:

1) viðtakandinn dvelur í þessum öðrum hluta af ríkinu yfir samfellt tímabil sem varir ekki lengur en 60 daga, og

2) endurgjaldið er innt af hendi af hinum "venjulega starfsstað".

c) Ákvæðum 15. gr. og 16. gr., svo og bókunarliðar IX, skal beita varðandi endurgjald sem aflað er fyrir starf innt af hendi hjá atvinnustarfsemi sem rekin er af hluta af ríkinu, opinberum aðila eða sveitarstjórn þess.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. þessa bókunarliðar skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

a) Greiðslur sem ákvarðaðar eru af opinberum aðila eingöngu til að standa straum af kostnaði í sambandi við opinbert eða embættisstarf og sem ekki fela í sér endurgjald fyrir starf og sem danska ríkið, opinberir aðilar eða sveitarstjórnir þess greiða til aðila sem starfar í Færeyjum skattleggjast einungis í Danmörku.

b) Greiðslur sem ákvarðaðar eru af opinberum aðila eingöngu til að standa straum af kostnaði í sambandi við opinbert eða embættisstarf og sem ekki fela í sér endurgjald fyrir starf og sem landsstjórn Færeyja, opinberir aðilar eða sveitarstjórnir þeirra greiða til aðila sem starfar í Danmörku skattleggjast einungis í Færeyjum.

Ákvæðunum í stafliðum a) og b) í 2. tl. þessa bókunarliðar skal beita fyrstu fimm árin sem hlutaðeigandi aðili aflar umræddrs endurgjalds eða greiðslna.

XI. VIÐ 20. gr.

1. Aðili sem dvelur í öðru aðildarríki en Færeyjum og aðili sem dvelur í öðru aðildarríki en Íslandi einungis í þeim tilgangi:

a) að nema við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki eða

b) að nema viðskipta-, sjávarútvegs-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða skógarnýtingarstörf í öðru aðildarríki

og er, eða síðast var fyrir dvölina, heimilisfastur í Færeyjum eða á Íslandi skattleggst einungis af þeim hluta tekna vegna starfs í fyrrnefnda aðildarríkinu sem er umfram 20.000 sænskar krónur á almanaksári eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í dönskum, finnskum, íslenskum eða norskum gjaldmiðli. Greind fjárhæð felur í sér gildandi persónufrádrátt fyrir viðkomandi almanaksár ef dvalið er í Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð.

2. Skattfrelsi samkvæmt 1. tl. veitist þó einungis fyrir það tímabil sem hæfilegt eða venjulegt telst fyrir námið eða þjálfunina, þó ekki lengur en sex almanaksár í röð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. þessa bókunarliðar skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

Námsmaður, nemi eða áþekkur aðili sem er, eða sem var síðast fyrir dvölina í hluta af ríkinu, heimilisfastur í hinum hluta ríkisins og sem dvelur um stundarsakir í fyrrnefndum hluta af ríkinu einungis í náms- eða þjálfunarskyni skattleggst ekki í þessum hluta af ríkinu af fjárhæðum sem hann móttekur frá hinum hluta ríkisins eða

útlöndum til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun.

Hann skattleggst heldur ekki af fjárhæðum sem honum eru greiddar sem endurgjald fyrir starf svo fremi að starfið sé nauðsynlegt til framfærslu hans.

Námsmaður, nemi eða áþekkur aðili, sem var síðast fyrir dvölina í Danmörku heimilisfastur í Færeyjum, skattleggst ekki í Færeyjum af endurgjaldi fyrir starf sem innt er af hendi í Danmörku.

Sá sem eftir námslok hefur sérnám eða nám á öðru sviði telst ekki vera námsmaður.

Dvöl telst vera um stundarsakir ef hún fer ekki yfir tilskilinn námstíma að viðbættum tveimur árum.

Dvöl telst ekki vera "einungis í náms- eða þjálfunarskyni" ef dvölin, áður en nám er hafið, fer yfir 6 mánuði.

Til greinds 6 mánaða tímabils skal ekki telja þann tíma, þó að hámarki eitt ár, sem notaður er í sambandi við undirbúningsnámskeið sem menntastofnunin gerir kröfu til að sótt sé áður en nám er hafið.

Í því tilviki að bæði hjónin sæki um námsvist í menntastofnun og aðeins annar makinn er tekinn inn, upphefst 6 mánaða reglan gagnvart hinum makanum, þó að hámarki fyrir tímabil sem í heild sinni nemur tveimur árum.

Ákvæðin skulu gilda gagnvart tekjum sem aflað er frá og með 1. janúar 1989. "Færeyingafrádrátt" skal þó veita gagnvart endurgjaldi fyrir starfsframlag frá og með 1. janúar 1988, hvort sem endurgjaldið myndaðist í Danmörku eða í útlöndum.

4. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. þessa bókunarliðar skal námsmaður, nemi eða áþekkur aðili, sem er, eða sem var síðast fyrir

dvölina í Danmörku, heimilisfastur á Íslandi og sem dvelur um stundarsakir í Danmörku einungis í náms- eða þjálfunarskyni ekki vera skattlagður af fjárhæðum sem honum eru greiddar sem endurgjald fyrir starf svo fremi að starfið sé nauðsynlegt til framfærslu hans.

5. Aðila, sem stundar nám við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki en Finnlandi og sem dvelst um stundarsakir í Finnlandi og starfar í Finnlandi að hámarki í 100 daga á sama almanaksári til að afla sér hagnýtrar reynslu í tengslum við námið, skal einungis skattleggja í Finnlandi af þeim hluta tekna vegna starfsins sem er umfram 2.400 finnsk mörk að meðaltali á mánuði. Undanþegin skattskyldu samkvæmt þessum töluliið eru þó að hámarki 8.000 finnsk mörk á almanaksári.

6. Nemandi við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki en Svíþjóð, sem við dvöl um stundarsakir í Svíþjóð stundar starf sem tengist náminu eða menntuninni, skattleggst í Svíþjóð einungis af þeim hluta tekna vegna starfsins sem er umfram 10.000 sænskar krónur á almanaksári.

7. Aðili heimilisfastur í öðru aðildarríki en Danmörku og sem við dvöl um stundarsakir í Danmörku starfar þar að hámarki í 100 daga á sama almanaksári skattleggst einungis í Danmörku af þeim hluta teknanna sem er umfram þá fjárhæð sem samkvæmt gildandi reglum er talin nauðsynleg til framfærslu hans, með því skilyrði að starfið sé innt af hendi innan sviðs norrænnar áætlunar um reynslu- eða frídagavinnuskipti og að útvegun vinnunnar hafi farið fram á vegum Nordjobb.

Fjárhæðin sem telst vera nauðsynleg til framfærslu hlutaðeigandi aðila ákvarðast á ársgrundvelli og lækkar í hlutfalli við lengd framfærslutímans og heilt almanaksár.

Ákvæðum þessa töluliðar skal beita frá og með 1. janúar 1989.

8. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta gert samkomulag um framkvæmd ákvæða 1. - 7. tl. Bær stjórnvöld geta einnig gert

samkomulag um þær breytingar á þar greindum fjárhæðum sem sanngjarnar þykja með hliðsjón af breytingum á peningagildi, breyttri löggjöf í einhverju aðildarríkjanna eða öðrum svipuðum ástæðum.

XII. VIÐ 25. gr.

1. Að ósk Færeyja má breyta ákvæðum 2. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

"a) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skulu Færeyjar, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi stafliða b) eða c) leiði til annars, veita sem frádrátt frá færeyskum tekjuskatti eða eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts eða eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti færeyska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, mega Færeyjar telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af þeirri eign sem er í eigu hans þar.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur í öðru aðildarríki af launuðu starfi, sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., sem samkvæmt ákvæðum

þessara greina samningsins má skattleggja í síðarnefnda aðildarríkinu, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu."

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttekið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt, að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

2. Að ósk Íslands má breyta ákvæðum 4. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

"a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Ísland, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi stafliðar b) leiði til annars:

1) veita sem frádrátt frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá íslenskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti íslenska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, má Ísland telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá íslenskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar."

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttekið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

3. Að ósk Noregs má breyta ákvæðum 5. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

"a) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa

samnings í öðru aðildarríki skal Noregur, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi stafliðar b) leiði til annars:

1) veita sem frádrátt frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá norskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti norska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, má Noregur telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá norskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar."

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttekið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því

almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

4. Að ósk Svíþjóðar má breyta ákvæðum 6. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

"a) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Svíþjóð, nema ákvæði 4. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars:

1) með hliðsjón af ákvæðum í sænskri löggjöf (jafnvel með síðari orðalagsbreytingum, að því tilskildu að hinni almennu meginreglu sem um er að ræða hafi ekki verið breytt) veita sem frádrátt frá skatti af tekjum fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá sænskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti sænska eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Við beitingu framangreinds stafliðar a) skal, þegar sænsku fyrirtæki með fasta atvinnustöð í Finnlandi hefur verið veitt ívilnun við álagningu finnsks tekjuskatts eða eignarskatts með sérstökum lögum, draga frá sænskum skatti af tekjum eða eignum fyrirtækisins tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á, sem hefðu verið lagðir á í Finnlandi ef slík skattaívilnun hefði ekki verið veitt.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, getur Svíþjóð, við ákvörðun skattþrepa fyrir sænskan stighækkandi skatt af öðrum tekjum eða eignum, tekið tillit til þeirra tekna eða eigna sem skattleggjast einungis í síðarnefnda aðildarríkinu."

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttekið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

XIII. VIÐ 26. gr.

1. Ef aðili sem um er rætt í staflið a) í 3. tl. 15. gr. skattleggst á Íslandi eða í Noregi samkvæmt ákvæðum 2. tl. 26. gr., skal hann í því ríkinu sem um er að ræða eiga rétt til sama frádráttar og hann hefði notið ef hann hefði verið lögskráður í því ríki á skip í flutningum á alþjóðaleiðum.

2. Ákvæðunum í 3. tl. 26. gr. skal beitt á samsvarandi hátt í þeim tilvikum sem um er að ræða í 3. og 4. tl. bókunarliðar II.

XIV. VIÐ 31. gr.

1. Varðandi skattfrelsi í Finnlandi og Svíþjóð fyrir fleytingarfyrirtæki, sem stofnað hefur verið til að annast fleytingu á fleytingarleiðum landamæraánna í Torne og Muonio, gildir sérstakt samkomulag sem gert hefur verið þar um.

2. Varðandi grundvöll að skiptingu milli Noregs og Svíþjóðar á skattlagningu tekna hlutafélagsins Luossavaara-Kiirunavaara gildir sérstakt samkomulag sem gert hefur verið þar um.

Frumrit bókunar þessarar skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðildarríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í Helsinki hinn 12. september 1989 í einu eintaki á dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

OVERENSKOMST MELLOM DE NORDISKE LAND FOR Å UNNGÅ DOBBELTBESKATNING MED HENSYN TIL SKATTER PÅ INNTEKT OG FORMUE

Danmarks regjering sammen med Færøyenes landsstyre samt Finlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,

som ønsker å inngå en overenskomst for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og av formue,

som konstaterer at, for så vidt angår Færøyene, behandlingen av disse spørsmål også i forhold til utlandet, hører under Færøyenes selvstyrekompetanse,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

DE PERSONER SOM OVERENSKOMSTEN GJELDER

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en eller flere av de kontraherende stater.

Artikkel 2

DE SKATTER SOM OVERENSKOMSTEN GJELDER

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av enhver av de kontraherende stater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.

2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom samt skatter av verdistigning.

3. De skatter som for tiden utskrives og kommer inn under overenskomsten er:

a) I Danmark:
   1) inntektsskatten til staten;
   2) den kommunale inntektsskatten;
   3) den amtskommunale inntektsskatten;
   4) den særskilte inntektsskatten;
   5) kirkeskatten;
   6) utbytteskatten;
   7) renteskatten;
   8) royaltyskatten;
   9) skattene i henhold til petroleumsskatteloven; og
   10) formuesskatten til staten;
   (i det følgende kalt "dansk skatt").

b) i Færøyene:
   1) skatten til landskassen;
   2) skatten til kommunene;
   3) kirkeskatten;
   4) utbytteskatten; og
   5) royaltyskatten.
   (i det folgende kalt "færøysk skatt").

c) I Finland:
   1) inntekts- og formuesskatten til staten;
   2) kommuneskatten;
   3) kirkeskatten; og
   4) kildeskatten;
   (i det folgende kalt "finsk skatt").

d) I Island:

1) inntektsskatten til staten;

2) inntektsskatten til kommunene; og

3) formuesskatten til staten;

(i det følgende kalt "islandsk skatt").

e) I Norge:

1) inntekts- og formuesskatten til staten;

2) inntekts- og formuesskatten til kommunene;

3) inntektsskatten til fylkene;

4) fellesskatten til Skattefordelingsfondet;

5) skattene i henhold til petroleumsskatteloven; og

6) avgiften til staten på honorarer til utenlandske kunstnere.

(i det følgende kalt "norsk skatt").

f) I Sverige:

1) inntektsskatten til staten, herunder sjømannsskatten og kupongskatten;

2) bevillingsavgiften for visse offentlige forestillinger;

3) erstatningsskatten;

4) utskiftningsskatten;

5) gevinstfordelingsskatten;

6) inntektsskatten til kommunene; og

7) formuesskatten til staten;

(i det følgende kalt "svensk skatt").

4. Overenskomsten skal også få anvendelse på skatter av samme eller vesentlig lignende art som etter undertegningen av overenskomsten utskrives i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter. For såvidt angår Færøyene gjelder overenskomsten dessuten en slik alminnelig skatt på formue som Færøyene måtte innføre etter undertegningen av overenskomsten. De kompetente

myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om vesentlige endringer som blir foretatt i de respektive staters skattelovgivning.

5. Overenskomsten får ikke i noen av de kontraherende stater anvendelse på særskilte skatter av gevinster ved lotterier og veddemål, eller på skatter av arv og gaver.

Artikkel 3

ALMINNELIGE DEFINISJONER

1. Når ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten danne betydning:

a) uttrykket "kontraherende stat" betyr Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige; ved anvendelsa av denne overenskomst omfatter uttrykket også det i det danske riket selvstyrende folkesamfunn Færøyene; i den grad bestemmelser i overenskomsten bare berører forholdet mellom Danmark og Færøyene benyttes utrykkene "en del av riket" og "den annen del av riket", slik det fremgår av sammenhengen.

Uttrykket omfatter også ethvert område utenfor vedkommende stats territorialfarvann, der denne stat i sansvar med sin lovgivning og folkeretten har rettigheter med hensyn til undersøkelse og utnyttelse av naturforekomster på havbunnen eller i dens undergrunn;

"Danmark" omfatter ikke Færøyene og Grønland;
"Finland" omfatter ikke landområdet Åland for så vidt angår den finske kommuneskatten, "Norge"

omfatter ikke Svalbard (herunder Bjørnøya), Jan Mayen og de norske områder (biland) utenfor Europa;

b) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;

c) "selskap" betyr enhver juridisk· person eller enhver enhet som ved beskatningen blir behandlet som en juridisk person;

d) "foretagende i en kontraherende stat" og "foretagende i en annen kontraherende stat" betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretagende som drives av en person bosatt i en annen kontraherende stat;

e) "statsborger" betyr enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat; fysisk person som er dansk statsborger og som er bosatt i Færøyene i henhold til lov om hjemmestyre, ansees ved anvendelse av overenskomsten for å være statsborger bare av Færøyene; uttrykket omfatter også enhver juridisk person eller annen sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;

f) "internasjonal fart" betyr ved anvendelse av overenskomsten i en kontraherende stat transport med skip eller luftfartøy som drives av et foretagende som har sin virkelige ledelse i en annen kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart utelukkende mellom steder i den forstnevnte stat;

g) "kompetent myndighet" betyr:

1) i Danmark: skatteministeren
2) i Færøyene: landsstyret
3) i Finland: finansministeriet;
4) i Island: finansministeren;
5) i Norge: finans- og tolldepartementet;
6) i Sverige: finansministeren,

eller den myndighet i enhver av disse stater som har fullmakt til å behandle spørsmål vedrørende overenskomsten.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse av overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat i spørsmål om de skatter som overenskomsten får anvendelse på.

Artikkel 4

SKATTEMESSIG BOPEL

1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for foretagendets ledelse, eller ethvert annet lignende kriterium. Uttrykket omfatter imidlertid ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat eller formue som befinner seg der.

2. Når en fysisk person etter bestemmelsene i punkt 1 har bopel i flere kontraherende stater, skal hans status avgjores etter folgende regler:

a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i flere stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);

b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av de kontraherende stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;

c) hvis han har vanlig opphold i flere stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat i hvilken han er statsborger;

d) hvis han er statsborger i flere stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de angjeldende kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1, anses for bosatt (hjemmehørende) i flere kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende i den stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5

FAST DRIFTSSTED

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretagendes virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:

a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse;

b) en filial;

c) et kontor;

d) en fabrikk;

e) et verksted, og

f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.

3. Et bygnings-, anleggs-, installasjons- eller monteringsprosjekt, eller virksomhet som består av planlegging, overvåking, rådgivning eller annen hjelpende personalinnsats i forbindelse med slikt prosjekt, utgjor et fast driftssted, men bare dersom prosjektet eller virksomheten varer mer enn tolv måneder i en kontraherende stat.

4. Ved beregning av den tid som omhandles i punkt 3 anses virksomhet, som utøves av et foretagende som har interessefellesskap med et annet foretagende, for utovet av det foretagende som det har interessefellesskap med,

hvis virksomheten i vesentlig grad er av samme art som den virksomhet som det sistnevnte foretagende utover og begge foretagenders virksomhet gjelder samme prosjekt. Foretagender anses for å ha interessefellesskap, hvis det ene foretagende direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av det andre foretagendet eller eier en vesentlig del av dette foretagendes kapital, eller hvis samme personer direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av begge foretagender eller eier en vesentlig del av disse foretagenders kapital.

5. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal uttrykket "fast driftssted" ikke anses å omfatte:

a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;

b) opprettholdelsen av varelager som tilhører foretagendet, utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;

c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;

d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretagendet;

e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive annen virksomhet som for foretagendet er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;

f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av slike aktiviteter som nevnt i underpunktene a)-e), forutsatt at resultatet av det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakteren av en hjelpevirksomhet.

6. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 gjelder for, opptrer på vegne av et foretagende og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretagendet, skal foretagendet uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretagendet. Dette gjelder dog ikke hvis denne persons virksomhet er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

7. Et foretagende skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer, eller blir kontrollert av, et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at noen av disse selskaper skal anses å utgjøre et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

INNTEKT AV FAST EIENDOM

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. a) Uttrykket "fast eiendom" skal, når ikke noe annet fremgår av bestemmelsen i underpunkt b), ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

b) Uttrykket "fast eiendom" omfatter imidlertid alltid tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, bygninger, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster.

3. Bestemmelsen i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Når besittelse av aksjer eller andeler i et selskap, hvis hovedsakelige formål er å eie fast eiendom, gir innehaveren av aksjene eller andelene rett til å bruke fast eiendom som tilhører selskapet, kan inntekt som oppebæres ved direkte bruk, ved utleie eller ved enhver annen utnyttelse av slik bruksrett, skattlegges i den kontraherende stat hvor den faste eiendom ligger.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretagende, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7

FORTJENESTE VED FORRETNINGSVIRKSOMHET

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretagende i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i denne annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsen i punkt 3, i hver av de kontraherende stater tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrommes fradrag for utgifter som er pålopt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. Hvis det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne kontraherende stat fastsetter den skattbare fortjeneste på denne måte. Den fremgangsmåte som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Fortjeneste henfores ikke til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjop av varer for foretagendet.

6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyldestgjørende grunn for noe annet.

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

SKIPSFART OG LUFTFART

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartoy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

2. Når et foretagende som driver skipsfart, har sin virkelige ledelse om bord i et skip, anses foretagendet

for å ha setet for sin virkelige ledelse i den kontraherende stat, hvor skipets reder er bosatt (hjemmehørende).

3. Fortjeneste oppebåret av et foretagende hjemmehørende i en kontraherende stat ved bruk, disposisjon eller utleie av containere (innbefattet tilhengere og annet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av gods eller varer, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for dette foretagendet har sitt sete, med mindre containeren benyttes bare mellom steder i en annen kontraherende stat.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 3 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en "pool", et felles forretningsforetagende eller i en internasjonal driftsorganisasjon.

Artikkel 9

FORETAGENDER MED FAST TILKNYTNING TIL HVERANDRE

1. I tilfelle hvor

a) et foretagende i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en annen kontraherende stat, eller

b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en kontraherende stat og et foretagende i en annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Hvis det mellom vedkommende foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem, som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretagender, kan enhver fortjeneste som uten slike vilkår ville ha tilfalt et av foretagendene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendets fortjeneste.

2. Når det i en kontraherende stat oppstår spørsmål som omhandlet i punkt 1, skal den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat som berøres av spørsmålet, underrettes med henblikk på å overveie justering av inntektsberegningen for det foretagende som er hjemmehørende i denne annen stat. Når det foreligger grunn til det, kan de kompetente myndigheter treffe rimelig avgjørelse om inntektens fordeling.

Artikkel 10

DIVIDENDER

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får ikke anvendelse når mottakeren av dividendene er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der hvor han er bosatt og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til næringsvirksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelse av fritt yrke fra et fast sted. I så tilfelle skattlegges dividender som

utbetales fra et selskap som er hjemmehørende i en kontraherende stat til en slik mottaker, etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

3. Dividender fra et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat kan også skattlegges i den kontraherende stat der selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skatt som ilegges må ikke overstige 15 prosent av dividendenes bruttobeløp. Slike dividender skal imidlertid være unntatt fra beskatning i den førstnevnte stat dersom mottakeren av er et selskap (med unntak av personsammenslutninger og dødsboer) som direkte eier minst 25 prosent av det utbetalende selskaps kapital. Uansett bestemmelsen i annet punktum i dette punkt kan Færøyene imidlertid også skattlegge dividender som utbetales fra selskaper hjemmehørende i Færøyene og i henhold til lovgivningen i Færøyene, men hvis mottakeren er et selskap (bortsett fra personsammenslutninger og dødsboer), som direkte eier minst 25 prosent av det utbetalende selskaps kapital, må den skatt som ilegges ikke overstige 5 prosent av dividendenes bruttobeløp.

4. Uansett bestemmelsene i punkt 3 kan islandsk skatt av dividender forhøyes til høyst 15 prosent i den utstrekning slike dividender er fratrukket i det utdelende selskaps inntekt ved fastsettelsen av islandsk skatt.

5. Uansett bestemmelsene i punkt 3 kan norsk skatt av dividender forhøyes til høyst 15 prosent. Denne

bestemmelse gjelder så lenge norske selskaper ved statsskatteligningen er berettiget til fradrag i inntekten for utdelte dividender.

6. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal treffe avtale om fremgangsmåten for gjennomføringen av begrensningene i henhold til punktene 3-5.

Bestemmelsene i punktene 3-5 berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.

7. Uttrykket "dividender" betyr i denne artikkel inntekt av aksjer, andelsbevis eller andre rettigheter, som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende er undergitt den samme behandling ved beskatningen som inntekt av aksjer.

8. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Danmark, Færøyene, Finland eller Sverige i denne annen stat være unntatt fra beskatning i den utstrekning dette ville ha vært tilfelle etter lovgivningen i denne annen stat om begge selskaper hadde vært hjemmehørende der.

Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Danmark, til et selskap hjemmehørende i Danmark, være unntatt fra beskatning i Danmark i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn

Finland, til et selskap hjemmehørende i Finland, være unntatt fra beskatning i Finland, dersom mottakeren har kontroll over minst 10 prosent av stemmeantallet i det selskap som betaler dividendene.

Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Sverige, til et selskap hjemmehørende i Sverige, være unntatt fra beskatning i Sverige i den utstrekning dividendene ville vært unntatt fra svensk beskatning, i henhold til svensk lovgivning, dersom begge selskapene hadde vært svenske selskap. Slikt skattefritak innrømmes likevel bare;

a) dersom overskuddet som dividendene betales ut av, i den annen kontraherende stat eller i noen annen stat, er gjenstand for alminnelig inntektsskatt for selskaper, eller

b) de dividender som betales av selskapet hjemmehørende i den annen kontraherende stat utelukkende eller i det alt vesentlige omfattes av dividender som dette selskapet i det angjeldende år eller tidligere år har mottatt fra aksjer eller andeler som selskapet eier i et selskap hjemmehørende i en tredje stat, og som skulle vært unntatt fra svensk skatt dersom de aksjer eller andeler hvorav dividenden utdeles hadde vært eiet direkte av et selskap hjemmehørende i Sverige.

I den utstrekning dividendebeløpet som for et inntektsår betales av et selskap hjemmehørende i Danmark eller Færøyene til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, svarer til de dividender som det førstnevnte selskap, direkte eller ved formidling gjennom en juridisk person, i samme eller tidligere

inntektsår har oppebåret fra aksjer eller andre andeler i et selskap som er hjemmehørende i en tredje stat, gjelder imidlertid fritakelsen for skatt i en annen kontraherende stat i henhold til første ledd bare dersom

a) de dividender som er oppebåret fra aksjer eller andeler i selskap hjemmehørende i en tredje stat blir undergitt beskatning henholdsvis i Danmark eller i Færøyene eller,

b) om så ikke er tilfellet, dividendene ville ha vært unntatt fra skatt i en annen kontraherende stat om aksjene eller andelene i selskapet hjemmehørende i den tredje stat var direkte eiet av selskapet hjemmehørende i den annen kontraherende stat.

Hva angår dividender fra selskap hjemmehørende i Island til selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, gjelder fritagelsen fra beskatning i den annen kontraherende stat i henhold til første ledd bare i den utstrekning dividendene ved beregningen islandsk skatt ikke kommer til fradrag i det islandske selskaps inntekt.

9. Uansett bestemmelsene i punktene 3-5 kan de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avtale at dividender, som tilfaller en i avtalen navngitt institusjon med alment, veldedig eller annet almennyttig formål, som etter lovgivningen i den kontraherende stat der institusjonen er hjemmehørende er fritatt for skatt av dividender, skal være fritatt i en annen kontraherende stat for skatt av dividender fra selskap i denne annen stat.

10. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppebærer inntekt fra en annen kontraherende stat, kan

denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, medmindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd, selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

11. Uttrykket "personsammenslutning" i denne artikkel betyr:

a) for så vidt angår Danmark: "interessentskab", "kommanditselskab" og "partrederi";

b) for såvidt angår Færøyene: "interessentskab", "komanditselskab" og "partrederi"

c) for så vidt angår Finland: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag", og annen sammenslutning som omhandles i 5 § 1 mom. i loven om skatt på inntekt og formue (1240/88) og som ikke skattlegges som selvstendig skattesubjekt;

d) for så vidt angår Island: "sameignarfèlög" og "samlög" som ikke skattlegges som selvstendige skattesubjekter;

e) for så vidt angår Norge: enhver sammenslutning unntatt aksjeselskap;

f) for så vidt angår Sverige: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag" dersom disse ikke skattlegges som selvstendig skattesubjekt.

Artikkel 11

RENTER

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i en annen kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når mottakeren av rentene er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der han er bosatt, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til den virksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelsen av fritt yrke fra det faste sted. I så fall skattlegges renter som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en slik mottaker etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

3. Med uttrykket "renter" i denne artikkel forstås inntekt av fordringer av enhver art uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og gevinster som skriver seg fra slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Morarenter som følge av for sen betaling skal ikke anses som renter etter denne artikkel.

4. Når det betalte rentebeløp på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og fordringshaveren, eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottakeren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal

bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

ROYALTY

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i en annen kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når mottakeren av royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der han er bosatt, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er knyttet til den virksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelsen av fritt yrke fra det faste sted. I så fall skattlegges royaltys som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en slik mottaker etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

3. Med uttrykket "royalty" i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter (herunder kinematografiske filmer og filmer og bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse), patenter, varemerker, monstre eller modeller, tegninger, hemmelige

formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

4. Når det betalte royaltybeløp på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottakeren eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighethaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13

FORMUESGEVINST

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 punkt 2, og som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av aksje eller annen andel som omhandlet i artikkel 6 punkt 4, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor den faste eiendom ligger.

3. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også gevinst ved avhendelse av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en

kontraherende stat har i en annen kontraherende stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet), eller av fast sted som nevnt.

4. Gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy som anvendes i internasjonal fart av et foretagende i en kontraherende stat eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

5. Gevinst ved avhendelse av containere (innbefattet tilhengere og annet utstyr for transport av containere) benyttet av et foretagende i en kontraherende stat til transport av gods eller varer, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for dette foretagendet har sitt sete, med mindre containeren benyttes bare mellom steder i en annen kontraherende stat.

6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i punktene 1-5 skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

7. Uansett bestemmelsene i punkt 6 kan en kontraherende stat beskatte gevinst som en person som er bosatt i en annen kontraherende stat erverver ved avhendelse av aksjer eller andre andeler i selskaper hjemmehørende i den førstnevnte stat samt gevinst ved overdragelse av andre verdipapirer som ved beskatningen i denne stat behandles på samme måte som gevinst ved avhendelse av slike aksjer eller andre andeler.

Artikkel 14

SELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER
(FRITT YRKE)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid kan slik inntekt også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:

   a) han i denne samtannen stat har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet for utøvelse av hans virksomhet, men bare så meget av inntekten som kan tilskrives dette faste sted; eller

   b) han oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av en tolv-måneders periode, men bare så meget av inntekten som kan tilskrives virksomhet som er utøvet i dette eller disse tidsrom.

2. Uttrykket "fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

PRIVAT TJENESTE (LØNNSARBEID)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19, 20 og 21 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat,

med mindre arbeidet er utført i en annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utfort i denne annen stat, kan godtgjørelse for dette skattlegges der.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utfort i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:

a) mottakeren oppholder seg i denne annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av en tolv-måneders periode; og

b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i denne annen stat; og

c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i denne annen stat samt,

d) det ikke er tale om utleie av arbeidskraft.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel skattlegges inntekt av lønnsarbeid utfort om bord på:

a) dansk, færoysk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skip bare i den kontraherende stat hvis nasjonalitet skipet har; ved anvendelsen av denne bestemmelse skal utenlandsk skip, som befraktes på såkalt bareboat basis av et foretagende i en kontraherende stat, likestilles med henholdsvis dansk, færoysk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skip;

b) luftfartøy i internasjonal fart bare i den kontraherende stat hvor den som oppebærer godtgjørelsen for lønnsarbeidet er bosatt;

c) fiske-, selfangst- eller hvalfangstfartøy bare i den kontraherende stat hvor den som oppebærer lønnsgodtgjørelsen er bosatt, også når godtgjørelsen for lønnsarbeidet utredes i form av en viss lott eller part av utbyttet av fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomheten.

Artikkel 16

STYREGODTGJØRELSE

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller annet lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

ARTISTER SAMT IDRETTS- OG SPORTSUTØVERE

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved personlig virksomhet i en annen kontraherende stat som artist, såsom teater- eller filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist, musiker eller idretts- eller sportsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra virksomhet utøvet av en artist eller idretts- eller sportsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren

selv, men en annen person, kan denne inntekt uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artist eller idretts- eller sportsutøvere bosatt i en kontraherende stat utøver i en annen kontraherende stat hvis besøket i denne annen stat hovedsakelig er understøttet av offentlige fond i den førstnevnte staten. I et slikt tilfelle skal inntekten bare kunne skattlegges i den førstnevnte staten.

Artikkel 18

PENSJON M.M.

1. Pensjon og livrente, som utbetales fra en kontraherende stat og utbetaling fra en kontraherende stat i henhold til sosialovgivningen i denne stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i den førstnevnte staten.

2. Uansett de øvrige bestemmelser i denne overenskomst skal underholdsbidrag, som en person bosatt i en kontraherende stat betaler til ektefelle eller tidligere ektefelle eller til barn bosatt i en annen kontraherende stat, unntas fra beskatning i denne annen stat dersom det ville ha vært unntatt fra beskatning i den førstnevnte staten hvis mottakeren hadde vært bosatt der.

3. Uttrykket "livrente" betyr et fastsatt belop, som betales periodisk til fastsatte tider, på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, og

som erlegges i henhold til en forpliktelse til å foreta disse utbetalinger som motytelse for dertil svarende fullt vederlag i penger eller pengers verdi.

Artikkel 19

OFFENTLIG TJENESTE

1. Godtgjørelse (unntatt pensjon) som utbetales av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslige institusjoner til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne stat, dens regionale eller lokale eller offentligrettslige institusjoner skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Dersom godtgjørelse som omhandlet i punkt 1 tilfaller en mottaker for arbeid som denne utfører i en annen kontraherende stat enn den som godtgjørelsen utbetales fra, skal imidlertid godtgjørelsen kunne skattlegges bare i den stat der arbeidet utføres, dersom mottakeren er en person som er bosatt i denne stat og

a) er statsborger av denne stat; eller

b) ikke bosatte seg i denne stat utelukkende for å utføre arbeidet.

Artikkel 20

STUDENTER OG PRAKTIKANTER

En person som oppholder seg i en kontraherende stat utelukkende for

a) studier ved et universitet eller annen undervisningsanstalt i denne kontraherende stat; eller

b) å få forretnings-, fiskeri-, industri-, landbruks- eller skogbrukspraksis i denne kontraherende stat;

og som har eller umiddelbart før oppholdet var bosatt i en annen kontraherende stat, skal ikke skattlegges i førstnevnte stat for beløp som han oppebærer fra kilder utenfor denne stat til sitt opphold, sin undervisning eller utdannelse.

Artikkel 21

VIRKSOMHET KNYTTET TIL FORBEREDENDE UNDERSØKELSE, UTFORSKNING ELLER UTNYTTELSE AV PETROLEUMSFOREKOMSTER

1. Uansett de øvrige bestemmelser i denne overenskomst med unntak av bestemmelsene i artikkel 8, får bestemmelsene i denne artikkel anvendelse når en person som er bosatt i en kontraherende stat driver virksomhet i en annen kontraherende stat knyttet til forberedende undersøkelse, utforskning eller utnyttelse av petroleumsforekomster i denne annen stat.

2. a) En person som er bosatt i en kontraherende stat, og som utenfor en annen kontraherende stats kyst driver virksomhet som omhandlet i punkt 1, anses å drive virksomheten fra fast driftssted eller fast sted i denne annen stat.

b) Dersom en slik person driver sin virksomhet innenfor et utforsknings- eller utvinningsområde som strekker seg fra et sted utenfor denne annen stats kyst og inn på denne stats landområde og virksomheten ikke utelukkende drives innenfor landområdet, får underpunkt a) tilsvarende anvendelse.

c) Virksomhet som angår bygging eller installasjon av rørledning til transport av uraffinert petroleum eller bygningsarbeid direkte knyttet til slik virksomhet anses drevet fra et fast driftssted i denne annen stat også med hensyn til slik virksomhet som utføres på land, når virksomheten inngår i et prosjekt som strekker seg fra et sted utenfor kysten i denne stat og inn på denne stats landområde.

3. Bestemmelsene i punkt 2 får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en tolvmåneders periode.

4. Ved beregning av den tid som omhandles i punkt 3, anses virksomhet, som utøves av et foretagende som har interessefellesskap med et annet foretagende, for utøvet av det foretagende som det har interessefellesskap med, hvis virksomheten i vesentlig grad er av samme art som den virksomhet som det sistnevnte foretagende utøver og begge foretagenders virksomhet gjelder samme prosjekt. Foretagender anses for å ha interessefellesskap, hvis det ene foretagendet direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av det andre foretagende eller eier en vesentlig del av dette foretagendets kapital, eller hvis samme personer direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av begge foretagender eller eier en vesentlig del av disse foretagenders kapital.

5. Inntekt, som oppebæres av et foretagende i en kontraherende stat ved transport av personell eller forsyninger med skip eller luftfartøy til eller innenfor et område som omhandlet i punkt 2 a) og b) i den annen kontraherende stat der det utøves forretningsvirksomhet knyttet til forberedende undersøkelse, utforskning eller utnyttelse av

petroleumsforekomster eller ved drift av taubåter, forsyningsfartøy eller andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor foretagendet har sin virkelige ledelse.

6. Bestemmelsene i artikkel 13 punkt 4 og artikkel 23 punkt 3 får anvendelse henholdsvis på gevinst ved avhendelse av skip, båter eller luftfartøy som omhandlet i punkt 5 og på formue som består av slike skip, båter eller luftfartøy.

7. Uansett de øvrige bestemmelser i overenskomsten gjelder følgende ved beskatning av lønn og annen lignende godtgjørelse som en person som er bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid som utføres i en annen kontraherende stat for en arbeidsgiver som utøver slik virksomhet som omhandlet i punktene 1 og 2:

a) Med mindre bestemmelsene i underpunktene b) - d) medfører noe annet, kan slik godtgjørelse skattlegges i denne annen stat, men bare dersom arbeidet pågår der i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 30 dager i løpet av en tolvmåneders periode.

b) Slik godtgjørelse skal bare kunne skattlegges i den førstnevnte kontraherende stat dersom

1) arbeidet er knyttet til utnyttelsen av petroleumsforekomster som befinner seg på midtlinjen mellom kontraherende stater eller mellom en kontraherende stat og en annen stat;

2) det foreligger overenskomst mellom disse stater om felles utnyttelse av forekomstene; og

3) utnyttelsen skjer samtidig på begge sider av midtlinjen.

Bestemmelsene i dette underpunkt får bare anvendelse etter avtale derom mellom de kompetente myndighetene i de kontraherende stater.

c) Dersom arbeidet utføres om bord i skip eller båt som omhandlet i punkt 5 skattlegges slik godtgjørelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 15 punkt 3 a).

d) Dersom arbeidet utføres om bord i luftfartøy som omhandlet i punkt 5, skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der foretagendet har sin virkelige ledelse.

8. En person som er bosatt i en kontraherende stat og som driver virksomhet utenfor kysten av en annen kontraherende stat er unntatt fra beskatning i denne annen stat for gevinst som denne person anses å ha oppebåret som følge av overflytting av flyttbar boreinstallasjon eller hotellplattform til et område utenfor denne annen stat. Med gevinst i dette punkt forstås det beløp hvormed handelsverdien på tidspunktet for overflyttingen overstiger restverdien på dette tidspunkt med tillegg av foretatte avskrivninger.

9. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:

a) rett til forberedende undersøkelse, utforskning eller utnyttelse av petroleumsforekomster i en

annen kontraherende stat, herunder rett til andel i eller fordel av slike forekomster; eller

b) aksjer eller andre andeler, hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skriver seg fra slik rett;

kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 22

ANNEN INNTEKT

1. Inntekter som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra, bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse, når mottakeren er bosatt i en kontraherende stat og har fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til den virksomhet som drives fra det faste driftssted eller utøvelsen av fritt yrke fra det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse. I tilfelle hvor det til et fast driftssted eller et fast sted hører fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 punkt 2, skal imidlertid inntekt av slik eiendom skattlegges i henhold til bestemmelsene i artikkel 6, punktene 1, 3 og 5.

Artikkel 23

FORMUE

1. Formue i fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 punkt 2, som eies av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Formue i aksje eller annen andel i selskap som omhandlet i artikkel 6 punkt 4, som eies av en person bosatt i en kontraherende stat, kan skattlegges i den kontraherende stat der den faste eiendom ligger.

3. Formue i skip eller luftfartøy som drives i internasjonal fart, og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor foretagendets virkelige ledelse har sitt sete.

4. Formue som består av containere (innbefattet tilhengere og annet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av gods eller varer, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for dette foretagendet har sitt sete, med mindre containeren benyttes bare mellom steder i en annen kontraherende stat.

5. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal, uansett hvor den befinner seg, bare kunne skattlegges i denne stat.

6. Uansett bestemmelsene i punkt 5 kan imidlertid formue bestående av løsøre, som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, eller av løsøre

knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat for utøvelsen av et fritt yrke, skattlegges i denne annen stat.

7. Bestemmelsene i punktene 1 - 6 får kun anvendelse i en kontraherende stat i forhold til en annen kontraherende stat som ilegger en alminnelig skatt på formue.

Artikkel 24

DØDSBO

Inntekt eller formue, som skattlegges hos dødsbo hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke skattlegges hos loddeier eller legatar som er bosatt i en annen kontraherende stat.

Artikkel 25

UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

1. DANMARK

a) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Danmark, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 annet ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noe annet,

1) innrømme fradrag i denne persons danske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;

2) innrømme fradrag i denne persons danske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den danske inntektsskatt eller formuesskatt, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt eller formue som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Danmark medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den danske inntekts- eller formuesskatt innrømme fradrag for den del av henholdsvis inntekts- eller formuesskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der.

c) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7, kan Danmark medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal i den danske inntektsskatt innrømme fradrag for den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

2. FÆRØYENE

a) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen

kontraherende stat, skal Færøyene, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons færøyske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den færøyske inntektsskatt, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Færøyene medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal i den færøyske inntektsskatt innrømme fradrag for den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

c) Når en person bosatt i Færøyene fra en annen kontraherende stat oppebærer godtgjørelse for lønnsarbeid som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7, og som i henhold til disse artikler kan skattlegges i denne annen stat kan Færøyene medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal i den færøyske inntektsskatt innrømme fradrag for den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

[3.] FINLAND

a) Når en person bosatt i Finland oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Finland, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 tredje ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noe annet,

1) innrømme fradrag i denne persons finske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;

2) innrømme fradrag i denne persons finske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den finske inntektsskatt eller formuesskatt, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt eller formue som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Finland fra en annen kontraherende stat oppebærer inntekt av privat tjeneste (lønnsarbeid) som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7 og som i henhold til disse artikler kan beskattes i denne annen kontraherende stat, skal slik inntekt unntas fra finsk skatt.

c) Når en person bosatt i Finland oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i

denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat eller oppebærer inntekt som i henhold til underpunkt b) ovenfor skal unntas fra finsk skatt, kan Finland medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den finske inntekts- eller formuesskatt gi fradrag for den del av henholdsvis inntekts- eller formuesskatten, som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der.

4. ISLAND

a) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noe annet, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning.

b) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10, artikkel 13 punkt 7, artikkel 16 eller artikkel 21 punktene 1-6 samt 8 og 9 kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd medfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons islandske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den islandske skatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

c) Når inntekt som oppebæres eller formue som eies av en person bosatt i Island, i henhold til

bestemmelsene i overenskomsten er unntatt fra beskatning der, kan Island likevel ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue.

5. NORGE

a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noe annet, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning.

b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10, artikkel 13 punkt 7, artikkel 16 eller artikkel 21 punktene 1-6 samt 8 og 9 kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd medfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons norske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatten, beregnet før fradrag er gitt, som svares av den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

c) Når inntekt som oppebæres eller formue som eies av en person bosatt i Norge, i henhold til bestemmelsene i overenskomsten er unntatt fra beskatning der, kan Norge likevel ved beregningen av den norske skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue.

6. SVERIGE

a) Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Sverige, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 fjerde ledd eller underpunktene b), c) eller d) nedenfor medfører noe annet,

1) - under hensyntagen til bestemmelsene i svensk lovgivning (også med den ordlyd som den i fremtiden kan få ved å endres uten at de her angitte alminnelige prinsipper endres)- innrømme fradrag i inntektsskatten med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;

2) innrømme fradrag i denne persons svenske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbelopet skal imidlertid ikke overstige den del av den svenske formuesskatten, beregnet for slikt fradrag er gitt, som svares av den formue som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Ved anvendelse av underpunkt a) ovenfor skal, når det i henhold til særskilt lovgivning innrømmes lempning i finsk inntekts- eller formuesbeskatning av et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, i svensk skatt av foretagendets inntekt eller formue innrømmes fradrag for henholdsvis den inntekts- eller formuesskatt, som skulle ha vært utskrevet i Finland om slik skattelempning ikke hadde vært innrømmet.

c) Når en person bosatt i Sverige fra en annen kontraherende stat oppebærer fortjeneste ved forretningsvirksomhet som omhandlet i artikkel 7, inntekt av selvstendige personlige tjenester som omhandlet i artikkel 14, inntekt av privat tjeneste (lønnsarbeid) som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7 eller gevinst som omhandlet i artikkel 13 punkt 3, det vil si inntekt eller gevinst som i henhold til disse artikler kan skattlegges i denne annen kontraherende stat, skal, uansett bestemmelsene i underpunkt a) ovenfor, slik inntekt eller gevinst unntas fra svensk skatt. For så vidt angår artiklene 7, 13 og 14 gjelder denne bestemmelse imidlertid bare dersom den overveiende del av inntekten eller gevinsten skriver seg fra ervervsvirksomhet, forretningsvirksomhet eller industriell virksomhet som drives i den annen kontraherende stat og som ikke består av forvaltning av verdipapir og annet lignende løsøre.

d) Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller gevinst eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat eller oppebærer inntekt eller gevinst som i henhold til underpunkt c) ovenfor skal unntas fra svensk skatt, kan Sverige, ved beregningen av skattesatsen for svensk progressiv skatt på annen inntekt, gevinst eller formue, ta i betraktning den inntekt, gevinst eller formue som bare skal kunne skattlegges i den annen kontraherende stat eller slik inntekt eller gevinst som er unntatt fra svensk skatt.

7. FELLES BESTEMMELSER

1. Uttrykket "er betalt i denne annen stat" i denne artikkel anses også å omfatte slik inntektsskatt som er betalt i henholdsvis Danmark, Færøyene, Finland, Island, Norge eller Sverige og som skal overføres til nevnte annen stat for der å godskrives vedkommende person som skatt på samme inntekt.

2. Dersom en person som er bosatt i en kontraherende stat (bostedsstaten) fra en annen kontraherende stat (arbeidsstaten) oppebærer inntekt av privat tjeneste (lønnsarbeid) som i henhold til artikkel 15 punkt 1 eller artikkel 21 punkt 7 kan beskattes i arbeidsstaten, skal bostedsstaten, uten hinder av bestemmelsene i punktene 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) i denne artikkel, unngå dobbeltbeskatning ved å innrømme som fradrag den skatt som er betalt i denne annen stat ved anvendelse av bestemmelsene i punktene 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eller 6 a) dersom vedkommende person har oppebåret inntekten fra et foretagende eller fast driftssted i arbeidsstaten og han er eller umiddelbart før ansettelsen i virksomheten har vært ansatt i

a) et foretagende i bostedsstaten som står i interesse-fellesskap med foretagendet i arbeidsstaten, eller

b) et foretagende i bostedsstaten som eier det faste driftssted.

3. Bestemmelsene i punktene 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) skal uten hensyn til foregående punkt likevel anvendes dersom vedkommende kan godtgjøre at

a) han i vedkommende inntektsår i og under arbeidet har oppholdt seg i arbeidsstaten i en sammenhengende periode på mer enn 3 måneder, eller

b) arbeidet i arbeidsstaten er utført for foretagendet i denne stat eller det der beliggende faste driftssted og at kostnadene rettelig er belastet dette foretagende eller faste driftssted.

Artikkel 26
GENERELLE BESKATNINGSREGLER

1. Inntekt som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, eller formue som eies av en slik person kan ikke skattlegges i en annen kontraherende stat, medmindre skattleggingen uttrykkelig er tillatt etter denne overenskomst.

2. Dersom beskatningsretten til en inntekt eller formue i henhold til overenskomsten er tillagt en annen kontraherende stat enn den stat hvor personen som oppebærer inntekten eller eier formuen er bosatt, og denne annen stat på grunn av sin lovgivning ikke medtar inntekten eller formuen i sin helhet ved skattleggingen eller bare tar i betraktning inntekten eller formuen ved progresjonsberegningen eller annen skatteberegning, skattlegges inntekten eller formuen bare i den kontraherende stat der vedkommende person er bosatt.

3. Dersom beskatningsretten i henhold til artikkel 14 punkt 1 eller artikkel 15 punktene 2, 3 b) og c) til en inntekt som oppebæres av en person som er bosatt i en

kontraherende stat i henhold til overenskomsten er tillagt bare denne stat, kan inntekten beskattes i en annen kontraherende stat dersom inntekten ikke kan beskattes i den førstnevnte staten på grunn av lovgivningen i denne staten.

Artikkel 27

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i en annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som statsborgere av denne annen stat under samme forhold er eller måtte bli pålagt. Denne bestemmelse skal uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en eller flere av de kontraherende stater.

2. Beskatningen av et fast driftssted eller et fast sted, som et foretagende eller en person bosatt (hjemmehørende) i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender eller personer bosatt (hjemmehørende) i denne annen stat som utøver samme virksomhet.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i en annen kontraherende stat, slike personlige fradrag, fritagelser og nedsettelser ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesplikt innrømmer personer som er bosatt i den førstnevnte stat.

Bestemmelsen medfører heller ikke rett til i en kontraherende stat å oppnå fradrag ved beskatningen

eller fritagelse for beskatning av dividende eller annen utbetaling til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat.

Bestemmelsen i første ledd hindrer heller ikke en kontraherende stat i å skattlegge inntekt som oppebæres av et fast driftssted etter reglene i denne stats egen lovgivning, når det faste driftssted tilhører et aksjeselskap eller dermed likestilt selskap i en annen kontraherende stat. Beskatningen skal dog svare til den beskatning som anvendes for aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper hjemmehørende i den førstnevnte kontraherende stat, for så vidt angår deres inntekt, beregnet uten fradrag for utdelt utbytte.

3. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 4 eller artikkel 12 punkt 4 kommer til anvendelse, skal renter, royalties og andre utbetalinger fra et foretagende i en kontraherende stat til mottaker i en annen kontraherende stat, kunne fratrekkes ved beregningen av den skattbare inntekt for slikt foretagende på samme vilkår som tilsvarende utbetalinger til personer hjemmehørende i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretagende i en kontraherende stat har til en person bosatt (hjemmehørende) i en annen kontraherende stat, ved beregningen av foretagendets skattepliktige formue være fradragsberettiget på samme vilkår som gjeld til personer som er bosatt (hjemmehørende) i den førstnevnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital, helt eller delvis, eies eller kontrolleres direkte eller indirekte av en eller flere personer som er hjemmehørende i en eller flere av de andre kontraherende stater, skal ikke i den førstnevnte stat

kunne underkastes noen beskatning eller dermed forbundne skattekrav, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller dermed forbundne krav som andre tilsvarende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

5. Uansett bestemmelsene i artikkel 2 skal bestemmelsene i nærværende artikkel få anvendelse på skatter av enhver art og slag.

Artikkel 28

FREMGANGSMÅTE VED INNGÅELSE AV GJENSIDIGE AVTALER

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i en eller flere kontraherende stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre en beskatning som avviker fra bestemmelsene i denne overenskomst, kan han, uten at dette påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning, legge sin sak frem for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 27 punkt 1, i den kontraherende stat hvor han er statsborger.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i vedkommende annen kontraherende stat, som berøres av spørsmålet, med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med overenskomsten. Hvis den stat hvis kompetente myndighet vedkommende person har lagt saken frem for ikke selv berøres av spørsmålet, skal denne kompetente myndighet overlate saken til den kompetente myndighet i en av de stater som berøres av spørsmålet.

3. Dersom vanskeligheter eller tvil oppstår mellom de kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten, skal de kompetente myndigheter i disse stater forhandle for å søke spørsmålet løst ved særskilt avtale. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan også forhandle for å unngå dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke omfattes av overenskomsten eller for ved særskilt avtale å løse spørsmål som uten å være regulert i overenskomsten, kan oppstå på grunn av ulikhet i vedkommende staters prinsipper for skattens beregning, eller av andre grunner for så vidt angår de skatter som er omhandlet i artikkel 2. Innen avgjørelse treffes i spørsmål som omhandlet i foregående ledd, skal resultatet av forhandlingene som der omhandlet snarest meddeles til de kompetente myndigheter i de øvrige kontraherende stater. Finner den kompetente myndighet i en kontraherende stat at forhandlinger bør finne sted mellom de kompetente myndigheter i samtlige kontraherende stater, skal på begjæring fra den kompetente myndighet i den førstnevnte kontraherende stat slike forhandlinger finne sted snarest mulig

Artikkel 29

MEDLEMMER AV DIPLOMATISKE STASJONER ELLER KONSULAT

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 30

TERRITORIAL UTVIDELSE

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte de områder som etter bestemmelsene i artikkel 3 punkt 1 a) er unntatt fra overenskomstens anvendelses-område, under forutsetning av at det der utskrives skatter av samme eller vesentlig lignende karakter som de som overenskomsten gjelder. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være gjenstand for slike endringer og vilkår, herunder bestemmelser om opphør, som måtte bli særskilt avtalt mellom de kontraherende stater ved noter som blir å utveksle gjennom diplomatiske kanaler.

2. I tilfelle av at overenskomsten opphører å gjelde i henhold til artikkel 32, skal den, hvis ikke noe annet blir avtalt mellom de kontraherende stater, også opphore å ha virkning for områder som den er blitt utvidet til å omfatte etter bestemmelsene i denne artikkel.

Artikkel 31

IKRAFTTREDELSE

1. Denne overenskomst trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske utenriksministeriet, at overenskomsten er godkjent. Det finske utenriksministeriet underretter de øvrige kontraherende stater om mottakelsen av disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttredelse.

2. Etter overenskomstens ikrafttredelse får dens bestemmelser anvendelse:

a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere;

b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere;

c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere.

3. Overenskomsten av 18. februar 1987 mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue skal ikke lenger anvendes for så vidt angår inntekt eller formue som nærværende overenskomst får anvendelse på i henhold til punkt 2. Den førstnevnte overenskomst skal opphøre å gjelde ved det siste tidspunkt da nærværende avtale ifølge foregående bestemmelser i det nevnte punkt får anvendelse.

4. Overenskomsten av 12. august mellom den danske regjering og Færøyenes landsstyre til unngåelse av dobbeltbeskatning m.m. skal ikke lenger få anvendelse med hensyn til inntekt som nærværende overenskomst får anvendelse på i henhold til punkt 2. Den førstnevnte overenskomst skal opphøre å gjelde ved det siste tidspunkt da nærværende avtale ifølge foregående bestemmelser i det nevnte punkt får anvendelse.

Artikkel 32

OPPHØR

En kontraherende stat kan senest den 30. juni i et kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år etter dagen for overenskomstens ikrafttredelse, si opp overenskomsten ved å gi skriftlig meddelelse om dette til det finske utenriksministeriet, som underretter de øvrige kontraherende stater om mottakelsen av slik meddelelse og om dens innhold. Er oppsigelsesfristen overholdt, opphører overenskomsten å gjelde i forholdet mellom den stat som har fremsatt oppsigelsen og de øvrige kontraherende stater:

a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere;

b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere;

c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår nærmest etter det år da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere.

Originaleksemplaret av denne overenskomst deponeres i det finske utenriksministeriet, som tilstiler de øvrige kontraherende stater bekreftede kopier av den.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende etter behørig fullmakt, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i Helsingfors, den 12. september 1989 i ett eksemplar på henholdsvis dansk, færøysk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet det på svensk utferdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

P R O T O K O L L

Ved undertegningen av den i dag inngåtte overenskomst mellom Danmarks regjering sammen med Færøyenes landsstyre samt Finlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, er undertegnede blitt enige om følgende bestemmelser som utgjør en integrerende del av overenskomsten:

I. TIL ARTIKKEL 5 PUNKT 3

Uansett bestemmelsene i artikkel 5 punkt 3 skal i forholdet mellom Færøyene på den ene side og Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige på den annen side et bygnings-, anleggs-, installasjons- eller monteringsprosjekt, eller virksomhet som består av planlegging, overvåking, rådgivning eller annen hjelpende personalinnsats i forbindelse med slikt prosjekt, utgjøre et fast driftssted, men bare dersom prosjektet eller virksomheten varer mer enn seks måneder i en kontraherende stat.

II. TIL ARTIKLENE 7 OG 15

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 7 skal fortjeneste som oppebæres av et foretagende i Norge eller Sverige ved virksomhet som utøves i henholdsvis Sverige eller Norge, bare kunne skattlegges i den stat hvor foretagendet er hjemmehørende, for så vidt virksomheten gjelder oppsetting og vedlikehold av sperregjerder for rein på slike strekninger langs den norsk-svenske riksgrensen som angitt i avtale inngått i henhold til punkt 4.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 skal inntekt som en person bosatt i Norge eller Sverige oppebærer ved personlig arbeid som utføres i henholdsvis Sverige eller Norge, bare kunne skattlegges i den stat der denne person er bosatt, for så vidt arbeidet gjelder oppsetting og vedlikehold av sperregjerder för rein på slike strekninger langs den norsk-svenske riksgrense som angitt i avtale inngått i henhold til punkt 4.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 om henholdsvis foretagender i eller personer bosatt i Norge eller Sverige, skal ha tilsvarende anvendelse på henholdsvis foretagender i, eller personer bosatt i Finland eller Norge.

4. De kompetente myndigheter i de berørte kontraherende stater skal ved gjensidig avtale fastsette de strekninger langs vedkommende riksgrense, som bestemmelsene i punktene 1-3 får anvendelse på.

III. TIL ARTIKLENE 7, 10-15, 19 OG 23

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 7, artikkel 10 punkt 2, artikkel 11 punkt 2 og artikkel 12 punkt 2, skal fortjeneste som oppebæres av et foretagende i Danmark eller Sverige i forbindelse med byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat hvor foretagendet er hjemmehørende.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 13 punkt 3 skal gevinst som oppebæres av et foretagende i eller person bosatt i Danmark eller Sverige ved avhendelse av en der beliggende eiendom som anvendes ved byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat der

henholdsvis foretagendet eller personen er bosatt (hjemmehørende).

3. Uansett bestemmelsene i artikkel 14 punkt 1, artikkel 15 punkt 1 og artikkel 19 skal inntekt som oppebæres av person bosatt i Danmark eller Sverige i forbindelse med byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat hvor personen er bosatt.

4. Uansett bestemmelsene i artikkel 23 punkt 6 skal der omhandlet formue som tilhører et foretagende i, eller en person bosatt i Danmark eller Sverige, og som anvendes ved byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat der henholdsvis foretagendet eller personen er bosatt (hjemmehørende).

IV. TIL ARTIKLENE 7, 8, 13, 15 OG 23

1. Bestemmelsene i artikkel 7, artikkel 8 punkt 1, artikkel 13 punkt 4 og artikkel 23 punkt 3 får anvendelse i Danmark, Norge og Sverige på fortjeneste som konsortiene Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter oppebærer gjennom kommersiell internasjonal og innenriks luftfart og annen med dette direkte sammenhengende virksomhet, på formuesgevinst som de nevnte konsortier oppebærer ved avhendelse av løsøre som anvendes i slik luftfart og slik annen virksomhet og på formue som konsortiet eier og som anvendes i slik luftfart og slik annen virksomhet, i forhold til den andel som deltakere bosatt i henholdsvis Danmark, Norge og Sverige har i konsortiet.

2. Bestemmelsene i artikkel 15 punkt 3 b) får også anvendelse på inntekt av lønnsarbeid utført om bord

i luftfartøy som anvendes i innenriksfart av konsortiene Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair og SAS Commuter.

3. Bestemmelsene i første og annet punkt får også anvendelse etter avtale mellom de kompetente myndigheter i Danmark, Norge og Sverige for så vidt angår annet konsortium eller annen lignende sammenslutning som har til formål å drive luftfart eller annen virksomhet i direkte sammenheng med dette, når bare deltakerne i SAS direkte eller indirekte, har andeler i en slik sammenslutning, og når sammenslutningen i det vesentlige er oppbygget i samsvar med de prinsipper som gjelder for SAS.

V. TIL ARTIKLENE 8, 13 OG 23

Andel i fortjeneste ved virksomhet som omhandlet i artikkel 8 punktene 1 og 3, andel i formuesgevinst ved avhendelse av eiendom som omhandlet i artikkel 13 punktene 4 og 5, samt andel i formue som omhandlet i artikkel 23 punktene 3 og 4, som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer eller eier som deltaker i et foretagende, skattlegges bare i denne stat, såfremt

a) deltakerne er bosatt i forskjellige kontraherende stater, og

b) foretagendet drives av selskap eller annen sammenslutning med solidarisk ansvarlige deltakere, hvorav minst en tillike har ubegrenset ansvar, og

c) det ikke er åpenbart at foretagendets virkelige ledelse har sitt sete bare i en kontraherende stat.

De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan treffe avtale om anvendelsen av de i første ledd angitte

beskatningsprinsipper også i tilfelle hvor de der angitte forutsetninger ikke foreligger.

VI.TIL ARTIKKEL 13

Bestemmelsene i artikkel 13 punktene 6 og 7 berorer ikke Danmarks rett til å i henhold til sin egen lovgivning beskatte aksjegevinst som en person som flytter fra Danmark ansees å ha oppebåret i forbindelse med utflyttingen.

VII. TIL ARTIKKEL 15

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 skal inntekt, som en person bosatt i en kommune i Finland, Norge eller Sverige som grenser til landegrensen mellom Finland og Sverige henholdsvis Finland og Norge, oppebærer ved personlig arbeid som utføres i en slik kommune i en annen av disse stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor vedkommende person er bosatt, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i denne stat.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 skal inntekt, som en person bosatt i Sverige oppebærer ved varig personlig arbeid som utføres i Danmark, bare kunne skattlegges i Sverige, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i Sverige.

3. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 skal inntekt, som en person bosatt i Danmark oppebærer ved varig personlig arbeid som utføres i Sverige, bare kunne skattlegges i Danmark, under

forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i Danmark.

4. Bestemmelsene i punktene 2 og 3 får bare anvendelse såfremt arbeidet pågår i et sammenhengende tidsrom på minst seks måneder.

5. Med uttrykket "varig personlig arbeid" forstås ansettelsesforhold som er inngått i den hensikt å være den skattepliktiges hovedbeskjeftigelse.

6. Med uttrykket "regelmessig oppholder seg" forstås at den skattepliktige som hovedregel minst en gang i uken oppholder seg på sin faste bopel i den kontraherende stat hvor han er bosatt. For at den skattepliktige skal ansees for å oppholde seg på sin faste bopel skal oppholdet i bostedsstaten omfatte minst to dager. I denne forbindelse gjelder, i likhet med andre steder der uttrykket "dag" er brukt i denne avtalen, at også del av dag regnes som "dag".

7. I tilfelle som omhandlet i artikkel 15 punkt 2 d) anses arbeidstakere som er bosatt i en kontraherende stat utleid når han av noen (utleier) stilles til disposisjon for å utføre arbeid i noen annens (oppdragsgiver) virksomhet i en annen kontraherende stat, forutsatt at oppdragsgiveren er bosatt eller har fast driftssted i denne annen stat og at utleieren ikke har ansvar for og heller ikke bærer risikoen for arbeidsresultatet.

Ved avgjørelsen av spørsmålet om en arbeidstaker skal anses utleid, skal det foretas en samlet vurdering hvorved det særskilt skal tas hensyn til hvorvidt

a) den overordnede ledelse av arbeidet tilligger oppdragsgiveren;

b) arbeidet utføres på en arbeidsplass som disponeres av oppdragsgiveren og som han har ansvaret for;

c) godtgjørelsen til utleieren beregnes etter medgått tid eller under hensyn til annen sammenheng mellom godtgjørelsen og den lønn arbeidstakeren mottar;

d) det vesentligste av arbeidsredskap og materiell stilles til disposisjon av oppdragsgiveren; og

e) utleieren ikke ensidig bestemmer antall arbeidstakere og de kvalifikasjoner disse skal ha.

VIII. TIL ARTIKLENE 15 OG 19

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt, som en person bosatt i en kommune i Norge eller Sverige som grenser til landegrensen mellom disse stater, oppebærer ved personlig arbeid som utføres i slik kommune i den annen av disse stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor den omhandlede person er bosatt, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i denne stat.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt, som en person bosatt i Sverige oppebærer ved varig personlig arbeid som utføres i Danmark, bare kunne skatt-

legges i Sverige, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i Sverige.

3. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt, som en person bosatt i Danmark oppebærer ved varig personlig arbeid som utføres i Sverige, bare kunne skattlegges i Danmark, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i Danmark.

4. Bestemmelsene i punktene 2 og 3 får bare anvendelse såfremt arbeidet pågår i et sammenhengende tidsrom på minst seks måneder.

5. Med uttrykket "varig personlig arbeid" forstås ansettelsesforhold som er inngått i den hensikt å være den skattepliktiges hovedbeskjeftigelse.

6. Med uttrykket "regelmessig oppholder seg" forstås at den skattepliktige som hovedregel minst en gang i uken oppholder seg på sin faste bopel i den kontraherende stat hvor han er bosatt. For at den skattepliktige skal ansees for å oppholde seg på sin faste bopel skal oppholdet i bostedsstaten omfatte minst to dager. I denne forbindelse gjelder, i likhet med andre steder der uttrykket "dag" er brukt i denne avtalen, at også del av dag regnes som "dag".

IX. TIL ARTIKKEL 18

Uansett bestemmelsene i artikkel 18 skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

Pensjon, livrente, sosialforsikringsgodtgjørelse, underholdsbidrag og andre lignende utbetalinger som skriver seg fra en del av riket og betales til den annen del av riket, skal bare kunne skattlegges i denne annen del av riket.

X. TIL ARTIKKEL 19

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 19 skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

a) Godtgjørelse (med unntak av pensjon) som utbetales av en del av riket, dens politiske underavdelinger eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne del av riket, dens underavdelinger eller forvaltnings-myndigheter, skal bare kunne skattlegges i den del av riket der tjenesten er utført.

b) Uansett bestemmelsene i punkt a) skattlegges godtgjørelse, som person bosatt i en del av riket oppebærer som vederlag for personlig arbeid i ansettelsesforhold utført i en annen del av riket, bare i den førstnevnte delen av riket, dersom:

1) mottageren oppholder seg i den annen del av riket i et tidsrom som ikke overstiger 60 dager i sammenheng, og

2) godtgjørelsen betales av det "sedvanlige tjenestestedet".

c) Bestemmelsene i artiklene 15 og 16 samt punkt IX i protokollen ovenfor får anvendelse på godtgjørelse som oppebæres for arbeid som

utføres i næringsvirksomhet drevet av en del av riket eller en av dens politiske underavdelinger eller lokale forvaltnings-myndigheter.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 ovenfor skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

a) godtgjørelse som er fastsatt av det offentlige utelukkende for å dekke utgifter i forbindelse med offentlig tjeneste eller lønnsarbeid, og som ikke omfatter noen godtgjørelse for arbeid, og som den danske staten, dens politiske underavdelinger eller lokale forvaltningsmyndigheter betaler til person som arbeider i Færøyene, skal bare kunne skattlegges i Danmark,

b) godtgjørelse som utbetales fra det offentlige utelukkende for å dekke utgifter i forbindelse med offentlig tjeneste eller lønnsarbeid, og som ikke omfatter noen godtgjørelse for arbeid, og som Færøyenes landsstyre, eller politiske underavdelinger eller lokale forvaltningsmyndigheter betaler til person som arbeider i Danmark, skal bare kunne skattlegges i Færøyene.

Bestemmelsene i punktene 2 a) og b) i dette punkt anvendes i de fem første årene vedkommende person oppebærer godtgjørelse som nevnt.

XI. TIL ARTIKKEL 20

1. Person som oppholder seg i en annen kontraherende

stat enn Færøyene og person som oppholder seg i en annen kontraherende stat enn Island utelukkende

a) for studier ved et universitet eller annen undervisningsanstalt i denne annen kontraherende stat, eller

b) for å få forretnings-, fiskeri-, industri-, landbruks- eller skogbrukspraksis i denne annen kontraherende stat,

og som er eller umiddelbart før oppholdet var bosatt i Færøyene eller Island, skattlegges for inntekt av lønnsarbeid i den førstnevnte kontraherende stat bare for den del av inntekten som overstiger 20 000 svenske kroner i kalenderåret eller motverdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Forannevnte beløp omfatter under opphold i Finland, Norge eller Sverige det for angjeldende kalenderår gjeldende personfradrag.

2. Skattefrihet i henhold til punkt 1 innrømmes bare for en periode, som med rimelighet eller vanligvis medgår til studiene eller praktikanttjenesten, dog høyst for seks på hverandre følgende kalenderår.

3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 ovenfor skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

Studenter, lærlinger og lignende som er eller umiddelbart før oppholdet i en del av riket var bosatt i den annen del av riket, og som midlertidig oppholder seg i den førstnevnte del av riket utelukkende i studie- eller utdannelsesøyemed, skattlegges ikke i denne del av riket av beløp som de mottar fra den annen del av riket eller fra utlandet til underhold, studier eller utdannelse.

De skattlegges heller ikke av beløp som utbetales som godtgjørelse for lønnsarbeid forutsatt at lønnsarbeidet er nødvendige for deres underhold.

Studenter, lærlinger og lignende som umiddelbart før oppholdet i Danmark var bosatt i Færøyene, skattlegges ikke i Færøyene for godtgjørelse for lønnsarbeid som utføres i Danmark.

Som studerende anses ikke personer som etter avsluttet utdannelse påbegynner en spesialutdannelse eller en utdannelse innen et annet område.

Et opphold anses for midlertidig hvis det ikke overstiger den normerte studietid med et tillegg på 2 år.

Et opphold anses ikke for å være "utelukkende i studie- eller utdannelsesøyemed" såfremt oppholdet før studiets påbegynnelse overstiger 6 måneder.

Til denne 6 måneders periode skal ikke medregnes den tid, likevel maksimalt 1 år, som anvendes i forbindelse med et forberedende kurs som kreves av utdannelsesinstitusjonen som en forutsetning for å kunne påbegynne studiet.

I tilfelle hvor begge ektefeller søker opptakelse på en utdannelsesinstitusjon og bare den ene tas opp, suspenderes 6 måneders-reglen for den annen ektefelles vedkommende, likevel høyst for en periode på i alt 2 år.

Bestemmelsen skal ha virkning for inntekt som oppebæres fra og med 1. januar 1989. "Færøyfradrag" skal likevel innrømmes i godtgjørelse for lønnsarbeid fra og med 1. januar 1988, uansett om

godtgjørelsen kommer fra Danmark eller fra utlandet.

4. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skattlegges studenter, lærlinger og lignende som er eller som umiddelbart før oppholdet i Danmark var bosatt i Island, og som midlertidig oppholder seg i Danmark utelukkende i studie- eller utdannelsesøyemed, ikke av beløp som utbetales som godtgjørelse for lønnsarbeid, forutsatt at lønnsarbeidet er nødvendig for deres underhold.

5. En person som studerer ved universitet eller annen undervisningsanstalt i en annen kontraherende stat enn Finland og som under midlertidig opphold i Finland har lønnsarbeid i Finland i høyst 100 dager innenfor ett og samme kalenderår for å oppnå praktisk erfaring i tilknytning til studiene, skal kunne skattlegges i Finland av bare den del av inntekten for lønnsarbeidet som overstiger en gjennomsnittlig månedsinntekt på 2 400 finske mark. Fra beskatning i henhold til dette punkt unntas likevel sammenlagt høyst 8 000 finske mark pr. kalenderår.

6. Studenter ved universitet eller annen undervisningsanstalt i en annen kontraherende stat enn Sverige, som under midlertidig opphold i Sverige har lønnsarbeid der som har tilknytning til studiene eller utdannelsen, skattlegges i Sverige av bare den del av inntekten for lønnsarbeidet som overstiger 10 000 svenske kroner pr. kalenderår.

7. Person som er bosatt i en annen kontraherende stat enn Danmark og som ved midlertidig opphold i Danmark har lønnsarbeid i Danmark i høyst 100 dager innenfor ett og samme kalenderår skattlegges i Danmark bare for den delen av inntekten som over-

stiger et beløp som etter gjeldende bestemmelser anses nødvendig for hans underhold, under forutsetning av at arbeidet er utført innenfor rammene av det nordiske program for utveksling av praktikant- og feriearbeid og at arbeidet er formidlet av Nordjobb.

Det beløp som ansees å være nødvendig for vedkommendes underhold fastsettes årlig og nedsettes i forhold til oppholdstidens lengde i Danmark og hele kalenderåret.

Bestemmelsene i dette punkt anvendes fra og med 1. januar 1989.

8. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan treffe avtale om anvendelsen av bestemmelsene i punktene 1-7. De kompetente myndigheter kan også treffe avtale om slik endring av de der nevnte beløp som finnes rimelig under hensyn til forandring i pengeverdi, endret lovgivning i noen av de kontraherende stater eller andre lignende omstendigheter.

XII. TIL ARTIKKEL 25

1. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 2 kan på anmodning fra Færøyene endres og erstattes med følgende tekst:

"a) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Færøyene, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noen annet, inn-

rømme fradrag i denne persons færøyske inntektsskatt eller formuesskatt med et belop som tilsvarer den inntektsskatt eller formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den færøyske inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før fradraget gis, som svares av den inntekt eller formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Færøyene medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den færøyske inntekts- eller formuesskatten innrømme fradrag for den del av inntektsskatten eller formuesskatten, som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller på den formue som bare skal skattlegges i denne annen stat.

c) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer godtgjørelse for lønnsarbeid som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7 og som i henhold til disse artikler kan skattlegges i denne annen kontraherende stat, kan Færøyene medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal i den færøyske inntektsskatten innrømme fradrag for den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat."

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre

kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning og dens bestemmelser får anvendelse, for så vidt angår skatt av formue, på formue som lignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

2. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 4 kan på anmodning fra Island endres og erstattes med følgende tekst:

"a) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunkt b) nedenfor medfører noe annet,

1) i denne persons islandske inntektsskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;

2) i denne persons islandske formuesskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den islandske inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt som svares av den inntekt eller formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Island medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den islandske inntekts- eller formuesskatten innromme fradrag for den del av henholdsvis inntektsskatten eller formuesskatten, som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der."

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;

b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;

c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

3. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 5 kan på anmodning fra Norge endres og erstattes med følgende tekst:

"a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunkt b) nedenfor medfører noe annet,

1) i denne persons norske inntektsskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;

2) i denne persons norske formuesskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den norske inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt eller formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Norge medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den norske inntekts- eller formuesskatten innrømme fradrag for den del av inntektsskatten eller formuesskatten, som svares av

den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der."

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;

b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;

c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

4. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 6 kan på anmodning fra Sverige endres og erstattes med følgende tekst:

"a) Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Sverige, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 fjerde ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noen annet,

1) under hensyntagen til bestemmelsene i svensk lovgivning (også med den ordlyd som den i fremtiden kan få ved å endres uten at de her angitte prinsipp endres) innrømme fradrag i inntektsskatten med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat,

2) innrømme fradrag i denne persons svenske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den svenske formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av formue som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Ved anvendelsen av underpunkt a) ovenfor skal, når det i henhold til særskilt lovgivning innrømmes lempning i finsk inntekts- eller formuesbeskatning av et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, i svensk skatt av foretagendets inntekt eller formue innrømmes fradrag for henholdsvis den inntekts- eller formuesskatt som skulle vært ilignet i Finland dersom slik skattelempning ikke hadde vært innrømmet.

c) Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Sverige ved fastsettelsen av skattesatsen for svensk progressiv skatt på annen inntekt eller formue, ta i betraktning den inntekt eller formue som bare skal skattlegges i den annen kontraherende stat."

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;

b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;

c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

XIII. TIL ARTIKKEL 26

1. Dersom en person som omhandlet i artikkel 15 punkt 3 a) på grunn av bestemmelsene i artikkel 26 punkt 2 beskattes i Island eller Norge, skal han i vedkommende stat ha rett til de samme fradrag som skulle vært innrømmet ham dersom han hadde vært ansatt ombord i et skip i internasjonal trafikk registrert i denne stat.

2. Bestemmelsene i artikkel 26 punkt 3 får tilsvarende anvendelse i de tilfeller som omhandles i protokollens III punktene 3 og 4.

XIV. TIL ARTIKKEL 31

1. For så vidt angår skattefrihet i Finland og Sverige for fløtningsforeninger som er stiftet for å ivareta fløtningen i Torne og Muonio grenseelvers fløtningsled, gjelder hva derom er truffet særskilt avtale.

2. For så vidt angår spørsmålet om grunnlaget for fordelingen mellom Norge og Sverige av beskatningen av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inntekter, gjelder hva derom er truffet særskilt avtale.

Originaleksemplaret av denne protokoll skal deponeres i det finske utenriksministeriet, som tilstiler de øvrige kontraherende stater bekreftede kopier av den.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnede etter behørig fullmakt undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i Helsingfors, den 12. september 1989, i ett eksemplar på henholdsvis dansk, finsk, færøysk, islandsk, norsk og svensk, idet det på svensk utferdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

[SWEDISH TEXT FOR SWEDEN — TEXTE SUÉDOIS POUR LA SUÈDE]

AVTAL MELLAN DE NORDISKA LÄNDERNA FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST OCH PÅ FÖRMÖGENHET

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet,

som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och på förmögenhet som påförs för envar av de avtalsslutande staternas, dess politiska underavdelningars eller lokala

myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst och på förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är

a) i Danmark
   1) inkomstskatten till staten,
   2) den kommunala inkomstskatten,
   3) den amtskommunala inkomstskatten,
   4) den särskilda inkomstskatten,
   5) kyrkoskatten,
   6) utdelningsskatten,
   7) ränteskatten,
   8) royaltyskatten,
   9) skatterna enligt kolväteskattelagen, och
   10) förmögenhetsskatten till staten,
   (i det följande benämnda "dansk skatt");

b) på Färöarna
   1) skatten till landskassan,
   2) skatten till kommunerna,
   3) kyrkoskatten,
   4) utdelningsskatten, och
   5) royaltyskatten,
   (i det följande benämnda "färöisk skatt");

c) i Finland
   1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten,
   2) kommunalskatten,
   3) kyrkoskatten, och
   4) källskatten,
   (i det följande benämnda "finsk skatt");

d) i Island
   1) den statliga inkomstskatten,
   2) den kommunala inkomstskatten, och
   3) den statliga förmögenhetsskatten,
   (i det följande benämnda "isländsk skatt");

e) i Norge
   1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten,
   2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna,
   3) inkomstskatten till fylkena,
   4) den gemensamma skatten till skattefördelningsfonden,
   5) skatterna enligt petroleumskattelagen, och
   6) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister,
   (i det följande benämnda "norsk skatt");

f) i Sverige
   1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripet sjömansskatten och kupongskatten,
   2) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,
   3) ersättningsskatten,
   4) utskiftningsskatten,
   5) vinstdelningsskatten,
   6) den kommunala inkomstskatten, och

7) den statliga förmögenhetsskatten,
(i det följande benämnda "svensk skatt").

4. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. I fråga om Färöarna tillämpas avtalet dessutom på en sådan allmän skatt på förmögenhet som Färöarna kan komma att införa efter undertecknandet av avtalet. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

5. Avtalet tillämpas inte i fråga om någon avtalsslutande stat på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller på beskattning av arv och gåva.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) uttrycket "avtalsslutande stat" åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige; vid tillämpningen av detta avtal omfattar uttrycket också det i det danska riket självstyrande folksamfundet Färöarna; i den omfattning bestämmelserna i avtalet endast berör förhållandet mellan Danmark och Färöarna används

uttrycken "en del av riket" och "den andra delen av riket", alltefter som sammanhanget kräver;

uttrycket omfattar också varje utanför respektive stats territorialvatten beläget område, inom vilket denna stat enligt sin lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt har rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbottnen eller i dennas underlag;

"Danmark" inbegriper inte Färöarna och Grönland; "Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten; "Norge" inbegriper inte Svalbard (med vilket avses även Björnön), Jan Mayen och de norska områdena ("biland") utanför Europa;

b) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

c) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

d) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i annan avtalsslutande stat" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i annan avtalsslutande stat;

e) "medborgare" åsyftar fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat; fysisk person som är dansk medborgare och som har hemvist på Färöarna enligt lagen om hemstyre anses vid tillämpningen av avtalet endast ha medborgarskap på Färöarna; uttrycket

åsyftar också juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

f) "internationell trafik" åsyftar vid tillämpningen av avtalet i en avtalsslutande stat transport med skepp eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i annan avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den förstnämnda staten;

g) "behörig myndighet" åsyftar
1) i Danmark: skatteministern,
2) på Färöarna: landsstyret,
3) i Finland: finansministeriet,
4) i Island: finansministern,
5) i Norge: finans- och tulldepartementet,
6) i Sverige: finansministern,

eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdras att handha frågor beträffande avtalet.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som

enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande stater, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i flera stater, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någon stat har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i flera stater eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i flera stater eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i berörda avtalsslutande stater frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande stater, anses personen i fråga ha hemvist i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt

a) plats för företagsledning,
b) filial,
c) kontor,
d) fabrik,
e) verkstad, och
f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt, utgör fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än tolv månader i en avtalsslutande stat.

4. Vid beräkning av den tid som avses i punkt 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har

intressegemenskap med annat företag, bedriven av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

5. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget,

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art,

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a) - e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

6. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken punkt 7 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag - utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 - ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i punkt 5 och som - om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet - inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda punkt.

7. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

8. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i annan avtalsslutande stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk och skogsbruk) belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2.a) Om inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, byggnader, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag, vars huvudsakliga ändamål är att inneha fast egendom, berättigar innehavaren av aktierna eller andelarna att nyttja bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av sådan nyttjanderätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas också på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på sådant sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i punkt 3 föranleder annat, i envar av de berörda avtalsslutande staterna till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om

det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripet utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 inte hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående punkter bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

2. Om företag som bedriver sjöfart har sin verkliga ledning ombord på ett skepp, anses ledningen belägen i den avtalsslutande stat där skeppets redare har hemvist.

3. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom nyttjande, underhåll eller uthyrning av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används för transport av gods eller varor, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas också på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett

företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i dessa företags kapital,

iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. Då i en avtalsslutande stat uppkommer fråga som avses i punkt 1, skall behörig myndighet i annan avtalsslutande stat som berörs av frågan underrättas i syfte att överväga justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i sådan annan stat. När anledning därtill föreligger, kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande om inkomstens fördelning.

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av utdelning med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 3, utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas också i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men den skatt som sålunda påförs får inte överstiga 15 procent av utdelningens bruttobelopp. Sådan utdelning skall emellertid vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt äger minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital. Utan hinder av bestämmelserna i föregående mening i denna punkt får Färöarna emellertid också beskatta utdelning från bolag med hemvist på Färöarna, enligt färöisk lagstiftning, men om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt äger minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital får den skatt som sålunda påförs inte överstiga 5 procent av utdelningens bruttobelopp.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 3 får isländsk skatt på utdelning höjas till högst 15 procent i den mån sådan utdelning dragits av från det utbetalande bolagets inkomst vid bestämmandet av isländsk skatt.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 3 får norsk skatt på utdelning höjas till högst 15 procent. Denna bestämmelse gäller så länge norska bolag är berättigade till avdrag vid statsbeskattningen för utdelad vinst.

6. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet att genomföra begränsningarna enligt punkterna 3-5.

Bestämmelserna i punkterna 3-5 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

7. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt annan inkomst från bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

8. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark, Färöarna, Finland eller Sverige i denna andra stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat, om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark till bolag med hemvist i Danmark vara undantagen från beskattning i Danmark enligt dansk lagstiftning.

Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Finland till bolag med hemvist i Finland vara undantagen från beskattning i Finland, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar utdelningen.

Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Sverige till bolag med hemvist i Sverige vara undantagen från beskattning i Sverige i den mån utdelningen skulle ha varit undantagen från beskattning enligt svensk lag om båda bolagen varit svenska bolag. Sådan skattebefrielse medges dock endast

a) om den vinst av vilken utdelningen betalas i den andra avtalsslutande staten eller i någon annan stat underkastats allmän inkomstskatt för bolag, eller

b) den utdelning som betalas av bolaget med hemvist i den andra avtalsslutande staten uteslutande eller så gott som uteslutande utgörs av utdelning vilken detta bolag under ifrågavarande år eller tidigare år mottagit på aktier eller andelar, som bolaget innehar i ett bolag med hemvist i tredje stat, och vilken skulle ha varit undantagen från svensk skatt om de aktier eller andelar på vilka utdelningen betalas hade innehafts direkt av det svenska bolaget.

I den mån beloppet av utdelning, som för ett beskattningsår betalas av bolag med hemvist i Danmark eller på Färöarna till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, motsvaras av utdelning, som det förstnämnda bolaget, direkt eller genom förmedling av juridisk person, under samma eller tidigare beskattningsår uppburit på aktier eller andra andelar i bolag med hemvist i tredje stat, gäller emellertid undantag från skatt i annan avtalsslutande stat enligt första stycket endast om

a) den utdelning, som uppburits på aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat, underkastats beskattning i Danmark respektive på

Färöarna eller,

b) om så inte är fallet, utdelningen skulle ha varit undantagen från skatt i annan avtalsslutande stat, om aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat innehafts direkt av bolaget med hemvist i annan avtalsslutande stat.

I fråga om utdelning från bolag med hemvist i Island till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat gäller undantag från beskattning i annan avtalsslutande stat enligt första stycket endast i den mån utdelningen vid beräkning av isländsk skatt inte får dras av från det isländska bolagets inkomst.

9. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 3-5 kan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna komma överens om att utdelning, som tillfaller i

överenskommelsen namngiven institution med allmänt välgörande eller annat allmännyttigt ändamål, vilken enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där institutionen har hemvist är undantagen från skatt på utdelning, skall i annan avtalsslutande stat vara befriad från skatt på utdelning från bolag i denna andra stat.

10. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från annan avtalsslutande stat, får denna andra stat inte beskatta utdelning som bolaget betalar, utom i den mån utdelningen betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

11. Uttrycket "personsammanslutning" i denna artikel avser

a) i fråga om Danmark: "interessentskab", "kommanditselskab" och "partrederi",

b) i fråga om Färöarna: "interessentskab", "kommanditselskab" och "partrederi",

c) i fråga om Finland: öppet bolag, kommanditbolag, partrederibolag och annan sammanslutning som avses i 5 § 1 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet

(1240/88) i fall då dessa inte beskattas som självständiga skattesubjekt,

d) i fråga om Island: "sameignarfélög" och "samlög" som inte beskattas såsom självständiga skattesubjekt,

e) i fråga om Norge: varje sammanslutning utom "aksjeselskap",

f) i fråga om Sverige: handelsbolag, kommanditbolag och enkelt bolag i fall då dessa inte beskattas som självständiga skattesubjekt.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av ränta med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat an den där han har hemvist samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, ränta som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7

respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den skuld för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av royalty med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, royalty som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (häri inbegripet biograffilm samt film och band för radio- och televisionssändning), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i

denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2 och som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel som avses i artikel 6 punkt 4, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

4. Vinst på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

5. Vinst på grund av överlåtelse av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används av ett företag i en avtalsslutande stat för transport av gods eller varor beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i punkterna 1-5 beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

7. Utan hinder av bestämmelsen i punkt 6 får en avtalsslutande stat beskatta vinst som person med hemvist i annan avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i bolag med hemvist i den förstnämnda staten samt vinst på grund av överlåtelse av annat värdepapper som vid beskattningen i denna stat behandlas på samma sätt som vinst på grund av överlåtelse av sådan aktie eller annan andel.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan

självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat. Sådan inkomst får emellertid beskattas i annan avtalsslutande stat, om

a) han i denna andra stat har stadigvarande anordning som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till denna stadigvarande anordning, eller

b) han vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 183 dagar under en tolvmånadersperiod men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till verksamhet som har utövats under denna tidrymd eller dessa tidrymder.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas lön, arvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i annan avtalsslutande stat. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i annan avtalsslutande stat, endast i den förstnämnda staten, om

a) mottagaren vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolvmånadersperiod, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i denna andra stat eller på dennes vägnar, och

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i denna andra stat, samt

d) fråga inte är om uthyrning av arbetskraft.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utförs ombord på

a) danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt eller svenskt skepp endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet skeppet har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt skepp, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag i en avtalsslutande stat, med danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt respektive svenskt skepp,

b) luftfartyg i internationell trafik endast i den avtalsslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist,

c) fiske-, sälfångst- eller valfångstfartyg endast i den avtalsslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske-, sälfångst- eller valfångstverksamheten.

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister samt idrotts- och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i annan avtalsslutande stat i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrotts- eller sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom verksamhet som artist eller idrotts- eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrotts- eller sportutövaren själv utan annan person, får denna

inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrotts- eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas inte på inkomst genom verksamhet som artist eller idrotts- eller sportutövare med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver i annan avtalsslutande stat i fall då besöket i denna andra stat huvudsakligen bekostas av offentliga medel i den förstnämnda staten. I sådant fall beskattas inkomsten endast i denna förstnämnda stat.

Artikel 18

Pension m.m.

1. Pension och livränta som betalas från en avtalsslutande stat och utbetalning från en avtalsslutande stat enligt sociallagstiftningen i denna stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat beskattas endast i den förstnämnda staten.

2. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal skall underhållsbidrag, som person med hemvist i en avtalsslutande stat betalar till make eller förutvarande make eller till barn med hemvist i annan avtalsslutande stat, undantas från beskattning i denna andra stat i det fall då bidraget skulle ha undantagits från beskattning i den förstnämnda staten om mottagaren hade haft hemvist där.

3. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp som betalas periodiskt på fastställda tider

under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställbar tidrymd och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 19

Offentlig tjänst

1. Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga institutioner till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentligsrättsliga institutioners tjänst, beskattas endast i denna stat.

2. Om ersättning som avses i punkt 1 tillfaller mottagare för arbete som denne utför i annan avtalsslutande stat än den från vilken ersättningen betalas, beskattas ersättningen emellertid endast i den stat där arbetet utförs, om mottagaren är person med hemvist i denna stat och

a) är medborgare i denna stat, eller

b) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

Person som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas inte i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller från källa utanför denna stat för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning.

Artikel 21

Verksamhet i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster

1. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal, med undantag för bestämmelserna i artikel 8, tillämpas bestämmelserna i denna artikel i fall då person med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver verksamhet i annan avtalsslutande stat i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster belägna i denna andra stat.

2.a) Person med hemvist i en avtalsslutande stat, som utanför kusten i annan avtalsslutande stat bedriver verksamhet som avses i punkt 1, anses bedriva verksamheten från fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat.

b) Om sådan person bedriver sin verksamhet inom utforsknings- eller utvinningsområde som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna andra stat och in på denna stats landområde och verksamheten inte uteslutande bedrivs inom landområdet, äger punkt a) motsvarande tillämpning.

c) Verksamhet, som består av byggande eller installation av rörledning för transport av oraffinerade kolväten, eller byggnadsarbete i direkt samband med sådan verksamhet, anses bedriven från fast driftställe i denna andra stat även i fråga om sådan verksamhet som pågår på land, när verksamheten ingår i ett projekt som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna stat och in på denna stats landområde.

3. Bestämmelserna i punkt 2 tillämpas inte, om verksamheten pågår under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 30 dagar under en tolvmånadersperiod.

4. Vid beräkning av den tid som avses i punkt 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedriven av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och

båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller i övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

5. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av transport av personal eller materiel med skepp eller luftfartyg till eller innanför område som avses i punkt 2 a) och b) i den andra avtalsslutande stat där affärsverksamhet bedrivs i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster eller på grund av drift av bogserbåtar, försörjningsfartyg eller andra hjälpfartyg i samband med sådan verksamhet, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

6. Bestämmelserna i artikel 13 punkt 4 och artikel 23 punkt 3 tillämpas på vinst på grund av överlåtelse av skepp, båtar eller luftfartyg som avses i punkt 5 respektive förmögenhet bestående av sådana skepp, båtar eller luftfartyg.

7. Utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet gäller följande i fråga om beskattningen av lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av arbete vilket utförs i annan avtalsslutande stat för arbetsgivare som

bedriver sådan verksamhet som avses i punkterna 1 och 2:

a) Om inte bestämmelserna i punkterna b)-d) föranleder annat, får sådan ersättning beskattas i denna andra stat, men endast om arbetet pågår där under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 30 dagar under en tolvmånadersperiod.

b) Sådan ersättning beskattas endast i den förstnämnda avtalsslutande staten om

1) arbetet har samband med utnyttjandet av kolväteförekomster som befinner sig på mittlinjen mellan avtalsslutande stater eller mellan en avtalsslutande stat och annan stat,

2) avtal föreligger mellan dessa stater om gemensamt utnyttjande av förekomsterna, och

3) utnyttjandet sker samtidigt på båda sidor om mittlinjen.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast efter överenskommelse därom mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

c) Om arbetet utförs ombord på skepp eller båt som avses i punkt 5, beskattas sådan ersättning enligt bestämmelserna i artikel 15 punkt 3 a).

d) Om arbetet utförs ombord på luftfartyg som avses i punkt 5, beskattas sådan ersättning endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

8. Person med hemvist i en avtalsslutande stat som bedriver verksamhet utanför kusten i annan avtalsslutande stat är undantagen från beskattning i denna andra stat för vinst som denna person anses ha förvärvat på grund av överflyttning av flyttbar borranläggning eller hotellplattform till område utanför denna andra stat. Med vinst i denna punkt förstås belopp med vilket handelsvärdet vid tidpunkten för överflyttningen överstiger restvärdet vid denna tidpunkt med tillägg av företagna avskrivningar.

9. Vinst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av

a) rätt till förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster i annan avtalsslutande stat, häri inbegripet rätt till andel i eller förmån av sådana förekomster, eller

b) aktier eller andra andelar, vilkas värde helt eller till väsentlig del, direkt eller indirekt, hänför sig till sådan rätt,

får beskattas i denna andra stat.

Artikel 22

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar i detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte om inkomsttagaren har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14. Ingår i fast driftställe eller stadigvarande anordning fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2 beskattas emellertid inkomst av sådan egendom med tillämpning av bestämmelserna i artikel 6 punkterna 1, 3 och 5.

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Förmögenhet bestående av aktie eller annan andel i bolag, som avses i artikel 6 punkt 4, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

3. Förmögenhet bestående av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik samt av lös egendom

som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

4. Förmögenhet bestående av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används för transport av gods eller varor beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

5. All annan förmögenhet, oavsett var denna är belägen, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

6. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 5 får emellertid förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, beskattas i denna andra stat.

7. Bestämmelserna i punkterna 1-6 tillämpas i en avtalsslutande stat endast i förhållande till annan avtalsslutande stat som tar ut allmän skatt på förmögenhet.

Artikel 24

Dödsbo

Inkomst eller tillgång som beskattas hos dödsbo med hemvist i en avtalsslutande stat, får inte beskattas hos dödsbodelägare med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Artikel 25

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Danmark

a) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Danmark, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 andra stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) från denna persons danska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat;

2) från denna persons danska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den danska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Danmark inräkna inkomsten eller förmögeheten i beskattningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

c) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7, får Danmark inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

2. Färöarna

a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den färöiska inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

3. Finland

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 tredje stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) från denna persons finska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons finska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den finska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Finland från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall sådan inkomst undantas från finsk skatt.

c) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat eller förvärvar inkomst som enligt punkt b) ovan skall undantas från finsk skatt, får Finland inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den finska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

4. Island

a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) nedan föranleder annat, undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10, artikel 13 punkt 7, artikel 16 eller artikel 21 punkterna 1-6 samt 8 och 9 får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket föranleder annat, från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den isländska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Island förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från beskattning där, får Island likväl vid bestämmandet av beloppet av den isländska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

5. Norge

a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) nedan föranleder annat, undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10, artikel 13 punkt 7, artikel 16 eller artikel 21 punkterna 1-6 samt 8 och 9 får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge,

såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket föranleder annat, från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Norge förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelserna i avtalet är undantagen från beskattning där, får Norge likväl vid bestämmandet av beloppet av den norska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

6. Sverige

a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 fjärde stycket eller punkt b), c) eller d) nedan föranleder annat,

1) - med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) - från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt

som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) ovan skall, då enligt särskild lagstiftning lättnad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företagets inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av rörelse som avses i artikel 7, inkomst av självständig yrkesutövning som avses i artikel 14, inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7 eller vinst som avses i artikel 13 punkt 3 vilken inkomst eller vinst enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall, utan hinder av bestämmelserna i punkt a) ovan, sådan inkomst eller vinst undantas från svensk skatt. I fråga om artiklarna 7, 13 och 14 gäller denna bestämmelse dock endast om den övervägande delen av inkomsten eller vinsten härrör från i den andra avtalsslutande staten bedriven yrkesverksamhet, affärsverksamhet eller industriell verksamhet, som inte utgörs av förvaltning av värdepapper och annan liknande lös egendom.

d) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller vinst eller innehar förmögenhet som enligt

bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat eller förvärvar inkomst eller vinst som enligt punkt c) ovan skall undantas från svensk skatt, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt på annan inkomst, vinst eller förmögenhet, beakta den inkomst, vinst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten eller sådan inkomst eller vinst som undantas från svensk skatt.

7. Gemensamma bestämmelser

1. Uttrycket "betalats i denna andra stat" i denna artikel anses också innefatta sådan skatt på inkomst som erlagts i Danmark, på Färöarna, i Finland, i Island, i Norge respektive i Sverige och som skall överföras till nämnda andra stat för att där gottskrivas vederbörande person som skatt på samma inkomst.

2. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat (hemviststaten) från annan avtalsslutande stat (verksamhetsstaten) förvärvar inkomst av enskild tjänst som enligt artikel 15 punkt 1 eller artikel 21 punkt 7 får beskattas i verksamhetsstaten, skall hemviststaten utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) i denna artikel, undanröja dubbelbeskattning genom avräkning av den skatt som betalats i denna andra stat med tillämpning av bestämmelserna i punkterna 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eller 6 a) om personen i fråga uppburit inkomsten från företag eller fast driftställe i verksamhetsstaten och han är eller omedelbart före anställningen i verksamhetsstaten varit anställd i

a) företag i hemviststaten vilket är ett företag med intressegemenskap med företaget i verksamhetsstaten, eller

b) företag i hemviststaten till vilket det fasta driftstället hör.

Bestämmelserna i punkterna 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) skall, utan hinder av vad som föreskrivs i föregående stycke, dock tillämpas om personen i fråga kan visa att

a) han i och för arbetet vistats i verksamhetsstaten under en sammanhängande period under beskattningsåret i fråga som överstiger tre månader, eller

b) arbetet i verksamhetsstaten utförts för respektive kostnaderna rätteligen har belastat företaget i denna stat eller det där belägna fasta driftstället.

Artikel 26

Allmänna beskattningsregler

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar får inte beskattas i annan avtalsslutande stat, såvida inte beskattning uttryckligen är tillåten enligt detta avtal.

2. I fall då beskattningsrätten till en inkomst eller tillgång enligt avtalet tillagts annan avtalsslutande stat än den där personen som förvärvar inkomsten eller

innehar tillgången har hemvist, och denna andra stat på grund av sin lagstiftning inte medtar inkomsten eller tillgången, i sin helhet, vid taxeringen eller endast beaktar inkomsten eller tillgången för progressionsuppräkning eller annan skatteberäkning, beskattas inkomsten eller tillgången endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist.

3. I fall då beskattningsrätten enligt artikel 14 punkt 1 samt artikel 15 punkt 2 och punkt 3 b) och c) till en inkomst som förvärvas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat enligt avtalet tillagts endast denna stat får inkomsten beskattas i annan avtalsslutande stat om inkomsten inte kan beskattas i den förstnämnda staten på grund av lagstiftningen i denna stat.

Artikel 27

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i annan avtalsslutande stat bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning, som företag eller person med hemvist i en

avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller person med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i annan avtalsslutande stat sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den förstnämnda staten. Bestämmelsen medför inte heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla avdrag vid beskattningen eller skattebefrielse för utdelning eller annan utbetalning till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Bestämmelsen i första stycket hindrar inte heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst, som fast driftställe förvärvar, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i annan avtalsslutande stat. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag eller därmed jämförligt bolag med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten på dess inkomst, beräknad utan avdrag för utdelad vinst.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 punkt 1, artikel 11 punkt 4 eller artikel 12 punkt 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan utbetalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgilla vid bestämmandet av

den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i en eller flera av de andra avtalsslutande staterna, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 28

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalsslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna

rättsordningar, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpningen av artikel 27 punkt 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalsslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har framlagt saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av avtalet, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalsslutande stater kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som inte omfattas av avtalet eller för att genom särskild överenskommelse lösa frågor som, utan att vara reglerade i avtalet, på grund av olikhet i vederbörande staters principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de skatter som avses i artikel 2.

Innan beslut fattas i fråga som avses i första stycket, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast

delges behöriga myndigheter i övriga avtalsslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalsslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall på begäran av den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalsslutande staten sådana överläggningar äga rum utan dröjsmål.

Artikel 29

Medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 30

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta de områden som undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 punkt 1 a), under förutsättning att där påförs skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som avses i avtalet. Sådan utvidgning gäller från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de avtalsslutande staterna genom diplomatisk notväxling.

2. Om avtalet enligt artikel 32 upphör att gälla skall, såvida inte annat överenskommits mellan de avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla också beträffande varje område till vilket avtalet har utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 31

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan avtalet trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Avtalet den 18 februari 1987 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 2. Det förstnämnda avtalet upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda punkt blir tillämpligt.

4. Avtalet den 12 augusti 1986 mellan den danska regeringen och Färöarnas landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m. upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst på vilken förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 2. Det förstnämnda avtalet upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda punkt blir tillämpligt.

Artikel 32

Upphörande

En avtalsslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår som börjar efter utgången av en tidrymd av fem år efter dagen för ikraftträdande av avtalet uppsäga avtalet genom skriftligt meddelande härom till det finska utrikesministeriet, som underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalsslutande stater

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare.

Originalexemplaret till detta avtal deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

[*For the signatures, see p. 485 of this volume — Pour les signatures, voir p. 485 du présent volume.*]

For Danmarks regering:

[MOGENS RASMUSSEN][1]

Fyri Føroya Landsstýri:

[PETUR ALBERG LAMHAUGE]

Suomen hallituksen puolesta:
För Finlands regering:

[RAINER SÖDERHOLM]

Fyrir ríkisstjórn Íslands:

[SIGURBJÖRN THORBJÖRNSSON]

For Norges regjering:

[PER O. GJESTI]

För Sveriges regering:

[KERSTIN BOSTRÖM]

[1] Names of signatories appearing in brackets were not legible and have been supplied by the Government of Finland — Les noms des signataires donnés entre crochets étaient illisibles et ont été fournis par le Gouvernement finlandais.

Protokoll

Vid undertecknande av det i dag mellan Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet har undertecknade kommit överens om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

I. Till artikel 5 punkt 3

Utan hinder av bestämmelsen i artikel 5 punkt 3 skall i förhållandet mellan Färöarna å ena sidan och Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige å andra sidan ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt anses utgöra fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än sex månader i en avtalsslutande stat.

II. Till artiklarna 7 och 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 beskattas inkomst, vilken företag i Norge eller Sverige förvärvar genom verksamhet som bedrivs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där företaget har hemvist, om verksamheten avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt punkt 4.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Norge eller Sverige förvärvar genom personligt arbete som utförs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där denna person har hemvist, om arbetet avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt punkt 4.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 beträffande företag i, respektive person med hemvist i Norge eller Sverige skall äga motsvarande tillämpning beträffande företag i, respektive person med hemvist i Finland eller Norge.

4. De behöriga myndigheterna i berörda avtalsslutande stater skall genom ömsesidig överenskommelse fastställa de sträckor längs vederbörande riksgräns på vilka bestämmelserna i punkterna 1-3 skall tillämpas.

III. Till artiklarna 7, 10-15, 19 och 23

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7, artikel 10 punkt 2, artikel 11 punkt 2 och artikel 12 punkt 2 beskattas inkomst, som företag i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget har hemvist.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 punkt 3 beskattas vinst, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar på grund av överlåtelse av där angiven egendom vilken används vid

byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 punkt 1, artikel 15 punkt 1 och artikel 19 beskattas inkomst, som person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där personen har hemvist.

4. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 23 punkt 6 beskattas där angiven förmögenhet, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige innehar och som används vid byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

IV. Till artiklarna 7, 8, 13, 15 och 23

1. Bestämmelserna i artikel 7, artikel 8 punkt 1, artikel 13 punkt 4 och artikel 23 punkt 3 tillämpas i Danmark, Norge och Sverige på inkomst som konsortierna Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter förvärvar genom kommersiell internationell och inrikes luftfart och annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, på realisationsvinst som berörda konsortium förvärvar vid överlåtelse av lös egendom som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet och på förmögenhet som konsortiet innehar och som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet, i förhållande till den andel i konsortiet som innehas av delägare som har hemvist i Danmark, Norge respektive Sverige.

2. Bestämmelserna i artikel 15 punkt 3 b) tillämpas även på inkomst av arbete som utförs ombord på luftfartyg som används i inrikestrafik av konsortierna SAS, Scanair eller SAS Commuter.

3. Bestämmelserna i första och andra punkterna tillämpas efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i Danmark, Norge och Sverige också i fråga om annat konsortium eller annan liknande sammanslutning för bedrivande av luftfart eller annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, i vilken sammanslutning endast delägare i SAS, direkt eller indirekt, innehar andel och vilken i huvudsak är uppbyggd i enlighet med de principer som gäller för SAS.

V. Till artiklarna 8, 13 och 23

Andel i inkomst av verksamhet som avses i artikel 8 punkterna 1 och 3, andel i vinst på grund av överlåtelse av egendom som avses i artikel 13 punkterna 4 och 5 samt andel i förmögenhet som avses i artikel 23 punkterna 3 och 4 som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller innehar på grund av delägarskap i företag, beskattas endast i denna stat, om

a) delägarna har hemvist i olika avtalsslutande stater, och

b) företaget drivs av bolag eller annan sammanslutning med solidariskt ansvariga delägare, av vilka minst en tillika är obegränsat ansvarig, samt

c) det inte är uppenbart, att företaget har sin verkliga ledning endast i en avtalsslutande stat.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpning av de i första stycket angivna beskattningsprinciperna även i fall då där angivna förutsättningar inte föreligger.

VI. Till artikel 13

Bestämmelserna i artikel 13 punkterna 6 och 7 berör inte Danmarks rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta aktievinst som en person som flyttar från Danmark anses ha erhållit i samband med utflyttningen.

VII. Till artikel 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Finland, Norge eller Sverige som gränsar till landsgränsen mellan Finland och Sverige respektive Finland och Norge förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i annan av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt upphåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Sverige förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Danmark, endast i Sverige, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Sverige.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i

Danmark förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Sverige, endast i Danmark, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Danmark.

4. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 tillämpas endast om arbetet pågår under en sammanhängande tid av minst sex månader.

5. Med uttrycket "varaktigt personligt arbete" avses anställningsförhållande som ingåtts i avsikt att vara den skattskyldiges huvudsakliga sysselsättning.

6. Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist. För att en skattskyldig skall anses uppehålla sig i sin fasta bostad skall vistelsen i hemviststaten omfatta minst två dagar. Härvid gäller, liksom i övrigt i avtalet där uttrycket "dag" förekommer, att med "dag" avses också del av dag.

7. I artikel 15 punkt 2 d) anses arbetstagare med hemvist i en avtalsslutande stat uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans (uppdragsgivare) verksamhet i annan avtalsslutande stat, förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i denna andra stat och att uthyraren inte har ansvar för och inte heller står risken för arbetsresultatet.

Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning varvid särskilt beaktas om

a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,

b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar,

c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,

d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och

e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

VIII. Till artiklarna 15 och 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 och artikel 19 punkt 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Norge eller Sverige som gränsar till landsgränsen mellan dessa stater förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i den andra av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 och artikel 19 punkt 1 beskattas inkomst, vilken

person med hemvist i Sverige förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Danmark, endast i Sverige, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Sverige.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 och artikel 19 punkt 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Danmark förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Sverige, endast i Danmark, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Danmark.

4. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 tillämpas endast om arbetet pågår under en sammanhängande tid av minst sex månader.

5. Med uttrycket "varaktigt personligt arbete" avses anställningsförhållande som ingåtts i avsikt att vara den skattskyldiges huvudsakliga sysselsättning.

6. Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist. För att en skattskyldig skall anses uppehålla sig i sin fasta bostad skall vistelsen i hemviststaten omfatta minst två dagar. Härvid gäller, liksom i övrigt i avtalet där uttrycket "dag" förekommer, att med "dag" avses också del av dag.

IX. Till artikel 18

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18 skall i förhållandet mellan Danmark och Färöarna följande gälla:

Pension, livränta, socialförsäkringsersättning, underhållsbidrag och andra liknande utbetalningar, som härrör från en del av riket och betalas till en person med hemvist i den andra delen av riket, beskattas endast i denna andra del av riket.

X. Till artikel 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 19 skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

a) Ersättning (med undantag för pension) som betalas av en del av riket, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till en fysisk person på grund av arbete som utförts för denna del av riket, dess underavdelningar eller myndigheter, beskattas endast i den del av riket där arbetet utförts.

b) Utan hinder av bestämmelsen i punkt a) beskattas ersättning, som person med hemvist i en del av riket uppbär för personligt arbete i anställningsförhållande utfört i en annan del av riket, endast i den förstnämnda delen av riket, om:

1) mottagaren vistas i denna andra del av riket under en sammanhängande period som inte överstiger 60 dagar, och

2) ersättningen betalas av det "sedvanliga tjänstestället".

c) Bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 samt i protokollspunkt IX ovan tillämpas på ersättning som uppbärs för arbete som utförts i näringsverksamhet som bedrivs av en del av riket, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 ovan skall följande gälla i förhållande mellan Danmark och Färöarna:

a) ersättningar, som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst, och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som den danska staten, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar på Färöarna beskattas endast i Danmark,

b) ersättningar som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som Färöarnas landsstyre, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar i Danmark beskattas endast på Färöarna.

Bestämmelserna i punkt 2 a) och b) ovan tillämpas under de första fem åren under vilka personen i fråga uppbär nämnda ersättningar.

XI. Till artikel 20

1. Person som vistas i annan avtalsslutande stat än på Färöarna och person som vistas i annan avtalsslutande stat än i Island uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna andra avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna andra avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist på Färöarna eller i Island, beskattas för inkomst av anställning i den förstnämnda avtalsslutande staten endast för den del av inkomsten som överstiger 20 000 svenska kronor under kalenderåret eller motvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Nämnda belopp omfattar under vistelse i Finland, Norge eller Sverige personligt avdrag för kalenderåret i fråga.

2. Skattefrihet enligt punkt 1 medges endast för tid som skäligen eller vanligtvis åtgår för studierna eller praktiktjänstgöringen, dock högst för sex på varandra följande kalenderår.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ovan skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

Studerande, praktikant eller liknande som har eller som omedelbart före vistelsen i en del av riket hade hemvist

i den andra delen av riket och som tillfälligt vistas i den förstnämnda delen av riket uteslutande i studie- eller utbildningssyfte beskattas inte i denna del av riket för belopp som erhålls från den andra delen av riket eller från utlandet för uppehälle, studier eller utbildning.

De beskattas inte heller för belopp som betalas som ersättning för arbete, om detta arbete är nödvändigt för deras uppehälle.

Studerande, praktikant eller liknande som omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist på Färöarna, beskattas inte på Färöarna för ersättning för arbete utfört i Danmark.

Som studerande anses inte personer som efter att ha avslutat en utbildning påbörjar en specialutbildning eller en utbildning inom ett nytt område.

En vistelse anses som tillfällig om den inte överstiger den reglerade studietiden med ett tillägg om två år.

En vistelse anses inte vara "uteslutande i studie- eller utbildningssyfte" om den varat mer än sex månader innan studierna påbörjades.

I denna sexmånadersperiod skall inte inräknas sådan tid, dock högst ett år, som åtgått i samband med en förberedande kurs som enligt undervisningsanstalten utgör en förutsättning för att kunna påbörja studierna i fråga.

I fall då två makar ansöker om att bli antagna vid undervisningsanstalt och endast den ene av dem antas, förlängs sexmånadersregeln såvitt avser den andre maken, men dock högst till en sammanlagd tidsperiod om två år.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas i fråga om inkomst som förvärvas från och med den 1 januari 1989. "Färöavdrag" skall emellertid inräknas i ersättning för arbete från och med den 1 januari 1988 och oberoende av om ersättningen härrör från Danmark eller från utlandet.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 ovan beskattas studerande, praktikant eller liknande som har eller omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist i Island och som tillfälligt vistas i Danmark uteslutande i studie- eller utbildningssyfte inte för belopp som betalas som ersättning för arbete, under förutsättning att arbetet är nödvändigt för hans uppehälle.

5. Person som studerar vid universitet eller annan undervisningsanstalt i annan avtalsslutande stat än Finland och som under tillfällig vistelse i Finland har anställning i Finland under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i Finland endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger en genomsnittlig månadsinkomst av 2 400 finska mark. Från beskattning enligt denna punkt undantas dock sammanlagt högst 8 000 finska mark under kalenderåret.

6. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i annan avtalsslutande stat än Sverige, som vid tillfällig vistelse i Sverige har anställning där med anknytning till studierna eller utbildningen, beskattas i Sverige endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger 10 000 svenska kronor under kalenderåret.

7. Person som har hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark och som vid tillfällig vistelse i Danmark är anställd i Danmark under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår beskattas i Danmark endast för den del av inkomsten som överstiger ett belopp som enligt gällande bestämmelser anses vara nödvändigt för hans uppehälle, under förutsättning att arbetet är utfört inom ramen för nordiskt program för utbyte av praktik- och feriearbete och att arbetet har förmedlats av Nordjobb.

Det belopp som anses vara nödvändigt för vederbörandes uppehälle fastställs på årsbasis och nedsätts i förhållande till uppehållstidens längd i Danmark och hela kalenderåret.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas från och med den 1 januari 1989.

8. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1-7. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skälig med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad

lagstiftning i någon av de avtalsslutande staterna eller annan liknande omständighet.

XII. Till artikel 25

1. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 2 kan på begäran av Färöarna ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt eller förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den färöiska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten eller förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat eller på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

2. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 4 kan på begäran av Island ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) nedan föranleder annat,

1) från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons isländska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den isländska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Island inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den isländska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det

kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

3. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 5 kan på begäran av Norge ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) nedan föranleder annat,

1) från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons norska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den norska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i

detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Norge inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den norska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där".

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

4. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 6 kan på begäran av Sverige ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i

detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 fjärde stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) - med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) - från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) ovan skall, då enligt särskild lagstiftning lättnad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företagets inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt på annan inkomst eller

förmögenhet, beakta den inkomst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

XIII. Till artikel 26

1. Om en person som avses i artikel 15 punkt 3 a) på grund av bestämmelsen i artikel 26 punkt 2 beskattas i Island eller Norge, skall han i staten i fråga ha rätt till samma avdrag som skulle ha medgivits honom om han hade varit anställd ombord på ett skepp i internationell trafik registrerat i denna stat.

2. Bestämmelserna i artikel 26 punkt 3 skall äga motsvarande tillämpning i fall som avses i protokollspunkt III punkterna 3 och 4.

XIV. Till artikel 31

1. I fråga om skattefrihet i Finland och Sverige för flottningsförening, som bildats för att handha flottningen i Torne och Muonio gränsälvars flottled, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

2. I fråga om grunderna för fördelningen mellan Norge och Sverige av beskattningen av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

Originalexemplaret till detta protokoll deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

[*For the signatures, see p. 508 of this volume — Pour les signatures, voir p. 508 du présent volume.*]

For Danmarks regering:

[MOGENS RASMUSSEN][1]

Fyri Føroya Landsstýri:

[PETUR ALBERG LAMHAUGE]

Suomen hallituksen puolesta:
För Finlands regering:

[RAINER SÖDERHOLM]

Fyrir ríkisstjórn Íslands:

[SIGURBJÖRN THORBJÖRNSSON]

For Norges regjering:

[PER O. GJESTI]

För Sveriges regering:

[KERSTIN BOSTRÖM]

---

[1] Names of signatories appearing in brackets were not legible and have been supplied by the Government of Finland — Les noms des signataires donnés entre crochets étaient illisibles et ont été fournis par le Gouvernement finlandais.

[TRANSLATION — TRADUCTION]

AGREEMENT[1] BETWEEN THE NORDIC COUNTRIES FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of Denmark together with the *Landsstyre* of the Faeroe Islands and the Governments of Finland, Iceland, Norway and Sweden,

Wishing to conclude an agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,

Noting that in the case of the Faeroe Islands the task of handling the questions covered by this Agreement, also in relations with foreign countries, falls within the competence of the Faeroe Islands,

Have agreed as follows

Article 1. PERSONAL SCOPE OF THE AGREEMENT

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or more Contracting States.

Article 2. TAXES COVERED BY THE AGREEMENT

1. This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

(*a*) In Denmark:

(1) The State income tax;

(2) The municipal income tax;

(3) The county income tax;

(4) The special income tax;

[1] Came into force on 31 December 1989, i.e., 30 days after the date on which all the Contracting States had notified the Ministry of Foreign Affairs of Finland that it had been approved, in accordance with article 31 (1) and (2):

Participant	*Date of the notification*
Denmark	29 November 1989
Finland	1 December 1989
Iceland	24 November 1989
Norway	24 November 1989
Sweden	27 November 1989
Faeroe Islands	28 November 1989

(5) The church tax;
(6) The tax on dividends;
(7) The tax on interest;
(8) The tax on royalties;
(9) Taxes under the Hydrocarbon Tax Act, and
(10) The State capital tax
(hereinafter referred to as "Danish tax").

(*b*) In the Faeroe Islands:
(1) The provincial income tax;
(2) The municipal income tax;
(3) The church tax;
(4) The tax on dividends; and
(5) The tax on royalties
(hereinafter referred to as "Faeroese tax").

(*c*) In Finland:
(1) The State income and capital tax;
(2) The municipal tax;
(3) The church tax; and
(4) The withholding tax
(hereinafter referred to as "Finnish tax").

(*d*) In Iceland:
(1) The State income tax;
(2) The municipal income tax; and
(3) The State capital tax
(hereinafter referred to as "Icelandic tax").

(*e*) In Norway:
(1) The State tax on income and on capital;
(2) The municipal tax on income and on capital;
(3) The county income tax;
(4) The common tax for the Tax Equalization Fund;
(5) Taxes under the Petroleum Tax Act; and
(6) The State tax on earnings of foreign artists
(hereinafter referred to as "Norwegian tax").

(*f*) In Sweden:
(1) The State income tax, including the seamen's tax and the coupon tax;
(2) The tax on public entertainers;
(3) The tax on undistributed profits;

(4) The tax on corporations reducing share capital;

(5) The profit-sharing tax;

(6) The municipal income tax; and

(7) The State capital tax

(hereinafter referred to as "Swedish tax").

4. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. In the case of the Faeroe Islands the Agreement shall also apply to any general tax on capital which may be introduced by the Faeroe Islands after the date of signature of the Agreement. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

5. The Agreement shall not apply in any Contracting State to special taxes on winnings from lotteries and betting or to inheritance or gift taxes.

Article 3. GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires, the following terms shall have the meanings given below:

(*a*) The term "Contracting State" means Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden; for the purposes of applying this Agreement the term also comprises the self-governing community of the Faeroe Islands within the Kingdom of Denmark; where the provisions of the Agreement only apply to relations between Denmark and the Faeroe Islands the terms "a part of the Kingdom" and "the other part of the Kingdom" shall be used, as the context requires;

The term also comprises all areas situated outside the territorial waters of the State concerned, within which that State, pursuant to its legislation and in accordance with international law, has rights with respect to the exploration and exploitation of natural resources of the sea-bed or its subsoil;

"Denmark" does not include the Faeroe Islands or Greenland; "Finland" does not include the county of Åland in so far as the Finnish municipal tax is concerned, and "Norway" does not include Svalbard (with Bjørnøya), Jan Mayen or the Norwegian dependencies (*"biland"*) outside Europe;

(*b*) "Person" includes an individual, a company and any other body or persons;

(*c*) "Company" means any body corporate or entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(*d*) "Enterprise of a Contracting State" and "enterprise of another Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of another Contracting State;

(*e*) "National" means any individual who is a national of a Contracting State; an individual who is a Danish national and who is a resident of the Faeroe Islands under the Home Rule Act shall, for the purposes of applying the Agreement, be deemed only to have the nationality of the Faeroe Islands; the term also refers to a body corporate or other body of persons which has been established under the law in force in a Contracting State;

(*f*) For the purpose of applying the Agreement in a Contracting State "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in another Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the first-mentioned State;

(*g*) "Competent authority" means:

(1) In Denmark: the Minister for Taxes;

(2) In the Faeroe Islands: the *Landsstyre*;

(3) In Finland: the Ministry of Finance;

(4) In Iceland: the Minister for Finance;

(5) In Norway: the Ministry of Finance and Customs;

(6) In Sweden: the Minister for Finance;

or the authority in each of these States authorized to deal with matters relating to this Agreement.

2. As regards the application of this Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4. RESIDENCE

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. The term does not, however, include a person who is liable to tax in that State only in respect of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of more than one Contracting State, then his status shall be determined as follows:

(*a*) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in more than one State, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(*b*) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in any of the Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(*c*) If he has an habitual abode in more than one of the States or in none of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(*d*) If he is a national of more than one of the States or of none of them, the competent authorities of the Contracting States concerned shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of more than one Contracting State, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

(*a*) A place of management;

(*b*) A branch;

(*c*) An office;

(*d*) A factory;

(*e*) A workshop; and

(*f*) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building, construction, installation or assembly project, or activity consisting of planning, supervisory, consultancy or other auxiliary services furnished by personnel in connection with such a project, constitutes a permanent establishment, but only if the activity continues for a period of more than twelve months in a Contracting State.

4. In calculating the period referred to in paragraph 3, an activity carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be deemed to be carried on by the enterprise with which it is associated if the activity is substantially of the same kind as the activity carried on by the last-mentioned enterprise and the activities of the two enterprises relate to the same project. Enterprises shall be deemed to be associated enterprises if one of the enterprises participates directly or indirectly in the management or control of the other enterprise or owns a substantial part of the capital of that enterprise or if the same persons participate directly or indirectly in the management or control of both enterprises or own a substantial part of their capital.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(*a*) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(*b*) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(*c*) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(*d*) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(*e*) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(*f*) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (*a*) to (*e*) provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from such combination is of a preparatory or auxiliary character.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies — is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and has and habitually exercises in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of another Contracting State, or which carries on business in another Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in another Contracting State may be taxed in that other State.

2. (*a*) Subject to the provisions of subparagraph (*b*), the term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property is situated.

(*b*) The term "immovable property" shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, buildings, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. Where the holding of shares or other certificates of participation in a company whose main purpose is to own immovable property entitles the holder of such shares or other certificates of participation to use immovable property owned by the company, the income derived from the direct use, letting or use in any other form of such usufructory rights may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in another Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in another Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other articles of this Agreement then the provisions of those articles shall not be affected by the provisions of this article.

Article 8. SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship then it shall be deemed to be situated in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or hiring out of containers (including trailers and other equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of

the enterprise is situated, unless the container is used exclusively between places in another Contracting State.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:

(*a*) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of another Contracting State, or

(*b*) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of another Contracting State,

the following provisions shall apply:

Where conditions are made or imposed between the enterprises concerned in their commercial or financial relations, which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises but which by reason of those conditions have not so accrued may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a question dealt with in paragraph 1 arises in one of the Contracting States, the competent authority of another Contracting State concerned in the matter shall be informed with a view to considering any necessary adjustment in connection with the calculation of the profits of the enterprise which is a resident of that other State. Where necessary, the competent authorities may conclude a special agreement concerning the apportionment of the profits.

Article 10. DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of another Contracting State may be taxed in that other State.

2. Where the recipient of the dividends, being a resident of a Contracting State, has a permanent establishment or fixed base in a Contracting State other than that of which he is a resident and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a business activity carried on from the permanent establishment or the performance of independent personal services from the fixed base, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to such a recipient may, notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 3, be taxed in accordance with the provisions of article 7 or article 14 in the Contracting State in which the permanent establishment or the fixed base is situated.

3. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of another Contracting State may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends. Such dividends shall, however, be exempt from taxation in the first-mentioncd State if the recipient is a company (other than a partnership or a decedent's estate) which owns directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends. Notwithstanding the provisions of the preceding

sentence of this paragraph the Faeroe Islands may also tax dividends paid by a company which is a resident of the Faeroe Islands, in accordance with Faeroese law, but if the recipient is a company (other than a partnership or a decedent's estate) which owns directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends the tax so charged may not exceed 5 per cent of the gross amount of the dividends.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 3, Icelandic tax on dividends may be raised to not more than 15 per cent where such dividends have been deducted from the profits of the company paying the dividends in the determination of the Icelandic tax.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 3, Norwegian tax on dividends may be raised to not more than 15 per cent. This provision shall apply as long as Norwegian companies are entitled to deduct paid dividends from their profits when assessed for State taxes.

6. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of the limitations provided for in paragraphs 3 to 5.

The provisions of paragraphs 3 to 5 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

7. The term "dividends" as used in this article means income from shares, share certificates or other rights, not being debt-claims, participating in profits, and other income from a company which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

8. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a company which is a resident of a Contracting State other than Denmark, the Faeroe Islands, Finland or Sweden shall be exempt from taxation in that other State to the extent to which they would have been exempt under the laws of that other State if both companies had been residents of that State.

Notwithstanding the provisions of paragraph 1, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State other than Denmark to a company which is a resident of Denmark shall be exempt from taxation in Denmark under Danish law.

Notwithstanding the provisions of paragraph 1, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State other than Finland to a company which is a resident of Finland shall be exempt from taxation in Finland if the recipient holds directly at least 10 per cent of the votes in the company paying the dividends.

Notwithstanding the provisions of paragraph 1, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State other than Sweden to a company which is a resident of Sweden shall be exempt from taxation in Sweden where the dividends would have been exempt from taxation under Swedish law if both companies had been Swedish companies. Such exemption from taxation shall, however, be granted only:

(*a*) If the profits out of which the dividends are paid have been subject in the other Contracting State or in any other State to a general income tax on companies, or

(*b*) If the dividends paid by the company which is a resident of the other Contracting State consist exclusively or almost exclusively of dividends which that company, during the year in question or an earlier year, received in respect of shares or participations held by the company in a company which is a resident of a third State, and which would have been exempt from Swedish tax if the shares or participations in respect of which the dividends are paid had been held directly by the Swedish company.

Where the amount of the dividends paid for a fiscal year by a company which is a resident of Denmark or the Faeroe Islands to a company which is a resident of another Contracting State corresponds to dividends which the first-mentioned company, directly or through a body corporate, received, during the same fiscal year or an earlier fiscal year, from shares or other participations in a company which is a resident of a third State, exemption from taxation in another Contracting State in accordance with the first section of this paragraph shall, however, be granted only if:

(*a*) The dividends received from the shares or participations in the company which is a resident of a third State are taxable in Denmark or the Faeroe Islands or,

(*b*) Where that is not the case, the dividends would have been exempt from taxation in another Contracting State if the shares or participations in the company which is a resident of a third State were owned directly by the company which is a resident of another Contracting State.

In the case of dividends paid by a company which is a resident of Iceland to a company which is a resident of another Contracting State, exemption from taxation in another Contracting State in accordance with the first section of this paragraph shall be granted only in so far as the dividends, in the determination of the Icelandic tax, cannot be deducted from the profits of the Icelandic company.

9. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 to 5, the competent authorities of the Contracting States may agree that dividends accruing to an institution, specified in such an agreement, engaged in general charitable work or other work of benefit to the public which, under the laws of the Contracting State of which the institution is a resident, is exempt from tax on dividends, shall be exempt in another Contracting State from tax on dividends paid by a company in that other State.

10. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from another Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except in so far as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

11. The term "partnership" as used in this article means:

(*a*) In the case of Denmark: an *"interessentskab"*, a *"kommanditselskab"* and a *"partrederi"*;

(*b*) In the case of the Faeroe Islands: an *"interessentskab"*, a *"kommanditselskab"* and a *"partrederi"*;

(*c*) In the case of Finland: an *"avoin yhtiö"* (*"öppet bolag"*) a *"kommanditiyhtiö"* (*"kommanditbolag"*), a *laivanisännistöyhtiö* (*"partrederibolag"*) and any other partnership which is covered by article 5, paragraph 1, of the Act on Income and Capital Tax (1240/88) and which is not taxed as an independent taxable entity;

(*d*) In the case of Iceland: *"sameignarfélög"* and *"samlög"* which are not taxed as independent taxable entities;

(*e*) In the case of Norway: any partnership except an *"aksjeselskap"*;

(*f*) In the case of Sweden: a *"handelsbolag"*, a *"kommanditbolag"* or an *"enkelt bolag"* if they are not taxed as independent taxable entities.

Article 11. INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of another Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. Where the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, has a permanent establishment or a fixed base in a Contracting State other than that of which he is a resident, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with a business carried on from the permanent establishment or the performance of independent personal services from the fixed base, the interest arising in a Contracting State and paid to such a recipient shall, notwithstanding the provisions of paragraph 1, be taxed in accordance with the provisions of article 7 or article 14 in the Contracting State in which the permanent establishment or the fixed base is situated.

3. The term "interest" as used in this article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage on real estate, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this article.

4. Where by reason of a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State concerned, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of another Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. Where the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, has a permanent establishment or a fixed base in a Contracting State other than that of which he is a resident and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with a business activity carried on from the permanent establishment or the performance of independent personal services from the fixed base, the royalties arising in a Contracting State and paid to such a recipient

may, notwithstanding the provisions of paragraph 1, be taxed in accordance with the provisions of article 7 or article 14 in the Contracting State in which the permanent establishment or the fixed base is situated.

3. The term "royalties" as used in this article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. Where by reason of a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of the Contracting States concerned, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in article 6, paragraph 2, and situated in another Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other participations referred to in article 6, paragraph 4, may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in another Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in another Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

5. Gains from the alienation of containers (including trailers and other equipment for the transport of containers) used by an enterprise of a Contracting State for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated, unless the container is used exclusively between places in another Contracting State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1 to 5 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

7. Notwithstanding the provisions of paragraph 6 a Contracting State may tax gains derived by a resident of another Contracting State from the alienation of shares or other participations in a company which is a resident of the first-men-

tioned State and gains derived from the alienation of other securities which are subjected to the same taxation treatment in that State as gains derived from the alienation of such shares or other interests.

Article 14. INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. Such income may, however, be taxed in another Contracting State:

(*a*) If he has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing his activities, but only so much of the income as is attributable to that fixed base; or

(*b*) If his stay in that other State is for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in a twelve-month period, but only so much of the income as is attributable to his activities performed during that period or periods.

2. The term "professional services" includes, especially, independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in another Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in another Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(*a*) The recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in a twelve-month period; and

(*b*) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of that other State; and

(*c*) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in that other State, and

(*d*) The hiring-out of labour is not involved.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard:

(*a*) A Danish, Faeroese, Finnish, Icelandic, Norwegian or Swedish ship shall be taxable only in the Contracting State whose flag the ship flies; for the purpose of the application of this provision, foreign ships chartered on a so-called bareboat basis by an enterprise of a Contracting State shall be treated as Danish, Faeroese, Finnish, Icelandic, Norwegian or Swedish ships respectively;

(*b*) Aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient of remuneration in respect of the employment is a resident;

(*c*) Vessels engaged in fishing, sealing or whaling shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient of remuneration in respect of the employment is a resident; this shall also apply where remuneration in respect of the employment is paid in the form of a certain portion of the earnings resulting from the fishing, sealing or whaling activity.

Article 16. DIRECTOR'S FEES

Director's fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the Board of Directors or other similar body of a company which is a resident of another Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. ENTERTAINERS, ATHLETES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete or sportsman, from his personal activities as such exercised in another Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete or sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer, athlete or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer, athlete or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities which an entertainer or athlete or sportsman who is a resident of a Contracting State exercises in another Contracting State if his visit to the other State is mainly financed from public funds of the first-mentioned State. In such case the income shall be taxable only in that first-mentioned State.

Article 18. PENSIONS, ETC.

1. Pensions and annuities paid from a Contracting State and payments from a Contracting State under the social security laws of that State to a resident of another Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State.

2. Notwithstanding the other provisions of this Agreement, maintenance allowances paid by a resident of a Contracting State to a spouse or former spouse or child who is a resident of another Contracting State shall be exempt from taxation in that other State where the allowance would have been exempt from taxation in the first-mentioned State if the recipient had been a resident of that State.

3. The term "annuity" means a fixed sum paid periodically at stated times during the life of the person concerned or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make such payments in return for full consideration in money or money's worth.

Article 19. GOVERNMENT SERVICE

1. Remuneration (other than a pension) paid by a Contracting State or its political subdivisions, local authorities or institutions under public law to an individ-

ual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

2. However, if the remuneration referred to in paragraph 1 is payable to the recipient for services rendered by him in a Contracting State other than that from which the remuneration is paid, the remuneration shall be taxable only in the State in which the services are rendered, if the recipient is a resident of that State and

(*a*) Is a national of that State; or

(*b*) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

Article 20. STUDENTS AND TRAINEES

A person who is staying in a Contracting State solely for the purposes of:

(*a*) Study at a university or other educational establishment in that Contracting State, or

(*b*) Training in business, fisheries, industry, agriculture or forestry in that Contracting State,

and who is, or immediately before his stay was, a resident of another Contracting State, shall not be taxed in the first-mentioned State in respect of payments which he receives from a source outside of that State for his maintenance, education or training.

Article 21. ACTIVITIES CONNECTED WITH SURVEYING FOR AND EXPLORATION AND EXPLOITATION OF HYDROCARBON DEPOSITS

1. Notwithstanding the other provisions of this Agreement, except for the provisions of article 8, the provisions of this article shall apply in cases where a resident of a Contracting State carries on activities in another Contracting State in connection with surveying for and exploration or exploitation of hydrocarbon deposits situated in that other State.

2. (*a*) A resident of a Contracting State carrying on activities referred to in paragraph 1 off the shore of another Contracting State, shall be deemed to be carrying on the activities from a permanent establishment or fixed base in that other State.

(*b*) If sucb resident carries on his activities within an area of exploration or exploitation which extends from a place off the shore of that other State into the land area of that State and the activity is not exclusively carried on within that land area, subparagraph (*a*) shall apply, *mutatis mutandis*.

(*c*) Activities relating to the construction or installation of pipelines for the transport of unrefined hydrocarbons or construction work directly connected with such activities, shall be deemed to be carried on from a permanent establishment in that other State even in the case of activities carried on on land where the activities are part of a project extending from a place off the shore of that State into the land area of that State.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply if the activity is carried on during a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in a 12-month period.

4. In calculating the period referred to in paragraph 3, an activity carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be deemed to be carried on by the enterprise with which it is associated if the activity is substantially of the same kind as the activity carried on by the last-mentioned enterprise and the activities of the two enterprises relate to the same project. Enterprises shall be deemed to be associated if one of the enterprises participates directly or indirectly in the management or control of the other enterprise or owns a substantial part of the capital of that enterprise or if the same persons participate directly or indirectly in the management or control of both enterprises or own a substantial part of their capital.

5. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the transport of personnel or *matériel* by ship or aircraft to or within an area referred to in paragraph 2 (*a*) and (*b*) in the other Contracting State, where a business activity is carried on in connection with surveying for and exploration or exploitation of hydrocarbon deposits or from the operation of tugboats, supply vessels or other auxiliary vessels in connection with such activity, shall be taxable only in the Contracting State in which the enterprise has its place of effective management.

6. The provisions of article 13, paragraph 4, and article 23, paragraph 3, shall apply to gains from the alienation of ships, boats and aircraft referred to in paragraph 5 or capital represented by such ships, boats and aircraft.

7. Notwithstanding the other provisions of this Agreement, the following provisions shall apply to the taxation of wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of employment exercised in another Contracting State for an employer carrying on an activity referred to in paragraphs 1 and 2:

(*a*) Subject to the provisions of subparagraphs (*b*) to (*d*), such remuneration may be taxed in that other State, but only if the employment is exercised there during a period exceeding in the aggregate 30 days in a 12-month period.

(*b*) Such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned Contracting State if:

(1) The employment is connected with the exploitation of hydrocarbon deposits situated on the mid-line between Contracting States or between a Contracting State and another State.

(2) An agreement exists between these States concerning the common exploitation of the deposits, and

(3) The exploitation takes place simultaneously on both sides of the mid-line.

The provisions of this subparagraph shall apply only after an agreement on the subject has been reached by the competent authorities of the Contracting States.

(*c*) If the employment is exercised aboard a ship or boat referred to in paragraph 5, such remuneration shall be taxable in accordance with the provisions of article 15, paragraph 3 (*a*).

(*d*) If the employment is exercised aboard an aircraft referred to in paragraph 5, such remuneration shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

8. A resident of a Contracting State who carries on an activity off the shore of another Contracting State shall be exempt from taxation in that other State with respect to gains which are deemed to be derived by such resident from the transfer

of movable drilling installations or platforms used for living quarters to an area outside that other State. The term "gains" as used in this paragraph means an amount by which the market value at the time of the transfer exceeds the residual value at that time plus any depreciation.

9. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

(*a*) Rights to surveying for, exploration or exploitation of hydrocarbon deposits in another Contracting State, including the right to a share in or profits from such deposits, or

(*b*) Shares or other participations, the value of which is wholly or substantially, directly or indirectly, attributable to such rights,

may be taxed in that other State.

Article 22. OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, has a permanent establishment or fixed base in another Contracting State and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with business activities carried on from the permanent establishment or independent personal services performed from the fixed base. In such case, the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply. Where immovable property referred to in article 6, paragraph 2, belongs to a permanent establishment or fixed base the income from such property shall, however, be taxable in accordance with the provisions of article 6, paragraphs 1, 3 and 5.

Article 23. CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in article 6, paragraph 2, owned by a resident of a Contracting State and situated in another Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital consisting of shares or other participations in a company referred to in article 6, paragraph 4, owned by a resident of a Contracting State, may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Capital represented by containers (including trailers and other equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated, unless the container is used exclusively between places in another Contracting State.

5. All other capital, wherever situated, of a resident of a Contracting State, shall be taxable only in that State.

6. Notwithstanding the provisions of paragraph 5, capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in another Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in another Contracting State for the performance of independent personal services may, however, be taxed in that other State.

7. The provisions of paragraphs 1 to 6 shall be applied in a Contracting State only with respect to another Contracting State which levies a general tax on capital.

Article 24. DECEDENTS' ESTATES

Where tax is levied on income or assets belonging to a decedent's estate which is a resident of a Contracting State, such income or capital may not be taxed in the hands of a beneficiary who is a resident of another Contracting State.

Article 25. METHODS FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. *Denmark*

(*a*) Where a resident of Denmark derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, Denmark shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, second section, or of subparagraphs (*b*) or (*c*) below:

(1) Allow as a deduction from the Danish income tax of that resident an amount equal to the income tax paid in that other State;

(2) Allow as a deduction from the Danish capital tax of that resident an amount equal to the capital tax paid in that other State.

Such deduction shall not, however, in either case exceed that part of the Danish income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital that may be taxed in that other State.

(*b*) Where a resident of Denmark derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, shall be taxable only in another Contracting State, Denmark may include the income or capital in the amount used as the basis for calculating the tax but shall allow as a deduction from the Danish tax on income or on capital that part of the income or capital tax which is attributable to the income derived from that other State or the capital owned there.

(*c*) Where a resident of Denmark derives income referred to in article 15 or article 21, paragraph 7, Denmark may include the income in the amount used as the basis for calculating the tax but shall allow as a deduction from the Danish tax on income that part of the income tax which is attributable to the income derived from that other State.

2. *The Faeroe Islands*

(*a*) Where a resident of the Faeroe Islands derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, the Faeroe Islands shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, first section, or of subparagraphs (*b*) or (*c*) below, allow as a deduction from the Faeroese income tax of that resident an amount equal to the income tax paid in that other State.

Such deduction shall not, however, in any case exceed that part of the Faeroese income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income that may be taxed in that other State.

(*b*) Where a resident of the Faeroe Islands derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, shall be taxable only in another Contracting State, the Faeroe Islands may include the income in the amount used as the basis for calculating the tax but shall allow as a deduction from the Faeroese tax on income that part of the income tax which is attributable to the income derived from that other State.

(*c*) Where a resident of the Faeroe Islands derives from another Contracting State income from dependent personal services referred to in article 15 or article 21, paragraph 7, and which, in accordance with those articles, may be taxed in that other Contracting State, the Faeroe Islands may include the income in the amount used as the basis for calculating the tax but shall allow as a deduction from the Faeroese tax on income that part of the income tax which is attributable to the income derived from that other State.

3. *Finland*

(*a*) Where a resident of Finland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, Finland shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, third section, or of subparagraphs (*b*) or (*c*) below:

(1) Allow as a deduction from the Finnish income tax of that resident an amount equal to the income tax paid in that other State;

(2) Allow as a deduction from the Finnish capital tax of that resident an amount equal to the capital tax paid in that other State.

Such deduction shall not, however, in either case exceed that part of the Finnish income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital that may be taxed in that other State.

(*b*) Where a resident of Finland derives income from another Contracting State for dependent personal services referred to in article 15 or article 21, paragraph 7, and which according to those articles may be taxed in that other Contracting State, such income shall be exempt from Finnish tax.

(*c*) Where a resident of Finland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, shall be taxable only in another Contracting State or derives income which, in accordance with subparagraph (*b*) above, shall be exempt from Finnish tax, Finland may include the income or capital in the amount used as the basis for calculating the tax but shall allow as a deduction from the Finnish tax on income or on capital that part of the income tax or capital tax which is attributable to the income derived from that other State or the capital owned there.

4. *Iceland*

(*a*) Where a resident of Iceland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, Iceland shall, subject to the provisions of subparagraphs (*b*) or (*c*) below, exempt such income or capital from taxation.

(*b*) Where a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of article 10, article 13, paragraph 7, article 16 or article 21, paragraphs 1 to 6 and 8 and 9, may be taxed in another Contracting State, Iceland shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, first section, allow as a deduction from the Icelandic income tax of that resident an amount equal to the income tax paid in that other Contracting State. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Icelandic tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income that may be taxed in that other State.

(*c*) Where, in accordance with any provision of this Agreement, income derived or capital owned by a resident of Iceland is exempt from tax there, Iceland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

5. *Norway*

(*a*) Where a resident of Norway derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, Norway shall, subject to the provisions of subparagraphs (*b*) or (*c*) below, exempt such income or capital from tax.

(*b*) Where a resident of Norway derives income which, in accordance with the provisions of article 10, article 13, paragraph 7, article 16 or article 21, paragraphs 1 to 6 and 8 and 9, may be taxed in another Contracting State, Norway shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, first section, allow as a deduction from the Norwegian income tax of that resident an amount equal to the income tax paid in that other State. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Norwegian tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income that may be taxed in that other State.

(*c*) Where in accordance with any provision of this Agreement income derived or capital owned by a resident of Norway is exempt from tax there, Norway may nevertheless, in calculating the amount of Norwegian tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

6. *Sweden*

(*a*) Where a resident of Sweden derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, Sweden shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, fourth section, or of subparagraphs (*b*), (*c*) or (*d*) below:

(1) Having regard to the provisions of Swedish law (even as subsequently reworded, provided that the general principles stated here remain unaffected), allow as a deduction from the income tax an amount equal to the income tax paid in that other State;

(2) Allow as a deduction from the Swedish capital tax of that resident an amount equal to the capital tax paid in that other State. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Swedish capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the capital that may be taxed in that other State.

(*b*) For the purposes of applying subparagraph (*a*) above, where under special legislation relief is granted with respect to Finnish income or capital tax on the permanent establishment of a Swedish enterprise in Finland, there shall be deducted from the Swedish tax on the income or capital of the enterprise the income or capital tax that would have been paid in Finland if such tax relief had not been granted.

(*c*) Where a resident of Sweden derives from another Contracting State business profits referred to in article 7, income from independent personal services referred to in article 14, income from dependent personal services referred to in article 15 or article 21, paragraph 7, or gains referred to in article 13, paragraph 3, where such income or gains may be taxed under those articles in that other Contracting State, such income or gains shall, notwithstanding the provisions of subparagraph (*a*) above, be exempt from Swedish taxation. With regard to articles 7, 13 and 14, however, this provision shall apply only if the greater part of the income or gains is derived from a professional activity, business activity or industrial activity, carried on in the other Contracting State, which does not consist in the administration of securities and other similar movable property.

(*d*) Where a resident of Sweden derives income or gains or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, shall be taxable only in another Contracting State or derives income or gains which, in accordance with subparagraph (*c*) above, shall be exempt from Swedish tax, Sweden may, in determining the tax rate for Swedish progressive tax on other income, gains or capital, take into account the income, gains or capital which shall be taxable only in the other Contracting State or income or gains which are exempt from Swedish tax.

7. *Common provisions*

1. The phrase "paid in that other State" in this article shall also be deemed to include tax on income paid in Denmark, the Faeroe Islands, Finland, Iceland, Norway and Sweden which shall be transferred to the other State in question in order to be credited to the person concerned as tax on the same income.

2. Where a resident of a Contracting State (the State of residence) derives from another Contracting State (the State of employment) income from dependent personal services which, in accordance with article 15, paragraph 1, or article 21, paragraph 7, may be taxed in the State of employment, the State of residence shall, notwithstanding the provisions of paragraphs 1 (*c*), 2 (*c*), 3 (*b*), 4 (*a*), 5 (*a*) or 6 (*c*), of this article, eliminate double taxation by deducting the tax paid in that other State, in application of the provisions of paragraphs 1 (*a*), 2 (*a*), 3 (*a*), 4 (*b*), 5 (*b*) or 6 (*a*), if the resident in question has derived the income from an enterprise or permanent establishment in the State of employment and is or, immediately before the employment in the State of employment, was employed in:

(*a*) An enterprise of the State of residence which is an enterprise associated with the enterprise of the State of employment; or

(*b*) An enterprise of the State of residence to which the permanent establishment belongs.

3. However, the provisions of paragraphs 1 (*c*), 2 (*c*), 3 (*b*), 4 (*a*), 5 (*a*) or 6 (*c*) shall, notwithstanding the provisions of the foregoing section, apply if the resident in question can prove that:

(*a*) During, and for the purposes of, his employment he stayed in the State of employment for a continuous period of more than three months in the tax year in question; or

(*b*) The work in the State of employment was performed for the enterprise of that State or the permanent establishment situated there and that the costs have been duly charged to that enterprise or permanent establishment.

Article 26. GENERAL TAXATION RULES

1. Income derived or capital owned by a resident of a Contracting State may not be taxed in another Contracting State unless taxation is expressly permitted under this Agreement.

2. In cases where, under the Agreement, the right to levy tax on income or assets is attributed to a Contracting State other than that of which the person deriving the income or owning such assets is a resident, and that other State, on the basis of its legislation, does not include such income or such asset, in its entirety, when assessing for tax, or recognizes such income or such asset solely for the purpose of progression escalation or other tax computation, such income or assets shall be taxable only in the Contracting State of which the person in question is a resident.

3. In cases where, under the Agreement, in accordance with article 14, paragraph 1, and article 15, paragraphs 2 and 3 (*b*) and (*c*), the right to tax income derived by a resident of a Contracting State is attributed solely to that State, the income may be taxed in another Contracting State if the income cannot be taxed in the first-mentioned State under the legislation of that State.

Article 27. NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in another Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of article 1, also apply to persons who are not residents of one or more Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment or fixed base which an enterprise or resident of a Contracting State has in another Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises or residents of that other State carrying on the same activities.

This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of another Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents. The provision also does not imply the right to receive a tax deduction or be granted exemption in a Contracting State from taxation in respect of dividends or other disbursements paid to a company which is a resident of another Contracting State.

The provisions of the first section of this paragraph also shall not prevent a Contracting State from taxing income derived by a permanent establishment, according to the rules of that State's own law, where the permanent establishment belongs to a limited liability company or company assimilated thereto in another Contracting State. The taxation shall, however, correspond to the tax on income, calculated without deduction in respect of distributed profits, levied on a limited liability company or company assimilated thereto which is a resident of the first-mentioned Contracting State.

3. Except where the provisions of article 9, paragraph 1, article 11, paragraph 4, or article 12, paragraph 4, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of another Contracting

State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of another Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of one or more Contracting States, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this article shall, notwithstanding the provisions of article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 28. MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or more Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under article 27, paragraph 1, to that of the Contracting State of which he is a national.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State concerned in the matter, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. If the State to whose competent authority the person concerned has presented the case is not itself concerned in the matter, that competent authority shall refer the case to the competent authority of one of the States concerned in the matter.

3. Where any difficulties or doubts arise between Contracting States concerning the interpretation or application of the Agreement, the competent authorities of those States shall consult together in an endeavour to resolve the question by special agreement. The competent authorities of the Contracting States may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement or in order, by special agreement, to resolve questions which are not provided for in the Agreement but may arise in connection with the taxes provided for in article 2 by reason of differences in the principles followed by the States concerned in calculating the taxes or for other reasons.

Before a decision is taken on a question referred to in the preceding section of this paragraph the result of the consultations provided for therein shall be notified as soon as possible to the competent authorities of the other Contracting States. If the competent authority of a Contracting State considers that consultations should take place between the competent authorities of all the Contracting States, such consultations shall take place without delay at the request of the competent authority of the first-mentioned Contracting State.

Article 29. MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS OR CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of the members of a diplomatic mission or consular post under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 30. TERRITORIAL EXTENSION

1. This Agreement may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to cover the territories excluded from the scope of the Agreement in accordance with the provisions of article 3, paragraph 1 (*a*), provided that taxes identical or substantially similar to those to which the Agreement applies are imposed there. Any such extension shall take effect from such date, and be subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specifically agreed upon between the Contracting States in notes to be exchanged through the diplomatic channel.

2. If the Agreement ceases to have effect in accordance with article 32, it shall also, unless otherwise agreed between the Contracting States, cease to have effect in respect of any territory to which the Agreement has been extended in accordance with this article.

Article 31. ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the date on which all the Contracting States have notified the Ministry of Foreign Affairs of Finland that the Agreement has been approved. The Ministry of Foreign Affairs of Finland shall notify the other Contracting States of the receipt of such notifications and of the date of entry into force of the Agreement.

2. After the entry into force of the Agreement, its provisions shall apply:

(*a*) In respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the Agreement enters into force;

(*b*) In respect of other taxes on income, to taxes determined for the fiscal years beginning on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the Agreement enters into force;

(*c*) In respect of taxes on capital, to capital on which tax is payable on the basis of an assessment made during the second calendar year following that in which the Agreement enters into force or later.

3. The Agreement of 18 February 1987 between Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital[1] shall cease to apply with respect to income or capital to which the present Agreement becomes applicable in accordance with paragraph 2. The first-mentioned Agreement shall cease to apply as from the last date on which it becomes applicable under the foregoing provisions of this paragraph.

4. The Agreement of 12 August 1986 between the Government of Denmark and the *Landsstyre* of the Faeroe Islands for the avoidance of double taxation, etc., shall cease to apply with respect to income to which the present Agreement becomes

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1594, No. I-27929.

applicable under paragraph 2. The first-mentioned Agreement shall cease to apply as from the last date on which the present Agreement becomes applicable under the preceding provisions of the aforesaid paragraph.

Article 32. TERMINATION

A Contracting State may, at the latest by 30 June of a calendar year beginning after the expiry of a five-year period following the date of entry into force of the Agreement, denounce the Agreement by giving written notice of denunciation to the Ministry of Foreign Affairs of Finland, which shall notify the other Contracting States of the receipt of such notice and of its contents. If the time-limit for denunciation has been observed, the Agreement shall cease to have effect as between the State denouncing it and the other Contracting States:

(*a*) In respect of taxes withheld at source, for income derived on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the Ministry of Foreign Affairs of Finland received the notice of denunciation;

(*b*) In respect of other taxes on income, for taxes determined for the fiscal year beginning on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the Ministry of Foreign Affairs of Finland received the notice of denunciation;

(*c*) In respect of taxes on capital, for capital in respect of which tax is payable on the basis of an assessment made during the calendar year immediately following that in which the Ministry of Foreign Affairs of Finland received the notice of denunciation or later.

The original copy of this Agreement shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of Finland, which shall provide certified copies thereof to the other Contracting States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned plenipotentiaries have signed this Agreement.

DONE at Helsinki on 12 September 1989 in one copy in the Danish, Faeroese, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish languages, there being two texts in the Swedish language, one for Finland and one for Sweden, all the texts being equally authentic.

For the Government of Denmark:

[MOGENS RASMUSSEN]

For the *Landsstyre* of the Faeroe Islands:

[PETUR ALBERG LAMHAUGE]

For the Government of Finland:

[RAINER SÖDERHOLM]

For the Government of Iceland:

[SIGURBJÖRN THORBJÖRNSSON]

For the Government of Norway:

[PER O. GJESTI]

For the Government of Sweden:

[KERSTIN BOSTRÖM]

PROTOCOL

On signing the Agreement concluded this day between the Government of Denmark, together with the *Landsstyre* of the Faeroe Islands, and the Governments of Finland, Iceland, Norway and Sweden for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed on the following provisions, which shall constitute an integral part of the Agreement:

I. Ad *article 5, paragraph 3*

Notwithstanding the provision contained in article 5, paragrapb 3, in relations between the Faeroe Islands, on the one hand, and Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden on the other hand, a building, construction, installation or assembly project, or activity consisting of planning, supervisory, consultancy or other auxiliary services furnished by personnel in connection with such a project shall be deemed to constitute a permanent establishment, but only if the project or activity continues for more than six months in a Contracting State.

II. Ad *articles 7 and 15*

1. Notwithstanding the provisions of article 7, profits derived by an enterprise in Norway or Sweden from an activity carried on in Sweden or Norway, sball be taxable only in the State of which the enterprise is a resident, where the activity pertains to the erection and maintenance of reindeer fences on such sections of the Norwegian-Swedish State frontier as are specified in an agreement concluded in accordance with paragraph 4.

2. Notwithstanding the provisions of article 15, income derived by a resident of Norway or Sweden from personal services performed in Sweden or Norway shall be taxable only in the State of which such person is a resident, where the services pertain to the erection and maintenance of reindeer fences on such sections of the Norwegian-Swedish State frontier as are specified in an agreement concluded in accordance with paragraph 4.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 concerning enterprises in or residents of Norway or Sweden shall apply *mutatis mutandis* to enterprises in or residents of Finland or Norway.

4. The competent authorities of the Contracting States concerned shall, by mutual agreement, determine the sections of the State frontier in question to which the provisions of paragraphs 1 to 3 shall apply.

III. Ad *articles 7, 10 to 15, 19 and 23*

1. Notwithstanding the provisions of article 7, article 10, paragraph 2, article 11, paragraph 2, and article 12, paragraph 2, profits derived by an enterprise in Denmark or Sweden in connection with the construction and operation of fixed transport links across the Sound, sball be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

2. Notwithstanding the provisions of article 13, paragraph 3, gains derived by an enterprise in or a person who is a resident of Denmark or Sweden from the alienation of property referred to therein which is used for the construction and operation of fixed transport links across the Sound, shall be taxable only in the State of which the enterprise or person is a resident.

3. Notwithstanding the provisions of article 14, paragraph 1, article 15, paragraph 1, and article 19, income derived by a resident of Denmark or Sweden in connection with the construction and operation of fixed transport links across the Sound shall be taxable only in the State of which the person is a resident.

4. Notwithstanding the provisions of article 23, paragraph 6, property specified therein which an enterprise in or a person who is a resident of Denmark or Sweden owns and which is used in the construction and operation of fixed transport links across the Sound shall be taxable only in the State of which the enterprise or person is a resident.

IV. Ad *articles 7, 8, 13, 15 and 23*

1. The provisions of article 7, article 8, paragraph 1, article 13, paragraph 4, and article 23, paragraph 3, shall apply in Denmark, Norway and Sweden to profits derived by the consortia Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair or SAS Commuter from commercial international and domestic air transport operations and other activities directly connected therewith, to capital gains derived by the consortium from the alienation of movable property used for such air transport operations and such other activities and to property owned by the consortium and used for such air transport operations and such other activities, in the same proportion as the shares owned in the consortium by parties who are residents of Denmark, Norway or Sweden.

2. The provisions of article 15, paragraph 3 (*b*), shall also apply to remuneration for work performed aboard an aircraft operated in domestic traffic by the consortia SAS, Scanair or SAS Commuter.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall apply, after agreement is reached between the competent authorities of Denmark, Norway and Sweden, also in respect of any other consortium or other similar entity for the conduct of air transport operations or other activities directly connected therewith, the shares of which are owned, directly or indirectly, solely by partners of SAS and which is established primarily in accordance with the principles applicable to SAS.

V. Ad *articles 8, 13 and 23*

A share in profits from an activity referred to in article 8, paragraphs 1 and 3, a share in gains from the alienation of property referred to in article 13, paragraphs 4 and 5, and a share in property referred to in article 23, paragraphs 3 and 4, derived or owned by a resident of a Contracting State on the basis of participation in an enterprise, shall be taxable only in that State if:

(*a*) The participants are residents of different Contracting States, and

(*b*) The enterprise is operated by a company or other body of persons whose participants have joint liability, at least one of them also having unlimited liability, and

(*c*) It is not evident that the enterprise has its place of effective management in only one Contracting State.

The competent authorities of the Contracting States may reach agreement on the application of the taxation principles referred to in the first section of this paragraph also in cases where the conditions stated therein are not present.

VI. Ad *article 13*

The provisions of article 13, paragraphs 6 and 7, shall not affect Denmark's right under its legislation to tax gains from shares which a person who moves from Denmark is deemed to have derived in connection with the removal.

VII. Ad *article 15*

1. Notwithstanding the provisions of article 15, paragraphs 1 and 2, income derived by a resident of a municipality in Finland, Norway or Sweden adjoining the frontier between Finland and Sweden or Finland and Norway, from personal services performed in such a municipality in another of those States, shall be taxable only in the State of which the person concerned is a resident, provided that such person habitually stays at his permanent home in that State.

2. Notwithstanding the provisions of article 15, paragraphs 1 and 2, income derived by a resident of Sweden from continuous personal services performed in Denmark shall be taxable only in Sweden, provided that such person habitually stays at his permanent home in Sweden.

3. Notwithstanding the provisions of article 15, paragraphs 1 and 2, income derived by a resident of Denmark from continuous personal services performed in Sweden, shall be taxable only in Denmark, provided that such person habitually stays at his permanent home in Denmark.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall apply only if the services are performed over a continuous period of at least six months.

5. The term "continuous personal services" means an employment contract entered into for work intended to constitute the main occupation of the taxpayer.

6. The term "habitually stays" means that the taxpayer normally stays at least once a week at his permanent home in the Contracting State of which he is a resident. For a taxpayer to be deemed to stay at his permanent home, the stay in the State of residence shall comprise at least two days. As in other places in the Agreement where the term "day" occurs, the term "day" also means part of a day.

7. In article 15, paragraph 2 (*d*), an employee who is a resident of a Contracting State is considered to have been hired out when he is made available by a party (the agency) to perform services in the enterprise of another party (the contractor/client) in another Contracting State, provided that the contractor/client is a resident of or has a permanent establishment in that other State, and that the agency is neither responsible nor assumes the risk for the result of the services.

In determining whether an employee is considered to have been hired out, an overall assessment shall be made, paying special attention to the following factors:

(*a*) Whether the general management of the work is the responsibility of the contractor/client;

(*b*) Whether the services are performed at a place of work which is at the disposal of the contractor/client and for which he is responsible;

(*c*) Whether the remuneration paid to the agency is calculated on the basis of the time spent or on the basis of some other relationship between the remuneration paid and the wages which the employee receives;

(*d*) Whether most of the equipment and materials for the work are made available by the contractor/client, and

(*e*) Whether or not the agency unilaterally determines the number of employees and the qualifications they must have.

VIII. Ad *articles 15 and 19*

1. Notwithstanding the provisions of article 15, paragraphs 1 and 2, and article 19, paragraph 1, income derived by a resident of a municipality in Norway or Sweden adjoining the frontier between those States, from personal services performed in such a municipality in the other of those States, shall be taxable only in the State of which the person concerned is a resident, provided that such person habitually stays at his permanent home in that State.

2. Notwithstanding the provisions of article 15, paragraphs 1 and 2, and article 19, paragraph 1, income derived by a resident of Sweden from continuous personal services performed in Denmark, shall be taxable only in Sweden, provided that such person habitually stays at his permanent home in Sweden.

3. Notwithstanding the provisions of article 15, paragraphs 1 and 2, and article 19, paragraph 1, income derived by a resident of Denmark from continuous personal services performed in Sweden shall be taxable only in Denmark, provided that such person habitually stays at his permanent home in Denmark.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall apply only if the services are performed over a continuous period of at least six months.

5. The term "continuous personal services" means an employment contract entered into for work intended to constitute the main occupation of the taxpayer.

6. The term "habitually stays" means that the taxpayer normally stays at least once a week at his permanent home in the Contracting State of which he is a resident. For a taxpayer to be deemed to stay at his permanent home, the stay in the State of residence shall comprise at least two days. As in other places in the Agreement where the term "day" occurs, the term "day" also means part of a day.

IX. Ad *article 18*

Notwithstanding the provisions of article 18, in relations between Denmark and the Faeroe Islands the following shall apply:

Pensions, annuities, social insurance benefits, maintenance payments and other similar payments, derived from a part of the Kingdom and paid to a resident of the other part of the Kingdom, shall be taxable only in that other part of the Kingdom.

X. Ad *article 19*

1. Notwithstanding the provisions of article 19, the following shall apply in relations between Denmark and the Faeroe Islands:

(*a*) Remuneration (other than a pension) paid by a part of the Kingdom, its political subdivisions or local authorities to an individual in respect of services rendered for that part of the Kingdom, its political subdivisions or local authorities, shall be taxable only in the part of the Kingdom in which the services are rendered.

(*b*) Notwithstanding the provision of subparagraph (*a*), remuneration derived by a resident of one part of the Kingdom for personal services rendered as an employee in another part of the Kingdom, shall be taxable only in the first-mentioned part of the Kingdom, if:

(1) The recipient stays in such other part of the Kingdom for a continuous period not exceeding 60 days, and

(2) The remuneration is paid by the "customary place of service".

(*c*) The provisions of articles 15 and 16 and item IX of this Protocol shall apply to remuneration received for services rendered in a business activity performed by a part of the Kingdom, its political subdivisions or local authorities.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 above, the following shall apply with respect to relations between Denmark and the Faeroe Islands:

(*a*) Remuneration established in public service solely for the purpose of covering expenses in connection with public or private services, and which does not include any remuneration for work performed, and which the Danish State, its political subdivisions or local authorities pays to a person working in the Faeroe Islands, shall be taxable only in Denmark;

(*b*) Remuneration established in public service solely for the purpose of covering expenses in connection with public or private services, and which does not include any remuneration for work performed and which the *Landsstyre* of the Faeroe Islands, its political subdivisions or local authorities pays to a person working in Denmark, shall be taxable only in the Faeroe Islands.

The provisions of paragraph 2 (*a*) and (*b*) above shall be applied for the first five years during which the person concerned collects such remuneration.

XI. Ad *article 20*

1. A person who is staying in a Contracting State other than the Faeroe Islands and a person who is staying in a Contracting State other than Iceland, solely for the purposes of:

(*a*) Study at a university or other educational establishment in that other Contracting State, or

(*b*) Training in business, fisheries, industry, agriculture or forestry in that other Contracting State,

and who is, or immediately before his stay was, a resident of the Faeroe Islands or Iceland, shall be subject to taxation in respect of income from employment in the first-mentioned Contracting State only in respect of the part of his income which exceeds 20,000 Swedish kronor per calendar year or the equivalent in Danish, Finnish, Icelandic or Norwegian currency. The aforementioned amount shall include the personal deduction for the calendar year in question during the stay in Finland, Norway or Sweden.

2. Exemption from taxation in accordance with paragraph 1 shall be granted only for a period reasonably or normally devoted to study or practical training, and for not more than six successive calendar years.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 above, the following shall apply in relations between Denmark and the Faeroe Islands:

Students, trainees and similar persons who are, or who immediately before their stay in a part of the Kingdom were, residents of the other part of the Kingdom and were temporarily staying in the first-mentioned part of the Kingdom solely for the purpose of study or training shall not be taxed in that part of the Kingdom in respect of amounts received from the other part of the Kingdom or from abroad for their maintenance, studies or training.

Nor shall they be taxed in respect of amounts paid as remuneration for work where such work is necessary for their maintenance.

Students, trainees or similar persons who, immediately prior to their stay in Denmark, were residents of the Faeroe Islands, shall not be taxed in the Faeroe Islands for remuneration for work performed in Denmark.

Persons who, after having completed an education, begin a period of special training or pursue an education in a new field, shall not be deemed to be students.

A stay shall be deemed to be temporary if it does not exceed the prescribed study period plus two years.

A stay shall not be deemed to be "solely for purposes of study or training" if it has lasted for more than six months before the studies begin.

Such six-month period shall not include time not exceeding one year used to attend a preparatory course prescribed by the educational establishment as mandatory for admission to the studies in question.

In cases where two spouses apply for admission to an educational establishment and only one of them is accepted, the six-month rule shall be extended for the other spouse, but only for a maximum aggregate period of two years.

The provisions of this paragraph shall apply to income derived on or after 1 January 1989. The "Faeroe Islands deduction" shall, however, be included in remuneration for work performed as of 1 January 1988, regardless of whether the remuneration is derived from Denmark or abroad.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 above, students, trainees or similar persons who are, or immediately prior to their stay in Denmark were, residents of Iceland and who are temporarily staying in Denmark solely for the purpose of study or training shall not be taxed for amounts paid as remuneration for work, on condition that the work is necessary for their maintenance.

5. A person who is studying at a university or other educational establishment in a Contracting State other than Finland and who during a temporary stay in Finland has employment in Finland for a period not exceeding 100 days in the same calendar year in order to acquire practical experience in connection with his studies, shall be taxable in Finland only in respect of the part of the income derived from the employment which exceeds an average monthly income of 2,400 Finnish markkaa. However, not more than 8,000 Finnish markkaa in the aggregate shall be exempt from taxation in accordance with this paragraph in the calendar year.

6. A person who is studying at a university or other educational establishment in a Contracting State other than Sweden and who during a temporary stay in Sweden has employment there which is related to his studies or training, shall be taxable in Sweden only in respect of the part of the income derived from the employment which exceeds 10,000 Swedish kronor in a calendar year.

7. A resident of a Contracting State other than Denmark who during a temporary stay in Denmark is employed in Denmark for a period not exceeding 100 days during any one calendar year shall be taxable in Denmark only for that part of the income exceeding an amount which, under the applicable rules, is deemed to be necessary for the person's maintenance, on condition that the work is performed within the framework of a Nordic programme for the exchange of trainees and vacation jobs, and that the job was arranged by Nordjobb.

The amount deemed to be necessary for the maintenance of the person concerned shall be established on the basis of a full year and then reduced in relation to the duration of the stay in Denmark and the whole calendar year.

The provisions of this paragraph shall apply as of 1 January 1989.

8. The competent authorities of the Contracting States may reach agreement on the application of the provisions of paragraphs 1 to 7. The competent authorities may also reach agreement on such modifications of the amounts specified therein as may be found to be reasonable with regard to changes in the value of money, changes in the laws of any of the Contracting States or any other similar circumstances.

XII. Ad *article 25*

The provisions of article 25, paragraph 2, may, at the request of the Faeroe Islands, be amended and replaced by the following text:

"(*a*) Where a resident of the Faeroe Islands derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, the Faeroe Islands shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, first section, or of subparagraph (*b*) or (*c*) below, allow as a deduction from the Faeroese income tax or capital tax of that resident an amount equal to the income tax or capital tax paid in that other State.

Such deduction shall not, however, in either case exceed that part of the Faeroese income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital that may be taxed in that other State.

(*b*) Where a resident of the Faeroe Islands derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, shall be taxable only in another Contracting State, the Faeroe Islands may include the income or capital in the amount used as the basis for calculating the tax but shall allow as a deduction from the Faeroese tax on income or on capital the part of the income tax or capital tax which is attributable to the income derived from that other State or to the capital which may be taxed in that other State.

(*c*) Where a resident of the Faeroe Islands derives from another Contracting State income from dependent personal services referred to in article 15 or article 21, paragraph 7, and which in accordance with those articles may be taxed in that other Contracting State, the Faeroe Islands may include the income in the amount used as the basis for calculating the tax but shall allow as a deduction from the Faeroese tax on income the part of the income tax which is attributable to the income derived from that other State."

A request for such an amendment shall be made through the diplomatic channel by giving notice thereof to each of the other Contracting States. The amendment shall enter into force 30 days after the date on which all the other Contracting States have received such notice and its provisions shall have effect in respect of taxes on capital, for capital on which tax is payable on the basis of assessment in the second calendar year after that in which the amendment enters into force or later.

2. The provisions of article 25, paragraph 4, may, at the request of Iceland, be amended and replaced by the following text:

"(*a*) Where a resident of Iceland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, Iceland shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, first section, or of subparagraph (*b*) below:

(1) Allow as a deduction from the Icelandic income tax of that resident an amount equal to the income tax paid in that other State;

(2) Allow as a deduction from the Icelandic capital tax of that resident an amount equal to the capital tax paid in that other State.

Such deduction shall not, however, in either case exceed that part of the Icelandic income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital that may be taxed in that other State.

(*b*) Where a resident of Iceland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, shall be taxable only in another Contracting State Iceland may include the income or capital in the amount used as the basis for calculating the tax but shall allow as a deduction from the Icelandic tax on income or on capital the part of the income tax or capital tax which is attributable to the income derived from that other State or to the capital owned there."

A request for such an amendment shall be made through the diplomatic channel by giving notice thereof to each of the other Contracting States. The amendment shall enter into force 30 days after the date on which all the other Contracting States have received such notice and its provisions shall have effect:

(*a*) In respect of tax withheld at source, for income derived on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the amendment enters into force;

(*b*) In respect of other taxes on income, for taxes determined for fiscal years beginning on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the amendment enters into force;

(*c*) In respect of taxes on capital, for capital on which tax is payable on the basis of assessment in the second calendar year after that in which the amendment enters into force or later.

3. The provisions of article 25, paragraph 5, may, at the request of Norway, be amended and replaced by the following text:

"(*a*) Where a resident of Norway derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, Norway shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, first section, or of subparagraph (*b*) below:

(1) Allow as a deduction from the Norwegian income tax of that resident an amount equal to the income tax paid in that other State;

(2) Allow as a deduction from the Norwegian capital tax of that resident an amount equal to the capital tax paid in that other State.

Such deduction shall not, however, in either case exceed that part of the Norwegian income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital that may be taxed in that other State.

(*b*) Where a resident of Norway derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, shall be taxable only in another Contracting State, Norway may include the income or capital in the amount used as the basis for calculating the tax but shall allow as a deduction

from the Norwegian tax on income or on capital that part of the income tax or capital tax which is attributable to the income derived from that other State or to capital owned there."

A request for such an amendment shall be made through the diplomatic channel by giving notice thereof to each of the other Contracting States. The amendment shall enter into force 30 days after the date on which all the other Contracting States have received such notice and its provisions shall have effect:

(*a*) In respect of tax withheld at source, for income derived on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the amendment enters into force;

(*b*) In respect of other taxes on income, for taxes determined for fiscal years beginning on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the amendment enters into force;

(*c*) In respect of taxes on capital, for capital on which tax is payable on the basis of assessment in the second calendar year after that in which the amendment enters into force or later.

4. The provisions of article 25, paragraph 6, may, at the request of Sweden, be amended and replaced by the following text:

"Where a resident of Sweden derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in another Contracting State, Sweden shall, subject to the provisions of article 10, paragraph 8, fourth section, or subparagraph (*b*) or (*c*) below:

(1) Having regard to the provisions of Swedish law (even as subsequently reworded, provided that the general principles stated here remain unaffected), allow as a deduction from the income tax an amount equal to the income tax paid in that other State.

(2) Allow as a deduction from the Swedish capital tax of that resident an amount equal to the capital tax paid in that other State. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Swedish capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the capital that may be taxed in that other State.

(*b*) For the purposes of applying subparagraph (*a*) above, where under special legislation relief is granted with respect to Finnish income or capital tax on the permanent establishment of a Swedish enterprise in Finland, there shall be deducted from the Swedish tax on the income or capital of the enterprise the income or capital tax that would have been paid in Finland if such tax relief had not been granted.

(*c*) Where a resident of Sweden derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, shall be taxable only in another Contracting State, Sweden may, in determining the tax rate for Swedish progressive tax on other income or capital, take into account the income or capital which shall be taxable only in the other Contracting State."

A request for such an amendment shall be made through the diplomatic channel by giving notice thereof to each of the other Contracting States. The amendment shall enter into force 30 days after the date in which all the other Contracting States have received such notice and its provisions shall have effect:

(*a*) In respect of taxes withheld at source, for income derived on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the amendment enters into force;

(*b*) In respect of other taxes on income, for taxes determined for fiscal years beginning on or after 1 January of the calendar year immediately following that in which the amendment enters into force;

(*c*) In respect of taxes on capital, for capital on which tax is payable on the basis of assessment in the second calendar year after that in which the amendment enters into force or later.

XIII. Ad *article 26*

1. Where a person referred to in article 15, paragraph 3 (*a*), is taxed in Iceland or Norway in accordance with the provisions of article 26, paragraph 2, he shall be entitled in the State concerned to the same deductions which he would have been granted if he had been employed aboard a ship in international traffic registered in that State.

2. The provisions of article 26, paragraph 3, shall apply *mutatis mutandis* in the cases referred to in item III, paragraphs 3 and 4, of this Protocol.

XIV. Ad *article 31*

1. With respect to tax exemptions in Finland and Sweden for timber floating associations formed to conduct timber floating on the floatways of the Torne and Muonio frontier rivers, the special arrangements agreed upon in the matter shall apply.

2. With respect to the basis for the division between Norway and Sweden of the tax on revenues of the Luossavaara-Kiirunavaara Joint-Stock Company, the special arrangements agreed upon in the matter shall apply.

The original copy of this Protocol shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of Finland, which shall provide the other Contracting States with certified copies thereof.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned plenipotentiaries have signed this Protocol.

DONE at Helsinki on 12 September 1989 in one copy in the Danish, Faeroese, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish langnages, there being two texts in the Swedish language, one for Finland and one for Sweden, all the texts being equally authentic.

For the Government of Denmark:

[MOGENS RASMUSSEN]

For the *Landsstyre* of the Faeroe Islands:

[PETUR ALBERG LAMHAUGE]

For the Government of Finland:

[RAINER SÖDERHOLM]

For the Government of Iceland:

[SIGURBJÖRN THORBJÖRNSSON]

For the Government of Norway:

[PER O. GJESTI]

For the Government of Sweden:

[KERSTIN BOSTRÖM]

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION[1] ENTRE LES PAYS NORDIQUES TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION CONCERNANT LE REVENU ET LE CAPITAL

Le Gouvernement du Danemark, en accord avec le *Landsstyre* des îles Féroé, et les Gouvernements de la Finlande, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition concernant le revenu et le capital,

Notant que, pour les îles Féroé, le traitement des questions faisant l'objet de la présente Convention, ainsi que de celles qui concernent leurs relations avec les pays étrangers, relève de leur propre compétence,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES AUXQUELLES S'APPLIQUE LA PRÉSENTE CONVENTION

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un ou de plusieurs des Etats contractants.

Article 2. IMPÔTS QUI FONT L'OBJET DE LA PRÉSENTE CONVENTION

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et aux impôts sur le capital, perçus, sous quelque forme que ce soit, pour le compte de l'un ou l'autre des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu ou le capital les impôts perçus sur le revenu total, le capital total, ou des éléments du revenu ou du capital, y compris les impôts sur les bénéfices tirés de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont :

a) Au Danemark :

1) L'impôt de l'Etat sur le revenu;

2) L'impôt communal sur le revenu;

[1] Entrée en vigueur le 31 décembre 1989, soit 30 jours après la date à laquelle tous les Etats contractants avaient notifié au Ministère des Affaires étrangères de la Finlande qu'elle avait été approuvée, conformément aux paragraphes 1 et 2 de l'article 31 :

Participant	*Date de la notification*
Danemark	29 novembre 1989
Finlande	1er décembre 1989
Islande	24 novembre 1989
Norvège	24 novembre 1989
Suède	27 novembre 1989
Iles Féroé	28 novembre 1989

3) L'impôt cantonal sur le revenu;
4) L'impôt spécial sur le revenu;
5) La contribution cultuelle;
6) L'impôt sur les dividendes;
7) L'impôt sur les intérêts;
8) L'impôt sur les redevances;
9) Les impôts au titre de la loi sur les hydrocarbures;
10) L'impôt de l'Etat sur le capital

(ci-après dénommés « l'impôt danois »);

b) Dans les îles Féroé :

1) L'impôt provincial sur le revenu;
2) L'impôt communal sur le revenu;
3) La contribution cultuelle;
4) L'impôt sur les dividendes;
5) L'impôt sur les redevances

(ci-après dénommés « l'impôt féroïen »);

c) En Finlande :

1) L'impôt de l'Etat sur le revenu et le capital;
2) L'impôt communal;
3) La contribution cultuelle;
4) L'impôt prélevé à la source

(ci-après dénommés « l'impôt finlandais »);

d) En Islande :

1) L'impôt de l'Etat sur le revenu;
2) L'impôt communal sur le revenu;
3) L'impôt de l'Etat sur le capital

(ci-après dénommés « l'impôt islandais »);

e) En Norvège :

1) L'impôt de l'Etat sur le revenu et sur le capital;
2) L'impôt communal sur le revenu et sur le capital;
3) L'impôt cantonal sur le revenu;
4) La contribution ordinaire à la Caisse de péréquation des impôts;
5) Les impôts au titre de la loi sur les produits pétroliers;
6) L'impôt de l'Etat sur les revenus des artistes étrangers

(ci-après dénommés « l'impôt norvégien »);

f) En Suède :

1) L'impôt de l'Etat sur le revenu, y compris l'impôt sur les gens de mer et l'impôt sur les coupons;

2) L'impôt sur les professionnels du spectacle;

3) L'impôt sur les bénéfices non distribués;

4) L'impôt sur les partages de capital;

5) L'impôt sur les bénéfices distribués;

6) L'impôt communal sur le revenu;

7) L'impôt de l'Etat sur le capital

(ci-après dénommés « l'impôt suédois »).

4. La présente Convention s'applique également à tous impôts identiques ou analogues qui pourront s'ajouter ou se substituer aux impôts actuels après la date de signature de la Convention. Dans le cas des îles Féroé, la Convention s'appliquera à tout impôt sur le capital susceptible d'être institué par les îles Féroé une fois qu'elle aura été signée. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront les modifications importantes qui auront été apportées à leurs législations fiscales respectives.

5. La présente Convention ne s'applique pas, dans quelque Etat contractant que ce soit, aux taxes spéciales sur les gains provenant de loteries ou de paris, ni aux droits de succession ou aux impôts sur les donations.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention, et à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) L'expression « Etat contractant » désigne le Danemark, la Finlande, l'Islande, la Norvège et la Suède; aux fins de l'application de la présente Convention, cette expression englobe la communauté autonome des îles Féroé, en tant que partie du Danemark; dans les cas où les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent qu'aux relations entre le Danemark et les îles Féroé, l'une ou l'autre des expressions « une partie du Royaume » et « l'autre partie du Royaume » devra être utilisée, selon le cas;

L'expression « Etat contractant » englobe également toutes les régions situées hors des eaux territoriales de l'Etat intéressé et dans les limites desquelles ledit Etat peut, en vertu de sa législation et conformément au droit international, exercer des droits en ce qui concerne la prospection et l'exploitation des ressources naturelles du plateau continental ou de son sous-sol;

Le terme « Danemark » ne comprend pas les îles Féroé ni le Groenland; eu égard à l'impôt communal finlandais, le terme « Finlande » ne comprend pas la province d'Åland; le terme « Norvège » ne comprend pas le Svalbard (y compris Bjørnøyen), Jan Mayen et les dépendances norvégiennes (« *biland* ») situées hors d'Europe;

b) Le terme « personne » désigne une personne physique, une société ou tout groupement de personnes;

c) Le terme « société » désigne une personne morale ou une entité assimilée à une personne morale aux fins de l'impôt;

d) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise d'un autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident de l'un des Etats contractants et une entreprise exploitée par un résident d'un autre Etat contractant;

e) Le terme « ressortissant » désigne une personne physique qui possède la nationalité de l'un des Etats contractants; une personne de nationalité danoise qui est un résident des îles Féroé en vertu de la loi d'indépendance est réputée, aux fins de l'application de la Convention, avoir uniquement la nationalité des îles Féroé; le terme « ressortissant » désigne également une personne morale ou un groupement de personnes constitués conformément à la législation en vigueur dans l'un des Etats contractants;

f) Aux fins de l'application de la Convention dans un Etat contractant, l'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploités par une entreprise dont la direction effective est sise dans l'un des Etats contractants, sauf si le navire ou l'aéronef en question ne relient que des lieux situés dans le premier de ces Etats;

g) L'expression « autorité compétente » désigne :

1) Au Danemark : Le Ministre de l'administration fiscale;

2) Dans les îles Féroé : Le *Landsstyre*;

3) En Finlande : Le Ministère des finances;

4) En Islande : Le Ministre des finances;

5) En Norvège : Le Ministère des finances et des douanes;

6) En Suède : Le Ministre des finances;

ou toute autorité de chacun de ces Etats autorisée à agir pour toutes les questions relatives à la présente Convention.

2. Aux fins d'application de la Convention par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'est pas autrement défini dans la Convention aura, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, le sens qui lui est donné dans la législation dudit Etat en matière d'impôts faisant l'objet de la Convention.

Article 4. RÉSIDENCE

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu des lois de cet Etat, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, du siège de sa direction ou tout autre critère du même ordre. Cette expression exclut néanmoins toute personne physique qui n'y est assujettie à l'impôt qu'au regard de revenus produits dans cet Etat ou d'un élément du capital qui y est situé.

2. Si une personne physique se trouve être, par application des dispositions du paragraphe 1, résidente de plus d'un Etat contractant, son statut sera déterminé de la manière suivante :

a) Cette personne sera réputée résidente de l'Etat contractant où elle a un foyer permanent d'habitation; si elle a un foyer permanent d'habitation dans plusieurs

Etats contractants, elle sera réputée être résidente de l'Etat auquel l'unissent les liens personnels et économiques les plus étroits (centre de ses intérêts essentiels);

b) S'il ne peut être déterminé quel Etat contractant est le centre de ses intérêts essentiels, ou si elle n'a de foyer permanent d'habitation dans aucun des Etats contractants, la personne est réputée résidente de l'Etat où elle a un domicile habituel;

c) Si elle a un domicile habituel dans plusieurs de ces Etats ou si elle n'en a dans aucun d'entre eux, elle est réputée être résidente de l'Etat dont elle est ressortissante;

d) Si la personne est ressortissante de plus de l'un des Etats ou n'est ressortissante d'aucun d'entre eux, les autorités compétentes des Etats contractants intéressés règlent la question d'un commun accord.

3. Si, par application des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est résidente de plus d'un Etat contractant, elle est réputée être résidente de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne un lieu fixe d'affaires par l'intermédiaire duquel une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » recouvre en particulier :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un projet de construction, d'édification, d'installation ou de montage, ou une activité consistant en services de planification, de surveillance ou d'expert-conseil ou autres services auxiliaires fournis par un personnel en liaison avec un tel projet, constitue un établissement stable, mais seulement si l'activité se prolonge sur une période de plus de 12 mois dans un Etat contractant.

4. Lors du calcul de la période mentionnée au paragraphe 3, une activité exercée par une entreprise associée à une autre entreprise sera réputée exercée par l'entreprise avec laquelle elle est associée si cette activité est substantiellement de la même nature que l'activité exercée par l'entreprise mentionnée en dernier lieu et si les activités des deux entreprises concernent le même projet. Les entreprises seront considérées comme entreprises associées si l'une d'entre elles participe directement ou indirectement à la gestion ou au contrôle de l'autre entreprise ou détient une part substantielle du capital de cette entreprise ou si les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la gestion ou au contrôle des deux entreprises ou détiennent une part substantielle de leur capital.

5. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, l'expression « établissement stable » n'est pas réputée couvrir :

a) L'usage d'installations aux seules fins de l'entreposage, de l'exposition ou de la livraison de produits ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Le maintien d'un stock de produits ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de l'entreposage, de l'exposition ou de la livraison;

c) Le maintien d'un stock de produits ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Le maintien d'un lieu fixe d'affaires dans le seul but d'acheter des produits ou des marchandises ou de recueillir des renseignements pour l'entreprise;

e) Le maintien d'un lieu fixe d'affaires dans le seul but d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Le maintien d'un lieu fixe d'affaires aux seules fins d'exercer, selon quelque combinaison que ce soit, des activités visées aux alinéas *a* à *e*, à condition que l'ensemble des activités du lieu fixe d'affaires résultant de cette combinaison ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.

6. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant, auquel s'applique le paragraphe 7 — agit, dans un Etat contractant, pour le compte d'une entreprise et a et exerce habituellement, dans un Etat contractant, des pouvoirs qui lui permettent de conclure des contrats au nom de l'entreprise, celle-ci est réputée avoir un établissement stable dans le premier de ces Etats au regard de toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de la personne dont il s'agit ne soient limitées à celles qui sont visées au paragraphe 5 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'un lieu fixe d'affaires, ne conféreraient pas à celui-ci le caractère d'un établissement stable au sens dudit paragraphe.

7. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce une activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou d'un autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

8. Le fait qu'une société qui est résidente de l'un des Etats contractants contrôle une société ou est contrôlée par une société qui est résidente d'un autre Etat contractant ou y exerce une activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou autrement) ne suffit pas, en soi, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident de l'un des Etats contractants tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans un autre Etat contractant peuvent être imposés dans ce dernier.

2. *a*) Sous réserve des dispositions de l'alinéa *b*, l'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue la loi de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés;

b) L'expression « biens immobiliers » couvre en tout état de cause les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits régis par les dispositions du droit commun de la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits donnant lieu au paiement de rémunérations variables ou

fixes en contrepartie de l'exploitation ou du droit d'exploitation de gisements minéraux, de sources et d'autres ressources naturelles.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'utilisation directe, la location ou toute autre forme d'utilisation de biens immobiliers.

4. Lorsque la possession d'actions ou de tout autre certificat de participation au capital d'une société qui a pour but principal de posséder des biens immobiliers habilite le détenteur de telles actions ou autres certificats de participation à utiliser les biens immobiliers appartenant à ladite société, le revenu provenant de l'utilisation directe, de la location ou de toute autre forme d'utilisation de ces droits à l'usufruit peut être imposé dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise et aux revenus de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans un autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Dans ce dernier cas, lesdits bénéfices ne peuvent être imposés dans l'autre Etat que dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans un autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement, dans chaque Etat contractant, les bénéfices que l'établissement aurait pu réaliser s'il avait eu le statut d'entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues et traitant, en toute indépendance, avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses encourues aux fins poursuivies par cet établissement, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, que ce soit dans l'Etat où est situé l'établissement stable ou ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune des dispositions du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du seul fait qu'il a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenus traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. NAVIGATION MARITIME ET AÉRIENNE

1. Les bénéfices tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est situé à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est résident.

3. Les bénéfices tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris de remorques et de tout autre équipement destinés au transport de conteneurs) qui servent au transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé, sauf si le conteneur est utilisé exclusivement pour le transport effectué entre des lieux situés dans un autre Etat contractant.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de l'appartenance à un consortium, à une société d'exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un autre Etat contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise d'un autre Etat contractant;

les dispositions ci-après s'appliquent :

S'il est établi ou imposé entre les entreprises internes, dans leurs relations commerciales ou financières, des conditions différentes de celles qui seraient appliquées entre des entreprises indépendantes, les bénéfices que, n'étaient ces conditions, l'une des entreprises aurait réalisés, mais que, du fait de ces conditions, elle n'a pas réalisés, peuvent être compris dans les bénéfices de ladite entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsque l'un des cas envisagés au paragraphe 1 se présente dans l'un des Etats contractants, l'autorité compétente d'un autre Etat contractant intéressé doit en être informée afin d'envisager tout ajustement nécessaire touchant le calcul des bénéfices de l'entreprise qui est résidente de cet autre Etat. S'il y a lieu, les autorités compétentes peuvent conclure un accord spécial relatif à la répartition des bénéfices.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est résidente d'un Etat contractant à un résident d'un autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat.

2. Lorsque le bénéficiaire des dividendes, étant résident d'un Etat contractant, a un établissement stable ou une base fixe dans un Etat contractant autre que celui dont il est résident et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à une activité commerciale exercée à partir de l'établissement stable ou à des services personnels indépendants rendus à partir de la base fixe, les dividendes payés à un tel bénéficiaire par une société qui est résidente d'un Etat contractant peuvent, nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 3, être imposés conformément aux dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 dans l'Etat contractant dans lequel l'établissement stable ou la base fixe est situé.

3. Les dividendes payés par une société qui est résidente d'un Etat contractant à un résident d'un autre Etat contractant peuvent également être imposés dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente et conformément à la législation de cet Etat mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 % du montant brut des dividendes. Ces dividendes doivent toutefois être exonérés si le bénéficiaire est une société (autre qu'une société de personnes ou une société chargée de gérer une succession) qui détient directement au moins 25 % du capital de la société qui paie les dividendes. Nonobstant les dispositions de la phrase précédente du présent paragraphe, les îles Féroé peuvent également, en vertu de leur législation, imposer les dividendes payés par une société qui est résidente des îles Féroé, mais si le bénéficiaire est une société (autre qu'une société de personnes ou une société chargée de gérer une succession) qui détient directement au moins 25 % du capital de la société qui paie les dividendes, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 % du montant brut des dividendes.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3, l'impôt islandais sur les dividendes peut être porté à un taux maximal de 15 % lorsque l'impôt islandais est établi après que ces dividendes ont été déduits des bénéfices de la société qui paie les dividendes.

5. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3, l'impôt norvégien sur les dividendes peut être porté à un taux maximal de 15 %. La présente disposition s'appliquera aussi longtemps que les sociétés norvégiennes seront autorisées à déduire les dividendes payés des bénéfices soumis aux impôts de l'Etat.

6. Les autorités compétentes des Etats contractants détermineront d'un commun accord les modalités de l'application des limitations prévues aux paragraphes 3 à 5.

Les dispositions des paragraphes 3 à 5 n'affectent pas l'imposition à laquelle la société est assujettie en ce qui concerne les bénéfices sur lesquels les dividendes versés sont prélevés.

7. Le terme « dividendes » tel qu'il est utilisé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, de titres ou d'autres droits autres que les créances, de participation à des bénéfices, ainsi que les revenus d'une société soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est résidente.

8. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les dividendes versés par une société résidente d'un Etat contractant à une société résidente d'un autre Etat contractant autre que le Danemark, les îles Féroé, la Finlande ou la Suède, sont exonérés de l'impôt dans cet autre Etat dans la mesure où ils l'auraient été en vertu de la législation de cet autre Etat si les deux sociétés avaient été résidentes.

Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les dividendes versés par une société résidente d'un Etat contractant autre que le Danemark à une société résidente du Danemark, sont exonérés de l'impôt dans ce dernier Etat, conformément à la législation danoise.

Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les dividendes versés par une société résidente d'un Etat contractant autre que la Finlande à une société résidente de la Finlande sont exonérés de l'impôt dans ce dernier Etat si le bénéficiaire détient directement au moins 10% des voix dans la société qui verse les dividendes.

Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les dividendes versés par une société résidente d'un Etat contractant autre que la Suède à une société résidente de la Suède sont exonérés de l'impôt dans ce dernier Etat dans le cas où ces dividendes auraient été exonérés de l'impôt conformément à la législation suédoise si les deux sociétés avaient été suédoises. Cette exonération n'est toutefois accordée que :

a) Lorsque les bénéfices sur lesquels les dividendes versés sont prélevés ont été assujettis dans l'autre Etat contractant ou dans tout autre Etat à un impôt général sur le revenu des sociétés; ou

b) Lorsque les dividendes versés par la société résidente de l'autre Etat contractant consistent exclusivement ou presque exclusivement en dividendes que cette société a reçus au cours du même exercice ou d'un exercice précédent et qui proviennent de valeurs ou d'actions détenues dans une société résidente d'un Etat tiers, auraient été exonérés de l'impôt suédois si les valeurs ou actions dont proviennent les dividendes avaient été la propriété directe de la société suédoise.

Lorsque le montant des dividendes versés pour un exercice par une société résidente au Danemark ou aux îles Féroé à une société résidente d'un autre Etat contractant correspond aux dividendes que la première société a reçus, directement ou par l'intermédiaire d'une personne morale, au cours du même exercice ou d'un exercice précédent et qui proviennent de valeurs ou d'actions détenues dans une société résidente d'un Etat tiers, l'exonération de l'impôt dans un autre Etat contractant, conformément à la première section du présent paragraphe, n'est accordée que :

a) Lorsque les dividendes reçus qui proviennent de valeurs ou d'actions détenues dans la société résidente d'un Etat tiers sont imposables au Danemark ou aux îles Féroé; ou

b) Si ce n'est pas le cas, lorsque les dividendes auraient été exonérés de l'impôt dans un autre Etat contractant si les valeurs ou actions détenues dans la société résidente d'un Etat tiers avaient été la propriété directe de la société résidente d'un autre Etat contractant.

Dans le cas des dividendes payés par une société résidente de l'Islande à une société résidente d'un autre Etat contractant, ces dividendes ne sont exonérés d'impôt dans un autre Etat contractant, conformément à la première section du paragraphe, que si les dividendes ne peuvent être déduits des bénéfices de la société islandaise aux fins de la détermination de l'impôt islandais.

9. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 à 5, les autorités compétentes des Etats contractants pourront convenir que les dividendes attribués à une institution, nommément désignée, qui s'occupe d'œuvres de bienfaisance ou de toute autre activité philanthropique et qui, aux termes de la législation de l'Etat contractant dont l'institution est résidente, est exonérée de l'impôt sur les dividendes, sont exonérés dans un autre Etat contractant de l'impôt sur les dividendes payés par une société dans cet autre Etat.

10. Lorsqu'une société qui est résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus d'un autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société en question, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

11. Le terme « société de personnes » tel qu'il est utilisé dans le présent article désigne :

a) Dans le cas du Danemark : une « *interessentskab* », une « *kommanditselskab* » ou une « *partrederi* »;

b) Dans le cas des îles Féroé : une « *interessentskab* », une « *kommanditselskab* » ou une « *partrederi* »;

c) Dans le cas de la Finlande : une « *avoin yhtiö* » (« *öppet bolag* »), une « *kommandittiyhtiö* » (« *kommanditbolag* »), une « *laivanisännistöyhtiö* » (« *partrederibolag* ») et toute autre société de personnes visée au paragraphe 1 de l'article 5 de la loi concernant l'impôt sur le revenu et le capital (1240/88) et qui n'est pas imposée en tant qu'entité imposable indépendante;

d) Dans le cas de l'Islande : les « *sameignarfélög* » ou « *samlög* » qui ne sont pas imposées en tant qu'entités imposables indépendantes;

e) Dans le cas de la Norvège : toute société de personnes, à l'exception des « *aksjeselskap* »;

f) Dans le cas de la Suède : une « *handelsbolag* », une « *kommanditbolag* » ou une « *enkelt bolag* », si elles ne sont pas imposées en tant qu'entités imposables indépendantes.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident d'un autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat.

2. Si le bénéficiaire des intérêts, étant résident d'un Etat contractant, a un établissement stable ou une base fixe dans un Etat contractant autre que celui dont il est résident et si la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à une activité commerciale ou industrielle exercée à partir de l'établissement stable ou à l'exercice d'une profession libérale à partir de la base fixe, les intérêts produits dans un Etat contractant et payés à un tel bénéficiaire seront, nonobstant les dispositions du paragraphe 1, imposés conformément aux dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 dans l'Etat contractant dans lequel l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

3. Le terme « intérêts », tel qu'il est employé dans le présent article, désigne les revenus de créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

4. Lorsque, en raison de l'existence de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire ou entre l'un et l'autre et une tierce personne, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon les lois de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident d'un autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat.

2. Si le bénéficiaire des redevances, étant résident d'un Etat contractant, a un établissement stable ou une base fixe dans un Etat contractant autre que celui dont il est résident et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattachent effectivement à une activité commerciale ou industrielle exercée à partir de l'établissement stable ou à l'exercice d'une profession libérale à partir de la base fixe, les redevances produites dans un Etat contractant et payées à un tel bénéficiaire seront, nonobstant les dispositions du paragraphe 1, imposées conformément aux dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 dans l'Etat contractant dans lequel l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

3. Le terme « redevances » tel qu'il est utilisé dans le présent article désigne les paiements de toute nature reçus pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique, scientifique (y compris les films cinématographiques ou films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées), d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secret ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Lorsque, en raison de l'existence de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire ou entre l'un et l'autre et une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de l'usage du droit ou de l'information pour lesquels elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon les lois de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 et situés dans un autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'autres intérêts visés au paragraphe 4 de l'article 6 sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans un autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans un autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession libérale, y compris les gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé.

5. Les gains provenant de l'aliénation de conteneurs (y compris de remorques et de tout autre équipement destinés au transport de conteneurs) qui servent au transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé, sauf si le conteneur est exclusivement utilisé entre des lieux situés dans un autre Etat contractant.

6. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux qui sont visés aux paragraphes 1 à 5 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est résident.

7. Nonobstant les dispositions du paragraphe 6, un Etat contractant peut lever un impôt sur les gains qu'un résident d'un autre Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou autres participations dans une société qui est résidente dans le premier Etat et les gains provenant de l'aliénation d'autres valeurs qui sont soumises au même traitement fiscal dans cet Etat en tant que gains provenant de l'aliénation de telles actions ou autres intérêts.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat. De tels revenus peuvent toutefois être imposés dans un autre Etat contractant dans les cas suivants :

a) Si ce résident dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités, la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe étant seule imposable; ou

b) Si son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une période ou des périodes d'une durée totale supérieure à 183 jours au cours d'une période de 12 mois, mais seulement pour la fraction des revenus qui est imputable à ses activités exercées au cours de cette période ou de ces périodes.

2. L'expression « profession libérale » comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19, 20 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire est présent dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours d'une période de 12 mois;

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat;

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat;

d) Du personnel n'a pas été engagé.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à l'étranger sont imposables comme suit :

a) Lorsque l'emploi est exercé à bord d'un navire danois, féroïen, finlandais, islandais, norvégien ou suédois, les rémunérations ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le navire bat le pavillon; aux fins de l'application de la présente disposition, les navires étrangers qui ont été affrétés coque nue par une entreprise d'un Etat contractant seront traités comme des navires danois, féroïen, finlandais, islandais, norvégiens ou suédois respectivement;

b) La rémunération reçue au titre d'un emploi exercé à bord d'un aéronef en trafic international n'est imposable que dans l'Etat contractant dont le bénéficiaire de ladite rémunération est résident;

c) La rémunération reçue au titre d'un emploi exercé à bord de navires exerçant des activités de pêche ou de chasse au phoque ou à la baleine n'est imposable que dans l'Etat contractant dont le bénéficiaire de ladite rémunération est résident; cette disposition s'applique également lorsque la rémunération au titre de l'emploi est payée sous la forme d'une part des revenus provenant des activités de pêche ou de chasse au phoque ou à la baleine.

Article 16. TANTIÈMES

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou d'un autre organe similaire d'une société résidente d'un autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. ARTISTES DU SPECTACLE ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans un autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'artiste de théâtre, de cinéma, de

radio ou de télévision, ou que musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif résident d'un Etat contractant tire des activités qu'il exerce dans un autre Etat contractant si son séjour dans cet autre Etat est financé en majeure partie à l'aide de fonds publics fournis par le premier Etat. Dans ce cas, ces revenus ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 18. PENSIONS, ETC.

1. Les pensions et rentes payées par un Etat contractant et les versements effectués au titre de la législation relative à la sécurité sociale de cet Etat à un résident d'un autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat.

2. Nonobstant les autres dispositions de la présente Convention, les pensions d'entretien versées par un résident d'un Etat contractant à un conjoint ou ancien conjoint qui est résident d'un autre Etat contractant seront exonérées d'impôts dans cet autre Etat, si la pension avait été exonérée d'impôts dans le premier Etat dans le cas où le bénéficiaire aurait été résident de cet Etat.

3. Le terme « rente » désigne une somme versée périodiquement à terme fixe pendant la vie entière ou pendant une période déterminée ou déterminable de la vie d'une personne en contrepartie d'une prestation entière en argent ou appréciable en argent.

Article 19. FONCTION PUBLIQUE

1. Les rémunérations (autres que les pensions) payées par un Etat contractant, ses subdivisions politiques, ses collectivités locales ou autres institutions de droit public, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, si les rémunérations mentionnées au paragraphe 1 sont payables au bénéficiaire pour services rendus par lui dans un Etat contractant autre que celui d'où proviennent ces rémunérations, ces dernières ne seront imposables que dans l'Etat où sont rendus les services, si le bénéficiaire est résident de cet Etat et :

a) En est ressortissant;

b) N'en est pas devenu résident à la seule fin de rendre les services considérés.

Article 20. ETUDIANTS ET STAGIAIRES

Une personne qui séjourne dans un Etat contractant aux seules fins :

a) D'étudier dans une université ou un autre établissement d'enseignement de cet Etat contractant; ou

b) De recevoir dans cet Etat contractant une formation dans le domaine du commerce, de la pêche, de l'agriculture ou de la sylviculture;

et qui est ou était, immédiatement avant son arrivée, résidente d'un autre Etat contractant, ne sera pas imposée dans le premier de ces Etats au titre des paiements qu'elle reçoit d'une source située en dehors de cet Etat pour couvrir ses frais d'entretien, d'étude ou de formation.

Article 21. ACTIVITÉS LIÉES AUX RELEVÉS, À L'EXPLORATION ET À L'EXPLOITATION DE GISEMENTS D'HYDROCARBURES

1. Nonobstant les autres dispositions de la présente Convention, à l'exception des dispositions de l'article 8, les dispositions du présent article seront applicables dans les cas où un résident d'un Etat contractant exerce des activités dans un autre Etat contractant en relation avec les relevés, l'exploration ou l'exploitation de gisements d'hydrocarbures situés dans cet autre Etat.

2. *a*) Un résident d'un Etat contractant exerçant les activités mentionnées au paragraphe 1 au large des côtes d'un autre Etat contractant, sera considéré comme exerçant ces activités à partir d'un établissement stable ou d'une base fixe dans cet autre Etat;

b) Si un tel résident exerce ses activités dans une zone d'exploration ou d'exploitation s'étendant à partir d'un lieu situé au large de la côte de cet autre Etat jusque dans la zone terrestre de cet Etat et que l'activité n'est pas exclusivement exercée à l'intérieur de cette zone terrestre, les dispositions de l'alinéa *a* sont applicables *mutatis mutandis*;

c) Les activités relatives à la construction ou à l'installation d'oléoducs pour le transport d'hydrocarbures bruts ou les travaux de construction directement liés à de telles activités, seront réputés exercés à partir d'un établissement stable dans cet autre Etat, même dans le cas où ces activités sont exercées sur la terre ferme lorsque ces activités font partie d'un projet s'étendant d'un lieu situé au large de la côte de cet Etat jusque dans la zone terrestre de cet Etat.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque l'activité est exercée pendant une période ou des périodes ne dépassant pas au total 30 jours au cours d'une période de 12 mois.

4. Lors du calcul de la période mentionnée au paragraphe 3, une activité exercée par une entreprise associée à une autre entreprise est considérée comme ayant été exercée par la première de ces entreprises si l'activité est analogue par sa nature à celle qui est exercée par l'autre entreprise et si les activités des deux entreprises ont trait au même projet. Les entreprises sont considérées comme associées si l'une d'entre elles participe directement ou indirectement à la gestion ou au contrôle de l'autre entreprise ou détient une part substantielle du capital de cette entreprise ou si les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la gestion ou au contrôle des deux entreprises ou détiennent une partie substantielle de leur capital.

5. Les bénéfices tirés par une entreprise d'un Etat contractant du transport de personnel ou de matériel par navire ou aéronef vers une zone ou à l'intérieur d'une zone mentionnée aux alinéas *a* et *b* du paragraphe 2 dans l'autre Etat contractant, lorsqu'une activité commerciale est exercée pour ou à l'occasion de relevés, d'exploration ou d'exploitation de gisements d'hydrocarbures, ou les bénéfices tirés de l'exploitation de remorqueurs, de navires ravitailleurs ou d'autres navires auxiliaires en rapport avec une telle activité, ne seront imposables que dans l'Etat contractant dans lequel l'entreprise a le site effectif de sa direction.

6. Les dispositions du paragraphe 4 de l'article 13 et du paragraphe 3 de l'article 23 s'appliquent aux gains provenant de l'aliénation de navires, de bateaux et d'aéronefs visés au paragraphe 5 ou au capital représenté par ces navires, bateaux ou aéronefs.

7. Nonobstant les autres dispositions de la présente Convention, les dispositions ci-après s'appliquent en matière d'imposition des salaires et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un Etat contractant tire d'un emploi qu'il exerce au large des côtes d'un autre Etat contractant pour un employeur qui y exerce une activité du type visé aux paragraphes 1 et 2 :

a) Sous réserve des dispositions des alinéas *b* à *d*, cette rémunération n'est imposable dans l'autre Etat que si l'emploi y est exercé pendant une période ou des périodes dépassant, au total, 30 jours au cours d'une période de 12 mois;

b) Cette rémunération n'est imposable que dans le premier des Etats contractants si :

1) L'emploi est lié à l'exploitation de gisements d'hydrocarbures situés sur une ligne médiane entre des Etats contractants ou entre un Etat contractant et un autre Etat;

2) Un accord existe entre ces Etats aux fins de l'exploitation commune des gisements; et

3) L'exploitation se déroule simultanément des deux côtés de la ligne médiane.

Les dispositions du présent alinéa ne s'appliqueront qu'une fois qu'un accord aura été conclu à ce sujet par les autorités compétentes des Etats contractants.

c) Si l'emploi est exercé à bord d'un bateau ou d'un navire visé au paragraphe 5 du présent article, cette rémunération est imposable conformément aux dispositions de l'alinéa *a* du paragraphe 3 de l'article 15;

d) Si l'emploi est exercé à bord d'un aéronef visé au paragraphe 5 du présent article, cette rémunération n'est imposable que dans l'Etat où la direction effective de l'entreprise est située.

8. Un résident d'un Etat contractant qui exerce une activité au large des côtes d'un autre Etat contractant sera exonéré d'impôts dans cet autre Etat en ce qui concerne les gains considérés comme tirés par ce résident du transfert d'installations mobiles de forage ou de plates-formes utilisées comme logements vers une zone située en dehors de cet autre Etat. Le terme « gains » utilisé dans ce paragraphe désigne un montant égal au surplus de la valeur marchande à l'époque du transfert par rapport à la valeur résiduelle à cette époque compte tenu de toute dépréciation.

9. Les gains tirés par un résident d'un Etat contractant de l'aliénation de :

a) Droits de relevés, exploration ou exploitation de gisements d'hydrocarbures dans un autre Etat contractant, y compris le droit à une part des bénéfices tirés de tels gisements; ou

b) Parts ou autres participations, dont la valeur peut entièrement ou substantiellement, directement ou indirectement, être attribuée à de tels droits;

sont imposables dans cet autre Etat.

Article 22. AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire de ces revenus, étant résident d'un Etat contractant, a un établissement stable ou une base fixe dans un autre Etat contractant et si le droit ou le bien générateur des revenus se rattachent effectivement à une activité commerciale ou industrielle exercée à partir de l'établissement stable ou à l'exercice d'une profession libérale à partir de la base fixe. Dans ce cas, ce sont les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, qui s'appliquent. Lorsque les biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 appartiennent à un établissement stable ou à une base fixe, les revenus provenant de ces biens ou de ces avoirs sont néanmoins imposables conformément aux dispositions des paragraphes 1, 3 et 5 de l'article 6.

Article 23. CAPITAL

1. Le capital constitué par des biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6, qui appartient à un résident d'un Etat contractant et est situé dans un autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. Les actions ou autres participations dans une société visées au paragraphe 4 de l'article 6, qui appartient à un résident d'un Etat contractant, sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

3. Le capital constitué par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international et par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs n'est imposable que dans l'Etat contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

4. Le capital constitué par des conteneurs (y compris des remorques et tout autre équipement destinés au transport de conteneurs) qui servent au transport de biens ou de marchandises n'est imposable que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé, sauf si le conteneur est utilisé exclusivement entre des lieux situés dans un autre Etat contractant.

5. Tous les autres éléments du capital d'un résident d'un Etat contractant, où qu'ils soient situés, ne sont imposables que dans cet Etat.

6. Nonobstant les dispositions du paragraphe 5, le capital représenté par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans un autre Etat contractant ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans un autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante est cependant imposable dans cet autre Etat.

7. Les dispositions des paragraphes 1 à 6 ne s'appliquent dans un Etat contractant que lorsqu'un autre Etat contractant prélève un impôt général sur le capital.

Article 24. SUCCESSION

Lorsqu'un impôt est prélevé sur les revenus ou les avoirs d'une succession résidente d'un Etat contractant, ces revenus ou ces avoirs ne peuvent être imposés quand ils sont détenus par un bénéficiaire résident d'un autre Etat contractant.

Article 25. MÉTHODES VISANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION

1. *Danemark*

a) Si un résident du Danemark perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, le Danemark, sous réserve des dispositions de la deuxième section du paragraphe 8 de l'article 10 ou des alinéas *b* ou *c* ci-dessous :

1) Accorde sur l'impôt danois sur les revenus de ce résident une déduction égale au montant de l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat contractant;

2) Accorde sur l'impôt danois sur le capital de ce résident une déduction égale au montant de l'impôt sur le capital payé dans cet autre Etat contractant.

Cette déduction ne peut toutefois, dans l'un ou l'autre cas, excéder la fraction de l'impôt danois sur le revenu ou sur le capital, calculé avant déduction, correspondant au revenu ou au capital imposable dans cet autre Etat.

b) Si un résident du Danemark perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne sont imposables que dans un autre Etat contractant, le Danemark peut inclure ces revenus ou ce capital dans le montant servant d'assiette au calcul de l'impôt, mais il accorde en déduction de l'impôt danois sur le revenu ou le capital la fraction de l'impôt sur le revenu ou sur le capital qui correspond aux revenus reçus de l'autre Etat contractant ou au capital qui y est sis;

c) Si un résident du Danemark perçoit un revenu mentionné à l'article 15 ou au paragraphe 7 de l'article 21, le Danemark peut inclure ce revenu dans le montant servant d'assiette au calcul de l'impôt, mais il accorde en déduction de l'impôt danois sur le revenu la fraction de l'impôt sur le revenu qui correspond au revenu reçu de cet autre Etat.

2. *Les îles Féroé*

a) Si un résident des îles Féroé perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, les îles Féroé, sous réserve des dispositions de la première section du paragraphe 8 de l'article 10 ou des alinéas *b* ou *c* ci-dessous, accordent sur l'impôt féroïen sur les revenus de ce résident une déduction égale au montant de l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat contractant.

Cette déduction ne peut toutefois, en aucun cas, excéder la fraction de l'impôt féroïen sur le revenu, calculé avant déduction, correspondant au revenu imposable dans cet autre Etat.

b) Si un résident des îles Féroé perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne sont imposables que dans un autre Etat contractant, les îles Féroé peuvent inclure ces revenus dans le montant servant d'assiette au calcul de l'impôt, mais elles accordent en déduction de l'impôt féroïen sur le revenu la fraction de l'impôt sur le revenu qui correspond aux revenus de cet autre Etat contractant;

c) Si un résident des îles Féroé perçoit des revenus d'un autre Etat contractant pour des services personnels en tant que dépendant mentionnés à l'article 15 ou au paragraphe 7 de l'article 21 qui, conformément à ces articles, sont imposables dans cet autre Etat contractant, les îles Féroé peuvent inclure ces revenus dans le mon-

tant servant d'assiette au calcul de l'impôt mais elles accordent en déduction de l'impôt féroïen sur le revenu la fraction de l'impôt sur le revenu qui correspond aux revenus reçus de cet autre Etat contractant.

3. *Finlande*

a) Si un résident de la Finlande perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, la Finlande, sous réserve des dispositions de la troisième section du paragraphe 8 de l'article 10 ou des alinéas *b* et *c* ci-dessous :

1) Accorde, sur l'impôt finlandais sur les revenus de ce résident, une déduction égale au montant de l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat contractant;

2) Accorde, sur l'impôt finlandais sur le capital de ce résident, une déduction égale au montant de l'impôt sur le capital payé dans cet autre Etat contractant.

Cette déduction ne peut toutefois excéder dans aucun cas la fraction de l'impôt finlandais sur le revenu ou sur le capital, calculé avant déduction, correspondant au revenu ou au capital imposable dans cet autre Etat.

b) Si un résident de la Finlande perçoit des revenus d'un autre Etat contractant pour des services personnels en tant que dépendant mentionnés à l'article 15 ou au paragraphe 7 de l'article 21 et qui, selon ces articles, sont imposables dans cet autre Etat contractant, ces revenus seront exonérés de l'impôt finlandais;

c) Si un résident de la Finlande perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne sont imposables que dans un autre Etat contractant, ou reçoit un revenu qui, conformément à l'alinéa *b* ci-dessus, est exonéré de l'impôt finlandais, la Finlande peut inclure ces revenus ou ce capital dans le montant servant d'assiette au calcul de l'impôt, mais elle accorde en déduction de l'impôt finlandais sur le revenu ou le capital la fraction de l'impôt sur le revenu ou le capital qui correspond aux revenus reçus de l'autre Etat contractant ou au capital qui y est sis.

4. *Islande*

a) Si un résident de l'Islande perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, l'Islande, sous réserve des dispositions des alinéas *b* et *c* ci-dessous, exempte de l'impôt ces revenus ou ce capital;

b) Si un résident de l'Islande perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de l'article 10, du paragraphe 7 de l'article 13, de l'article 16 ou des paragraphes 1 à 6 et 8 et 9 de l'article 21, sont imposables dans un autre Etat contractant, l'Islande, sous réserve des dispositions de la première section du paragraphe 8 de l'article 10, accorde sur l'impôt islandais sur les revenus de ce résident une déduction égale au montant de l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat contractant. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt islandais, calculé avant déduction, correspondant au revenu imposable dans cet autre Etat;

c) Si, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident de l'Islande perçoit ou le capital qu'il possède sont exempts d'impôt dans cet Etat, l'Islande peut néanmoins inclure ces revenus ou ce capital dans le montant servant d'assiette au calcul de l'impôt sur le reste des revenus ou du capital de ce résident.

5. *Norvège*

a) Si un résident de la Norvège perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, la Norvège, sous réserve des dispositions des alinéas *b* et *c* ci-dessous, exempte de l'impôt ces revenus ou ce capital;

b) Si un résident de la Norvège perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de l'article 10, du paragraphe 7 de l'article 13, de l'article 16 ou des paragraphes 1 à 6 et 8 et 9 de l'article 21, sont imposables dans un autre Etat contractant, la Norvège, sous réserve des dispositions de la première section du paragraphe 8 de l'article 10, accorde sur l'impôt norvégien sur les revenus de ce résident une déduction égale au montant de l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat contractant. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt norvégien, calculé avant déduction, correspondant au revenu imposable dans cet autre Etat;

c) Si, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident de la Norvège perçoit ou le capital qu'il possède sont exempts d'impôt dans cet Etat, la Norvège peut néanmoins inclure ces revenus ou ce capital dans le montant servant d'assiette au calcul de l'impôt norvégien sur le reste des revenus ou du capital de ce résident.

6. *Suède*

a) Si un résident de la Suède perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, la Suède, sous réserve des dispositions de la quatrième section du paragraphe 8 de l'article 10 ou des alinéas *b*, *c* ou *d* ci-dessous :

1) Eu égard aux dispositions de la législation suédoise (également dans la version qui pourra être modifiée ultérieurement, sans que soient affectés les principes généraux qui y sont énoncés), accorde une déduction d'impôt sur le revenu d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat;

2) Accorde à titre de déduction de l'impôt suédois sur le capital de ce résident un montant égal à l'impôt sur le capital payé dans cet autre Etat. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt suédois sur le capital, calculé avant déduction, correspondant au capital imposable dans cet autre Etat.

b) Aux fins de l'alinéa *a*, lorsque, en vertu d'une législation spéciale, un dégrèvement est accordé en ce qui concerne l'impôt finlandais sur le revenu ou le capital qui frappe l'établissement stable d'une entreprise suédoise en Finlande, l'impôt sur le revenu ou le capital qui, sans ce dégrèvement, aurait été perçu en Finlande vient en déduction de l'impôt suédois sur le revenu ou le capital de l'entreprise;

c) Si un résident de la Suède perçoit d'un autre Etat contractant des bénéfices commerciaux tels que mentionnés à l'article 7, des revenus de services personnels indépendants mentionnés à l'article 14, des revenus de services personnels dépendants mentionnés à l'article 15 ou au paragraphe 7 de l'article 21, ou des gains mentionnés au paragraphe 3 de l'article 13, dans le cas où de tels revenus ou gains sont imposables en vertu de ces articles dans cet autre Etat contractant, ces revenus ou gains sont exonérés de l'impôt suédois nonobstant les dispositions de l'alinéa *a* ci-dessus. Toutefois, en ce qui concerne les articles 7, 13 et 14, cette disposition ne sera applicable que si la plus grande partie de ces revenus ou gains provient d'une activité professionnelle, d'une activité commerciale ou industrielle, exercée dans

l'autre Etat contractant, qui ne consiste pas à administrer des valeurs et autres biens mobiliers similaires;

d) Si un résident de la Suède perçoit des revenus ou des gains ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne sont applicables que dans un autre Etat contractant, ou perçoit des revenus ou gains qui, conformément aux dispositions de l'alinéa *c* ci-dessus, seront exonérés de l'impôt suédois, la Suède peut, dans le calcul de l'assiette de l'impôt progressif suédois sur d'autres revenus, gains ou sur le capital, prendre en compte les revenus, les gains ou le capital qui ne seront imposables que dans l'autre Etat contractant ou les revenus ou gains exempts de l'impôt suédois.

7. *Dispositions communes*

1. Le membre de phrase « payé dans cet autre Etat », figurant dans le présent article, sera également considéré comme englobant l'impôt sur le revenu payé au Danemark, aux îles Féroé, en Finlande, en Islande, en Norvège et en Suède qui sera transféré à l'autre Etat en question pour être porté au crédit de la personne concernée en tant qu'impôt sur le même revenu.

2. Si un résident d'un Etat contractant (l'Etat de résidence) perçoit d'un autre Etat contractant (l'Etat d'emploi) des revenus au titre de services personnels dépendants qui, conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 15 ou du paragraphe 7 de l'article 21, sont imposables dans l'Etat d'emploi, l'Etat de résidence, nonobstant les dispositions des paragraphes 1 *c*, 2 *c*, 3 *b*, 4 *a*, 5 *a* ou 6 *c* du présent article, évite la double imposition en déduisant l'impôt versé dans cet autre Etat, en application des dispositions des paragraphes 1 *a*, 2 *a*, 3 *a*, 4 *b*, 5 *b* ou 6 *a*, si le résident en question a perçu ses revenus d'une entreprise ou d'un établissement stable sis dans l'Etat d'emploi et est employé ou l'a été immédiatement avant de l'être dans l'Etat d'emploi dans :

a) Une entreprise de l'Etat de résidence associée à l'entreprise de l'Etat d'emploi; ou

b) Une entreprise de l'Etat de résidence qui possède l'établissement stable.

3. Toutefois, les dispositions des paragraphes 1 *c*, 2 *c*, 3 *b*, 4 *a*, 5 *a* ou 6 *c*, nonobstant les dispositions de la section précédente, s'appliquent si le résident en question peut prouver que :

a) Pendant sa période d'emploi et aux fins de cet emploi, il a résidé sans interruption dans l'Etat d'emploi pendant plus de trois mois au cours de l'exercice fiscal considéré;

b) Il a travaillé dans l'Etat d'emploi pour l'entreprise de cet Etat ou pour l'établissement stable sis dans ledit Etat et que le coût de ses services a été dûment imputé à cette entreprise ou à cet établissement stable.

Article 26. RÈGLES GÉNÉRALES EN MATIÈRE D'IMPOSITION

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant perçoit ou le capital qu'il possède ne peuvent être imposés dans un autre Etat contractant, sauf si cette imposition est expressément autorisée en vertu de la présente Convention.

2. Lorsque, en vertu de la présente Convention, le droit de lever des impôts sur les revenus ou sur les avoirs est attribué à un Etat contractant autre que celui dont la personne qui perçoit ces revenus ou qui possède ces avoirs est résidente, et

lorsque cet autre Etat, en vertu de sa législation, n'inclut pas ces revenus ou ces avoirs, dans leur totalité, dans le montant servant d'assiette au calcul de l'impôt ou ne reconnaît ces revenus ou ces avoirs qu'aux fins du calcul de l'assiette de l'impôt progressif ou autre, ces revenus ou avoirs ne seront imposables que dans l'Etat contractant dont la personne en question est résidente.

3. Lorsque, en vertu de la présente Convention et conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 14 et des paragraphes 2 et 3 *b* et *c* de l'article 15, le droit de lever des impôts sur les revenus perçus par un résident d'un Etat contractant est exclusivement reconnu à cet Etat, les revenus seront imposables dans un autre Etat contractant s'ils ne peuvent être imposés dans le premier Etat en vertu de la législation de celui-ci.

Article 27. NON-DISCRIMINATION

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne doivent être soumis dans un autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'applique également, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas résidentes d'un ou de plusieurs des Etats contractants.

2. L'imposition à laquelle est assujetti un établissement stable ou une base fixe dont une entreprise ou un résident d'un Etat contractant dispose dans un autre Etat contractant, ne peut être moins favorable dans cet autre Etat que celle à laquelle sont assujettis les entreprises ou résidents de cet autre Etat exerçant les mêmes activités.

La présente disposition ne peut être interprétée comme faisant obligation à un Etat contractant d'accorder aux résidents d'un autre Etat contractant les abattements, dégrèvements ou réduction qu'il accorde à ses propres résidents en raison de leur situation personnelle ou de leurs charges de famille. Elle n'implique pas non plus le droit à des abattements ou exonérations fiscaux dans un Etat contractant en ce qui concerne les dividendes ou autres paiements versés à une société résidente d'un autre Etat contractant.

Les dispositions de la première section du présent paragraphe n'empêchent pas non plus un Etat contractant d'imposer, conformément à sa propre législation, les revenus provenant d'un établissement stable lorsque celui-ci appartient à une société par actions ou à une société y assimilée dans un autre Etat contractant. L'impôt prélevé doit cependant correspondre à l'impôt sur le revenu, calculé avant déduction des bénéfices distribués, qui frappe les sociétés par actions ou sociétés y assimilées résidentes du premier Etat contractant.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 4 de l'article 11 ou du paragraphe 4 de l'article 12 ne s'appliquent, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident d'un autre Etat contractant, sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident d'un autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination du capital imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie détenu ou contrôlé directement ou indirectement par un ou plusieurs résidents d'un ou plusieurs Etats contractants ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, autres ou plus lourdes que celle à laquelle sont ou pourraient être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 28. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un ou plusieurs Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne des Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est résidente ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 27, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant intéressé, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. Si l'Etat à l'autorité compétente duquel la personne intéressée a présenté le cas n'est pas lui-même concerné par cette affaire, cette autorité compétente renverra l'affaire à l'autorité compétente de l'un des Etats intéressés.

3. Si l'interprétation ou l'application de la présente Convention suscite des difficultés ou des doutes entre les Etats contractants, les autorités compétentes de ces Etats se consulteront afin de tenter de régler la question par voie d'accord spécial. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent également se consulter en vue d'éliminer la double imposition dans des cas que la présente Convention ne prévoit pas ou dans le but de régler, par voie d'accord spécial, les questions qui ne sont pas envisagées dans la présente Convention mais qui pourraient se poser en ce qui concerne les impôts visés à l'article 2 du fait de divergences entre les principes appliqués par les Etats intéressés aux fins du calcul de ces impôts ou pour d'autres raisons.

Avant que la question visée dans la section précédente du présent paragraphe ne soit tranchée, les résultats des consultations qui y sont prévues doivent être communiqués, le plus rapidement possible, aux autorités compétentes des autres Etats contractants. Si l'autorité compétente d'un Etat contractant estime que des consultations doivent se tenir entre les autorités compétentes de tous les Etats contractants, ces consultations se tiendront sans tarder à la demande de l'autorité compétente du premier de ces Etats contractants.

Article 29. MEMBRES DES MISSIONS DIPLOMATIQUES OU DES POSTES CONSULAIRES

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 30. EXTENSION TERRITORIALE

1. La présente Convention peut être étendue, soit dans son intégralité, soit avec les modifications nécessaires, pour couvrir les zones qui sont exclues du champ d'application de la Convention par les dispositions de l'alinéa *a* du paragraphe 1 de l'article 3, à condition que des impôts identiques ou analogues par leur nature à ceux qui sont l'objet de la présente Convention y soient levés. Ladite extension prendra effet à compter de la date, et sous réserve des modifications et conditions, y compris les conditions relatives à la dénonciation, que les Etats contractants arrêteront d'un commun accord par voie d'échange de notes diplomatiques.

2. Si, en application de l'article 32, la présente Convention cesse d'avoir effet, elle cessera également, à moins que les Etats contractants n'en conviennent autrement, d'avoir effet à l'égard de tout territoire auquel son application aurait été étendue en vertu du présent article.

Article 31. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date à laquelle tous les Etats contractants auront notifié au Ministère des affaires étrangères de la Finlande que la Convention a été approuvée. Le Ministère des affaires étrangères de la Finlande notifiera aux autres Etats contractants la réception de ces notifications et la date d'entrée en vigueur de la Convention.

2. Après l'entrée en vigueur de la Convention, ses dispositions s'appliqueront :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus à compter du premier jour du mois de janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la Convention entrera en vigueur;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts établis pour les années fiscales commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la Convention entrera en vigueur;

c) En ce qui concerne les impôts sur le capital, au capital imposable sur la base taxée au cours de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la Convention entrera en vigueur ou plus tard.

3. La Convention du 18 février 1987 entre le Danemark, la Finlande, l'Islande, la Norvège et la Suède tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune[1] cessera de produire effet en ce qui concerne les revenus et le capital auxquels la présente Convention deviendra applicable en vertu des dispositions du paragraphe 2. La première Convention susmentionnée cessera de produire effet à compter de la dernière date à laquelle elle sera applicable aux termes des dispositions ci-dessus du présent paragraphe.

4. La Convention du 12 août 1986 entre le Gouvernement du Danemark et le *Landsstyre* des îles Féroé tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et d'impôts sur le capital cessera de produire effet en ce qui concerne les revenus auxquels la présente Convention devient applicable en vertu des dispositions du paragraphe 2. La première Convention susmentionnée cessera de pro-

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1594, nº I-27929.

duire effet à compter de la dernière date à laquelle la présente Convention sera applicable en vertu des dispositions précédentes dudit paragraphe.

Article 32. DÉNONCIATION

Un Etat contractant peut, au plus tard le 30 juin de toute année civile suivant l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention, dénoncer la Convention en adressant un avis de dénonciation par écrit au Ministère des affaires étrangères de Finlande, lequel notifiera aux autres Etats contractants la réception d'un tel avis et leur en communiquera la teneur. Si le délai prévu pour la dénonciation a été observé, la Convention cessera de produire effet entre l'Etat qui aura adressé la dénonciation et les autres Etats contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus à compter du premier jour du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle le Ministère des affaires étrangères de Finlande aura reçu l'avis de dénonciation;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts établis pour les années fiscales commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle le Ministère des affaires étrangères de Finlande aura reçu l'avis de dénonciation;

c) En ce qui concerne les impôts sur le capital, au capital imposable sur la base taxée au cours de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle le Ministère des affaires étrangères de Finlande aura reçu l'avis de dénonciation ou plus tard.

L'exemplaire original de la présente Convention sera déposé auprès du Ministère des affaires étrangères de Finlande, qui en adressera des copies certifiées conformes aux autres Etats contractants.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont signé la présente Convention.

FAIT à Helsinki le 12 septembre 1989, en un exemplaire, en langues danoise, féroïenne, finnoise, islandaise, norvégienne et suédoise, avec deux textes en langue suédoise, un pour la Finlande et l'autre pour la Suède, tous les textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Danemark :

[MOGENS RASMUSSEN]

Pour le *Landsstyre* des îles Féroé :

[PETUR ALBERG LAMHAUGE]

Pour le Gouvernement de la Finlande :

[RAINER SÖDERHOLM]

Pour le Gouvernement de l'Islande :

[SIGURBJÖRN THORBJÖRNSSON]

Pour le Gouvernement de la Norvège :

[PER O. GJESTI]

Pour le Gouvernement de la Suède :

[KERSTIN BOSTRÖM]

PROTOCOLE

Lors de la signature de la Convention conclue ce jour entre le Gouvernement du Danemark et le *Landsstyre* des îles Féroé, et les Gouvernements de la Finlande, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède, tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et d'impôts sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions ci-après, qui forment partie intégrante de la Convention :

I. *En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 5*

Nonobstant la disposition du paragraphe 3 de l'article 5, en ce qui concerne les relations entre les îles Féroé d'une part et le Danemark, la Finlande, l'Islande, la Norvège et la Suède d'autre part, un projet de construction, d'édification d'installation ou de montage, ou une activité consistant en services de planification, de surveillance ou d'expert-conseil ou autres services auxiliaires fournis par un personnel en liaison avec un tel projet est réputé constituer un établissement stable, mais seulement si le projet ou l'activité se prolonge sur une période de plus de six mois dans un Etat contractant.

II. *En ce qui concerne les articles 7 et 15*

1. Nonobstant les dispositions de l'article 7, les bénéfices qu'une entreprise de la Norvège ou de la Suède tire d'une activité exercée en Suède ou en Norvège ne sont imposables que dans l'Etat dont l'entreprise est résidente, lorsque l'activité concerne l'édification et l'entretien de barrières contre les rennes sur les sections de la frontière suédo-norvégienne qui sont spécifiées dans un accord conclu en application du paragraphe 4.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 15, les revenus qu'un résident de la Norvège ou de la Suède tire de services personnels rendus en Suède ou en Norvège ne sont imposables que dans l'Etat dont cette personne est résidente lorsque les services concernent l'édification et l'entretien de barrières contre les rennes sur les sections de la frontière suédo-norvégienne qui sont spécifiées dans un accord conclu en application du paragraphe 4.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 concernant les entreprises sises en Norvège ou en Suède ou les résidents de ces Etats s'appliqueront *mutatis mutandis* aux entreprises sises en Finlande ou en Norvège ou aux résidents de ces Etats.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants intéressés détermineront d'un commun accord les sections de la frontière d'Etat en question auxquelles s'appliqueront les dispositions des paragraphes 1 à 3.

III. *En ce qui concerne les articles 7, 10 à 15, 19 et 23*

1. Nonobstant les dispositions de l'article 7, du paragraphe 2 de l'article 10, du paragraphe 2 de l'article 11 et du paragraphe 2 de l'article 12, les bénéfices qu'une entreprise sise au Danemark ou en Suède tire de la construction et de l'exploitation de communications fixes à travers l'Öresund ne sont imposables que dans l'Etat dont l'entreprise est résidente.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3 de l'article 13, les gains qu'une entreprise sise au Danemark ou en Suède ou une personne résidente de l'un de ces Etats tire de l'aliénation de biens visés dans ces dispositions et affectés à la construction et à l'exploitation de communications fixes à travers l'Öresund ne sont imposables que dans l'Etat dont l'entreprise ou l'intéressé sont résidents.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 de l'article 14, du paragraphe 1 de l'article 15, et de l'article 19, les revenus qu'un résident du Danemark ou de la Suède tire de la construction et de l'exploitation de communications fixes à travers l'Öresund ne sont imposables que dans l'Etat dont l'intéressé est résident.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 5 de l'article 23, les biens visés dans ces dispositions qu'une entreprise sise au Danemark ou en Suède ou une personne résidente de l'un de ces Etats possède et qui servent à la construction et à l'exploitation de communications fixes à travers l'Öresund ne sont imposables que dans l'Etat dont l'entreprise ou l'intéressé sont résidents.

IV. *En ce qui concerne les articles 7, 8, 13, 15 et 23*

1. Les dispositions de l'article 7, du paragraphe 1 de l'article 8, du paragraphe 4 de l'article 13 et du paragraphe 3 de l'article 23 s'appliquent au Danemark, en Norvège et en Suède, en ce qui concerne les bénéfices tirés par les consortiums Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair ou SAS Commuter des exploitations de transports aériens commerciaux internationaux et intérieurs et d'autres activités directement liées à ces exploitations, les gains en capital que le consortium tire de l'aliénation de biens mobiliers utilisés pour de telles exploitations de transports aériens et de telles autres activités et les biens possédés par le consortium et utilisés pour de telles exploitations de transports aériens et de telles autres activités, dans la même proportion qu'en ce qui concerne les actions que possèdent dans le consortium les parties qui sont résidentes du Danemark, de la Norvège ou de la Suède.

2. Les dispositions de l'alinéa *b* du paragraphe 3 de l'article 15 s'appliquent également à la rémunération des travaux effectués à bord d'un aéronef utilisé en trafic intérieur par les consortiums SAS, Scanair ou SAS Commuter.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliqueront également, après qu'un accord aura été conclu entre les autorités compétentes du Danemark, de la Norvège et de la Suède, en ce qui concerne tout autre consortium ou autre entité similaire pour l'exploitation de transports aériens ou d'autres activités directement liées à une telle exploitation, dont les actions sont possédées uniquement, directement ou indirectement, par des associés de SAS, et qui est principalement établi conformément aux principes applicables à SAS.

V. *En ce qui concerne les articles 8, 13 et 23*

Une part du revenu provenant d'une activité visée aux paragraphes 1 et 3 de l'article 8, une part des gains provenant de l'aliénation d'un bien visé aux paragraphes 4 et 5 de l'article 13, et une part du capital visé aux paragraphes 3 et 4 de l'article 23, obtenues ou détenues par un résident d'un Etat contractant du fait de sa participation dans une entreprise, ne sont imposables que dans cet Etat si les conditions ci-après sont remplies :

a) Les participants sont résidents de différents Etats contractants; et

b) L'entreprise est gérée par une société ou un autre groupement de personnes dont les membres sont responsables conjointement, l'un d'entre eux au moins étant responsable sans limite; et

c) Il n'est pas évident que la direction effective de l'entreprise n'est sise que dans l'un des Etats contractants.

Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent se mettre d'accord sur l'application des principes fiscaux visés dans la première section du présent

paragraphe, même dans les cas où les conditions qui y sont stipulées ne sont pas remplies.

VI. *En ce qui concerne l'article 13*

Les dispositions des paragraphes 6 et 7 de l'article 13 n'ont aucune incidence sur le droit du Danemark, qui lui est conféré par sa législation, d'imposer les gains qu'une personne quittant le Danemark pour résider ailleurs est réputée avoir obtenus d'actions, à l'occasion de son départ.

VII. *En ce qui concerne l'article 15*

1. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 15, les revenus qu'un résident d'une commune de la Finlande, de la Norvège ou de la Suède située à la frontière entre la Finlande et la Suède ou entre la Finlande et la Norvège tire de services personnels rendus dans cette commune à l'intérieur d'un autre de ces Etats ne sont imposables que dans l'Etat dont l'intéressé est résident, à condition que cette personne séjourne habituellement dans son foyer permanent d'habitation situé dans cet Etat.

2. Nonohstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 15, les revenus qu'un résident de la Suède tire de services personnels continus rendus au Danemark, ne seront imposables qu'en Suède, à condition que cette personne séjourne habituellement dans son foyer permanent d'habitation situé en Suède.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 15, les revenus qu'un résident du Danemark tire de services personnels continus rendus en Suède, ne seront imposables qu'au Danemark, à condition que cette personne séjourne habituellement dans son foyer permanent d'habitation situé au Danemark.

4. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne sont applicables que si les services sont rendus pendant une période continue d'au moins six mois.

5. L'expression « services personnels continus » signifie un contrat d'emploi conclu pour un travail destiné à constituer l'occupation principale du contribuable.

6. L'expression « séjourne habituellement » signifie que le contribuable séjourne normalement une fois par semaine au moins dans son foyer permanent d'habitation situé dans l'Etat contractant dont il est résident. Pour qu'un contribuable soit réputé séjourner dans son foyer permanent d'habitation, la durée de son séjour dans l'Etat de résidence doit être d'au moins deux jours. Comme dans d'autres parties de la présente Convention où le terme « jour » est utilisé, ce terme désigne ici également une fraction de journée.

7. En vertu des dispositions de l'alinéa *d* du paragraphe 2 de l'article 15, un employé qui est résident d'un Etat contractant est considéré comme ayant été engagé lorsqu'il est mis à disposition par une partie (l'agence) pour rendre des services dans l'entreprise d'une autre partie (l'entrepreneur/client) dans un autre Etat contractant, à condition que l'entrepreneur/client soit un résident dans cet autre Etat ou y ait un établissement stable, et que l'agence n'assume ni la responsabilité ni le risque concernant le résultat des services.

Pour déterminer si un employé est considéré comme ayant été engagé, il sera procédé à une évaluation d'ensemble, en accordant une attention particulière aux facteurs suivants :

a) Si la direction générale des travaux relève de la responsabilité de l'entrepreneur/client;

b) Si les services sont rendus sur un lieu de travail qui est à la disposition de l'entrepreneur/client et dont il est responsable;

c) Si la rémunération payée à l'agence est calculée sur la base du temps passé ou sur la base d'un autre rapport quelconque entre la rémunération payée et le salaire reçu par l'employé;

d) Si la plus grande partie de l'équipement et des matériaux pour les travaux est fournie par l'entrepreneur/client; et

e) Si l'agence détermine unilatéralement ou non le nombre d'employés et les qualifications qu'ils doivent avoir.

VIII. *En ce qui concerne les articles 15 et 19*

1. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 15 et du paragraphe 1 de l'article 19, les revenus qu'un résident d'une commune de la Norvège ou de la Suède située à la frontière entre ces Etats tire de services personnels rendus dans cette commune à l'intérieur d'un autre de ces Etats, ne sont imposables que dans l'Etat dont l'intéressé est résident, à condition que cette personne séjourne habituellement dans son foyer permanent d'habitation situé dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 15 et du paragraphe 1 de l'article 19, les revenus qu'un résident de la Suède tire de services personnels continus rendus au Danemark, ne seront imposables qu'en Suède, à condition que cette personne séjourne habituellement dans son foyer permanent d'habitation situé en Suède.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 15 et du paragraphe 1 de l'article 19, les revenus qu'un résident du Danemark tire de services personnels continus rendus en Suède, ne seront imposables qu'au Danemark, à condition que cette personne séjourne habituellement dans son foyer permanent d'habitation situé au Danemark.

4. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne sont applicables que si les services sont rendus pendant une période continue d'au moins six mois.

5. L'expression « services personnels continus » signifie un contrat d'emploi conclu pour un travail destiné à constituer l'occupation principale du contribuable.

6. L'expression « séjourne habituellement » signifie que le contribuable séjourne normalement une fois par semaine au moins dans son foyer permanent d'habitation situé dans l'Etat contractant dont il est résident. Pour qu'un contribuable soit réputé séjourner dans son foyer permanent d'habitation, la durée de son séjour dans l'Etat de résidence doit être d'au moins deux jours. Comme dans d'autres parties de la présente Convention où le terme « jour » est utilisé, ce terme désigne ici également une fraction de journée.

IX. *En ce qui concerne l'article 18*

Nonobstant les dispositions de l'article 18, la disposition ci-après s'applique aux relations entre le Danemark et les îles Féroé :

Les pensions, rentes, prestations de sécurité sociale, pensions d'entretien et autres sommes analogues provenant d'une partie du Royaume qui sont versées à un résident d'une autre partie du Royaume, ne sont imposables que dans cette dernière.

X. *En ce qui concerne l'article 19*

1. Nonobstant les dispositions de l'article 19, les dispositions ci-après s'appliquent aux relations entre le Danemark et les îles Féroé :

a) Les rémunérations (autres que les pensions) payées par une partie du Royaume, ses subdivisions politiques ou autorités locales à une personne physique au titre de services rendus à cette partie du Royaume, à ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ne sont imposables que dans la partie du Royaume où lesdits services ont été rendus;

b) Nonobstant les dispositions de l'alinéa *a*, les rémunérations perçues par un résident d'une partie du Royaume au titre de services rendus en sa qualité d'employé dans une autre partie du Royaume, ne sont imposables que dans la première partie du Royaume susmentionnée si :

1) Le bénéficiaire séjourne dans cette autre partie du Royaume pendant une période continue ne dépassant pas 60 jours;

2) Les rémunérations sont payées par « le lieu de travail habituel »;

c) Les dispositions des articles 15 et 16 et du point IX du présent Protocole s'appliquent aux rémunérations pour services rendus dans le cadre d'une activité commerciale exercée par une partie du Royaume, ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les dispositions ci-après s'appliquent aux relations entre le Danemark et les îles Féroé :

a) Les rémunérations établies dans le service public aux seules fins de faire face à des dépenses correspondant à des services publics ou privés, qui ne comprennent aucune rémunération au titre du travail effectué et qui sont versées par l'Etat danois, ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne travaillant dans les îles Féroé, ne sont imposables qu'au Danemark;

b) Les rémunérations établies dans le service public aux seules fins de faire face à des dépenses correspondant à des services publics ou privés, qui ne comprennent aucune rémunération au titre du travail effectué et qui sont versées par le *Landsstyre* des îles Féroé, ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne travaillant au Danemark, ne sont imposables qu'aux îles Féroé.

Les dispositions du paragraphe 2 *a* et *b* ci-dessus s'appliquent en ce qui concerne les cinq premières années au cours desquelles l'intéressé perçoit ces rémunérations.

XI. *En ce qui concerne l'article 20*

1. Une personne qui séjourne dans un Etat contractant autre que les îles Féroé et une personne qui séjourne dans un Etat contractant autre que l'Islande aux seules fins :

a) D'étudier dans une université ou un autre établissement d'enseignement de cet autre Etat contractant; ou

b) De recevoir dans cet autre Etat contractant une formation dans le domaine du commerce, de la pêche, de l'industrie, de l'agriculture ou de la sylviculture;

et qui est ou était, immédiatement avant son arrivée, résidente des îles Féroé ou de l'Islande, n'est assujettie à l'impôt sur les revenus qu'elle tire de son emploi dans le premier Etat contractant qu'en ce qui concerne la fraction de ses revenus qui excède

20 000 couronnes suédoises par année civile ou l'équivalent en monnaie danoise, finlandaise, islandaise ou norvégienne. Le montant susmentionné comprend la déduction personnelle pour l'année civile considérée au cours de son séjour en Finlande, en Norvège ou en Suède.

2. Une exonération d'impôt n'est accordée conformément au paragraphe 1 que pour une période raisonnablement ou normalement consacrée à l'étude ou à la formation pratique, et pour une durée qui ne peut excéder six années civiles successives.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 ci-dessus, les dispositions ci-après s'appliquent aux relations entre le Danemark et les îles Féroé :

Les étudiants, stagiaires et personnes assimilées qui sont ou étaient, immédiatement avant leur arrivée dans une partie du Royaume, résidents de l'autre partie du Royaume et séjournaient temporairement dans la première de ces parties du Royaume aux seules fins d'étudier ou de recevoir une formation ne seront pas imposés dans cette partie du Royaume au titre des montants reçus de l'autre partie du Royaume ou de l'étranger pour couvrir leurs frais d'entretien, d'étude ou de formation.

Ces personnes ne seront pas davantage imposées au titre des montants versés en rémunération de leur travail si ce travail est nécessaire pour assurer leur entretien.

Les étudiants, stagiaires et personnes assimilées qui sont ou étaient, immédiatement avant leur arrivée au Danemark, résidents des îles Féroé ne sont pas imposés dans les îles Féroé au titre de la rémunération perçue pour leur travail effectué au Danemark.

Les personnes qui, après avoir terminé leurs études, entreprennent une formation spéciale ou des études dans un nouveau domaine ne sont pas censées être des étudiants.

Un séjour est considéré comme temporaire si sa durée n'excède pas celle des études réglementaires augmentée de deux ans.

Un séjour n'est pas censé avoir pour seules fins d'étudier ou de recevoir une formation lorsque celui ou celle qui le fait entreprend ses études plus de six mois après le début dudit séjour.

Ces six mois ne sont pas comptés dans la période n'excédant pas une année pendant laquelle l'intéressé suit un cours préparatoire afin de remplir la condition exigée par l'établissement d'enseignement pour être admis à entreprendre lesdites études.

Si deux conjoints demandent à être admis dans un établissement d'enseignement, et si l'un d'eux seulement est accepté, la règle des six mois est étendue à l'autre conjoint mais uniquement pour une période n'excédant pas deux ans au total.

Les dispositions du présent paragraphe s'appliquent aux revenus perçus à compter du 1er janvier 1989. La « déduction des îles Féroé » sera toutefois incluse dans la rémunération du travail effectué au 1er janvier 1988, que cette rémunération provienne du Danemark ou de l'étranger.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les étudiants, stagiaires ou personnes assimilées qui sont ou étaient, immédiatement avant leur arrivée au Danemark, résidents d'Islande et qui séjournent temporairement au Danemark aux seules

fins d'étudier ou de recevoir une formation ne seront pas imposés au titre des montants reçus en rémunération de leur travail, à condition que ce travail soit nécessaire pour assurer leur entretien.

5. Une personne qui étudie dans une université ou un autre établissement d'enseignement dans un Etat contractant autre que la Finlande et qui, au cours d'un séjour temporaire en Finlande, a un emploi en Finlande pendant une période ne dépassant pas 100 jours au cours d'une même année civile, en vue d'acquérir une expérience pratique en rapport avec ses études, ne sera imposable en Finlande que pour la fraction de revenu tirée de son emploi qui excède un revenu moyen mensuel de 2 400 marks finlandais. Toutefois, le total du montant exonéré d'impôts en vertu du présent paragraphe au cours de l'année civile ne sera pas supérieur à 8 000 marks finlandais.

6. Une personne qui étudie dans une université ou autre établissement d'enseignement dans un Etat contractant autre que la Suède et qui, au cours d'un séjour temporaire en Suède, y a un emploi en rapport avec ses études ou sa formation, ne sera imposable en Suède que pour la fraction de revenu tirée de son emploi qui excède 10 000 couronnes suédoises au cours d'une année civile.

7. Un résident d'un Etat contractant autre que le Danemark qui, pendant un séjour temporaire au Danemark, est employé dans ce pays pendant une période ne dépassant pas 100 jours au cours d'une même année civile ne sera imposable au Danemark que pour la fraction de revenu excédant un montant qui, en vertu des règles applicables, est censé couvrir les frais d'entretien de cette personne, à condition que le travail soit effectué dans le cadre d'un programme nordique d'échange de stagiaires et d'emploi pour les vacances et qu'il ait été organisé par Nordjobb.

Le montant censé couvrir les frais d'entretien de l'intéressé sera fixé pour une année complète, puis réduit en fonction de la durée du séjour au Danemark au cours de toute l'année civile.

Les dispositions du présent paragraphe sont applicables à compter du 1er janvier 1989.

8. Les autorités compétentes des Etats contractants se mettront d'accord sur l'application des dispositions des paragraphes 1 à 7. Les autorités compétentes pourront également convenir des modifications raisonnables à apporter aux montants qui y sont visés, compte tenu de l'évolution de la valeur des monnaies, des changements intervenus dans les lois de l'un quelconque des Etats contractants ou de tout autre facteur similaire.

XII. *En ce qui concerne l'article 25*

1. Les dispositions du paragraphe 2 de l'article 25 pourront, à la demande des îles Féroé, être modifiées et remplacées par le texte suivant :

« *a*) Si un résident des îles Féroé perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, les îles Féroé, sous réserve des dispositions de la première section du paragraphe 8 de l'article 10 ou des alinéas *b* ou *c* ci-dessous, accordent une déduction de l'impôt féroïen sur le revenu ou sur le capital de ce résident d'un montant égal à l'impôt sur le revenu ou sur le capital payé dans cet autre Etat.

Cette déduction ne peut toutefois, dans l'un ou l'autre cas, excéder la fraction de l'impôt féroïen sur le revenu ou sur le capital calculé avant déduction, correspondant au revenu ou au capital imposable dans cet autre Etat.

b) Si un résident des îles Féroé perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne sont imposables que dans un autre Etat contractant, les îles Féroé peuvent inclure ce revenu ou ce capital dans le montant servant d'assiette au calcul de l'impôt mais accordent en déduction de l'impôt féroïen sur le revenu ou le capital la fraction de l'impôt sur le revenu ou le capital qui correspond au revenu reçu de cet autre Etat ou du capital qui y est imposable;

c) Si un résident des îles Féroé perçoit d'un autre Etat contractant des revenus de services personnels dépendants mentionnés à l'article 15 ou au paragraphe 7 de l'article 21, qui sont imposables en vertu de ces articles dans cet autre Etat, les îles Féroé peuvent inclure ce revenu dans le montant servant d'assiette au calcul de l'impôt, mais accorderont à titre de déduction de l'impôt féroïen sur le revenu la fraction de l'impôt sur le revenu correspondant aux revenus perçus de cet autre Etat. »

Une demande d'amendement en ce sens sera présentée par la voie diplomatique et notification en sera donnée à chacun des autres Etats contractants. L'amendement entrera en vigueur 30 jours après que tous les autres Etats contractants auront reçu cette notification et ses dispositions produiront effet en ce qui concerne les impôts sur le capital, pour le capital imposable sur la base taxée au cours de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur ou plus tard.

2. Les dispositions du paragraphe 4 de l'article 25 pourront, à la demande de l'Islande, être modifiées et remplacées par le texte suivant :

« *a*) Si un résident de l'Islande perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, l'Islande, sous réserve des dispositions de la première section du paragraphe 8 de l'article 10 ou de l'alinéa *b* ci-dessous :

1) Accorde une déduction de l'impôt islandais sur le revenu de ce résident d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat;

2) Accorde à titre de déduction de l'impôt islandais sur le capital de ce résident un montant égal à l'impôt sur le capital payé dans cet autre Etat.

Cette déduction ne peut toutefois, dans l'un ou l'autre cas, excéder la fraction de l'impôt islandais sur le revenu ou sur le capital, calculé avant déduction, correspondant au revenu ou au capital imposable dans cet autre Etat.

b) Si un résident de l'Islande perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne sont imposables que dans un autre Etat contractant, l'Islande peut, dans le calcul de l'assiette de l'impôt, prendre en compte ces revenus ou ce capital mais accordera à titre de déduction de l'impôt islandais sur le revenu ou sur le capital la fraction de l'impôt sur le revenu ou le capital correspondant aux revenus perçus de cet autre Etat ou du capital que l'intéressé y possède. »

Une demande d'amendement en ce sens sera présentée par la voie diplomatique et notification en sera donnée à chacun des autres Etats contractants. L'amende-

ment entrera en vigueur 30 jours après que tous les autres Etats contractants auront reçu cette notification et ses dispositions produiront effet :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus perçus à compter du premier jour du mois de janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, pour les impôts établis pour les années fiscales commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur;

c) En ce qui concerne les impôts sur le capital, pour le capital imposable sur la base taxée au cours de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur ou plus tard.

3. Les dispositions du paragraphe 5 de l'article 25 pourront, à la demande de la Norvège, être modifiées et remplacées par le texte suivant :

« *a*) Si un résident de la Norvège perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, la Norvège, sous réserve des dispositions de la première section du paragraphe 8 de l'article 10 ou de l'alinéa *b* ci-dessous :

1) Accorde une déduction de l'impôt norvégien sur le revenu de ce résident d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat;

2) Accorde à titre de déduction de l'impôt norvégien sur le capital de ce résident un montant égal à l'impôt sur le capital payé dans cet autre Etat.

Cette déduction ne peut toutefois, dans l'un ou l'autre cas, excéder la fraction de l'impôt norvégien sur le revenu ou sur le capital, calculé avant déduction, correspondant au revenu ou au capital imposable dans cet autre Etat.

b) Si un résident de la Norvège perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne sont imposables que dans un autre Etat contractant, la Norvège peut, dans le calcul de l'assiette de l'impôt, prendre en compte ces revenus ou ce capital, mais accordera à titre de déduction de l'impôt norvégien sur le revenu ou sur le capital la fraction de l'impôt sur le revenu ou le capital correspondant aux revenus perçus de cet autre Etat ou du capital que l'intéressé y possède. »

Une demande d'amendement en ce sens sera présentée par la voie diplomatique et notification en sera donnée à chacun des autres Etats contractants. L'amendement entrera en vigueur 30 jours après que tous les autres Etats contractants auront reçu cette notification et ses dispositions produiront effet :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus perçus à compter du premier jour du mois de janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, pour les impôts établis pour les années fiscales commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur;

c) En ce qui concerne les impôts sur le capital, pour le capital imposable sur la base taxée au cours de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur ou plus tard.

4. Les dispositions du paragraphe 6 de l'article 25 pourront, à la demande de la Suède, être modifiées et remplacées par le texte suivant :

« Si un résident de la Suède perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans un autre Etat contractant, la Suède, sous réserve des dispositions de la quatrième section du paragraphe 8 de l'article 10 ou des alinéas *b* ou *c* ci-dessous :

1) Eu égard aux dispositions de la législation suédoise (même telle que modifiée ultérieurement, à condition que les principes généraux qui y sont énoncés ne le soient pas), accorde une déduction de l'impôt sur le revenu d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat;

2) Accorde, à titre de déduction de l'impôt suédois sur le capital de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le capital payé dans cet autre Etat. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt suédois sur le capital, calculé avant déduction, correspondant au revenu ou au capital imposable dans cet autre Etat.

b) Aux fins d'application de la disposition de l'alinéa *a* ci-dessus, si, en vertu d'une législation spéciale, l'impôt finnois sur le revenu ou le capital de l'établissement permanent d'une entreprise suédoise en Finlande fait l'objet d'un dégrèvement, l'impôt sur le revenu ou le capital de l'entreprise qui aurait été payé en Finlande si ce dégrèvement n'avait pas été accordé sera déduit de l'impôt suédois sur le revenu ou le capital de l'entreprise;

c) Si un résident de la Suède perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne sont imposables que dans un autre Etat contractant, la Suède peut, en déterminant le taux d'imposition de l'impôt progressif suédois sur les autres revenus ou capitaux, prendre en considération le revenu ou le capital uniquement imposables dans l'autre Etat contractant. »

Une demande d'amendement en ce sens sera présentée par la voie diplomatique et notification en sera donnée à chacun des autres Etats contractants. L'amendement entrera en vigueur 30 jours après que tous les autres Etats contractants auront reçu cette notification et ses dispositions produiront effet :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus perçus à compter du premier jour du mois de janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, pour les impôts établis pour les années fiscales commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur;

c) En ce qui concerne les impôts sur le capital, pour le capital imposable sur la base taxée au cours de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'amendement entrera en vigueur ou plus tard.

XIII. *En ce qui concerne l'article 26*

1. Lorsqu'une personne mentionnée à l'alinéa *a* du paragraphe 3 de l'article 15 est imposée en Islande ou en Norvège conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 26, elle peut bénéficier dans l'Etat considéré des mêmes déductions qui lui auraient été accordées si elle avait été employée à bord d'un navire en trafic international immatriculé dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 3 de l'article 26 s'appliquent *mutatis mutandis* aux cas mentionnés aux paragraphes 3 et 4 du point III du présent Protocole.

XIV. *En ce qui concerne l'article 31*

1. En ce qui concerne les exonérations fiscales accordées en Finlande et en Suède aux associations constituées pour assurer le flottage du bois sur les eaux des fleuves frontières Torne et Muonio, ce sont les arrangements spéciaux conclus en la matière qui s'appliqueront.

2. En ce qui concerne la base de la répartition entre la Norvège et la Suède des impôts sur le revenu de la société par actions Luossavaara-Kiirunavaara, ce sont les arrangements spéciaux conclus en la matière qui s'appliqueront.

L'exemplaire original du présent Protocole sera déposé auprès du Ministère des affaires étrangères de la Finlande, qui en communiquera des copies certifiées conformes aux autres Etats contractants.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont signé le présent Protocole.

FAIT à Helsinki le 12 septembre 1989, en un exemplaire, en langues danoise, féroïenne, finnoise, islandaise, norvégienne et suédoise, avec deux textes en langue suédoise, un pour la Finlande et l'autre pour la Suède, tous les textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Danemark :

[MOGENS RASMUSSEN]

Pour le *Landsstyre* des îles Féroé :

[PETUR ALBERG LAMHAUGE]

Pour le Gouvernement de la Finlande :

[RAINER SÖDERHOLM]

Pour le Gouvernement de l'Islande :

[SIGURBJÖRN THORBJÖRNSSON]

Pour le Gouvernement de la Norvège :

[PER O. GJESTI]

Pour le Gouvernement de la Suède :

[KERSTIN BOSTRÖM]

No. 27931

FINLAND, DENMARK, ICELAND, NORWAY AND SWEDEN

Agreement on the establishment of a Nordic Environment Finance Corporation (with statntes). Signed at Reykjavik on 2 March 1990

Authentic texts: Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish.

Registered by Finland on 21 February 1991.

FINLANDE, DANEMARK, ISLANDE, NORVÈGE ET SUÈDE

Accord relatif à la création d'uue société nordique de financement pour l'environnement (avec statuts). Signé à Reykjavik le 2 mars 1990

Textes authentiques : danois, finnois, islandais, norvégien et suédois.

Enregistré par la Finlande le 21 février 1991.

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

OVERENSKOMST OM OPRETTELSE AF DET NORDISKE MILJØFINANSIERINGSSELSKAB

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regeringer, der som led i det nordiske miljøsamarbejde ønsker at fremme investeringer af nordisk miljøinteresse i Østeuropa er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Det Nordiske Miljøfinansieringsselskab i det følgende kaldet Selskabet oprettes med det formål at fremme investeringer af nordisk miljøinteresse i Østeuropa ved at finansiere virksomheder i disse lande.

Artikel 2

Selskabet skal have status som juridisk person.

Artikel 3

Selskabets virksomhed skal drives i overensstemmelse med de vedtægter, som er bilagt denne overenskomst. Disse vedtægter kan ændres efter beslutning i Nordisk Ministerråd.

Artikel 4

Selskabets kapital indskydes af aftaleparterne. Grundkapitalens størrelse, fordeling, indbetaling samt forhøjelse af grundkapitalen fastlægges i vedtægternes paragraf 2.

Artikel 5

Selskabet har hjemsted i Nordisk Investeringsbanks hovedsæde.

Artikel 6

Selskabet skal være undtaget fra betalings- og valutarestriktioner og kreditpolitiske foranstaltninger, som hindrer eller vanskeliggør dets virksomhed.

Selskabets aktiver og indtægter skal være fritaget for beskatning.

Selskabet skal i sin finansieringsvirksomhed være fritaget for stempelafgifter og andre gebyrer til det offentlige.

Artikel 7

Nordisk Ministerråd skal senest den 1. januar 1996 tage stilling til Selskabets fortsatte virksomhed.

Såfremt Nordisk Ministerråd beslutter at Selskabet skal afvikles, skal dette ske i overensstemmelse med den fremgangsmåde som er fastsat i vedtægternes paragraf 10.

Artikel 8

Overenskomsten og de i Artikel 3 omtalte vedtægter træder i kraft tredive dage efter den dag, da samtlige aftaleparter har meddelt det finske udenrigsministerium, at overenskomsten er blevet godkendt.

Det finske udenrigsministerium underretter de øvrige aftaleparter om modtagelsen af ovennævnte meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttrædelse.

Artikel 9

Hver aftalepart kan opsige overenskomsten efter den 1. januar 1996 ved skriftlig meddelelse herom til det finske udenrigsministerium, som underretter de øvrige aftaleparter og Selskabets bestyrelse om modtagelsen af meddelelsen og om dens indhold.

En opsigelse gælder kun den aftalepart, som har afgivet opsigelsen, og den træder i kraft ved udgangen af det regnskabsår under hvilket opsigelsen blev meddelt, under forudsætning af at den meddeles inden udgangen af juni måned, i modsat fald træder opsigelsen først i kraft ved udgangen af det følgende regnskabsår.

Medmindre Nordisk Ministerråd - efter modtagelsen af opsigelsen - beslutter at afvikle Selskabet, skal det senest inden opsigelsens ikrafttræden fastsætte, hvorledes forholdet mellem Selskabet og den udtrædende aftalepart skal afvikles. Det skal sikres, at den udtrædende aftalepart fortsat hæfter på lige fod med de øvrige aftaleparter for de af Selskabets forpligtigelser, som eksisterede ved vedkommende aftaleparts udtræden.

Artikel 10

Originaleksemplaret til denne overenskomst deponeres i det finske udenrigsministerium, som tilstiller de øvrige aftaleparter bekræftede genparter heraf.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Reykjavik, den 2. marts 1990 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

Vedtägter for Det Nordiske Miljöfinansieringsselskab

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regeringer har ved overenskomst af den 2. marts 1990 besluttet at oprette et nordisk miljöfinansieringsselskab.

For Selskabet gælder fölgende vedtägter:

Formål

§ 1

Nordisk Miljöfinansieringsselskab, i det fölgende kaldet Selskabet, har til formål at fremme investeringer af nordisk miljöinteresse i Östeuropa ved at bidrage til finansiering af erhvervsvirksomheder i disse lande.

Selskabets engelske navn er Nordic Environment Finance Corporation (NEFCO).

Grundkapital

§ 2

Selskabets grundkapital belöber sig til 36 mio. SDR, som fordeles som fölger: den danske stat tegner sig for 7,8 mio. SDR, den finske stat for 7,4 mio. SDR, den islandske stat for 0,4 mio. SDR, den norske stat for 7,0 mio. SDR og den svenske stat for 13,4 mio. SDR.

SDR defineres i overensstemmelse med de vurderingsregler, som Den internationale Valutafond har fastsat med gyldighed fra den 1. januar 1981. Hvis disse vurderingsregler ændres, fölger Selskabet den beslutning, som Nordisk Investeringsbanks bestyrelse træffer om bankens anvendelse af de nye regler.

Grundkapitalen stilles til Selskabets rådighed rentefrit.

Grundkapitalen indbetales til Selskabet i rater på anmodning fra Selskabets bestyrelse. Den förste rate skal indbetales senest den 1. oktober 1990.

Indbetalingen finder sted i de respektive landes nationale valuta eller anden konvertibel valuta efter indbetalingsdagens SDR-kurs.

Forhöjelse af grundkapitalen sker ved beslutning i Nordisk Ministerråd efter forslag fra Selskabets bestyrelse. Forhöjelsen fordeles mellem landene i overensstemmelse med den til en hver tid gældende fordelingsnögle for fælles nordisk finansiering.

Virksomhed

§ 3

Selskabet finansierer virksomheder i Östeuropa, som gennem sameje, teknologioverförsel eller andet samarbejde med nordiske virksomheder

gennemförer projekter, som indebærer fremstilling af miljöudstyr eller anden industriel udnyttelse af miljöteknologi eller udbud af tjenesteydelser på miljöområdet.

Selskabet kan til dette formål tegne aktier eller andele i en sådan virksomhed samt yde denne lån og udstede garantier på forretningsmæssige vilkår. Lån kan bevilges som betingede lån, det vil sige lån som betales tilbage og forrentes i den udstrækning projektets indtægter giver mulighed herfor.

Projekterne forudsættes at være teknisk gennemförlige og ökonomisk lönsomme. Projekter med stor nordisk miljöeffekt skal prioriteres.

Selskabet kan desuden vedtage andre foranstaltninger som har tilknytning til dets virksomhed.

§ 4

Selskabets likvide midler bör forvaltes på betryggende måde, og afkastet heraf, ligesom driftsoverskud, anvendes til Selskabets virksomhed.

Selskabet kan efter beslutning i bestyrelsen udlodde overskud til medlemsstaterne.

§ 5

Selskabets regnskaber föres i SDR. Regnskabsåret följer kalenderåret.

Selskabets årsrapport og årsopgörelse skal oversendes til Nordisk Ministerråd.

Administration

§ 6

Selskabet har en bestyrelse bestående af fem medlemmer, hvoraf hver stat udpeger eet medlem for en periode på op til seks år ad gangen. For hvert medlem udpeges en suppleant efter samme principper.

Bestyrelsen vælger af sin midte en formand og en næstformand for en periode af et år. Formands- og næstformandsposten går på skift mellem staternes repræsentanter.

Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når formanden eller næstformanden samt mindst tre medlemmer eller stemmeberettigede suppleanter er til stede. Hvert medlem har en stemme, suppleanter er kun stemmeberettigede i medlemmets fravær. Til at træffe beslutninger kræves et flertal af de tilstedeværendes stemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme udslaggivende.

Bestyrelsen mödes, når formanden bestemmer det, eller når mindst to bestyrelsesmedlemmer eller Nordisk Investeringsbank önsker det.

Bestyrelsen fastsætter sin forretningsorden.

Nordisk Investeringsbank og Nordisk Ministerråds sekretariat deltager i bestyrelsens möder uden stemmeret.

§ 7

Bestyrelsen har beslutningsmyndighed i samtlige spörgsmål, som vedrörer Selskabet, men kan i den udstrækning, det anses formålstjenligt overlade denne bemyndigelse til Nordisk Investeringsbank, som varetager den löbende virksomhed på Selskabets vegne i overensstemmelse med de retningslinier, som aftales mellem Selskabet og banken.

§ 8

Selskabet tegnes af to af följende i fællesskab: bestyrelsesmedlemmer, suppleanter, eller de som bestyrelsen bemyndiger hertil.

Öyrige bestemmelser

§ 9

En kontrolkomité skal påse, at Selskabets virksomhed drives i overensstemmelse med vedtägterne. Komiteen er ansvarlig for revisionen og afgiver årligt en revisionsberetning til Nordisk Ministerråd.

Som kontrolkomite fungerer den af Nordisk Ministerråd respektive Nordisk Råd udpegede kontrolkomité, som er ansvarlig for revision af Nordisk Investeringsbank.

§ 10

Nordisk Ministerråd træffer beslutning om ændringer af eller tillæg til Selskabets vedtägter. Ministerrådet skal senest d. 1.januar 1996 tage stilling til Selskabets fortsatte virksomhed.

Dersom Ministerrådet beslutter, at Selskabet skal afvikles, udpeger Ministerrådet de personer, som skal forestå afviklingen.

Afvikling af Selskabet ved tilbagebetaling eller anden anvendelse af Selskabets aktiver kan ikke finde sted, för Selskabets forpligtigtelser er afviklet.

[*For the signatures, see p. 616 of this volume — Pour les signatures, voir p. 616 du présent volume.*]

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS POHJOISMAIDEN YMPÄRISTÖRAHOITUSYHTIÖN PERUSTAMISESTA

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset, jotka osana pohjoismaista ympäristöyhteistyötä haluavat edistää Pohjoismaiden edun mukaisia investointeja Itä-Eurooppaan, ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiö, jäljempänä yhtiö, perustetaan päämääränään edistää Pohjoismaiden edun mukaisia investointeja Itä-Eurooppaan rahoittamalla yrityksiä näissä maissa.

2 artikla

Yhtiöllä on oikeushenkilön asema.

3 artikla

Yhtiön toiminnassa noudatetaan tämän sopimuksen liitteenä olevia sääntöjä. Näitä sääntöjä voidaan muuttaa Pohjoismaiden ministerineuvoston päätöksellä.

4 artikla

Sopimuspuolet maksavat yhtiön pääoman. Peruspääoman määrästä, jakautumisesta ja maksamisesta sekä peruspääoman korottamisesta määrätään sääntöjen 2 §:ssä.

5 artikla

Yhtiö toimii Pohjoismaiden investointipankin päämajassa.

6 artikla

Yhtiö on vapautettu maksu- ja valuuttarajoituksista ja luottopoliittisista toimenpiteistä, jotka estävät tai vaikeuttavat sen toimintaa.

Yhtiön varat ja tuotto ovat verovapaat.

Rahoitustoiminnassaan yhtiö on vapautettu leimaveroista ja muista julkisista maksuista.

7 artikla

Pohjoismaiden ministerineuvosto ottaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1996 kantaa yhtiön jatkotoimintaan.

Jos Pohjoismaiden ministerineuvosto päättää yhtiön lopettamisesta, sovelletaan sääntöjen 10 §:ssä mainittua järjestystä.

8 artikla

Sopimus ja 3 artiklassa mainitut säännöt tulevat voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, kun kaikki sopimuspuolet ovat ilmoittaneet Suomen ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä.

Suomen ulkoasiainministeriö ilmoittaa muille sopimuspuolille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta ja sopimuksen voimaantuloajankohdasta.

9 artikla

Sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen 1 päivän tammikuuta 1996 jälkeen ilmoittamalla siitä kirjallisesti Suomen

ulkoasiainministeriölle, joka ilmoittaa muille sopimuspuolille ja yhtiön hallitukselle sellaisen ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällöstä.

Irtisanominen koskee ainoastaan irtisanomisen suorittanutta sopimuspuolta, ja se tulee voimaan sen tilivuoden päättyessä, jonka aikana irtisanominen on tapahtunut, edellyttäen että irtisanominen on tapahtunut viimeistään kesäkuun loppuun mennessä, muussa tapauksessa irtisanominen tulee voimaan seuraavan tilivuoden päättyessä.

Mikäli Pohjoismaiden ministerineuvosto tällaisen irtisanomisen tapahduttua ei päätä yhtiön lakkauttamisesta, sen tulee viimeistään ennen irtisanomisen voimaantuloa määrätä, miten yhtiön ja siitä eroavan sopimuspuolen suhteet lopetetaan. Tällöin on varmistettava, että eroava sopimuspuoli edelleen vastaa samalla tavoin kuin muut sopimuspuolet niistä yhtiön velvoitteista, jotka olivat voimassa sopimuspuolen erotessa.

10 artikla

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Suomen ulkoasiainministeriöön, joka toimittaa siitä oikeaksi todistetut jäljennökset muille sopimuspuolille.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Reykjavikissa 2 päivänä maaliskuuta 1990 yhtenä tanskan-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jonka kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

POHJOISMAIDEN YMPÄRISTÖRAHOITUSYHTIÖN SÄÄNNÖT

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset ovat 2 päivänä maaliskuuta 1990 tehdyllä sopimuksella päättäneet perustaa Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön.

Yhtiöllä on seuraavat säännöt:

Tarkoitus

1 §

Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön, jota jäljempänä kutsutaan yhtiöksi, tarkoituksena on edistää Pohjoismaiden edun mukaisia investointeja Itä-Eurooppaan osallistumalla yritysten rahoitukseen näissä maissa.

Yhtiön englanninkielinen nimi on Nordic Environment Finance Corporation (NEFCO).

Peruspääoma

2 §

Yhtiön peruspääoma on 36 miljoonaa SDR, joka jakautuu seuraavasti: Tanskan valtio merkitsee 7,8 miljoonaa SDR, Suomen valtio merkitsee 7,4 miljoonaa SDR, Islannin valtio merkitsee 0,4 miljoonaa SDR, Norjan valtio merkitsee 7,0 miljoonaa SDR ja Ruotsin valtio merkitsee 13,4 miljoonaa SDR.

SDR määritellään Kansainvälisen valuuttarahaston hyväksymien, 1.1.1981 lähtien voimassaolleiden arvonmäärityssääntöjen mukaisesti. Jos näitä arvonmäärityssääntöjä muutetaan, noudattaa yhtiö Pohjoismaiden investointipankin johtokunnan tekemää päätöstä pankin uusista säännöistä.

Peruspääoma asetetaan yhtiön käyttöön ilman korkoa.

Peruspääoma maksetaan yhtiölle erissä yhtiön hallituksen kehotuksesta. Ensimmäinen erä maksetaan viimeistään 1.10.1990.

Maksut suoritetaan kunkin maan kansallisessa valuutassa tai muussa vaihdettavassa valuutassa maksupäivänä vallitsevan SDR-kurssin mukaan.

Peruspääoman korotus tapahtuu Pohjoismaiden ministerineuvoston päätöksellä yhtiön johtokunnan esityksestä. Korotus jaetaan maksettavaksi maiden kesken yhteispohjoismaisesta rahoituksesta kulloinkin vallitsevan taakanjaon mukaisesti.

Toiminta

3 §

Yhtiö rahoittaa yhtiöitä Itä-Euroopassa, jotka yhteisomistuksen, teknologian siirron tai muun pohjoismaisten yritysten kanssa tapahtuvan yhteistyön muodossa toteuttavat hankkeita, jotka merkitsevät ympäristölaitteiden valmistusta tai muuta ympäristöteknologian teollista hyväksikäyttöä tai palvelujen tarjontaa ympäristöalalla.

Yhtiö voi tässä tarkoituksessa merkitä tällaisen yrityksen osakkeita tai osuuksia sekä myöntää sille lainaa ja takauksia liikemäisillä ehdoilla. Lainat voidaan myöntää ehtolainoina, eli lainoina, joiden takaisinmaksu ja korkomaksu tapahtuvat siinä laajuudessa kuin hankkeen tulot sen sallivat.

Hankkeet edellytetään olevan teknisesti toteuttamiskelpoisia ja taloudellisesti kannattavia. Hankkeet, joilla on suuri pohjoismainen ympäristövaikutus, tulee priorisoida.

Yhtiö voi sen lisäksi ryhtyä muihin sen toimintaan liittyviin toimenpiteisiin.

4 §

Yhtiön käyttövarat on hoidettava turvallisesti ja niiden tuotto kuten myös toiminnan ylijäämä on käytettävä yhtiön toimintaan.

Yhtiö voi hallituksen päätöksen mukaisesti jakaa ylimäämää jäsenvaltioille.

5 §

Yhtiön tilejä pidetään SDR:ssä. Tilivuosi on kalenterivuosi.

Yhtiön vuosikertomus ja tilinpäätös toimitetaan Pohjoismaiden ministerineuvostolle.

Hallinto

6 §

Yhtiöllä on hallitus, johon kuuluu viisi jäsentä, joista kukin valtio nimeää yhden jäsenen kuuden vuoden toimikaudeksi. Jokaiselle jäsenelle valitaan varajäsen samoilla periaatteilla.

Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan yhdeksi vuodeksi kerrallaan. Puheenjohtajuus ja varapuheenjohtajuus vuorottelevat valtioiden edustajien välillä.

Hallitus on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään kolme jäsentä tai äänioikeutettua varajäsentä on läsnä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni; varajäsenellä on äänioikeus ainoastaan hallituksen jäsenen poissaollessa. Päätökseen vaaditaan läsnäolevien äänten enemmistö. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan päätöksellä tai vähintään kahden hallituksen jäsenen tai Pohjoismaiden investointipankin esityksestä.

Hallitus päättää työjärjestyksestään.

Pohjoismaiden investointipankki ja Pohjoismaiden ministerineuvoston sihteeristö osallistuvat hallituksen kokouksiin ilman äänioikeutta.

7 §

Hallitus käyttää päätösvaltaa kaikissa yhtiötä koskevissa kysymyksissä, mutta voi siinä laajuudessa kuin tämä katsotaan tarkoituksenmukaiseksi siirtää tätä Pohjoismaiden investointipankille, joka hoitaa juoksevan toiminnan yhtiön puolesta yhtiön ja pankin välillä sovittujen suuntaviivojen mukaisesti.

8 §

Yhtiön nimen kirjoittaa kaksi seuraavista yhdessä: hallituksen jäsenet, varajäsenet tai hallituksen siihen valtuuttamat henkilöt.

Muita määräyksiä

9 §

Valvontakomitean on huolehdittava siitä, että yhtiön toimintaa harjoitetaan sääntöjen mukaisesti. Komitea vastaa tilintarkastuksesta ja antaa vuosittain tilintarkastuskertomuksen Pohjoismaiden ministerineuvostolle.

Valvontakomiteana toimii sama Pohjoismaiden ministerineuvoston ja Pohjoismaiden neuvoston asettama valvontakomitea, joka vastaa Pohjoismaiden investointipankin tilintarkastuksesta.

10 §

Pohjoismaiden ministerineuvosto päättää yhtiön sääntöjen muutoksista tai lisäyksistä. Ministerineuvoston on viimeistään 1.1.1996 otettava kantaa yhtiön jatkotoiminnasta.

Mikäli Pohjoismaiden ministerineuvosto päättää lakkautaa yhtiön, ministerineuvosto nimeää ne henkilöt, jotka hoitavat lakkauttamisen.

Yhtiön lakkauttaminen takaisinmaksuilla tai yhtiön varoja muutoin käyttämällä ei voi tapahtua ennen kuin yhtiön velvoitteet on lopetettu.

[*For the signatures, see p. 616 of this volume — Pour les signatures, voir p. 616 du présent volume.*]

[ICELANDIC TEXT — TEXTE ISLANDAIS]

SAMNINGUR UM STOFNUN NORRÆNS FJÁRMÖGNUNARFÉLAGS Á SVIÐI UMHVERFISVERNDAR

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem vilja stuðla að auknum fjárfestingum, sem samrýmast norrænum umhverfisverndarhagsmunum í Austur-Evrópu, sem lið í norrænu samstarfi á sviði umhverfismála, hafa orðið sammála um eftirfarandi:

1. gr.

Norræna fjármögnunarfélagið á sviði umhverfisverndar, hér eftir nefnt félagið, er stofnað í þeim tilgangi að stuðla að auknum fjárfestingum, sem samrýmast norrænum umhverfisverndarhagsmunum í Austur-Evrópu, með því að fjármagna framkvæmdir fyrirtækja þar.

2. gr.

Félagið er sjálfstæður lögaðili.

3. gr.

Félagið skal rekið í samræmi við þær samþykktir sem fylgja samningi þessum. Samþykktunum má breyta með ákvörðun Norrænu ráðherranefndarinnar.

4. gr.

Aðilarnir leggja félaginu til stofnfé. Kveðið er á um upphæð stofnfjár, skiptingu þess, greiðslu og hækkun á stofnfjárframlagi í 2. gr. samþykkta félagsins.

5. gr.

Starfsstöð félagsins skal vera á aðalskrifstofu Norræna fjárfestingarbankans.

6. gr.

Félagið skal undanþegið greiðslu- og gjaldeyrishömlum og ráðstöfunum á lánsfjármarkaði sem komið gætu í veg fyrir eða torveldað starfsemi þess.

Eignir og tekjur félagsins skulu undanþegnar skattlagningu.

Að því er fjármögnunarstarfsemina varðar skal félagið undanþegið stimpilgjöldum og öðrum gjöldum til hins opinbera.

7. gr.

Norræna ráðherranefndin skal eigi síðar en 1. janúar 1996 taka afstöðu til áframhaldandi starfsemi félagsins.

Ef Norræna ráðherranefndin ákveður að slíta félaginu skal það gert í samræmi við ákvæði í 10. gr. samþykkta félagsins.

8. gr.

Samningurinn og samþykktirnar, sbr. 3. gr, öðlast gildi 30 dögum eftir þann dag sem allir aðilar hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að þeir hafi samþykkt samninginn.

Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðilum um móttöku þessara tilkynninga og um það hvenær samningurinn tekur gildi.

9. gr.

Eftir 1. janúar 1996 getur hver aðili sagt samningnum upp með skriflegri tilkynningu þar að lútandi til finnska utanríkisráðuneytisins sem skýrir öðrum aðilum og stjórn félagsins frá móttöku tilkynningarinnar og efni hennar.

Uppsögnin gildir aðeins gagnvart þeim aðila sem hana hefur sent og tekur gildi við lok þess reikningsárs sem uppsögnin var send á, að því tilskildu að hún hafi átt sér stað í síðasta lagi fyrir lok júnímánaðar, en annars tekur hún gildi við lok næsta reikningsárs.

Taki Norræna ráðherranefndin ekki ákvörðun um að slíta félaginu, eftir að aðili hefur sent uppsögn, skal hún ákveða, áður en uppsögnin tekur gildi, hvernig staðið skuli að uppgjöri félagsins gagnvart þeim sem gengur úr því. Við uppgjörið skal ganga tryggilega frá því að sá, sem gengur úr félaginu, beri ásamt hinum aðilunum ábyrgð á skuldbindingum sem á því hvíla við úrgöngu hans.

10. gr.

Frumriti samningsins skal komið til vörslu hjá finnska utanríkisráðuneytinu sem skal senda staðfest afrit hans til hinna aðilanna.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Reykjavík 2. mars 1990 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og skulu allir textar jafngildir.

SAMÞYKKTIR
fyrir Norræna fjármögnunarfélagið á sviði umhverfisverndar

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hafa með samningi 2. mars 1990 ákveðið að stofna Norrænt fjármögnunarfélag á sviði umhverfisverndar.

Um félagið gilda eftirfarandi samþykktir:

MARKMIÐ

1. gr.

Markmið Norræna fjármögnunarfélagsins á sviði umhverfisverndar, hér eftir nefnt félagið, er að stuðla að auknum fjárfestingum, sem samrýmast norrænum umhverfisverndarhagsmunum í Austur-Evrópu, með því að fjármagna framkvæmdir fyrirtækja þar.

Heiti félagsins á ensku er Nordic Environment Finance Corporation (NEFCO).

STOFNFÉ FÉLAGSINS

2. gr.

Stofnfé félagsins er 36 milljónir sérstakra dráttarréttinda (SDR), og skiptist það sem hér segir: Hluti danska ríkisins er 7,8 milljónir SDR, finnska ríkisins 7,4 milljónir SDR, íslenska ríkisins 0,4 milljónir SDR, norska ríkisins 7,0 milljónir SDR og sænska ríkisins 13,4 milljónir SDR.

SDR skulu skilgreind í samræmi við þær reglur um samsetningu sem Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn ákvað frá og með 1. janúar 1981. Verði breyting á þeim reglum fylgir félagið þeirri ákvörðun sem stjórn Norræna fjárfestingarbankans tekur um aðlögun bankans að hinum nýju reglum.

Félagið fær stofnféð til ráðstöfunar vaxtalaust.

Stofnféð greiðist félaginu í hlutagreiðslum eftir tilmælum stjórnar félagsins. Fyrsta greiðslan greiðist eigi síðar en 1. október 1990.

Greiðslur fara fram í gjaldeyri viðkomandi lands eða öðrum skiptanlegum gjaldeyri á því gengi sem gildir fyrir SDR á greiðsludegi.

Norræna ráðherranefndin tekur ákvörðun um aukningu stofnfjár að fengnum tillögum stjórnar félagsins. Skipting stofnfjáraukningar á milli landanna fer eftir þeirri reiknireglu sem á hverjum tíma gildir um skiptingu samnorrænnar fjármögnunar.

STARFSEMI

3. gr.

Félagið fjármagnar framkvæmdir fyrirtækja í Austur-Evrópu sem í tengslum við norræn fyrirtæki, með sameign, yfirfærslu

tækniþekkingar eða með annars konar samvinnu, vinna að verkefnum er beinast að gerð mengunarvarnabúnaðar eða að annarri hagnýtingu sem byggist á umhverfisverndartækni við framleiðslu eða veita þjónustu á sviði umhverfisverndar.

Félagið getur í þessu skyni gerst hluthafi eða meðeigandi í slíku fyrirtæki, ásamt því að veita slíku fyrirtæki lán og ábyrgðir á viðskiptagrundvelli. Heimilt er að veita lán með sérstökum kjörum, þ.e. lán sem endurgreiðist og ber vexti í samræmi við þær tekjur sem af framkvæmdinni verða.

Skilyrði er að verkefni séu tæknilega framkvæmanleg og arðbær. Forgangur skal veittur verkefnum sem miklu máli skipta fyrir umhverfisvernd á Norðurlöndum.

Félagið getur og gert aðrar þær ráðstafanir sem tengjast starfsemi þess.

4. gr.

Ráðstöfunarfé félagsins ber að ávaxta tryggilega og vaxtatekjur af því ásamt hagnaði af starfseminni skal nota til rekstrar félagsins. Ef stjórn félagsins ákveður er félaginu heimilt að greiða aðildarríkjunum arð.

5. gr.

Bókhald félagsins skal færa í SDR. Reikningsár félagsins er almanaksárið.

Ársskýrslu félagsins og ársreikning skal senda Norrænu ráðherranefndinni.

STJÓRN

6. gr.

Stjórn félagsins er skipuð fimm mönnum og skipar hvert ríki einn stjórnarmann til allt að sex ára í senn. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

Stjórnin velur úr sínum hópi formann og varaformann til eins árs í senn. Fulltrúar ríkjanna skiptast á um formennsku og varaformennsku í stjórninni.

Stjórnin er ályktunarfær þegar formaður eða varaformaður og þrír stjórnarmenn eða atkvæðisbærir varamenn hið minnsta eru viðstaddir. Hver stjórnarmaður fer með eitt atkvæði en varamaður fer því aðeins með atkvæði að aðalmaður sé fjarverandi. Til ákvörðunar þarf atkvæði meirihluta þeirra sem eru á fundi. Falli atkvæði jafnt ræður atkvæði formanns.

Stjórnin kemur saman eftir ákvörðun formanns eða eftir tilmælum minnst tveggja stjórnarmanna eða Norræna fjárfestingarbankans.

Stjórnin getur sér sjálf starfsreglur.

Norræni fjárfestingarbankinn og skrifstofa Norrænu ráðherranefndarinnar taka þátt í stjórnarfundum án atkvæðisréttar.

7. gr.

Stjórnin tekur ákvarðanir í öllum málum, sem varða félagið, en hún getur framselt ákvörðunarvald sitt að svo miklu leyti sem hagkvæmt þykir til Norræna fjárfestingarbankans, sem sér um daglegan rekstur félagsins í samræmi við reglur sem félagið og bankinn gera samkomulag um.

8. gr.

Firma félagsins rita tveir eftirtalinna manna: Stjórnarmenn, varamenn þeirra eða þeir sem stjórnin hefur veitt umboð til þess.

ÖNNUR ÁKVÆÐI

9. gr.

Eftirlitsnefnd skal gæta þess að starfsemi félagsins sé í samræmi við samþykktir þess. Nefndin ber ábyrgð á endurskoðun reikninga og skilar árlega endurskoðunarskýrslu til Norrænu ráðherranefndarinnar.

Eftirlitsnefnd er hin sama og Norræna ráðherranefndin og Norðurlandaráð hafa kjörið til að hafa eftirlit með starfsemi Norræna fjárfestingarbankans.

10. gr.

Norræna ráðherranefndin getur tekið ákvörðun um breytingar á samþykktum félagsins eða viðbót við þær. Ráðherranefndin skal í síðasta lagi 1. janúar 1996 taka afstöðu til áframhaldandi starfsemi félagsins.

Ákveði Norræna ráðherranefndin að slíta félaginu útnefnir hún menn til að sjá um slitin.

Slit félagsins með endurgreiðslu eða annarri ráðstöfun eigna félagsins getur ekki orðið fyrr en félagið er laust við skuldbindingar.

[*For the signatures, see p. 616 of this volume — Pour les signatures, voir p. 616 du présent volume.*]

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

OVERENSKOMST MELLOM DANMARK, FINLAND, ISLAND, NORGE OG SVERIGE OM OPPRETTELSE AV DET NORDISKE MILJØFINANSIERINGSSELSKAP

Regjeringene i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, som ønsker, som ledd i det nordiske miljøsamarbeidet, å fremme investeringer av nordisk miljøinteresse i Øst-Europa, er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Det nordiske miljøfinansieringsselskapet, heretter kalt Selskapet, opprettes med den målsetning å fremme investeringer av nordisk miljøinteresse i Øst-Europa gjennom å finansiere foretak i disse land.

Artikkel 2

Selskapet skal etableres som egen juridisk person.

Artikkel 3

Selskapets virksomhet skal drives i overensstemmelse med de vedtekter som vedlegges denne Overenskomst. Disse vedtekter kan endres ved beslutning av Nordisk Ministerråd.

Artikkel 4

Selskapets kapital innskytes av Partene. Forhold vedrørende grunnkapitalens størrelse, fordeling, innbetaling, samt økning av grunnkapitalen er fastsatt i vedtektenes paragraf 2.

Artikkel 5

Selskapet plasseres i Den nordiske investeringsbanks hovedsete.

Artikkel 6

Selskapet skal være fritatt for betalings- og valutarestriksjoner og kredittpolitiske tiltak som hindrer eller vanskeliggjør dets virksomhet.

Selskapets midler og inntekter skal være fritatt for beskatning.

Selskapet skal i sin finansieringsvirksomhet være fritatt for stempelavgifter og andre offentlige avgifter.

Artikkel 7

Nordisk Ministerråd skal senest 1. januar 1996 ta stilling til selskapets fortsatte virksomhet.

Hvis Nordisk Ministerråd beslutter at selskapet skal avvikles, skal dette gjøres i overensstemmelse med den ordning som er angitt i vedtektenes paragraf 10.

Artikkel 8

Overenskomsten og de i artikkel 3 nevnte vedtekter, trer i kraft tretti dager etter den dag da samtlige Parter har gitt det finske utenriksdepartement meddelelse om sin godkjennelse av Overenskomsten.

Det finske utenriksdepartement underretter de øvrige Parter om mottagelsen av disse meddelelser og om tidspunktet for Overenskomstens ikrafttredelse.

Artikkel 9

En Part kan etter 1.1.1996 si opp Overenskomsten ved skriftlig melding om dette til det finske utenriksdepartement som underretter de øvrige Parter og Selskapets styre om mottagelsen av meldingen og dens innhold.

En oppsigelse gjelder bare den Part som har sagt opp og vil få virkning fra utgangen av det regnskapsår i hvilket oppsigelsen fant sted, under forutsetning av at oppsigelsen ble foretatt innen utgangen av juni måned, Hvis ikke får oppsigelsen virkning fra utgangen av det påfølgende regnskapsår.

Hvis Nordisk Ministerråd etter en slik oppsigelse ikke beslutter at Selskapet skal avvikles, skal det senest innen det tidspunkt oppsigelsen vil få virkning bestemme hvordan forholdet mellom Selskapet og den uttredende part skal avvikles. Det skal herved sikres at den uttredende Part forblir ansvarlig i samme grad som de øvrige Parter for de av Selskapets forpliktelser som forelå ved Partens uttreden.

Artikkel 10

Originalteksten til denne Overenskomst deponeres i det finske utenriksdepartement, som tilstiller de øvrige Parter bekreftede gjenparter av denne.

Til bekreftelse av dette har undertegnede befullmektigede representanter undertegnet denne Overenskomst.

Utferdiget i Reykjavik den 2. mars 1990 i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvis tekster har samme gyldighet.

VEDTEKTER FOR NORDISK MILJØFINANSIERINGSSELSKAP

Ved overenskomst av 2. mars 1990 har regjeringene i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige besluttet å opprette et nordisk miljøfinansieringsselskap. For selskapet gjelder følgende vedtekter:

Formål

1
Det nordiske miljøfinansieringsselskapet, heretter kalt selskapet, har til formål å fremme investeringer av nordisk miljøinteresse i Øst-Europa gjennom å bidra til å finansiere foretak i disse landene.

Selskapets engelske navn er Nordic Environment Finance Corporation (NEFCO).

KAPITAL

2
Selskapets kapital utgjør SDR 36 mill. som fordeles på følgende måte: den danske stat tegner seg for SDR 7,8 mill., den finske stat for SDR 7,4 mill., den islandske stat for SDR 0,4 mill., den norske stat for SDR 7,0 mill. og den svenske stat for SDR 13,4 mill.

SDR defineres i henhold til de verdiansettelsesregler som Det internasjonale Valutafond har etablert med virkning fra 1. januar 1981. Hvis disse verdiansettelsesregler endres, følger selskapet den beslutning som Den nordiske Investeringsbanks styre treffer om hvorvidt banken skal benytte de nye reglene.

Kapitalen stilles rentefritt til selskapets disposisjon.

Kapitalen innbetales til selskapet i rater etter anmodning fra selskapets styre. Den første raten skal innbetales senest den 1. oktober 1990.

Innbetalingene foretas i de respektive lands nasjonale valuta eller annen konvertibel valuta etter innbetalingsdagens SDR-kurs.

Forhøyelse av kapitalen skjer ved beslutning av Nordisk Ministerråd etter anmodning fra selskapets styre Forhøyelsen fordeles blant landene etter den til enhver tid gjeldende fordelingsnøkkel for fellesnordisk finansiering.

Virksomhet

§ 3
Selskapet finansierer foretak i Øst-Europa enten ved samforetak, teknologioverføring eller annet samarbeide med nordiske foretak som gjennomfører prosjekter som innebærer utvikling av miljøutstyr eller i annen industriell utnyttelse av miljøteknologi eller stiller til rådighet tjenester på miljøområdet.

Selskapet kan for dette formål tegne aksjer eller andeler i et slikt foretak, yte foretaket lån og utferdige garantier på forretningsmessige vilkår. Lån kan bevilges som vilkårslån, dvs. lån som betales tilbake og forrentes i den utstrekning prosjektets inntekter gir mulighet for det.

Prosjektene forutsettes være teknisk gjennomførbare og økonomisk lønnsomme. Prosjekter med stor nordisk miljøeffekt skal prioriteres.

Selskapet kan dessuten vedta andre tiltak som har tilknytning til dets virksomhet.

§ 4
Selskapets likvide midler forutsettes betryggende forvaltet og avkastningen liksom virksomhetens overskudd benyttes i selskapets virksomhet. Selskapet kan i samsvar med vedtak i styret, utbetale overskudd til medlemslandene.

§ 5
Selskapets regnskap føres i SDR. Regnskapsåret følger kalenderåret.

Selskapets årsberetning og årsregnskap skal oversendes til Nordisk Ministerråd.

Administrasjon

§ 6
Selskapet har et styre bestående av fem medlemmer, hvorav hver stat utpeker ett medlem for en periode av inntil seks år av gangen. For hvert medlem utpeker hver stat etter de samme prinsipper ett varamedlem.

For en periode på ett år velger styret en formann og en viseformann. Formannsvervet og viseformannsvervet veksler blant landenes representanter.

Styret er beslutningsdyktig når formannen eller viseformannen samt minst tre medlemmer eller stemmeberettigede varamedlemmer er tilstede. Hvert medlem har en stemme. Varamedlemmet er stemmeberettiget bare i medlemmets fravær. For vedtakelse av beslutninger i styret kreves det flertall blant de tilstedeværendes stemmer. Ved stemmelikhet avgjør formannens stemme.

Styret kommer sammen når formannen bestemmer det eller når minst to styremedlemmer eller Den nordiske investeringsbank anmoder om det.

Styret fastsetter selv sin forretningsorden.

Den nordiske Investeringsbank og Nordisk Ministerråds sekretariat deltar uten stemmerett i styrets møter.

§ 7
Styret har beslutningskompetanse i alle spørsmål som gjelder selskapet, men kan, i den utstrekning det anses formålstjenlig, overlate kompetansen til Den nordiske Investeringsbank som på selskapets vegne forestår den løpende virksomhet i overensstemmelse med de retningslinjer som selskapet og banken blir enige om.

§ 8
Selskapet tegnes av to av de følgende i forening: styremedlemmer, varamedlemmer eller de som har fått særskilt bemyndigelse fra styret.

Øvrige bestemmelser.

§ 9
En kontrollkomite skal påse at selskapets virksomhet drives i overensstemmelse med vedtektene. Komiteen er ansvarlig for revisjonen og avgir hvert år revisjonsberetning til Nordisk Ministerråd.

Som kontrollkomite fungerer den av Nordisk Ministerråd respektivt Nordisk Råd utpekte kontrollkomite som er ansvarlig for Den nordiske Investeringsbanks revisjon.

§ 10
Nordisk Ministerråd vedtar endringer av eller tillegg til selskapets vedtekter. Ministerrådet skal senest den 1.1.1996 ta stilling til selskapets videre virksomhet.

Skulle Nordisk Ministerråd beslutte å avvikle selskapet, oppnevner ministerrådet de personer som skal foreta avviklingen.

Avvikling av selskapet gjennom tilbakebetaling eller annen anvendelse av selskapets aktiva kan ikke skje før selskapets forpliktelser er avviklet.

[*For the signatures, see p. 616 of this volume — Pour les signatures, voir p. 616 du présent volume.*]

[SWEDISH TEXT — TEXTE SUÉDOIS]

ÖVERENSKOMMELSE OM UPPRÄTTANDET AV NORDISKA MILJÖFINANSIERINGSBOLAGET

Danmarks, Finlands, Islands, Norges och Sveriges regringar, vilka som ett led i det nordiska miljösamarbetet önskar främja investeringar av nordiskt miljöintresse i Östeuropa har kommit överens om följande:

Artikel 1

Nordiska miljöfinansieringsbolaget, nedan kallat bolaget, upprättas med ändamål att främja investeringar av nordiskt miljöintresse i Östeuropa genom att finansiera företag i dessa länder.

Artikel 2

Bolaget skall ha ställning som juridisk person.

Artikel 3

Bolagets verksamhet skall bedrivas i överensstämmelse med de stadgar som bifogas denna överenskommelse. Dessa stadgar kan ändras genom beslut av Nordiska ministerrådet.

Artikel 4

Bolagets kapital tillskjuts av parterna. Rörande grundkapitalets storlek, fördelning, inbetalning samt ökning av grundkapitalet förordnas i stadgarna § 2.

Artikel 5

Bolaget verkar i Nordiska investeringsbankens huvudsäte.

Artikel 6

Bolaget skall undantas från betalnings- och valutarestriktioner och kreditpolitiska åtgärder, som hindrar eller försvårar dess verksamhet.

Bolagets tillgångar cch intäkter skall vara fria från beskattning.

Bolaget skall i sin finansieringsverksamhet vara befriat från stämpelavgifter och andra avgifter till det allmänna.

Artikel 7

Nordiska ministerrådet skall senast den 1 januari 1996 ta ställning till bolagets fortsatta verksamhet.

Om Nordiska ministerrådet beslutar att bolaget skall avvecklas skall den ordning tillämpas som angivits i § 10 i stadgarna.

Artikel 8

Överenskommelsen och de i artikel 3 angivna stadgarna träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga parter har meddelat det finska utrikesministeriet att överenskommelsen har godkänts.

Det finska utrikesministeriet meddelar de övriga parterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för överenskommelsens ikraftträdande.

Artikel 9

En part kan uppsäga överenskommelsen efter den 1 januari 1996 genom skriftligt meddelande härom till det finska utrikesministeriet, som meddelar de övriga parterna och bolagets styrelse om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll.

En uppsägning gäller endast den part som har verkställt uppsägningen och får verkan vid utgången av det räkenskapsår under vilket uppsägningen ägde rum, under förutsättning av att uppsägningen gjorts senast inom juni månad, i annat fall får uppsägningen verkan vid utgången av nästföljande räkenskapsår.

Om Nordiska ministerrådet efter att sådan uppsägning skett inte beslutar om bolagets avveckling, skall det senast innan uppsägningen får verkan fastställa hur förhållandet mellan bolaget och den utträdande parten skall avvecklas. Härvid skall säkerställas att den utträdande parten alltjämt ansvarar i samma mån som övriga parter för de av bolagets förpliktelser som förelåg vid partens utträde.

Artikel 10

Originalexemplaret till denna överenskommelse deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga parterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Reykjavik den 2 mars 1990 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, vilka samtliga texter har samma giltighet.

STADGAR FÖR NORDISKA MILJÖFINANSIERINGSBOLAGET

Danmarks, Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar har genom overenskommelse den 2 mars 1990 beslutat att upprätta ett nordiskt miljöfinansieringsbolag. För bolaget gäller följande stadgar:

ÄNDAMÅL

§ 1

Nordiska miljöfinansieringsbolaget, nedan kallat bolaget, har till ändamål att främja investeringar av nordiskt miljöintresse i Östeuropa genom att bidra till att finansiera företag i dessa länder.

Bolagets engelska namn är Nordic Environment Finance Corporation (NEFCO).

GRUNDKAPITAL

§ 2

Bolagets grundkapital uppgår till SDR 36 milj., som fördelas enligt följande: danska staten tecknar sig för SDR 7,8 milj., finska staten för SDR 7,4 milj., isländska staten för SDR 0,4 milj., norska staten för SDR 7,0 milj. och svenska staten för SDR 13,4 milj.

SDR definieras i överensstämmelse med de värderingsregler som Internationella Valutafonden fastställt med giltighet från och med den 1 januari 1981. Om dessa värderingsregler ändras, följer bolaget det beslut som Nordiska investeringsbankens styrelse fattar angående bankens tillämpning av de nya reglerna.

Grundkapitalet ställs till bolagets förfogande räntefritt.

Grundkapitalet inbetalas till bolaget i rater efter anmodan från bolagets styrelse. Den första raten skall erläggas senast den 1 oktober 1990.

Inbetalningarna verkställs i respektive lands nationella valuta eller annan konvertibel valuta enligt inbetalningsdagens SDR-kurs.

Ökning av grundkapitalet sker genom beslut av Nordiska ministerrådet efter framställning från bolagets styrelse. Ökningen fördelas mellan länderna i enlighet med den vid varje tidpunkt gällande fördelningsnyckeln för gemensam nordisk finansiering.

VERKSAMHET

§ 3

Bolaget finansierar företag i östeuropa, vilka företag genom samägande, teknologioverföring eller annat samarbete med nordiska företag genomför projekt vilka innebär tillverkning av miljöutrustning eller övrigt industriellt utnyttjande av miljöteknologi eller tillhandahållande av tjänster på miljöområdet.

Bolaget kan i detta syfte teckna aktier eller andelar i sådant företag samt ge dstsamma lån och utfärda garantier på affärsmässiga villkor. Lån kan beviljas som villkorslån, dvs. lån som betalas tillbaka och förräntas i den utsträckning projektets intäkter ger möjlighet därtill.

Projekten förutsätts vara tekniskt genomförbara och ekonomiskt lönsamma. Projekt med stor nordisk miljöeffekt skall prioriteras.

Bolaget kan dessutom vidta andra åtgärder som har samband med dess verksamhet.

§ 4

Bolagets likvida medel bör förvaltas på ett betryggande sätt och avkastningen av dessa liksom verksamhetens överskott användas i bolagets verksamhet. Bolaget kan, enligt beslut därom av styrelsen, dela ut överskott till medlemsstaterna.

§ 5

Bolagets räkenskaper förs i SDR. Räkenskapsåret följer kalenderåret.

Bolagets årsrapport och årsbokslut skall översändas till Nordiska ministerrådet.

ADMINISTRATION

§ 6

Bolaget har en styrelse bestående av fem ledamöter, av vilka varje stat utser en ledamot för en period av upp till sex år i taget. För varje ledamot utses en suppleant enligt samma principer.

Styrelsen väljer inom sig en ordförande och en vice ordförande för en period av ett år. Ordförande- och viceordförandeposten växlar mellan staternas representanter.

Styrelsen är beslutsför när ordföranden eller viceordföranden jämte minst tre ledamöter eller röstberättigade suppleanter är närvarande. Varje ledamot har en röst, suppleant är röstberättigad endast i ledamots frånvaro. För beslut krävs flertal av de närvarandes röster. Vid lika röstetal avgör ordförandens röst.

Styrelsen sammanträder när ordföranden så bestämmer eller minst två styrelseledamöter eller Nordiska investeringsbanken begär det.

Styrelsen fastställer sin arbetsordning.

Nordiska investeringsbanken och Nordiska ministerrådets sekretariat deltar i styrelsens möten utan rösträtt.

§ 7

Styrelsen utövar beslutanderätt i samtliga frågor som gäller bolaget men kan i den utsträckning som anses ändamålsenlig överlåta denna rätt till Nordiska investeringsbanken som handhar den löpande verksamheten å bolagets vägnar i enlighet med de riktlinjer som överenskoms mellan bolaget och banken.

§ 8

Bolagets firma tecknas av två av följande tillsammans: styrelseledamöter, suppleanter eller de styrelsen bemyndigar därtill.

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

§ 9

En kontrollkommitté skall tillse att bolagets verksamhet drivs i överensstämmelse med stadgarna. Kommittén svarar för revisionen och avger årligen revisionsberättelse till Nordiska ministerrådet.

Som kontrollkommitté fungerar den av Nordiska ministerrådet respektive Nordiska Rådet utsedda kontrollkommittén, som svarar för revision av Nordiska investeringsbanken.

§ 10

Nordiska ministerrådet beslutar om ändringar av eller tillägg i bolagets stadgar. Ministerrådet skall senast den 1 januari 1996 ta ställning till bolagets vidare verksamhet.

Om Nordiska ministerrådet beslutar att bolaget skall avvecklas, utser ministerrådet de personer som skall förestå avvecklingen.

Avveckling av bolaget genom återbetalning eller annan användning av bolagets tillgångar kan inte ske innan bolagets förpliktelser avvecklats.

[*For the signatures, see p. 616 of this volume — Pour les signatures, voir p. 616 du présent volume.*]

For Danmarks regering:

[LONE DYBKJOER][1]

Suomen hallituksen puolesta:

[KAJ BÄRLUND]

Fyrir ríkisstjórn Íslands:

[JULIUS SOLNES]

For Norges regjering:

[KRISTIN HILLE VALLA]

För Sveriges regering:

[MATS HELLSTRÖM]

---

[1] Names of signatories appearing in brackets were not legible and have been supplied by the Government of Finland — Les noms des signataires donnés entre crochets étaient illisibles et ont été fournis par le Gouvernement finlandais.

[TRANSLATION — TRADUCTION]

AGREEMENT[1] ON THE ESTABLISHMENT OF A NORDIC ENVIRONMENT FINANCE CORPORATION

The Governments of Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden, wishing as part of Nordic cooperation in environmental matters to promote investments of Nordic environmental interest in Eastern Europe, have agreed as follows:

Article 1

The Nordic Environment Finance Corporation, hereinafter referred to as "the Corporation", shall be established for the purpose of promoting investments of Nordic environmental interest in Eastern Europe through the financing of enterprises in those countries.

Article 2

The Corporation shall have the status of a body corporate.

Article 3

The activities of the Corporation shall be conducted in accordance with the statutes annexed to this Agreement. These statutes may be amended upon a decision of the Nordic Council of Ministers.

Article 4

The capital of the Corporation shall be contributed by the Contracting Parties. Provisions concerning the size, apportionment and payment of the primary capital, and concerning increases in such capital, are contained in article 2 of the statutes.

Article 5

The Corporation shall be located at the headquarters of the Nordic Investment Bank.

Article 6

The Corporation shall be exempt from payment and currency restrictions and credit policy measures that would impede or present difficulties for its activities.

The assets and revenue of the Corporation shall be exempt from taxation.

In its financing activities the Corporation shall be exempt from stamp duty and other public fees.

[1] Came into force on 27 October 1990, i.e., 30 days after the date on which all the Contracting Parties had notified the Finnish Ministry of Foreign Affairs that it had been approved, in accordance with article 8:

Participant	*Date of the notification*
Denmark	17 May 1990
Finland	3 August 1990
Iceland	1 August 1990
Norway	14 June 1990
Sweden	27 September 1990

Article 7

The Nordic Council of Ministers shall take a decision concerning the further activities of the Corporation by 1 January 1996 at the latest.

If the Nordic Council of Ministers decides that the Corporation is to be liquidated, the liquidation shall take place in accordance with the procedure prescribed in article 10 of the statutes.

Article 8

The Agreement and the statutes referred to in article 3 shall enter into force thirty days after the date on which all the Contracting Parties have notified the Finnish Ministry of Foreign Affairs that the Agreement has been approved.

The Finnish Ministry of Foreign Affairs shall inform the other Contracting Parties of the receipt of such notifications and of the date of entry into force of the Agreement.

Article 9

Any Contracting Party may denounce the Agreement after 1 January 1996 by giving written notice of denunciation to the Finnish Ministry of Foreign Affairs, which shall inform the other Contracting Parties and the Executive Board of the Corporation of the receipt of such notice and of the contents thereof.

A denunciation shall apply only to the Contracting Party denouncing the Agreement, and shall take effect at the end of the financial year in which the denunciation takes place provided that it takes place before the end of June, otherwise the denunciation shall not take effect until the end of the following financial year.

Unless the Nordic Council of Ministers, after receiving notice of denunciation, decides to liquidate the Corporation, it shall determine, before the denunciation takes effect, how the relationship between the Corporation and the withdrawing Party is to be discontinued. In such cases it shall be guaranteed that the withdrawing Party continues to be equally liable with the other Parties for the obligations of the Corporation existing at the time of the withdrawal.

Article 10

The original copy of this Agreement shall be deposited with the Finnish Ministry of Foreign Affairs, which shall provide the other Parties with certified copies thereof.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned plenipotentiaries have signed this Agreement.

DONE at Reykjavik on 2 March 1990 in one copy in the Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish languages, all the texts being equally authentic.

STATUTES OF THE NORDIC ENVIRONMENT FINANCE CORPORATION

By an Agreement of 2 March 1990 the Governments of Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden have decided to establish a Nordic Environment Finance Corporation. The Corporation shall have the following statutes:

PURPOSE

Article 1

The purpose of the Nordic Environment Finance Corporation (hereinafter referred to as "the Corporation") shall be to promote investments of Nordic environmental interest in Eastern Europe by contributing to the financing of enterprises in those countries.

The English name of the Corporation shall be: the Nordic Environment Finance Corporation (NEFCO).

PRIMARY CAPITAL

Article 2

The primary capital of the Corporation shall be 36 million SDRs, to be apportioned in the following manner: the Danish State shall contribute 7.8 million SDRs, the Finnish State 7.4 million SDRs, the Icelandic State 0.4 million SDRs, the Norwegian State 7.0 million SDRs and the Swedish State 13.4 million SDRs.

The SDR shall be defined in accordance with the valuation rules laid down by the International Monetary Fund as of 1 January 1981. If these valuation rules are amended, the Corporation shall comply with the decision taken by the Executive Board of the Nordic Investment Bank concerning the Bank's application of the new rules.

The primary capital shall be made available to the Corporation on an interest-free basis.

The primary capital shall be paid into the Corporation in instalments at the request of the Executive Board of the Corporation. The first instalment shall be paid by 1 October 1990 at the latest.

The payments shall be made in the national currency of the country concerned or in another convertible currency based on the rate of the SDR on the date of payment.

The primary capital may be increased by a decision of the Nordic Council of Ministers at the request of the Executive Board of the Corporation. The increase shall be apportioned among the countries in accordance with the allocation schedule valid at the time for joint Nordic financing.

ACTIVITIES

Article 3

The Corporation shall finance enterprises in Eastern Europe which, through joint ownership, transfer of technology or other cooperation with Nordic enter-

prises, carry out projects involving the production of environmental equipment or other industrial use of environmental technology or the provision of services in the environmental field.

To that end the Corporation may subscribe to shares or stock in such an enterprise and provide it with loans and issue guarantees on commercial terms. Loans may be granted as conditional loans, i.e. loans that ared to be repaid and yield interest to the extent warranted by the income derived from the project.

Projects are expected to be technically feasible and economically profitable. Projects with major environmental implications for the Nordic countries shall be given priority.

The Corporation may also take other measures connected with its activities.

Article 4

The liquid assets of the Corporation are expected to be administered in a secure manner and the earnings and operating income shall be used for the Corporation's activities. The Corporation may, in accordance with a decision to that effect by the Executive Board, distribute dividends among the member States.

Article 5

The accounts of the Corporation shall be kept in SDRs. The financial year shall coincide with the calendar year.

The Corporation's annual report and annual financial statement shall be transmitted to the Nordic Council of Ministers.

ADMINISTRATION

Article 6

The Corporation shall have an Executive Board consisting of five members, of which each State shall appoint one member for a term not exceeding six years at a time. One alternate shall be appointed for each member in accordance with the same principles.

The Executive Board shall elect, from among its members, a Chairman and a Vice-Chairman for a term of one year. The office of Chairman and Vice-Chairman shall be held by representatives of the different States on a rotating basis.

The Executive Board shall be deemed to have a quorum when the Chairman or Vice-Chairman, and at least three members or alternates with the right to vote are present. Each member shall have one vote, and an alternate shall have the right to vote only in the absence of the member. Decisions shall be taken by a majority of the votes cast by those present. In the event of an equally divided vote the Chairman shall have the casting vote.

The Executive Board shall meet when the Chairman so decides or at the request of at least two Board members or the Nordic Investment Bank.

The Executive Board shall adopt its own rules of procedure.

The Nordic Investment Bank and the secretariat of the Nordic Council of Ministers shall participate in the meetings of the Executive Board without the right to vote.

Article 7

The Executive Board shall exercise decision-making powers in all questions concerning the Corporation but may, to the extent deemed expedient, delegate such powers to the Nordic Investment Bank, which shall manage day-to-day activities on behalf of the Corporation in accordance with the guidelines agreed upon between the Corporation and the Bank.

Article 8

Two of the following shall sigu jointly for the Corporation: members of the Executive Board, alternate members or such persons as the Executive Board may authorize for the purpose.

OTHER PROVISIONS

Article 9

A Supervisory Committee shall ensure that the activities of the Corporation are conducted in accordance with the statutes. The Committee shall be responsible for auditing and shall submit an audit report each year to the Nordic Council of Ministers.

The Supervisory Committee appointed by the Nordic Council of Ministers and the Nordic Council to be responsible for the auditing of the Nordic Investment Bank shall act as Supervisory Committee of the Corporation.

Article 10

The Nordic Council of Ministers shall decide on any amendments or additions to the statutes of the Corporation. The Council of Ministers shall take a decision concerning the further activities of the Corporation by 1 January 1996.

If the Nordic Council of Ministers decides that the Corporation is to be liquidated, the Council of Ministers shall appoint the persons to be in charge of the liquidation.

The liquidation of the Corporation through repayment or other utilization of the Corporation's assets may not take place until the obligations of the Corporation have been discharged.

For the Government of Denmark:

[LONE DYBKJOER]

For the Government of Finland:

[KAJ BÄRLUND]

For the Government of Iceland:

[JULIUS SOLNES]

For the Government of Norway:

[KRISTIN HILLE VALLA]

For the Government of Sweden:

[MATS HELLSTRÖM]

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] RELATIF À LA CRÉATION D'UNE SOCIÉTÉ NORDIQUE DE FINANCEMENT POUR L'ENVIRONNEMENT

Les Gouvernements du Danemark, de la Finlande, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède, désireux de promouvoir, dans le cadre de la coopération nordique dans le domaine de l'environnement, les investissements d'intérêts environnementaux nordiques en Europe de l'Est, sont convenus de ce qui suit :

Article premier

La Société nordique de financement pour l'environnement, ci-après dénommée « la Société », est par les présentes créée aux fins de promouvoir les investissements d'intérêts environnementaux nordiques en Europe de l'Est au moyen d'un financement d'entreprises dans les pays de cette région.

Article 2

La Société possède le statut d'une personne morale.

Article 3

La Société réalise ses activités conformément aux statuts joints en annexe au présent Accord. Lesdits statuts peuvent être modifiés sur décision du Conseil nordique des ministres.

Article 4

Le capital de base de la Société est fourni par les Parties contractantes. Les dispositions relatives au montant, à la répartition et au paiement du capital de base ainsi qu'aux augmentations dudit capital figurent à l'article 2 des statuts.

Article 5

La Société est située au siège de la Banque nordique d'investissement.

Article 6

La Société est exemptée des restrictions en matière de paiement et de devises ainsi que des mesures de politique de crédit pouvant faire obstacle ou poser des difficultés à ses activités.

Les avoirs et les recettes de la Société sont exonérés d'impôt.

[1] Entré en vigueur le 27 octobre 1990, soit 30 jours après la date à laquelle toutes les Parties contractantes eurent notifié au Ministère des affaires étrangères de Finlande qu'il avait été approuvé, conformément à l'article 8 :

Participant	*Date de la notification*	
Danemark	17 mai	1990
Finlande	3 août	1990
Islande	1er août	1990
Norvège	14 juin	1990
Suède	27 septembre	1990

A l'occasion de ses activités de financement, la Société est exemptée des droits de timbre et d'autres droits.

Article 7

Le Conseil nordique des ministres devra, le 1er janvier 1996 au plus tard, prendre une décision concernant les activités futures de la Société.

Si le Conseil des ministres décide que la Société doit être liquidée, la liquidation interviendra conformément à la procédure stipulée à l'article 10 des statuts.

Article 8

Le présent Accord et les statuts visés au paragraphe 3 entreront en vigueur trente jours après la date à laquelle toutes les Parties contractantes auront notifié le Ministère des affaires étrangères de Finlande que l'Accord a été approuvé.

Le Ministère des affaires étrangères de Finlande informe les autres Parties contractantes de la réception desdites notifications ainsi que de la date d'entrée en vigueur de l'Accord.

Article 9

Après le 1er janvier 1996, toute Partie contractante pourra dénoncer l'Accord moyennant une notification écrite à cet effet adressée au Ministère des affaires étrangères de Finlande qui informera les autres Parties contractantes ainsi que le Conseil d'administration de la Société de la réception de ladite notification et de sa teneur.

Une dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Partie contractante ayant dénoncé l'Accord et produira effet à la fin de l'exercice au cours duquel la dénonciation sera intervenue sous réserve qu'elle ait eu lieu avant la fin du mois de juin, sinon la dénonciation ne produira effet qu'à la fin de l'exercice suivant.

A moins que le Conseil nordique des ministres ne décide, sur réception d'une notification de dénonciation, de liquider la Société, le Conseil déterminera, avant que la dénonciation ne prenne effet, les conditions dans lesquelles les rapports entre la Société et la Partie qui se retire doivent être terminés. En pareils cas, les dispositions voulues seront prises pour garantir que la Partie s'étant retirée de la Société continuera d'être également responsable avec les autres Parties des obligations incombant à la Société à la date du retrait de la Partie intéressée.

Article 10

L'original du présent Accord sera déposé auprès du Ministère des affaires étrangères de Finlande, lequel en transmettra des copies certifiées conformes aux autres Parties.

EN FOI DE QUOI les plénipotentiaires soussignés ont signé le présent Accord.

FAIT à Reykjavik le 2 mars 1990, en un exemplaire en langues danoise, finnoise, islandaise, norvégienne et suédoise, tous les textes faisant également foi.

STATUTS DE LA SOCIÉTÉ NORDIQUE DE FINANCEMENT POUR L'ENVIRONNEMENT

Aux termes d'un Accord en date du 2 mars 1990, les Gouvernements du Danemark, de la Finlande, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède ont décidé de créer une Société nordique de financement pour l'environnement. Les statuts de la Société sont les suivants :

OBJET

Article premier

La Société nordique de financement pour l'environnement (ci-après dénommée « la Société ») a pour objet de promouvoir les investissements d'intérêts environnementaux nordiques en Europe de l'Est en contribuant au financement d'entreprises dans les pays de cette région.

En langue anglaise, la Société porte la désignation suivante : « The Nordic Environment Finance Corporation (NEFCO) ».

CAPITAL DE BASE

Article 2

Le capital de base de la Société s'élève à 36 millions de droits de tirage spéciaux (DTS) selon la répartition suivante : Gouvernement du Danemark, 7,8 millions de DTS; Gouvernement de la Finlande, 7,4 millions de DTS; Gouvernement de l'Islande, 0,4 millions de DTS; Gouvernement de la Norvège, 7 millions de DTS; Gouvernement de la Suède, 13,4 millions de DTS.

Le DTS est défini conformément aux règles d'évaluation fixées par le Fonds monétaire international le 1er janvier 1981. En cas de modification de ces règles d'évaluation, la Société se conforme à la décision prise par le Conseil d'administration de la Banque nordique d'investissement concernant l'application des nouvelles règles par la Banque.

Le capital de base est mis à la disposition de la Société sans intérêt.

Le capital de base est versé à la Société par versements échelonnés sur demande du Conseil d'administration de la Société. Le premier versement a lieu le 1er octobre 1990 au plus tard.

Les paiements s'effectuent dans la monnaie nationale du pays intéressé ou dans une autre monnaie convertible sur la base du taux du DTS à la date du paiement.

Le capital de base peut être augmenté par décision du Conseil nordique des ministres à la demande du Conseil d'administration de la Société. L'augmentation est répartie entre les pays conformément au barème des cotisations applicable à l'époque aux fins du financement nordique conjoint.

ACTIVITÉS

Article 3

La Société accorde un financement à des entreprises de l'Europe de l'Est qui, se trouvant en copropriété, assurent des transferts de technologies ou d'autres types

de coopération avec des entreprises nordiques, exécutent des projets comportant la production de matériel destiné à la protection de l'environnement ou d'autres technologies environnementales à usage industriel, ou la fourniture de services dans le domaine de l'environnement.

A cette fin, la Société est habilitée à souscrire des actions d'une entreprise et à accorder des prêts et à émettre des garanties aux conditions du marché. Les prêts peuvent être accordés sur une base conditionnelle, c'est-à-dire des prêts qui devront être remboursés et rapportés des intérêts dans une mesure que justifient les revenus tirés du projet.

Les projets doivent être techniquement réalisables et rémunérateurs sur le plan économique. Les projets comportant des incidences environnementales importantes pour les pays nordiques reçoivent la priorité.

Il est également loisible à la Société de prendre d'autres initiatives liées à ses activités.

Article 4

Les éléments d'actif réalisables à court terme sont administrés de façon sûre et les bénéfices ainsi que les revenus d'exploitation sont consacrés aux activités de la Société. Conformément aux décisions du Conseil d'administration à cet égard, la Société est habilitée à distribuer des dividendes aux Etats membres.

Article 5

La comptabilité de la Société est tenue en DTS. L'exercice coïncide avec l'année civile.

Les rapports et états financiers annuels de la Société sont communiqués au Conseil nordique des ministres.

ADMINISTRATION

Article 6

La Société possède un Conseil d'administration composé de cinq membres, chaque Etat désignant un membre dont le mandat ne doit pas dépasser six ans à la fois. Pour chaque membre, un suppléant est désigné selon les mêmes principes.

Le Conseil d'administration élit, parmi ses membres, un président et un vice-président pour un mandat d'une année. La présidence et la vice-présidence sont assurées par roulement par des représentants de différents Etats.

Le quorum du Conseil d'administration est assuré par la présence du président ou du vice-président et d'au moins trois membres ou suppléants ayant le droit de vote. Chaque membre a une voix et un suppléant ne peut participer au vote qu'en l'absence du membre qu'il représente. Les décisions sont prises à la majorité des voix des présents. En cas de partage des voix, celle du président est prépondérante.

Le Conseil d'administration se réunit sur décision du président ou à la demande d'au moins deux membres du Conseil ou de la Banque nordique d'investissement.

Le Conseil d'administration adopte son règlement intérieur.

La Banque nordique d'investissement et le secrétariat du Conseil nordique des ministres participent aux réunions du Conseil d'administration sans droit de vote.

Article 7

Le Conseil d'administration exerce les pouvoirs de décision portant sur toutes questions qui concernent la Société; il lui est cependant loisible, dans la mesure où cela lui paraît opportun, de déléguer lesdits pouvoirs à la Banque nordique d'investissement qui gère au jour le jour les activités au nom de la Société, conformément aux directives mutuellement convenues entre la Société et la Banque.

Article 8

La signature est confiée par le Conseil d'administration à deux personnes parmi les suivantes qui signent conjointement : membres du Conseil d'administration, membres suppléants ou toutes autres personnes que le Conseil peut autoriser à cette fin.

AUTRES DISPOSITIONS

Article 9

Un Comité de surveillance veille à ce que les activités de la Société soient exercées conformément à ses statuts. Le Comité est responsable de la vérification des comptes et il soumet annuellement un rapport de vérification des comptes au Conseil nordique des ministres.

Le Comité de surveillance auquel le Conseil nordique des ministres et le Conseil nordique ont confié la responsabilité de la vérification des comptes de la Banque nordique d'investissement agit en qualité de Comité de surveillance de la Société.

Article 10

Le Conseil nordique des ministres prend les décisions portant amendement ou adjonction aux statuts de la Société. Le Conseil des ministres prendra la décision concernant les activités de la Société après le 1er janvier 1996.

Si le Conseil nordique des ministres décide que la Société doit être liquidée, il nomme les personnes qui auront la responsabilité de cette liquidation.

La liquidation de la Société par le remboursement ou la réaffectation des avoirs de la Société ne pourra intervenir tant que n'auront pas été réglés les engagements de la Société.

Pour le Gouvernement du Danemark :

[LONE DYBKJOER]

Pour le Gouvernement de la Finlande :

[KAJ BÄRLUND]

Pour le Gouvernement de l'Islande :

[JULIUS SOLNES]

Pour le Gouvernement de la Norvège :

[KRISTIN HILLE VALLA]

Pour le Gouvernement de la Suède :

[MATS HELLSTRÖM]

No. 27932

FINLAND
and
UNITED STATES OF AMERICA

Convention for the avoidance of donble taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Signed at Helsinki on 21 September 1989

Authentic texts: Finnish and English.

Registered by Finland on 21 February 1991.

FINLANDE
et
ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Signée à Helsinki le 21 septemhre 1989

Textes authentiques : finnois et anglais.

Enregistrée par la Finlande le 21 février 1991.

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS SUOMEN TASAVALLAN HALLITUKSEN JA AMERIKAN YHDYSVALTOJEN HALLITUKSEN VÄLILLÄ TULO- JA VARALLISUUSVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Suomen tasavallan hallitus ja Amerikan yhdysvaltojen hallitus, haluten tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi, ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan

1. Tätä sopimusta sovelletaan, jollei sopimuksessa toisin määrätä, henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Sopimus ei millään tavalla rajoita sellaista poissulkemista, vapautusta, vähennystä, hyvitystä tai muuta alennusta, joka nyt tai vastedes myönnetään:

a) jommankumman sopimusvaltion lainsäädännön mukaan; tai

b) sopimusvaltioiden välillä tehdyn muun sopimuksen mukaan.

3. Sopimusvaltio voi, sopimuksen muiden kuin 4 kappaleen määräysten estämättä, verottaa henkilöä, jota tämän valtion verolainsäädännön mukaan kohdellaan siellä asuvana henkilönä (paitsi milloin 4 artiklan (Kotipaikka) 2 tai 3 kappaleen määräysten mukaan määritetään, että henkilö asuu toisessa sopimusvaltiossa), sekä voi kansalaisuuden perusteella verottaa kansalaisiaan, ikään kuin sopimus ei olisi

tullut sovellettavaksi. Sanonta "kansalainen" käsittää tätä määräystä sovellettaessa entisen kansalaisen, jonka kansalaisuuden menetyksen yhtenä pääasiallisena tarkoituksena oli tuloveron välttäminen, mutta vain 10 vuodelta kansalaisuuden menetyksestä lukien.

4. Tämän artiklan 3 kappaleen määräykset eivät vaikuta:

a) etuuksiin, jotka sopimusvaltio myöntää 9 artiklan (Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset) 2 kappaleen, 18 artiklan (Eläke, elinkorko, elatusapu ja lapsenelatusmaksu) 1 kappaleen b) kohdan ja 4 kappaleen sekä 23 artiklan (Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen), 24 artiklan (Syrjintäkielto) ja 25 artiklan (Keskinäinen sopimusmenettely) mukaan; ja

b) etuuksiin, jotka sopimusvaltio myöntää 19 artiklan (Julkinen palvelu), 20 artiklan (Opiskelijat ja harjoittelijat) ja 27 artiklan (Diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäsenet) mukaan luonnolliselle henkilölle, joka ei ole tämän valtion kansalainen tai luvan perusteella asu vakinaisesti siellä.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin tätä sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Suomessa:

1) valtion tulo- ja varallisuusvero;

2) kunnallisvero;

3) kirkollisvero; ja

4) lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero");

b) Yhdysvalloissa: verolain (Internal Revenue Code) mukaan suoritettavat liittovaltion tuloverot (lukuun ottamatta akkumuloituneesta tulosta suoritettavaa veroa (accumulated earnings tax), henkilökohtaisen holdingyhtiön

veroa (personal holding company tax) ja sosiaaliturvaveroja) sekä ulkomaiselle vakuutuksenantajalle maksettavasta vakuutusmaksusta suoritettava valmistevero ja yksityisen säätiön valmistevero (jäljempänä "Yhdysvaltojen vero"). Sopimusta sovelletaan kuitenkin ulkomaiselle vakuutuksenantajalle maksettavasta vakuutusmaksusta suoritettavaan valmisteveroon vain siltä osin kuin tällaisten vakuutusmaksujen kattamalle riskille ei ole jälleenvakuutusta myöntänyt henkilö, jolla ei ole oikeutta tämän sopimuksen tai muun näistä veroista vapauttavan sopimuksen mukaisiin etuuksiin.

2. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista sekä sopimuksen soveltamista koskevista merkittävistä virallisjulkaisuista, niihin luettuina hallinnolliset selitykset, määräykset ja päätökset sekä tuomioistuinten ratkaisut.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, sitä aluetta, jolla Suomen verolainsäädäntö on voimassa;

b) "Yhdysvallat" tarkoittaa Amerikan yhdysvaltoja, mutta sanonta ei käsitä Puerto Ricoa, Neitsytsaaria, Guamia eikä muuta Yhdysvaltojen alusmaata tai territoriota;

c) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, kuolinpesän, toisen henkilön eduksi hallitun varallisuuskokonaisuuden (trust), yhtymän, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

d) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

e) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

f) "kansalainen" tarkoittaa:

1) Suomen osalta luonnollista henkilöä, jolla on Suomen kansalaisuus, sekä oikeushenkilöä, yhtymää ja muuta yhteenliittymää, jotka on muodostettu Suomessa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

2) Yhdysvaltojen osalta luonnollista henkilöä, jolla on Yhdysvaltojen kansalaisuus, sekä oikeushenkilöä, yhtymää ja muuta yhteenliittymää, jotka on muodostettu Yhdysvalloissa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

g) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, paitsi milloin kuljetus tapahtuu vain sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

h) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Suomessa valtiovarainministeriötä tai sen vältuuttamaa edustajaa;

2) Yhdysvalloissa valtiovarainministeriä (the Secretary of the Treasury) tai hänen valtuutettuaan.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan, jollei asiayhteydestä muuta joh-

du tai jolleivät toimivaltaiset viranomaiset 25 artiklan (Keskinäinen sopimusmenettely) määräysten mukaisesti sovi sanonnan yhteisestä merkityksestä.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen kotipaikan, asumisen, johtopaikan, rekisteröintipaikan (place of incorporation) tai muun sellaisen seikan nojalla. Yhdysvaltojen kansalainen tai ulkomaalainen, jolle on myönnetty lupa asua vakinaisesti Yhdysvalloissa ("vihreän kortin" haltija), on Yhdysvalloissa asuva henkilö vain jos hänen oleskelunsa Yhdysvalloissa on olennainen (substantial presence) tai hänellä on siellä vakinainen asunto tai hän oleskelee siellä pysyvästi. Sanonta "sopimusvaltiossa asuva henkilö"

a) ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella; ja

b) yhtymän, kuolinpesän tai toisen henkilön eduksi hallitun varallisuuskokonaisuuden (trust) osalta, tätä sanontaa sovelletaan kuitenkin vain siltä osin kuin yhtymän, kuolinpesän tai trustin saamasta tulosta verotetaan tässä valtiossa siellä asuvan henkilön tulona, joko sen omana tulona, tai sen osakkaiden tulona.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänään on vakinainen

asunto; jos hänen käytettävänään on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänään ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin ja määrättävä, miten sopimusta sovelletaan tällaiseen henkilöön.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

a) yrityksen johtopaikan;

b) sivuliikkeen;

c) toimiston;

d) tehtaan;

e) työpajan;ja

f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahdentoista kuukauden ajan. Laitteen, porauslautan tai laivan käyttäminen sopimusvaltiossa luonnonvarojen tutkimiseen tai hyväksikäyttöön muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos käyttäminen kestää yli kahdentoista kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a) — e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja

hän valtuuttaan siellä tavanomaisesti käyttää, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä — tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä — joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa noudatetaan seuraavaa.

a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen

sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita tai ole harjoittanut liiketoimin-

taa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa tai harjoitti liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa tai harjoitti liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen ja itsenäinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina kohtuullinen osuus yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneista menoista sekä muista menoista, jotka johtuvat yrityksestä kokonaisuudessaan (tai siitä osasta, johon kiinteä toimipaikka sisältyy), riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

5. Tätä sopimusta sovellettaessa on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi tuloksi luettava vain kiinteän toimipaikan varoista tai toiminnasta saatu tulo. Tämä tulo on vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

6. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen sopimuksen muissa ar-

tikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

7. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "tulo" tarkoitetaan tuloa, joka on saatu liiketoiminnasta, siihen luettuna aineellisen irtaimen omaisuuden vuokralle antaminen. Sanonta ei käsitä tuloa, joka on saatu elokuvafilmin ja radio- tai televisiolähetyksessä käytettävän filmin tai nauhan vuokralle antamisesta tai lisensioinnista.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa tulo, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, käsittää tulon, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen vuokralle antamisesta, jos vuokratulo epäolennaisesti liittyy 1 kappaleessa käsiteltyyn tuloon.

3. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytettyjen konttien (niihin luettuina perävaunut, proomut ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, huollosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin kontteja käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kaupallisissa tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin tulo, josta sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä valtiossa, luetaan myös toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen tuloon ja siitä verotetaan tämän mukaisesti tässä toisessa valtiossa, ja ensiksi mainittu valtio hyväksyy, että siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt tässä toisessa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, ensiksi mainitun valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siinä valtiossa määrätyn veron määrä. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräykset eivät rajoita kummankaan sopimusvaltion lain määräyksiä, jotka sallivat tulon, vähennyksen, hyvityksen tai alentamisen jakamista samojen osallistujien omistuksessa tai määräämisvallassa välittömästi tai välillisesti olevien henkilöiden kesken, riippumatta siitä, asuvatko henkilöt sopimusvaltiossa vai eivät, milloin tämä on tarpeen veron kiertämisen estämiseksi tai henkilön tulon selvittämiseksi.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos henkilö, jolla on oikeus osinkoon, asuu toisessa sopimusvaltiossa, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos henkilö, jolla on oikeus osinkoon, on yhtiö, joka omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön osakkeiden äänimäärästä;

b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

Osinkoon, jonka maksaa Yhdysvalloissa asuva säännelty sijoitusyhtiö (Regulated Investment Company), sovelletaan b) kohtaa eikä a) kohtaa. Tämän kappaleen a) kohtaa ei sovelleta osinkoon, jonka maksaa Yhdysvalloissa asuva kiinteistösijoitustrusti (Real Estate Investment Trust), ja tämän kappaleen b) kohtaa sovelletaan vain, jos henkilö, jolla on oikeus osinkoon, on luonnollinen henkilö, jon-

ka omistama osuus kiinteistösijoitustrustista on pienempi kuin 10 prosenttia.

Tämä kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa

a) tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia;

b) muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksellisesti samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa; ja

c) tuloa, joka on saatu voitto-osuuteen oikeuttavista järjestelyistä, niihin luettuina velkasitoumukset, sikäli kuin tulo on luonnehdittu osingoksi sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, josta tulo kertyy.

4. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus osinkoon, harjoittaa tai harjoitti toisessa sopimusvaltiossa, jossa asuva osingon maksava yhtiö on, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tahi harjoittaa tai harjoitti tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan (Liiketulo) tai 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräyksiä.

5. Sopimusvaltio ei saa verottaa osingosta, jonka maksaa yhtiö, joka ei asu tässä valtiossa, paitsi mikäli

a) osinko maksetaan tässä valtiossa asuvalle henkilölle; tai

b) osinko luetaan henkilön, jolla on oikeus osinkoon, tässä valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan kuuluvaksi.

6. Sopimusvaltiossa asuvaan yhtiöön, jolla on kiinteä toimipaikka toisessa sopimusvaltiossa tai joka tässä toisessa valtiossa on velvollinen suorittamaan veroa nettotulon perusteella sellaisesta tulosta, josta 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) tai 13 artiklan (Myyntivoitto) 1 kappaleen mukaan voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa, voidaan kohdistaa verotus tässä toisessa valtiossa tämän sopimuksen muiden määräysten mukaan sallittavan verotuksen lisäksi. Tällainen vero voidaan kuitenkin määrätä vain:

a) Yhdysvaltojen osalta

1) siitä yhtiön liiketulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi, ja

2) siitä edellisessä lauseessa tarkoitetun tulon osasta, josta voidaan verottaa 6 tai 13 artiklan mukaan,

jotka edustavat "osinkoa vastaavaa määrää" ("divident equivalent amount") siten kuin tämä sanonta määritellään Yhdysvaltojen lainsäädännössä, sellaisena kuin lainsäädäntö on kulloinkin voimassa muutettuna ilman että sen yleiseen periaatteeseen on vaikutettu, ja

b) Suomen osalta

1) siitä yhtiön liiketulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi, ja

2) siitä tämän kappaleen ensimmäisessä lauseessa tarkoitetun tulon osasta, joka 6 artiklan tai 13 artiklan 1 kappaleen mukaan voidaan verottaa Suomessa,

jotka molemmissa tapauksissa edustavat Suomen lainsäädännössä määriteltyä määrää, joka jaettaisiin osinkona, jos toiminta olisi

ollut Suomessa rekisteröidyn tytäryhtiön harjoittamaa.

7. Tämän artiklan 6 kappaleessa tarkoitettu vero määrätään soveltamalla verokantaa, joka ei saa olla korkeampi kuin 2 kappaleen a) kohdassa mainittu verokanta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja johon hänellä on oikeus, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä sopimuksessa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentuureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentuureihin liittyvät agiomäärät ja voitot, sekä kaikkea muuta tuloa, joka sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, josta tulo kertyy, rinnastetaan velaksiannosta saatuun tuloon. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei sopimusta sovellettaessa pidetä korkona. Sanonta "korko" ei kuitenkaan käsitä tuloa, jota käsitellään 10 artiklassa (Osinko).

3. Määrä, jolla Suomessa asuvan yhtiön Yhdysvalloissa olevan kiinteän toimipaikan vähennyskelpoinen määrä ylittää tämän kiinteän toimipaikan tosiasiallisesti maksaman koron, siten kuin nämä määrät määritellään Yhdysvaltojen lainsäädännössä, käsitellään Suomessa asuvan henkilön saamana korkona, johon hänellä on oikeus.

4. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus korkoon, harjoittaa tai harjoitti toisessa sopimusvaltiossa, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tahi harjoittaa tai harjoitti tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan (Liiketulo) tai 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräyksiä.

5. Jos koron määrä maksajan ja henkilön, jolla on oikeus korkoon, tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja henkilö, jolla on oikeus korkoon, olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja johon hänellä on oikeus, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä voidaan 3 kappaleen b) ja c) kohdassa tarkoitetusta rojaltista kuitenkin verottaa siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, asuu toisessa valtiossa, vero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä sopimuksessa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena

a) kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, siihen luettuina elokuvafilmi sekä radio- tai televisiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha, tekijänoikeuden käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

b) patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän tahi muun samankaltaisen oikeuden tai omaisuuden käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

c) kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

Sanonta "rojalti" käsittää myös tällaisen oikeuden tai omaisuuden luovutuksesta saadun voiton, joka on riippuvainen oikeuden tai omaisuuden tuottavuudesta tai käytöstä tahi siitä määräämisestä.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, harjoittaa tai harjoitti toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tahi harjoittaa tai harjoitti tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan (Liiketulo) tai 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tämä valtio itse, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen tahi tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksamisen perusteena olevaa oikeutta tai omaisuutta käytetään sopimusvaltiossa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa oikeutta tai omaisuutta käytetään.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja henkilön, jolla on oikeus rojaltiin, tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa sanonta "toisessa sopimusvaltiossa oleva kiinteä omaisuus" käsittää, milloin tämä toinen sopimusvaltio on Yhdysvallat, osuuden tai oikeuden Yhdysvalloissa olevaan kiinteään omaisuuteen (United States real property interest) ja 6 artiklassa (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) tarkoitetun Yhdysvalloissa olevan kiinteän omaisuuden. Sanonnalla "toisessa sopimusvaltiossa oleva kiinteä omaisuus" on, milloin tämä toinen sopimusvaltio on Suomi, se merkitys, joka sillä on 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) 2 kappaleen mukaan, ja sanonta käsittää mainitun artiklan 4 kappaleessa tarkoitetut osakkeet ja muut yhtiöosuudet.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan tai olleen kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai so-

pimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan tai olleeseen kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan, ilma-aluksen tai kontin luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, joka mainitaan 12 artiklassa (Rojalti), verotetaan vain 12 artiklan määräysten mukaisesti.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva luonnollinen henkilö saa itsenäisen ammatin harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tulosta voidaan kuitenkin verottaa myös toisessa sopimusvaltiossa, sikäli kuin toimintaa harjoitetaan tai harjoitettiin tässä toisessa valtiossa ja tulo on luettava sellaiseen kiinteään paikkaan kuuluvaksi, joka on vakinaisesti henkilön käytettävänä toiminnan harjoittamista varten.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 18 artiklan (Eläke, elinkorko, elatusmaksu ja lapsenelatusmaksu) ja 19 artiklan

(Julkinen palvelus) määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa, yhdessä jaksossa tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden aikana;

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa; ja

c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa tahi liiketoimintaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Edellä tässä artiklassa olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa asuvan henkilön kansainväliseen liikenteeseen käyttämän laivan tai ilmaaluksen vakinaisen henkilöstön jäsenenä tekemästä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

16 artikla

Etuuksien rajoitukset

1. Sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, on tämän sopimuksen mukaan oikeutettu huojennukseen tämän toisen valtion verotuksessa vain jos tämä henkilö:

a) on luonnollinen henkilö;

b) on sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen;

c) aktiivisesti harjoittaa ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa liiketoimintaaa (joka on muuta kuin sijoitusten tekemistä tai hoitamista, jollei tämä toiminta ole pankin tai vakuutusyhtiön harjoittamaa pankki- tai vakuutustoimintaa), ja toisesta sopimusvaltiosta saatu tulo on saatu tämän liiketoiminnan yhteydessä tai liittyy siihen epäolennaisesti;

d) on henkilö,

1) jonka hallintaan oikeuttavasta omistuksesta yli 50 prosenttia (tai milloin on kysymys yhtiöstä, yli 50 prosenttia yhtiön kunkin osakeluokan osakkeiden lukumäärästä) on, välittömästi tai välillisesti, sellaisten henkilöiden omistama, jotka ovat oikeutetut tämän sopimuksen mukaisiin etuuksiin tämän kappaleen a), b), e) tai f) kohdan nojalla tai jotka ovat Yhdysvaltojen kansalaisia; ja

2) jonka kokonaistulosta enintään 50 prosenttia käytetään, välittömästi tai välillisesti, sellaisten henkilöiden velkojen (niihin luettuina korko- tai rojaltivelat) suorittamiseen, jotka eivät ole oikeutettuja tämän sopimuksen mukaisiin etuuksiin tämän kappaleen a), b), e) tai f) kohdan nojalla tai jotka eivät ole Yhdysvaltojen kansalaisia;

e) on yhtiö, jonka pääosakeluokan osakkeilla käydään huomattavaa ja säännöllistä kauppaa tunnustetussa arvopaperipörssissä; tai

f) on voittoa tavoittelematon järjestö (siihen luettuina eläkerahastot ja yksityiset säätiöt), joka tämän aseman nojalla on yleisesti vapautettu tuloverotuksesta siinä sopimusvaltiossa, jossa se asuu, edellyttäen, että enemmän kuin puolet järjestön osakkaista tai jäsenistä tahi siihen osallisista on oikeutettu sopimuksen mukaisiin etuuksiin tämän artiklan nojalla.

2. Henkilölle, joka 1 kappaleen mukaan ei ole oikeutettu sopimuksen mukaisiin etuuksiin, voidaan tästä huolimatta myöntää sopimuksen mukaiset etuudet, jos sen sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen, josta tulo kertyy, niin päättää.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen e) kohtaa sovellettaessa sanonnalla "tunnustettu arvopaperipörssi" tarkoitetaan:

a) National Association of Securities Dealers, Inc. nimisen yhtiön omistamaa NASDAQ -järjestelmää sekä arvopaperipörssiä, joka on rekisteröity Securities and Exchange Commission nimisessä viranomaisessa vuoden 1934 Securities Exchange Act nimisen lain tarkoittamana kansallisena arvopaperipörssinä;

b) Helsingin Arvopaperipörssiä; ja

c) muuta arvopaperipörssiä, josta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat sopineet.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) ja 15 artiklan (Yksityinen palvelus) määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaiteilijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa paitsi milloin taiteilijan tai urheilijan tästä toiminnasta saaman kokonaistulon määrä, siihen luettuna menot, jotka on korvattu hänelle tai maksettu hänen puolestaan, ei kalenterivuoden aikana ylitä kahtakymmentätuhatta Yhdysvaltojen dollaria ($20.000) tai sen vasta-arvoa Suomen rahana.

2. Milloin tulo, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen vaan toiselle henkilölle, voidaan tämän henkilön tulosta, 7 artiklan (Liiketulo) ja 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa taiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa, jollei voida näyttää toteen, ettei taiteilijalla tai urheilijalla eikä häneen etuyhteydessä olevalla henkilöllä millään tavalla, ei välittömästi eikä välillisesti, ole osuutta tämän toisen henkilön tuloon, siihen luettuna lykätyn hyvityksen, bonuksen, palkkion, osingon, yhtymän voitonjaon tai muun voitonjaon vastaanotto.

18 artikla

Eläke, elinkorko, elatusapu ja lapsenelatusmaksu

1. Jollei 19 artiklan (Julkinen palvelus) 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, noudatetaan seuraavaa.

a) Eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella ja johon hänellä on oikeus, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Eläkkeestä ja muusta sopimusvaltion sosiaaliturvaa koskevan lainsäädännön mukaan tapahtuvasta suorituksesta ja, milloin tämä sopimusvaltio on Yhdysvallat, muu julkinen eläke, jotka maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle tai Yhdysvaltojen kansalaiselle, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

2. Elinkorosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja johon hänellä on oikeus, verotetaan vain tässä valtiossa. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä kappaleessa vahvistettua rahamäärää, joka vahvistettuina

ajankohtina joko elinkautena tai yksilöityinä tahi määriteltävissä olevina vuosina toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen suorittaa maksut täyden suorituksen (muun kuin tehdyn tai vastaisuudessa tehtävän työn) vastikkeeksi.

3. Elatusavusta, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä valtiossa. Sanonnalla "elatusapu" tarkoitetaan tässä kappaleessa toistuvaismaksua, jonka suorittaminen perustuu kirjalliseen asumuserosopimukseen tai avioeropäätökseen, erillistä elatusapua tai pakollista elatusmaksua, josta saajaa verotetaan sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa hän asuu.

4. Toistuvaismaksusta, joka suoritetaan alaikäisen lapsen elatusta varten ja joka perustuu kirjalliseen asumuserosopimukseen tai avioeropäätökseen, erillisestä elatusavusta tai pakollisesta elatusmaksusta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai

2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen), 15 artiklan (Yksityinen palvelus) ja 18 artiklan (Eläke, elinkorko, elatusapu ja lapsenelatusmaksu) määräyksiä sovelletaan hyvitykseen ja eläkkeeseen, joka maksetaan sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija, ammattioppilas tai liikealan harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa kokopäivätoimisen koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolelta.

21 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuk-

sen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus tuloon, harjoittaa tai harjoitti toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tai harjoitti tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan (Liiketulo) tai 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräyksiä.

22 artikla

Varallisuus

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) 2 kappaleessa tarkoitetusta ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) 4 kappaleessa tarkoitetusta osakkeesta tai muusta yhtiöosuudesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa yhtiölle kuuluva kiinteä omaisuus on.

3. Jollei 4 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan varallisuudesta, joka koostuu varoista, jotka ovat muuta kuin 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettua omaisuutta ja jotka tosiasi-

allisesti liittyvät sopimusvaltiossa asuvan henkilön kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, verottaa siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

4. Sopimusvaltiossa asuvan henkilön laiva ja ilma-alus sekä tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvät varat, jotka ovat muuta kuin 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettua omaisuutta, vapautetaan toisessa sopimusvaltiossa varallisuudesta suoritettavasta verosta.

5. Muunlainen varallisuus, joka kuuluu

a) Suomessa asuvalle henkilölle ja jota ei käsitellä tässä artiklassa, vapautetaan Yhdysvalloissa varallisuudesta suoritettavasta verosta;

b) Yhdysvalloissa asuvalle henkilölle ja jota ei käsitellä tässä artiklassa, vapautetaan Suomessa varallisuudesta suoritettavasta verosta.

23 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Suomessa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Yhdysvalloissa (muutoin kuin ainoastaan kansalaisuuden perusteella), Suomen on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritettavasta verosta Yhdysvalloissa tulosta maksettua veroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön varallisuudesta suoritettavasta verosta Yhdysvalloissa varallisuudesta maksettua veroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin ennen vähennyksen tekemistä lasketun tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron osa, jo-

ka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa Yhdysvalloissa.

b) Osinko, jonka Yhdysvalloissa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, joka omistaa välittömästi vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön osakkeiden äänimäärästä, vapautetaan Suomen verosta.

c) Sopimuksen muiden määräysten estämättä voidaan Yhdysvalloissa asuvaa luonnollista henkilöä, jonka myös katsotaan Suomen verolainsäädännön mukaan 2 artiklassa (Sopimuksen piiriin kuuluvat verot) tarkoitettujen verojen osalta asuvan Suomessa, verottaa Suomessa. Suomen on kuitenkin a) kohdan määräysten mukaan vähennettävä Suomen verosta se Yhdysvaltojen vero, joka on maksettu tulosta tai varallisuudesta. Tämän kohdan määräystä sovelletaan vain Suomen kansalaiseen.

d) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

2. Yhdysvaltojen lainsäädännön määräysten mukaisesti, ja jollei tässä lainsäädännössä olevista rajoituksista muuta johdu (sellaisena kuin lainsäädäntö on kulloinkin voimassa muutettuna ilman että sopimuksen yleiseen periaatteeseen on vaikutettu), Yhdysvaltojen on vähennettävä Yhdysvalloissa asuvan henkilön tai Yhdysvaltojen kansalaisen tulosta suoritettavasta Yhdysvaltojen verosta

a) tulovero, jonka tämä kansalainen tai henkilö on maksanut, tai joka on maksettu hänen puolestaan, Suomeen; ja

b) milloin yhdysvaltalainen yhtiö omistaa vähintään 10 prosenttia Suomessa asuvan yhtiön osakkeiden äänimäärästä, ja yhdysvalta-

lainen yhtiö saa tästä yhtiöstä osinkoa, tulovero, jonka osinkoa jakava yhtiö on maksanut, tai joka on maksettu sen puolesta, Suomeen, siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

Tätä kappaletta sovellettaessa pidetään 2 artiklan (Sopimuksen piiriin kuuluvat verot) 1 kappaleen b) kohdassa ja 2 kappaleessa tarkoitettuja veroja tuloveroina.

3. Yhdysvaltojen veroa laskettaessa, milloin Yhdysvaltojen kansalainen asuu Suomessa, Yhdysvaltojen on vähennettävä Yhdysvaltojen verosta Suomeen 1 kappaleessa tarkoitetun vähennyksen jälkeen maksettu tulovero. Yhdysvaltojen verosta tällä tavalla myönnetty vähennys ei alenna sitä Yhdysvaltojen verojen osaa, joka 1 kappaleen mukaisesti voidaan vähentää Suomen verosta. Tätä artiklaa sovellettaessa tulon, johon Suomessa asuvalla Yhdysvaltojen kansalaisella on oikeus, katsotaan kertyneen Suomesta siinä laajuudessa, kuin on tarpeen tämän kappaleen määräysten soveltamiseksi.

4. Kaksinkertaista verotusta tämän artiklan mukaisesti huojennettaessa, jollei sopimusvaltion sisäisessä lainsäädännössä olevista vieraan valtion veron vähentämisen rajoittamiseksi sovellettavista tulon lähdettä koskevista määräyksistä muuta johdu, tulon katsotaan, jollei 3 kappaleessa toisin määrätä, kertyneen yksinomaan seuraavasti:

a) sopimusvaltiossa asuvan henkilön saaman tulon, josta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa tämän sopimuksen mukaisesti (muutoin kuin 1 artiklan (Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan) 3 kappaleen mukaisesti ainoastaan kansalaisuuden perusteella), katsotaan kertyneen tästä toisesta valtiosta;

b) sopimusvaltiossa asuvan henkilön saaman tulon, josta ei voida verottaa toisessa sopimusvaltiossa sopimuksen mukaisesti, katsotaan kertyneen ensiksi mainitusta valtiosta.

24 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa. Yhdysvaltojen verotuksessa luonnollinen henkilö, joka on Yhdysvaltojen kansalainen ja joka ei asu Yhdysvalloissa, ja luonnollinen henkilö, joka on Suomen kansalainen ja joka ei asu Yhdysvalloissa, eivät kuitenkaan ole samoissa olosuhteissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle. Tämän artiklan ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle oikeutta vähentää tämän henkilön ensiksi mainitussa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettavasta tulosta osaakaan tämän henkilön maksamasta osingosta.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan (Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset) 1 kappaleen, 11 artiklan (Korko) 5

kappaleen tai 12 artiklan (Rojalti) 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa asuva henkilö suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia ensiksi mainitun henkilön verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa asuvan henkilön velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen ensiksi mainitun henkilön verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämä artikla ei estä kumpaakaan sopimusvaltiota kantamasta 10 artiklan (Osinko) 6 kappaleessa tarkoitettua veroa.

6. Tämän sopimuksen 2 artiklan (Sopimuksen piiriin kuuluvat verot) estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin, joita on suoritettava sopimusvaltiolle, sen valtiolliselle osalle, julkisyhteisölle tai paikallisviranomaiselle.

25 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet

ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Edellä olevien kappaleiden mukaisesti tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen tai muiden menettelytaparajoitusten estämättä, edellyttäen, että toisen sopimusvaltion, jolta on pyydetty palautusta, toimivaltainen viranomainen on saanut tiedon siitä, että tällainen asia on olemassa, kuuden vuoden kuluessa sen verovuoden päättymisestä, jota asia koskee.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan tämän sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sopia

a) sopimusvaltiossa olevan yrityksen tulon, vähennyksen, hyvityksen tai alentamisen lukemisesta sen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi;

b) tulon, vähennyksen, hyvityksen tai huojennuksen jakamisesta henkilöiden kesken;

c) tietyn tulon luonnehdinnasta;

d) tulon lähdettä koskevien sääntöjen soveltamisesta tiettyyn tuloon;

e) sanonnan yhteisestä merkityksestä;

f) sopimuksessa määritellyn rahamäärän korottamisesta talouden tai rahan arvon kehitystä vastaavasti;

g) sellaisten sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamisesta sopimuksen tarkoituksen mukaisella tavalla, jotka koskevat maksamattomille määrille ja takaisinmaksetuille määrille suoritettavia korkoja sekä rikosoikeuteen kuulumattomia seuraamuksia ja sakkoja.

Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita tämä sopimus ei käsitä.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään sopimukseen pääsemiseksi niissä tapauksissa, jotka mainitaan edellä olevissa kappaleissa.

26 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 artikla (Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan) ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät tämän sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai osallistuvat näitä veroja koskevaan hallintoon tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällai-

siin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuissa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä.

3. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, on toisen sopimusvaltion hankittava ne tiedot, joita pyyntö koskee, samalla tavalla ja samassa laajuudessa kuin jos ensiksi mainitun valtion vero olisi tämän toisen valtion vero, jota olisi suoritettava tälle toiselle valtiolle. Jos sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen erityisesti nün pyytää, on toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen annettava tämän artiklan mukaiset tiedot valalla vahvistetun kirjallisen todistajanlausunnon ja lyhentämättömän alkuperäisasiakirjan oikeaksi todistetun jäljennöksen muodossa (niihin luettuina kirjat, muistiinpanot, lausunnot, pöytäkirjat, tilit ja kirjoitukset), samassa laajuudessa kuin tällaisia lausuntoja ja asiakirjoja tämän toisen valtion omia veroja koskevan lainsäädännön ja hallintomenettelyn puitteissa voidaan hankkia.

4. Kummankin sopimusvaltion on pyrittävä perimään toisen sopimusvaltion puolesta rahamääriä, jotka voivat olla tarpeen sen varmista-

miseksi, ettei sopimuksella tämän toisen valtion verotuksessa myönnettävästä huojennuksesta pääse hyötymään henkilö, joka ei ole siihen oikeutettu.

5. Tämän artiklan 4 kappale ei velvoita kumpaakaan sopimusvaltiota ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat niistä, joita sovelletaan sen omien verojen perimisessä, tai jotka olisivat vastoin tämän valtion täysivaltaisuutta, turvallisuutta tai yleistä järjestystä.

6. Tätä artiklaa sovellettaessa sopimusta sovelletaan, 2 artiklan (Sopimuksen piiriin kuuluvat verot) määräysten estämättä, kaikenlaatuisiin veroihin, joita on suoritettava sopimusvaltiolle.

27 artikla

Diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotuksellisiin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisten edustustojen tai konsuliedustustojen jäsenille.

28 artikla

Voimaantulo

1. Tämä sopimus on ratifioitava tai hyväksyttävä kummassakin sopimusvaltiossa sovellettavia menettelytapoja noudattaen. Sopimusvaltioiden hallitusten on ilmoitettava toisilleen mahdollisimman pian näiden tointen suorittamisesta.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona myö-

hempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) Suomessa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien ja varallisuudesta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

b) Yhdysvalloissa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, määriin, jotka maksetaan tai hyvitetään sitä päivää, jona sopimus tulee voimaan, toiseksi lähinnä seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden verojen osalta, sitä päivää, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun ensimmäisenä päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. Suomen Tasavallan ja Amerikan Yhdysvaltojen välillä Washingtonissa 6 päivänä maaliskuuta 1970 allekirjoitettua tulo- ja omaisuusveroja koskevaa sopimusta (jäljempänä "vuoden 1970 sopimus") lakataan soveltamasta veroihin, joihin sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan. Vuoden 1970 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä tämän kappaleen edellä olevan määräyksen mukaan sovelletaan.

29 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä, joka seuraa vii-

den vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

a) Suomessa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien ja varallisuudesta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

b) Yhdysvalloissa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, määriin, jotka maksetaan tai hyvitetään kuuden kuukauden irtisanomisajan päätyttyä lähinnä seuraavan tammikuun ensimmäisenä päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden verojen osalta, verovuosiin, jotka alkavat kuuden kuukauden irtisanomisajan päätyttyä lähinnä seuraavan tammikuun ensimmäisenä päivänä tai sen jälkeen.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 21 päivänä syyskuuta 1989 kahtena suomen- ja englanninkielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Suomen hallituksen
puolesta:

ULLA PUOLANNE

Amerikan yhdysvaltojen
hallituksen puolesta:

MICHAEL L. DURKEE

CONVENTION[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Finland and the Government of the United States of America, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

Article 1

Personal Scope

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States, except as otherwise provided in the Convention.

2. The Convention shall not restrict in any manner any exclusion, exemption, deduction, credit, or other allowance now or hereafter accorded

a) by the laws of either Contracting State; or

b) by any other agreement between the Contracting States

3. Notwithstanding any provision of the Convention except paragraph 4, a Contracting State may tax a person who is treated as a resident under its taxation laws (except where such person is determined to be a resident of the other Contracting State under the provisions of paragraph 2 or 3 of Article 4 (Residence)), and by reason of citizenship may tax its citizens, as if the Convention had not come

[1] Came into force on 30 December 1990, i.e., 30 days after the date (30 November 1990) of the last of the notifications by which the Contracting Parties had informed each other of the completion of the applicable procedures, in accordance with article 28 (2).

into effect. For this purpose the term "citizen" shall include a former citizen whose loss of citizenship had as one of its principal purposes the avoidance of tax, but only for a period of 10 years following such loss.

4. The provisions of paragraph 3 shall not affect

a) the benefits conferred by a Contracting State under paragraph 2 of Article 9 (Associated Enterprises), under subparagraph b) of paragraph 1 and paragraph 4 of Article 18 (Pensions, Annuities, Alimony, and Child Support), and under Articles 23 (Elimination of Double Taxation), 24 (Non-Discrimination), and 25 (Mutual Agreement Procedure); and

b) the benefits conferred by a Contracting State under Articles 19 (Government Service), 20 (Students and Trainees) and 27 (Members of Diplomatic Missions and Consular Posts), upon individuals who are neither citizens of, nor lawful permanent residents in, that State.

Article 2

Taxes Covered

1. The existing taxes to which this Convention shall apply are:

a) in Finland:

(i) the state income and capital tax;

(ii) the communal tax;

(iii) the church tax; and

(iv) the tax withheld at source from non-residents' income;

(hereinafter referred to as "Finnish tax");

b) in the United States: the Federal income taxes imposed by the Internal Revenue Code (but excluding the accumulated earnings tax, the personal holding company tax, and social security taxes), and the excise taxes imposed on insurance premiums paid to foreign insurers

and with respect to private foundations (hereinafter referred to as "United States tax"). The Convention shall, however, apply to the excise taxes imposed on insurance premiums paid to foreign insurers only to the extent that the risks covered by such premiums are not reinsured with a person not entitled to the benefits of this or any other convention which provides exemption from such taxes.

2. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws and of any significant official published material concerning the application of the Convention, including explanations, regulations, rulings, or judicial decisions.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory within which Finnish tax law is in force;

b) the term "United States" means the United States of America, but does not include Puerto Rico, the Virgin Islands, Guam, or any other United States possession or territory;

c) the term "person" includes an individual, an estate, a trust, a partnership, a company, and any other body of persons;

d) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

f) the term "national" means:

(i) in respect of Finland, any individual possessing the nationality of Finland, and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in Finland;

(ii) in respect of the United States, any individual possessing the citizenship of the United States of America, and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in the United States;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when such transport is solely between places within a Contracting State;

h) the term "competent authority" means:

(i) in Finland, the Ministry of Finance or its authorized representative;

(ii) in the United States, the Secretary of the Treasury or his delegate.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires or the competent authorities agree to a common meaning pursuant to the provisions of Article 25 (Mutual Agreement Procedure), have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

Residence

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation, or any other criterion of a similar nature. A United States citizen or an alien lawfully admitted for permanent residence (a "green card" holder) is a resident of the United States only if such person has a substantial presence, permanent home, or habitual abode in the United States. However,

a) the term "resident of a Contracting State" does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein; and

b) in the case of a partnership, an estate, or a trust, this term applies only to the extent that the income derived by such partnership, estate, or trust is subject to tax in that State as the income of a resident, either in its hands or in the hands of its partners or beneficiaries.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the state in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);

b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a

resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Convention to such person.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry, or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months. The use of an installation or drilling rig or ship in a Contracting State to explore for or exploit natural resources constitutes a per-

manent establishment only if such use is for more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display, or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display, or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e).

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies — is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent, or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable (Real) Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable (real) property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Article

a) The term "immovable property" shall, subject to the provisions of subparagraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term "immovable property" shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries or carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it

might be expected to make if it were a distinct and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including a reasonable allocation of executive and general administrative expenses and other expenses incurred for the purposes of the enterprise as a whole (or the part thereof which includes the permanent establishment), whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of this Convention, the profits to be attributed to the permanent establishment shall include only the profits derived from the assets or activities of the permanent establishment and shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of the Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

7. For the purposes of the Convention, the term "profits" means income derived from any trade or business, including the rental of tangible personal property, but not including the rental or licensing of cinematographic films and films or tapes used for radio or television broadcasting.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include profits derived from the rental of ships or aircraft if such rental profits are incidental to the profits dealt with in paragraph 1.

3. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance, or rental of containers (including trailers, barges, and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to profits from participation in a pool, a joint business, or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control, or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control, or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but by reason of those conditions have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State, and taxes accordingly, profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State, and that other State agrees that the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be paid to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 1 shall not limit any provisions of the law of either Contracting State which permit the distribution, apportionment, or allocation of income, deductions, credits, or allowances between persons, whether or not residents of a Contracting State, owned or controlled directly or indirectly by the same interests when necessary in order to prevent evasion of taxes or clearly to reflect the income of any of such persons.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 percent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which owns at least 10 percent of the voting stock of the company paying the dividends;

b) 15 percent of the gross amount of the dividends in all other cases.

Subparagraph b) and not subparagraph a) shall apply in the case of dividends paid by a person which is a resident of the United States and which is a Regulated Investment Company. Subparagraph a) shall not apply to dividends paid by a person which is a resident of the United States and which is a Real Estate Investment Trust, and subparagraph b) shall only apply if the dividend is benefically owned by an individual holding an interest of less than 10 percent in the Real Estate Investment Trust.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means:

a) income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits;

b) income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of

which the company making the distribution is a resident; and

c) income from arrangements, including debt obligations, carrying the right to participate in profits, to the extent so characterized under the law of the Contracting State in which the income arises.

4. The provisions of paragraph 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries or carried on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs or performed in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. A Contracting State may not impose any tax on dividends paid by a company which is not a resident of that State, except insofar as

a) the dividends are paid to a resident of that State; or

b) the dividends are attributable to a permanent establishment or a fixed base of the beneficial owner of the dividends situated in that State.

6. A company which is a resident of a Contracting State and which has a permanent establishment in the other Contracting State or which is subject to tax on a net basis in that other State on items of income that may be taxed in that other State under Article 6 (Income from Immovable (Real) Property) or under paragraph 1 of Article 13 (Gains), may be subject in that other State to a tax in addition to the tax allowable under the other

provisions of this Convention. Such tax, however, may be imposed only on:

a) in the case of the United States,

(i) the portion of the business profits of the company attributable to the permanent establishment, and

(ii) the portion of the income referred to in the preceding sentence which is subject to tax under Article 6 or 13,

which represent the "dividend equivalent amount" as that term is defined under the laws of the United States as it may be amended from time to time without changing the general principle thereof, and

b) in the case of Finland,

(i) the portion of the business profits of the company attributable to the permanent establishment, and

(ii) the portion of the income referred to in the first sentence of this paragraph which may be taxed in Finland under Article 6 or under paragraph 1 of Article 13,

which in both cases represent an amount, as defined under the laws of Finland, that if the operation was carried on by a subsidiary incorporated in Finland would be distributed as a dividend.

7. The tax referred to in paragraph 6 shall not be imposed at a rate exceeding the rate specified in subparagraph a) of paragraph 2.

Article 11

Interest

1. Interest derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. The term "interest" as used in this Convention means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mort-

gage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities, and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds, or debentures, as well as all other income that is treated as income from money lent by the taxation law of the Contracting State in which the income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of the Convention. However, the term "interest" does not include income dealt with in Article 10 (Dividends).

3. The excess of the amount deductible by a permanent establishment in the United States of a company which is a resident of Finland over the interest actually paid by such permanent establishment, as those amounts are determined pursuant to the laws of the United States, shall be treated as interest derived and beneficially owned by a resident of Finland.

4. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs or performed in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the

amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of the Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. However, notwithstanding the provisions of paragraph 1, royalties of the kind referred to in subparagraphs b) and c) of paragraph 3 may be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other State the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Convention means payments of any kind received as a consideration

a) for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic, or scientific work including cinematographic films and films or tapes for radio or television broadcasting;

b) for the use of, or the right to use, any patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process, or other like right or property;

c) for information concerning industrial, commercial, or scientific experience.

The term "royalties" also includes gains derived from the alienation of any such right or property which are contingent on the productivity, use, or disposition thereof.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs or performed in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself or a political subdivision, statutory body, local authority, or resident of that State. Where, however, the right or property for which the royalties are paid is used within a Contracting State, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the right or property is used.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of the Convention.

Article 13

Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation or disposition of immovable (real) property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Article, the term "immovable (real) property situated in the other Contracting State", when the United States is that other Contracting State, includes a United States real property interest and immovable (real) property referred to in Article 6 (Income from Immovable (Real) Property) which is situated in the United States. The term "immovable (real) property situated in the other Contracting State", when Finland is that other State, shall have the meaning which it has under paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable (Real) Property), and includes shares or other corporate rights referred to in paragraph 4 of that Article.

3. Gains from the alienation of movable (personal) property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has or had in the other Contracting State or of movable (personal) property pertaining to a fixed base which is or was available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft, or containers operated in international traffic shall be taxable only in that State.

5. Gains described in Article 12 (Royalties) shall be taxable only in accordance with the provisions of Article 12.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator isa resident.

Article 14

Independent Personal Services

Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State from the performance of personal services in an independent capacity shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State to the extent that such services are or were performed in that other State and the income is attributable to a fixed base regularly available to the individual in that other State for the purpose of performing his activities.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 18 (Pensions, Annuities, Alimony, and Child Support) and 19 (Government Service), salaries, wages, and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State

shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period;

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base or a trade or business which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised as a member of the regular complement of a ship or aircraft operated in international traffic by a resident of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 16

Limitation on Benefits

1. A person that is a resident of a Contracting State and derives income from the other Contracting State shall be entitled under this Convention to relief from taxation in that other State only if such person is:

a) an individual;

b) a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof;

c) engaged in an active conduct of a trade or business in the first-mentioned Contracting State (other than the business of making or managing investments, unless these activities are banking or insurance activities carried on by a bank or insurance company), and the income derived from the other Contracting State is derived in connection with, or is incidental to, that trade or business;

d) a person

(i) more than 50 percent of the beneficial interest in such person (or in the case of a company, more than 50 percent of the number of shares of each class of the company's shares) is owned, directly or indirectly, by persons entitled to benefits of this Convention under subparagraphs (a), (b), (e) or (f) of this paragraph or who are citizens of the United States; and

(ii) not more than 50 percent of the gross income of such person is used, directly or indirectly, to meet liabilities (including liabilities for interest or royalties) to persons who are not entitled to benefits of this Convention under subparagraph (a), (b), (e) or (f) of this paragraph and are not citizens of the United States;

e) a company in whose principal class of shares there is substantial and regular trading on a recognized stock exchange; or

f) an entity which is a not-for-profit organization (including pension funds and private foundations), and which, by virtue of that status, is generrally exempt from income taxation in the Contracting State of which it is a resident, provided that more than half of the beneficiaries, members of participants, if any, in such organization are persons that are entitled, under this Article, to the benefits of the Convention.

2. A person that is not entitled to the benefits of the Convention pursuant to the provisions of paragraph 1 may, nevertheless, be granted the benefits of the Convention if the competent authority of the Contracting State in which the income in question arises so determines.

3. For the purposes of subparagraph e) of paragraph 1, the term "a recognized stock exchange" means:

a) the NASDAQ System owned by the National Association of Securities Dealers, Inc. and any stock exchange registered with the Securities and Exchange Commission as a national securities exchange for the purposes of the Securities Exchange Act of 1934;

b) the Helsinki Stock Exchange; and

c) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

Article 17

Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State, except where the amount of the gross receipts derived by such entertainer or sportsman, including expenses reimbursed to him or borne on his behalf, from such activities does not exceed twenty thousand United States dollars ($20,000) or its equivalent in Finnish currency for the calendar year concerned.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself, but to another person, that income of that other person may, notwithstanding the provisions of Articles 7 (Business Profits) and 14 (Indepen-

dent Personal Services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised, unless it is established that neither the entertainer or sportsman nor persons related thereto participate directly or indirectly in the profits of that other person in any manner, including the accrual or receipt of deferred remuneration, bonuses, fees, dividends, partnership income, or income or other distributions.

Article 18

Pensions, Annuities, Alimony, and Child Support

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 (Government Service)

a) pensions and other similar remuneration derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State; and

b) pensions and other payments under the social security legislation of a Contracting State and, where that Contracting State is the United States, other public pensions, paid to a resident of the other Contracting State or a citizen of the United States shall be taxable only in the first-mentioned State.

2. Annuities derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. The term "annuities" as used in this paragraph means stated sums paid periodically at stated times during life or a specified or ascertainable number of years, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration (other than services rendered or to be rendered).

3. Alimony paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. The term "alimony" as used in this paragraph

means periodic payments made pursuant to a written separation agreement or a decree of divorce, separate maintenance, or compulsory support, which payments are taxable to the recipient under the laws of the State of which he is a resident.

4. Periodic payments for the support of a minor child made pursuant to a written separation agreement or a decree of divorce, separate maintenance, or compulsory support, paid by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State, shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 19

Government Service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision, statutory body or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, subdivision, body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision, statutory body or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, subdivision, body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a national of that State.

3. The provisions of Articles 14 (Independent Personal Services), 15 (Dependent Personal Services) and 18 (Pensions, Annuities, Alimony, and Child Support) shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision, statutory body or local authority thereof.

Article 20

Students and Trainees

Payments received for the purpose of maintenance, education, or training by a student, apprentice, or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State for the purpose of his full-time education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise outside that State.

Article 21

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable (real) property as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable (Real) Property), if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs or

performed in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable (real) property referred to in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable (Real) Property), owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by shares or other corporate rights referred to in paragraph 4 of Article 6 (Income from Immovable (Real) Property) and owned by a resident of a Contracting State may be taxed in the Contracting State in which the immovable (real) property held by the company is situated.

3. Subject to the provisions of paragraph 4, capital represented by assets, other than property referred to in paragraphs 1 and 2, which are effectively connected with a permanent establishment or fixed base of a resident of a Contracting State may be taxed in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

4. Ships and aircraft of a resident of a Contracting State, and assets, other than property referred to in paragraphs 1 and 2, pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be exempt from tax on capital by the other Contracting State.

5. All other elements of capital of a resident of

a) Finland not dealt with in this Article shall be exempt from tax on capital by the United States;

b) the United States not dealt with in this Article shall be exempt from tax on capital by Finland.

Article 23

Elimination of Double Taxation

1. In Finland double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Finland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the United States (other than solely by virtue of citizenship), Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow:

(i) as a deduction from the tax on income of that person, an amount equal to the tax on income paid in the United States;

(ii) as a deduction from the tax on capital of that person, an amount equal to the tax on capital paid in the United States.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the tax on income or on capital, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the United States.

b) Dividends paid by a company which is a resident of the United States to a company which is a resident of Finland and owns directly at least 10 percent of the voting stock of the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

c) Notwithstanding any other provision of the Convention, an individual who is a resident

of the United States and under Finnish taxation law with respect to the Finnish taxes referred to in Article 2 (Taxes Covered) also is regarded as resident in Finland may be taxed in Finland. However, Finland shall allow any United States tax paid on the income or on the capital as a deduction from Finnish tax in accordance with the provisions of sub-paragraph a). The provisions of this subparagraph shall apply only to national, of Finland.

d) Where in accordance with any provisions of the Convention, income derived or capital owned by a resident of Finland is exempt from tax in Finland, Finland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the law of the United States (as it may be amended from time to time without changing the general principle hereof), the United States shall allow to a resident or citizen of the United States as a credit against the United States tax on income

a) the income tax paid to Finland by or on behalf of such resident or citizen; and

b) in the case of a United States company owning at least 10 percent of the voting stock of a company which is a resident of Finland and from which the United States company receives dividends, the income tax paid to Finland by or on behalf of the distributing company with respect to the profits out of which the dividends are paid.

For the purposes of this paragraph, the taxes referred to in subparagraph a) of paragraph 1 and paragraph 2 of Article 2 (Taxes Covered) shall be considered income taxes.

3. For the purposes of computing United States tax, where a citizen of the United States is a resident of Finland, the United States shall

allow as a credit against United States tax the income tax paid to Finland after the credit referred to in paragraph 1. The credit so allowed against United States tax shall not reduce that portion of the United States tax that is creditable against Finnish tax in accordance with paragraph 1. For the purposes of this paragraph, income beneficially owned by a resident of Finland who is a citizen of the United States shall be deemed to arise in Finland to the extent necessary to give effect to the provisions of this paragraph.

4. For the purposes of allowing relief from double taxation pursuant to this Article and subject to such source rules in the domestic laws of the Contracting States as apply for the purpose of limiting the foreign tax credit, income shall, except as otherwise provided in paragraph 3, be deemed to arise exclusively as follows:

a) income derived by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with the Convention (other than solely by reason of citizenship in accordance with paragraph 3 of Article 1 (Personal Scope)) shall be deemed to arise in that other State;

b) income derived by a resident of a Contracting State which may not be taxed in the other Contracting State in accordance with the Convention shall be deemed to arise in the first-mentioned State.

Article 24

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the

same circumstances are or may be subjected. This provision shall also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States. However, for the purposes of United States tax, an individual who is a United States national and who is not a resident of the United States and an individual who is a national of Finland and who is not a resident of the United States are not in the same circumstances.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to a resident of the other Contracting State the right to deduct from the profits attributable to a permanent establishment of that resident situated in the first-mentioned State any portion of the amount of any dividends paid by that resident.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 5 of Article 11 (Interest), or paragraph 6 of Article 12 (Royalties) apply, interest, royalties, and other disbursements paid by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of the first-mentioned resident, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly,

any debts of a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purposes of determining the taxable capital of the first-mentioned resident, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Nothing in this Article shall be construed as preventing either Contracting State from imposing the tax described in paragraph 6 of Article 10 (Dividends).

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), apply to taxes of every kind and description imposed by a Contracting State or a political subdivision, statutory body, or local authority thereof.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or national.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached in accordance with the preceding paragraph shall be implemented notwithstanding any time limits or other procedural limitations in the domestic law of the Contracting States, provided that the competent authority of the Contracting State requested to provide a refund has received notification that such a case exists within six years from the end of the taxable year to which the case relates.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. In particular, the competent authorities of the Contracting States may agree

a) to the same attribution of income, deductions, credits, or allowances of an enterprise of a Contracting State to its permanent establishment situated in the other Contracting State;

b) to the same allocation of income, deductions, credits, or allowances between persons;

c) to the same characterization of particular items of income;

d) to the same application of source rules with respect to particular items of income;

e) to a common meaning of a term;

f) to increases in any specific amounts referred to in the Convention to reflect economic or monetary developments; and

g) to the application of the provisions of domestic law regarding interest on deficiencies

and refunds and noncriminal penalties and fines, in a manner consistent with the purposes of the Convention.

They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1 (Personal Scope). Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment, collection, or administration of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph I be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

3. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall obtain the information to which the request relates in the same manner and to the same extent as if the tax of the first-mentioned State were the tax of that other State and were being imposed by that other State. If specifically requested by the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall provide information under this Article in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of unedited original documents (including books, papers, statements, records, accounts, and writings), to the same extent such depositions and documents can be obtained under the laws and administrative practices of that other State with respect to its own taxes.

4. Each of the Contracting States shall endeavor to collect on behalf of the other Contracting State such amounts as may be necessary to ensure that relief granted by the Convention from taxation imposed by that other State does not inure to the benefit of persons not entitled thereto.

5. Paragraph 4 shall not impose upon either of the Contracting States the obligation to carry out administrative measures which are of a different nature from those used in the collection of its own taxes, or which would be contrary to its sovereignty, security, or public policy.

6. For the purposes of this Article, the Convention shall apply, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), to taxes of every kind imposed by a Contracting State.

Article 27

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

Entry Into Force

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, or approval in accordance with the applicable procedures of each Contracting State. The Governments of the Contracting States shall notify each other as soon as possible that those procedures have been complied with.

2. The Convention shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1, and its provisions shall have effect:

a) in Finland:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(ii) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in the United States:

(i) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of the second month next following the date on which the Convention enters into force;

(ii) in respect of other taxes, for taxable years beginning on or after the first day of January next following the date on which the Convention enters into force.

3. The Convention between the Republic of Finland and the United States of America with respect to taxes on income and property, signed at Washington on 6 March 1970,[1] (hereinafter referred to as "the 1970 Convention"), shall cease to have effect with respect to taxes to which the Convention applies in accordance with the provisions of paragraph 2. The 1970 Convention shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with the foregoing provision of this paragraph.

Article 29

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 769, p. 251.

event, the Convention shall cease to have effect:

a) in Finland:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

(ii) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in the United States:

(i) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of January next following the expiration of the 6 months period;

(ii) in respect of other taxes, for taxable years beginning on or after the first day of January next following the expiration of the 6 months period.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in Helsinki, in duplicate in the Finnish and English languages, both texts being equally authentic, this 21st day of September 1989.

For the Government
of the Republic of Finland:

ULLA PUOLANNE

For the Government
of the United States of America:

MICHAEL L. DURKEE

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République de Finlande et

Le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

1. Sauf disposition contraire, la présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un des Etats contractants ou des deux.

2. La présente Convention ne limite en aucune manière les exonérations, exemptions, dégrèvements, abattements, déductions ou autres avantages accordés périodiquement :

a) Par la législation de l'un des Etats contractants; ou

b) Par tout autre accord entre les Etats contractants.

3. Nonobstant toutes dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles du paragraphe 4 du présent article, un Etat contractant peut imposer une personne qui est assimilée à un résident en vertu de sa législation fiscale (sauf si cette personne est considérée comme un résident de l'autre Etat contractant en vertu des dispositions du paragraphe 2 ou 3 de l'article 4 (Résidence)), ainsi que ses citoyens, à raison de leur nationalité, comme si la présente Convention n'était pas entrée en vigueur. Aux fins de la présente disposition, le terme « citoyen » inclut un ancien citoyen qui, en perdant sa nationalité, avait pour but principal de se soustraire à l'impôt, mais cela pendant une période de 10 ans seulement après ladite perte.

4. Les dispositions du paragraphe 3 ne portent pas atteinte :

a) Aux avantages accordés par l'un des Etats contractants en vertu du paragraphe 2 de l'article 9 (Entreprises associées), de l'alinéa *b* du paragraphe 1 et du paragraphe 4 de l'article 18 (Pensions, rentes et aliments), des articles 23 (Moyens d'éviter la double imposition), 24 (Non-discrimination) et 25 (Procédure amiable); et

b) Aux avantages accordés par l'un des Etats contractants au titre des articles 19 (Fonctions publiques), 20 (Etudiants et stagiaires) et 27 (Membres des missions diplomatiques et des postes consulaires) à des personnes physiques qui ne

[1] Entrée en vigueur le 30 décembre 1990, soit 30 jours après la date (30 novembre 1990) de la dernière des notifications par lesquelles les Parties contractantes s'étaient informées de l'accomplissement des procédures applicables, conformément au paragraphe 2 de l'article 28.

sont ni des citoyens de cet Etat, ni des résidents permanents y séjournant légalement.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. Les impôts existants qui font l'objet de la Convention sont :

a) Pour la Finlande :

— L'impôt d'Etat sur le revenu et la fortune;

— L'impôt communal;

— L'impôt ecclésiastique;

— L'impôt sur les gens de mer;

— L'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents;

(ci-après dénommés l'« impôt finlandais »);

b) Aux Etats-Unis : Les impôts fédéraux sur le revenu établis par le Code des contributions directes et indirectes (Internal Revenue Code) [à l'exclusion de l'impôt sur les bénéfices accumulés, de l'impôt sur les sociétés de portefeuille en nom collectif, des impôts de sécurité sociale] et des impôts perçus sur les primes d'assurance payées à des assureurs étrangers dans la mesure seulement où les risques couverts par ces primes ne sont pas réassurés auprès d'une personne qui n'est pas admise au bénéfice de la présente Convention ou de toute autre convention prévoyant une exonération desdits impôts.

2. La Convention s'applique également à tous impôts de nature identique ou analogue que l'un ou l'autre des Etats contractants pourrait, après la date de signature de la Convention, ajouter ou substituer aux impôts en vigueur. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent toutes modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives ainsi que tous les documents officiels importants relatifs à l'application de la présente Convention qui ont été publiés, y compris les explications, réglementations, décisions administratives et décisions judiciaires.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'impose une interprétation différente :

a) Le terme « Finlande » désigne la République de Finlande et, pris dans un sens géographique, le territoire auquel s'applique la législation fiscale finlandaise;

b) L'expression « Etats-Unis » désigne les Etats-Unis d'Amérique, mais ne comprend pas Porto Rico, les îles Vierges, Guam, ou tout autre territoire ou possession des Etats-Unis;

c) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les successions, les fiducies, les sociétés de personnes, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

d) Le terme « société » s'entend de toute personne morale ou sujet de droit assimilé à une personne morale aux fins de l'impôt;

e) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un

résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) Le terme « ressortissant » désigne :

i) En ce qui concerne la Finlande, toute personne physique possédant la nationalité finlandaise et toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur en Finlande;

ii) En ce qui concerne les Etats-Unis, toute personne physique possédant la nationalité américaine et toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur aux Etats-Unis.

g) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef, sauf lorsque ce transport n'est effectué qu'entre des points situés à l'intérieur d'un Etat contractant;

h) L'expression « autorité compétente » s'entend :

i) En Finlande, du Ministère des finances ou de son représentant autorisé;

ii) En ce qui concerne les Etats-Unis : du Secrétaire au Trésor ou de son représentant;

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENT

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Un citoyen des Etats-Unis ou un étranger légalement admis à y résider à titre permanent (titulaire de la « carte verte ») n'est un résident des Etats-Unis que s'il séjourne pendant une durée suffisante de temps dans le pays, y a un foyer d'habitation permanent ou un domicile habituel. Toutefois,

a) Le terme « résident d'un Etat contractant » ne s'applique pas à toute personne qui est assujettie à l'impôt dans cet Etat uniquement pour les revenus provenant de sources ou d'éléments de fortune situés dans cet Etat; et

b) Dans le cas des sociétés de personnes, successions ou fiducies, cette expression ne s'applique que dans la mesure où les revenus perçus par la société de personnes, la succession ou la fiducie sont assujettis à l'impôt dans cet Etat comme les revenus d'un résident, perçus soit par lui-même, soit par ses associés ou bénéficiaires.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est réputée être un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est réputée être un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est réputée être un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants se concertent pour régler la question d'un commun accord et arrêter les modalités d'application de la Convention à ladite personne.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une personne exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ou un projet d'installation ne constitue un établissement stable que s'il dure plus de trois mois. Une installation, une plate-forme de forage ou un navire utilisé pour l'exploration ou l'exploitation de ressources naturelles ne constitue un établissement stable que s'il est utilisé à ce titre pour plus de douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire.

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas *a* à *e* du présent paragraphe.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 du présent article — agit dans un Etat contractant pour une entreprise d'un autre Etat contractant pour toutes activités que cette personne exerce pour elle et dispose dans cet Etat du pouvoir, qu'elle y exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet Etat à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent article et qui, exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe 4.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle exerce son activité dans cet autre Etat par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre de leur activité ordinaire.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Aux fins du présent article :

a) L'expression « biens immobiliers » a, sous réserve des dispositions des alinéas *b* et *c*, le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés.

b) L'expression « biens immobiliers » comprend en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession d'exploitation, de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles.

c) Les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'applique aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de tout autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne le droit au propriétaire de ces actions ou de ces parts sociales à la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de tout autre forme d'exercice de

ce droit de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce ou n'ait exercé son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce ou a exercé son activité de telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce ou a exercé son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et indépendante exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris un montant raisonnable au titre des dépenses de direction et des frais généraux d'administration et autres dépenses exposées aux fins de l'ensemble de l'entreprise (ou de la partie de l'entreprise qui comprend l'établissement stable), soit dans l'Etat où est situé l'établissement stable, soit ailleurs.

4. Aucun bénéfice n'est attribué à un établissement stable pour la seule raison qu'il a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

5. Aux fins de la présente Convention, les bénéfices à imputer à l'établissement stable ne comprennent que les bénéfices retirés de l'actif ou des activités dudit établissement et sont calculés tous les ans selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions du présent article s'entendent sans préjudice des dispositions desdits articles.

7. Aux fins de la présente Convention, l'expression « bénéfices » désigne les revenus provenant de toute activité commerciale ou industrielle, y compris la location de biens immobiliers corporels, mais à l'exclusion de la location ou de l'octroi d'une licence d'exploitation de films cinématographiques et de films ou de bandes utilisés pour des émissions radiodiffusées ou télévisées.

Article 8. TRANSPORTS MARITIMES ET AÉRIENS

1. Les bénéfices tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs comprennent les bénéfices provenant

de la location de navires ou d'aéronefs si ces derniers découlent des bénéfices visés au paragraphe 1.

3. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant qui proviennent de l'exploitation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris de remorques et de matériels connexes pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de marchandises en trafic international ne sont imposables que dans cet Etat.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un ou l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre entreprises indépendantes, les bénéfices qui, n'étaient ces conditions, auraient été réalisés par l'une de ces entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que cet autre Etat convient que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, cet autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si besoin est, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne limitent pas l'application de toutes dispositions de la législation d'un Etat contractant qui autorisent la distribution, la répartition ou l'affectation des revenus, des déductions, crédits ou abattements entre des personnes, résidentes ou non d'un Etat contractant, qui sont détenues ou contrôlées, directement ou indirectement, par les mêmes intérêts, lorsque cela est nécessaire pour prévenir l'évasion fiscale ou pour faire apparaître clairement le revenu de l'une quelconque de ces personnes.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet

Etat; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 p. 100 des actions assorties d'un droit de vote de la société qui paie les dividendes;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les dispositions de l'alinéa *b* et non de l'alinéa *a* s'appliquent dans le cas de dividendes payés par un résident des Etats-Unis qui est une « Regulated Investment Company ». Les dispositions de l'alinéa *a* ne s'appliquent pas aux dividendes payés par un résident des Etats-Unis qui est un « Real Estate Investment Trust » et les dispositions du paragraphe 6 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif du dividende est une personne physique détenant un intérêt de moins de 10 p. 100 dans le « Real Estate Investment Trust ».

Le présent paragraphe ne porte pas atteinte à l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes », employé dans le présent article, désigne :

a) Les revenus provenant d'actions ou d'autres droits, à l'exception des créances, ou de parts bénéficiaires;

b) Les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident;

c) Les revenus d'arrangements — y compris les obligations contractées au titre de dettes — comportant une participation aux bénéfices, dans la mesure où ils sont ainsi qualifiés par la législation de l'Etat contractant d'où proviennent les revenus.

4. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce ou a exercé dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), selon le cas, sont applicables.

5. Un Etat contractant ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par une société qui n'est pas un résident de cet Etat, sauf dans la mesure où :

a) Les dividendes sont payés à un résident de cet Etat;

b) Les dividendes sont imputables à un établissement stable ou à une base fixe du bénéficiaire effectif des dividendes situés dans cet autre Etat.

6. Une société qui est un résident d'un Etat contractant et qui a un établissement stable dans l'autre Etat contractant ou qui est assujettie à l'impôt sur une base nette dans cet autre Etat sur les éléments de revenu qui peuvent être imposés dans cet autre Etat en vertu de l'article 6 (Biens immobiliers), ou en vertu du paragraphe 1 de l'article 13 (Gains en capital), peut être assujettie à un impôt dans cet Etat en sus de celui qui peut être prélevé en vertu des autres dispositions de la présente Convention. Cet impôt, toutefois, ne peut frapper que :

a) Dans le cas des Etats-Unis,

i) La fraction des bénéfices industriels et commerciaux de la société imputable à l'établissement stable, et

ii) La fraction des revenus visés dans la phrase précédente qui est imposable en vertu des articles 6 ou 13 qui représentent le « montant équivalent à un dividende » au sens de la législation des Etats-Unis, telle que modifiée de temps à autre sans porter atteinte à ses principes généraux;

b) Dans le cas de la Finlande,

i) La fraction des bénéfices industriels et commerciaux de la société imputable à l'établissement stable, et

ii) La fraction des revenus visés dans la première phrase du présent paragraphe qui est imposable en Finlande en vertu de l'article 6 ou en vertu du paragraphe 1 de l'article 13,

l'une et l'autre représentant un montant qui, selon la législation finlandaise, serait distribué au titre de dividende si l'opération était effectuée par une filiale enregistrée en Finlande.

7. L'impôt visé au paragraphe 6 ne sera pas levé à un taux excédant celui spécifié à l'alinéa *a* du paragraphe 2.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres; ainsi que tous autres revenus assimilés à des revenus d'argent prêté par la législation fiscale de l'Etat contractant d'où les revenus proviennent. Les pénalités de retard ne sont pas considérées comme des intérêts aux fins de la présente Convention. Toutefois, ce terme ne comprend les revenus visés à l'article 10 (Dividendes).

3. La partie considérée comme excédentaire du montant déductible par un établissement stable situé aux Etats-Unis d'une société résidente en Finlande par rapport aux intérêts effectivement payés par cet établissement stable — les montants en jeu étant calculés conformément à la législation des Etats-Unis — est assimilée à des intérêts perçus, à titre de bénéficiaire effectif, par un résident de la Finlande.

4. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce ou a exercé dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances touchées par un résident d'un Etat contractant à titre de bénéficiaire effectif ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les redevances du type de celles visées aux alinéas *b* et *c* du paragraphe 3 sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat; mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat, l'impôt ainsi établi ne doit pas excéder 5 p. 100 du montant brut des redevances.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour :

a) L'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées;

b) L'usage ou la concession de l'usage d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ou autre droit ou bien de même nature; et

c) Des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

Le terme « redevances » désigne également les gains provenant de l'aliénation de tout droit ou bien qui dépendent de la productivité, de l'utilisation ou de la cession de ce droit ou de ce bien.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce ou a exercé dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, un organisme public, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le droit ou le bien pour lequel les redevances sont payées est utilisé sur le territoire d'un Etat contractant, ces redevances sont réputées provenir dudit Etat.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont

payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation ou de la cession de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Aux fins du présent article, l'expression « biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant » englobe, lorsque les Etats-Unis sont cet autre Etat contractant, un intérêt des Etats-Unis dans un bien immobilier et des biens immobiliers visés à l'article 6 (Revenus immobiliers) qui sont situés aux Etats-Unis. L'expression « biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant » a, quand la Finlande est cet autre Etat contractant, le sens qu'elle a en vertu du paragraphe 2 de l'article 6 (Revenus immobiliers) et comprend les actions ou autres parts sociales visées au paragraphe 4 de cet article.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens meubles qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a ou avait dans l'autre Etat contractant, ou de biens meubles constitutifs d'une base fixe dont dispose ou disposait un résident d'un Etat contractant dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'aliénation de navires, d'aéronefs ou de conteneurs exploités ou utilisés en trafic international ne sont imposables que dans ledit Etat.

5. Les gains visés à l'article 12 (Redevances) ne sont imposables que conformément aux dispositions dudit article.

6. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents de cet article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant tire de l'exercice d'une profession indépendante ne sont imposables que dans cet Etat. Toutefois, ces revenus sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant dans la mesure où cette profession est ou a été exercée dans cet autre Etat et que les revenus sont imputables à une base fixe dont l'intéressé dispose de façon habituelle pour l'exercice de ses activités.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 20 (Pensions, rentes et aliments) et 19 (Fonctions publiques), les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat con-

tractant. En pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre peuvent être imposées dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, la rémunération qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant n'est imposable que dans le premier Etat si :

a) La durée du séjour ou des séjours de l'intéressé dans l'autre Etat n'excède pas 183 jours au total au cours d'une quelconque période de douze mois;

b) La rémunération est versée par un employeur, ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas résident de cet autre Etat; et

c) La rémunération n'est pas prise en charge par un établissement stable, une base fixe ou une entreprise industrielle ou commerciale appartenant à l'employeur situés dans cet autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, la rémunération reçue au titre d'un emploi salarié exercé en qualité de membre de l'équipage ordinaire à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par un résident d'un Etat contractant peut être imposée dans cet Etat.

Article 16. LIMITATION DES AVANTAGES

1. Une personne résidente d'un Etat contractant qui tire des revenus de l'autre Etat contractant n'est admise au bénéfice de l'exonération d'impôt dans l'autre Etat contractant en vertu de la présente Convention, que si cette personne est :

a) Une personne physique;

b) Un Etat contractant ou une subdivision politique ou une collectivité locale de cet Etat;

c) Exerce une réelle activité commerciale ou industrielle dans le premier Etat contractant (autre que la réalisation ou la gestion de placements, à moins qu'il ne s'agisse d'activités de banque ou d'assurance menées par un établissement bancaire ou par une compagnie d'assurance) et que les revenus tirés de l'autre Etat contractant le sont en rapport avec cette activité, ou en dépendent;

d) Une personne morale et que :

i) Plus de 50 p. 100 des participations (ou dans le cas d'une société, plus de 50 p. 100 des actions de chaque catégorie de la société) sont détenues, directement ou indirectement, par des personnes admises à bénéficier des dispositions de la présente Convention en vertu des alinéas *a, b, e* ou *f* du présent paragraphe ou qui sont des citoyens des Etats-Unis;

ii) 50 p. 100 au plus des revenus bruts de cette personne sont utilisés, directement ou indirectement, pour faire face à des obligations (y compris au titre d'intérêts ou de redevances) à l'égard de personnes qui ne sont pas admises à bénéficier des dispositions de la présente Convention en vertu de l'article *a, b, e* ou *f* de ce paragraphe et qui ne sont pas citoyens des Etats-Unis;

e) Une société dont la catégorie principale d'actions fait habituellement l'objet d'un volume substantiel de transactions sur une bourse officielle;

f) Une organisation à but non lucratif (y compris les caisses de pensions et les fondations privées) qui, en vertu de ce statut, est généralement exonérée de l'impôt

sur le revenu dans l'Etat contractant dont elle est un résident, à condition que plus de la moitié des bénéficiaires, membres ou participants, le cas échéant, de cette organisation soient admis à bénéficier des dispositions de la Convention en vertu du présent article.

2. Une personne qui n'est pas admise au bénéfice de la Convention en vertu des dispositions du paragraphe 1 peut néanmoins s'en voir accorder les avantages si l'autorité compétente de l'Etat d'où le revenu considéré provient en décide ainsi.

3. Aux fins de l'alinéa *e* du paragraphe 1, l'expression « bourse officielle » recouvre, en ce qui concerne les Etats-Unis,

a) Le réseau NASDAQ appartenant à la National Association of Securities Dealers, Inc. et toute bourse enregistrée à ce titre auprès de la « Securities and Exchange Commission » aux fins du « Securities Exchange Act » de 1934;

b) La Bourse de Helsinki; et

c) Toute autre bourse dont seront convenues, d'un commun accord, les autorités compétentes des Etats contractants.

Article 17. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes), les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat, sauf lorsque le montant des recettes brutes tirées par l'intéressé de ces activités, y compris les dépenses qui lui sont remboursées ou qui ont été exposées pour son compte, n'excède pas vingt mille dollars des Etats-Unis ($20 000) ou l'équivalent en monnaie finlandaise pour l'année civile considérée.

2. Lorsque ce n'est pas le professionnel du spectacle ou le sportif lui-même qui tire un revenu de l'activité qu'il exerce en cette qualité mais une autre personne, ce revenu, nonobstant les dispositions des articles 7 (Bénéfices des entreprises), et 14 (Professions indépendantes) est imposable dans l'Etat contractant où cette activité est exercée, à moins qu'il n e soit établi que ni l'intéressé ni une personne qui lui est liée ne participe en aucune manière, directement ou indirectement, à des bénéfices de ladite personne, et notamment pas à la perception de rémunérations différées, de primes, honoraires, commissions, dividendes, distributions à des associés ou autres formes de distribution.

Article 18. PENSIONS, RENTES ET ALIMENTS

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19 (Fonctions publiques), :

a) Les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant qui en est le bénéficiaire effectif, au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Les pensions et autres prestations de sécurité sociale versées en vertu de la législation d'un Etat contractant et, lorsque les Etats-Unis sont cet Etat, les autres pensions publiques versées à un résident de l'autre Etat contractant ou à un citoyen des Etats-Unis ne sont imposables que dans le premier Etat.

2. Les rentes dont le bénéficiaire effectif est un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat. Le mot « rente », au sens du présent para-

graphe, désigne toute somme fixe payable périodiquement à échéances fixes, la vie durant ou pendant un nombre d'années déterminé ou déterminable en vertu d'une obligation d'effectuer ces paiements souscrite en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé (mais non de services rendus).

3. Les pensions alimentaires versées à un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat. L'expression « pension alimentaire » employée dans le présent paragraphe désigne les paiements périodiques effectués à la suite d'une convention écrite de séparation amiable ou d'un jugement de divorce, ainsi que les pensions alimentaires servies volontairement ou par décision de justice qui sont passibles d'un impôt dû par le bénéficiaire en vertu de la législation de l'Etat dont il est un résident.

4. Les paiements périodiques au titre de l'entretien d'un mineur effectués conformément à une convention écrite de séparation amiable ou d'un jugement de divorce, ainsi que les pensions servies volontairement ou par décision de justice par un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant, ne sont imposables que dans le premier Etat.

Article 19. FONCTIONS PUBLIQUES

1. *a*) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant, une subdivision politique, un organisme public, une collectivité locale de cet Etat à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat à cette subdivision, à cet organisme ou à cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'intéressé est un résident si les services sont rendus dans cet Etat et si l'intéressé :

i) Possède la nationalité de cet Etat; ou

ii) N'est pas devenu un résident de cet Etat à la seule fin de rendre ces services.

2. *a*) Les pensions payées par un Etat contractant ou par une subdivision politique, un organisme public ou une collectivité locale de cet Etat, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, à cette subdivision, à cet organisme ou à cette collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'intéressé est un résident s'il en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 14 (Professions indépendantes), 15 (Professions dépendantes) et 18 (Pensions, rentes et aliments) s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou par une subdivision politique, un organisme public ou une collectivité locale de cet Etat.

Article 20. ETUDIANTS ET STAGIAIRES

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à la seule fin d'y poursuivre des études ou une formation à plein temps reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21. AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet autre Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6 (Revenus immobiliers) lorsque le bénéficiaire de ces revenus, résident d'un Etat contractant, exerce ou a exercé dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y attache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

Article 22. FORTUNE

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 (Revenus immobiliers), que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par les actions ou autres parts sociales visées au paragraphe 4 de l'article 6 (Revenus immobiliers) que possède un résident d'un Etat contractant est imposable dans l'Etat contractant où les biens immobiliers détenus par la société sont situés.

3. Sous réserve des dispositions du paragraphe 4, les éléments de fortune représentés par des avoirs, autres que les biens immobiliers visés aux paragraphes 1 et 2, qui se rattachent effectivement à un établissement stable ou à une base fixe d'un résident de l'un des Etats contractants sont imposables dans l'Etat contractant où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

4. Les navires et aéronefs d'un résident de l'un des Etats contractants et les avoirs, autres que les biens immobiliers visés aux paragraphes 1 et 2, qui sont affectés à l'exploitation desdits navires ou aéronefs sont exonérés de l'impôt sur la fortune dans l'autre Etat contractant.

5. Tous les autres éléments de la fortune :

a) D'un résident de la Finlande qui ne sont pas visés dans le présent article sont exonérés de l'impôt sur la fortune aux Etats-Unis;

b) D'un résident des Etats-Unis qui ne sont pas visés dans le présent article sont exonérés de l'impôt sur la fortune en Finlande.

Article 23. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. En Finlande, la double imposition est éliminée comme suit :

a) Lorsqu'un résident de la Finlande perçoit des revenus ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables aux Etats-Unis (à raison non seulement de sa nationalité), la Finlande, sous réserve des dispositions de l'alinéa b, accorde :

i) Une déduction de l'impôt sur le revenu de l'intéressé d'un montant égal à l'impôt sur le revenu acquitté aux Etats-Unis.

ii) Une déduction sur l'impôt sur la fortune de cette personne d'un montant égal aux impôts sur la fortune payés par les Etats-Unis.

Cette déduction ne peut toutefois dans les deux cas excéder la fraction des impôts sur le revenu ou sur la fortune respectivement, calculés avant déduction, correspondant, selon le cas, aux éléments de revenu ou de fortune qui sont imposables aux Etats-Unis.

b) Les dividendes payés par une société qui est un résident des Etats-Unis à une société qui est un résident de la Finlande et détient directement 10 p. 100 au moins des actions donnant droit au vote de la société distributrice sont exonérés de l'impôt finlandais.

c) Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, une personne physique qui est un résident des Etats-Unis et qui, en vertu de la législation fiscale finlandaise concernant les impôts finlandais visés à l'article 2 (Impôts visés), est considérée également comme un résident de la Finlande est imposable en Finlande. Toutefois, la Finlande peut admettre en déduction de l'impôt finlandais tout impôt des Etats-Unis payé sur le revenu ou la fortune conformément aux dispositions de l'alinéa *a*. Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent qu'aux nationaux de la Finlande.

d) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident de la Finlande reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt en Finlande, celle-ci peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

2. Conformément aux dispositions et sous réserve des limitations de la législation des Etats-Unis (telle que modifiée de temps à autre sans que cela porte atteinte à son principe général), les Etats-Unis autorisent un résident ou un citoyen des Etats-Unis à déduire de l'impôt sur le revenu des Etats-Unis.

a) L'impôt sur le revenu acquitté en Finlande par le résident ou pour son compte; et

b) Dans le cas d'une société des Etats-Unis détenant 10 p. 100 au moins des actions donnant droit au vote d'une société qui est résidente en Finlande et dont elle reçoit des dividendes, l'impôt sur le revenu acquitté en Finlande par la société distributrice ou pour son compte au titre des bénéfices servant au paiement des dividendes.

Aux fins de ce paragraphe, les impôts visés à l'alinéa *a* du paragraphe 1 et au paragraphe 2 de l'article 2 (Impôts visés) sont considérés comme des impôts sur le revenu.

3. Aux fins du calcul de l'impôt des Etats-Unis, lorsqu'un citoyen des Etats-Unis est résident de la Finlande, les Etats-Unis l'autorisent à déduire de l'impôt des Etats-Unis l'impôt sur le revenu acquitté en Finlande après la déduction visée au paragraphe 1. La déduction de l'impôt des Etats-Unis ainsi autorisée ne réduit pas la fraction de l'impôt des Etats-Unis qui est déductible de l'impôt finlandais conformément au paragraphe 1.

Aux fins de ce paragraphe, les revenus dont le bénéficiaire effectif est un résident de la Finlande qui est citoyen des Etats-Unis est réputé avoir sa source en Finlande dans la mesure nécessaire pour donner effet au présent paragraphe.

4. Aux fins de l'élimination de la double imposition en application du présent article et sous réserve des règles relatives à la source des revenus du droit interne des Etats contractants applicables en vue de limiter les déductions au titre de l'impôt étranger, les revenus, sauf disposition à effet contraire du paragraphe 3, sont réputés provenir exclusivement des sources suivantes :

a) Les revenus perçus par un résident d'un Etat contractant qui sont imposables dans l'autre Etat contractant conformément à la Convention (et ce à raison non seulement de sa nationalité conformément au paragraphe 3 de l'article premier « Personnes visées ») sont réputés provenir de cet autre Etat;

b) Les revenus perçus par un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas imposables dans l'autre Etat contractant conformément à la Convention sont réputés provenir du premier Etat.

Article 24. NON-DISCRIMINATION

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. Cette disposition s'applique aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants. Toutefois, aux fins de l'impôt des Etats-Unis, une personne physique qui possède la nationalité des Etats-Unis et qui n'est pas un résident des Etats-Unis et une personne physique qui possède la nationalité de la Finlande et qui n'est pas un résident des Etats-Unis ne sont pas dans la même situation.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. Cette disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme imposant à un Etat contractant l'obligation d'accorder à un résident de l'autre Etat contractant le droit de déduire des bénéfices imputables à un établissement stable de ce résident situé dans le premier Etat une fraction du montant des dividendes payés, le cas échéant, par ledit résident.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9 (Entreprises associées), du paragraphe 5 de l'article 11 (Intérêts), ou du paragraphe 6 de l'article 12 (Redevances), ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables du premier résident, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'un résident d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable du premier résident, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme empêchant l'un ou l'autre Etat contractant de lever l'impôt visé au paragraphe 6 de l'article 10 (Dividendes).

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2 (Impôts visés), aux impôts de toute nature ou dénomination établis par un Etat contractant, une subdivision politique, un organisme public ou une collectivité locale de cet Etat.

Article 25. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou dont elle possède la nationalité.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme aux dispositions de la Convention. Tout accord conclu conformément au paragraphe précédent est appliqué quels que soient les délais ou autres limites de procédure prévus par le droit interne des Etats contractants, à condition que l'autorité compétente de l'Etat contractant à qui un remboursement a été demandé soit informée de l'existence de la réclamation dans un délai de six ans à compter de la fin de l'année d'imposition à laquelle a trait la réclamation.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforceront de résoudre d'un commun accord les difficultés ou les doutes que pourrait susciter l'interprétation ou l'application de la présente Convention. En particulier, les autorités compétentes des Etats contractants pourront se concerter en vue de convenir :

a) D'imputer de la même manière les revenus, déductions, crédits ou abattements revenant à une entreprise d'un Etat contractant à l'établissement stable qu'il possède dans l'autre Etat contractant;

b) De répartir de la même façon les revenus, déductions, crédits ou abattements revenant à des personnes;

c) De qualifier de la même manière certains éléments de revenu;

d) De déterminer de la même manière la source de certains éléments de revenu;

e) De donner le même sens à tout mot ou expression;

f) De relever tous montants précis visés dans la présente Convention pour tenir compte de l'évolution économique ou monétaire;

g) D'appliquer les dispositions du droit interne relatives aux intérêts en cas de défaut, aux remboursements, aux sanctions non pénales et aux amendes de manière compatible avec les buts de la présente Convention.

Elles peuvent également se consulter pour éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord dans le sens prévu aux paragraphes précédents.

Article 26. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relatives aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier (Personnes visées). Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ils ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement, le recouvrement ou l'administration des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites les concernant, ou par les décisions sur recours y relatifs. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins mais en peuvent faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

3. Si ces renseignements sont demandés par un Etat contractant conformément aux dispositions du présent article, l'autre Etat contractant doit obtenir les renseignements auxquels la demande se rapporte de la même manière et dans les mêmes conditions que si l'impôt du premier Etat était l'impôt de cet autre Etat et était établi par cet autre Etat. Si cette demande est présentée expressément par l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant fournit les renseignements prévus dans cet article sous la forme de dépositions de témoins et de copies certifiées conformes de documents originaux non annotés (y compris de livres, de documents, de relevés, d'archives, de comptes ou de documents écrits), dans les mêmes conditions que les dépositions et les documents qui peuvent être obtenus conformément à la législation et aux pratiques administratives de cet autre Etat concernant ses propres impôts.

4. Chacun des Etats contractants s'efforce de recouvrer pour le compte de l'autre les montants qui peuvent être nécessaires pour qu'aucune personne n'ayant pas droit à ces avantages ne puisse bénéficier des exonérations ou réductions d'impôt accordées par la Convention pour ce qui est des impôts de cet autre Etat.

5. Le paragraphe 4 n'impose à aucun des deux Etats contractants l'obligation de prendre des mesures administratives de nature différente de celles dont il use

pour le recouvrement de ses propres impôts ou qui seraient contraires à sa souveraineté, à sa sécurité ou à son ordre public.

6. Aux fins du présent article et nonobstant les dispositions de l'article 2 (Impôts visés), la Convention s'applique aux impôts de toute nature établis par un Etat contractant.

Article 27. MEMBRES DES MISSIONS DIPLOMATIQUES ET DES POSTES CONSULAIRES

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. La présente Convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation conformément aux procédures applicables dans chaque Etat contractant. Les Gouvernements des Etats contractants s'informent mutuellement de l'accomplissement de ces procédures dès que possible.

2. La Convention entrera en vigueur trente jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront :

a) En Finlande :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et la fortune, aux impôts exigibles pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention, ou postérieurement;

b) Aux Etats-Unis :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants payés ou crédités le premier jour du deuxième mois suivant immédiatement celui de l'entrée en vigueur de la Convention;

ii) En ce qui concerne les autres impôts, aux années d'imposition commençant le premier janvier suivant immédiatement la date d'entrée en vigueur de la Convention, ou postérieurement.

3. La Convention entre la République de Finlande et les Etats-Unis d'Amérique concernant les impôts sur le revenu et la fortune, signée à Washington le 6 mars 1970[1] (ci-après dénommée « La Convention de 1970 ») cessera de produire ses effets à l'égard des impôts auxquels la Convention s'applique en vertu des dispositions du paragraphe 2. La Convention de 1970 cessera d'exister à la dernière date à laquelle elle produit ses effets conformément à la disposition qui précède du présent paragraphe.

Article 29. DÉNONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Conven-

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 769, p. 251.

tion par la voie diplomatique moyennant un préavis de six mois au moins avant la fin de chaque année civile suivant une période de cinq ans courant à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention. Dans ce cas, la Convention cessera de produire ses effets.

a) En Finlande :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle du préavis de dénonciation, ou postérieurement;

ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et la fortune, aux impôts exigibles pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle du préavis de dénonciation, ou postérieurement.

b) Aux Etats-Unis :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants payés ou crédités le 1er janvier suivant immédiatement l'expiration de la période de six mois, ou postérieurement;

ii) En ce qui concerne les autres impôts, aux années d'imposition commençant le 1er janvier suivant immédiatement l'expiration de la période de six mois, ou postérieurement.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Helsinki, en double exemplaire, le 21 septembre 1989, en langues finlandaise et anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande :

ULLA PUOLANNE

Pour le Gouvernement
des Etats-Unis d'Amérique :

MICHAEL L. DURKEE

ANNEX A

Ratifications, accessions, subsequent agreements, etc., concerning treaties and international agreements registered with the Secretariat of the United Nations

---

ANNEXE A

Ratifications, adhésions, accords ultérieurs, etc., concernant des traités et accords internationaux enregistrés au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

ANNEX A

No. 10987. CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE UNITED STATES OF AMERICA WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND PROPERTY. SIGNED AT WASHINGTON ON 6 MARCH 1970[1]

TERMINATION *(Note by the Secretariat)*

The Government of Finland registered on 21 February 1991 the Convention between the Government of the Republic of Finland and the Government of the United States of America for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital signed at Helsinki on 21 September 1989.[2]

The said Convention, which came into force on 30 December 1990, provides, in its article 28 (3), for the termination of the abovementioned Convention of 6 March 1970 in respect to taxes to which it applies.

(21 February 1991)

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 769, p. 251.
[2] See p. 629 of this volume.

ANNEXE A

N° 10987. CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE CONCERNANT LES IMPÔTS SUR LE REVENU ET LA FORTUNE. SIGNÉE À WASHINGTON LE 6 MARS 1970[1]

ABROGATION *(Note du Secrétariat)*

Le Gouvernement finlandais a enregistré le 21 février 1991 la Convention entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune signée à Helsinki le 21 septembre 1989[2].

Ladite Convention, qui est entrée en vigueur le 30 décembre 1990, stipule, au paragraphe 3 de son article 28, l'abrogation de la Convention susmentionnée du 6 mars 1970 à l'égard des impôts auxquels elle s'applique.

(21 février 1991)

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 769, p. 251.
[2] Voir p. 629 du présent volume.

No. 27929. AGREEMENT BETWEEN DENMARK, FINLAND, ICELAND, NORWAY AND SWEDEN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL. SIGNED AT HELSINKI ON 18 FEBRUARY 1987[1]

TERMINATION *(Note by the Secretariat)*

The Government of Finland registered on 21 February 1991 the Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital between the Governments of Finland, Denmark, Faeroe Islands, Iceland, Norway and Sweden signed at Helsinki on 12 September 1989.[2]

The said Agreement, which came into force on 31 December 1989, provides, in its article 31 (3), for the termination of the abovementioned Agreement of 18 February 1987.

(21 February 1991)

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1594, No. I-27929.

[2] See p. 3 of this volume.

N° 27929. CONVENTION ENTRE LE DANEMARK, LA FINLANDE, L'ISLANDE, LA NORVÈGE ET LA SUÈDE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET LE CAPITAL. SIGNÉE À HELSINKI LE 18 FÉVRIER 1987[1]

ABROGATION *(Note du Secrétariat)*

Le Gouvernement finlandais a enregistré le 21 février 1991 la Convention tendant à éviter la double imposition concernant le revenu et le capital entre les Gouvernements de la Finlande, du Danemark, des îles Féroé, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède signée à Helsinki le 12 septembre 1989[2].

Ledit Accord, qui est entré en vigueur le 31 décembre 1989, stipule, au paragraphe 3 de son article 31, l'abrogation de la Convention susmentionnée du 18 février 1987.

(21 février 1991)

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1594, n° I-27929.

[2] Voir p. 3 du présent volume.